

**GEVNE VADİSİ VE GEYİK DAĞLARI TEKE BÖCEKLERİ
(COLEOPTERA: CERAMBYCIDAE) ÜZERİNE SİSTEMATİK,
FAUNİSTİK VE ZOOCOĞRAFİK ARAŞTIRMALAR**

SEMRA TURGUT HALİLOĞLU

**DOKTORA TEZİ
BİYOLOJİ**

**GAZİ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**EKİM 2009
ANKARA**

SEMRA TURGUT HALİLOĞLU tarafından hazırlanan GEVNE VADİSİ VE GEYİK DAĞLARI TEKE BÖCEKLERİ (COLEOPTERA: CERAMBYCIDAE) ÜZERİNE SİSTEMATİK, FAUNİSTİK VE ZOOCOĞRAFİK ARAŞTIRMALAR adlı bu tezin Doktora tezi olarak uygun olduğunu onaylarım.

Yrd. Doç. Dr. Hüseyin ÖZDİKMEN
Tez Danışmanı, Biyoloji Anabilim Dalı

Bu çalışma, jürimiz tarafından oy birliği ile Biyoloji Anabilim Dalında Doktora tezi olarak kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Metin AKTAŞ
Biyoloji, Gazi Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Hüseyin ÖZDİKMEN
Biyoloji, Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Suat KIYAK
Biyoloji, Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Ercüment ÇOLAK
Biyoloji, Ankara Üniversitesi
Doç Dr. Selma ÜLGENTÜRK
Entomoloji, Ankara Üniversitesi

Tarih: 15/10/2009

Bu tez ile G.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu Doktora derecesini onamıştır.

Prof. Dr. Nail ÜNSAL
Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü

TEZ BİLDİRİMİ

Tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada bana ait olmayan her türlü ifade ve bilginin kaynağına eksiksiz atıf yapıldığını bildiririm.

Semra TURGUT HALİLOĞLU

**GEVNE VADİSİ VE GEYİK DAĞLARI TEKE BÖCEKLERİ
(COLEOPTERA: CERAMBYCIDAE) ÜZERİNE SİSTEMATİK, FAUNİSTİK
VE ZOOCOĞRAFİK ARAŞTIRMALAR
(Doktora Tezi)**

Semra TURGUT HALİLOĞLU

**GAZİ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
Ekim 2009**

ÖZET

Bu çalışmada 2006-2008 yıllarında Nisan-Eylül ayları arasında Geyik Dağları (Geyik Dağı, Şeytan Dağı, Yıldız Dağı, Ak Dağ) ve Gevne Vadisi'nin çeşitli bölgelerinden toplanmış Cerambycidae familyasına ait toplam 2288 örnek sistematik, faunistik ve zoocoğrafik açıdan değerlendirilmiştir. Teşhis işlemleri sonucunda çalışma alanından 83 tür tespit edilmiştir. 26 tür Konya İli, 16 tür Antalya İli, 40 tür çalışma alanı, 6 tür İç Anadolu Bölgesi ve 2 tür de Akdeniz Bölgesi için ilk defa kayıt edilmiştir. 1 tür [*Cortodera differens* Pic, 1898] Türkiye faunası için yeni kayıttır. Bunun yanı sıra alandan bilim için 2 yeni tür [*Stictoleptura gevneensis* Özdikmen & Turgut, 2008 ve *Pilemia samii* sp. n.] ve 1 alt tür [*Tetrops praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008] tanımı gerçekleştirilmiştir. Alanda zoocoğrafik açıdan 4 baskın korotipin söz konusu olduğu görülmüştür. Bunlar Endemik taksonlar, Doğu Akdeniz türleri, Turano-Avrupa türleri ve Turano-Akdeniz türleridir.

Bilim Kodu : 203.1.058
Anahtar Kelimeler : Cerambycidae, Gevne Vadisi, Geyik dağları, zoocoğrafya,
Sayfa Adedi : 246
Tez Yöneticisi : Yrd. Doç Dr. Hüseyin ÖZDİKMEN

**SYSTEMATICAL, ZOOGEOGRAPHICAL AND FAUNISTICAL
RESEARCHES ON LONGHORNED BEETLES (COLEOPTERA:
CERAMBYCIDAE) OF GEVNE VALLEY AND GEYİK MOUNTAINS
(Ph.D. Thesis)**

Semra TURGUT HALİLOĞLU

**GAZİ UNIVERSITY
INSTITUTE OF SCIENCE AND TECHNOLOGY**

October 2009

ABSTRACT

In this study, 2288 insect specimens collected from various localities in Geyik Mountains (Geyik Mountain, Şeytan Mountain, Yıldız Mountain, Ak Mountain) and Gevne Valley between April and September in the years of 2006-2008 were evaluated. As a result of identification of these specimens 83 Cerambycidae species were determined from the study area. 26 species for Konya province, 16 species for Antalya province, 40 species for the studied area, 6 species for Central Anatolian Region and 2 species for Mediterranean Region are the first record. 1 species [*Cortodera differens* Pic, 1898] is also the first record for Turkish fauna. Besides, *Stictoleptura gevneensis* Özdikmen & Turgut, 2008 and *Tetrops praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008 and *Pilemia samii* sp.n. are new described taxa for science. Four dominant chorotypes are determined in terms of zoogeography from the research area. These are; Endemic species, E-Mediterranean species, Turano-European species and Turano-Mediterranean species.

Science Code : 203.1.058

**Key Words : Cerambycidae, Gevne Valley, Geyik mountains,
zoogeography**

Page Number : 246

Adviser : Assist. Prof. Dr. Hüseyin ÖZDİKMEN

TEŞEKKÜR

Çalışmalarım boyunca değerli yardım ve katkılarıyla beni yönlendiren danışman hocam Yrd. Doç. Dr. Hüseyin ÖZDİKMEN'e yine özellikle arazi çalışmalarım sırasında kıymetli tecrübelerinden faydalandığım Dr. Emine DEMİR'e, laboratuvar ve arazi çalışmaları sırasındaki yardımları için Vesel SAİTİ'ye, maddi ve manevi destekleriyle beni hiçbir zaman yalnız bırakmayan aileme ve eşime teşekkür ederim. Ayrıca çalışmamı 105T329 nolu proje kapsamında destekleyen TÜBİTAK'a teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET	iv
ABSTRACT	v
TEŞEKKÜR.....	vi
İÇİNDEKİLER	vii
ŞEKİLLERİN LİSTESİ	viii
RESİMLERİN LİSTESİ	ix
HARİTALARIN LİSTESİ	xvi
SİMGELER VE KISALTMALAR	xvii
1. GİRİŞ	1
2. MATERYAL VE METOD	8
3.BULGULAR.....	11
4. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	212
KAYNAKLAR	233
ÖZGEÇMİŞ	243

ŞEKİLLERİN LİSTESİ

Şekil	Sayfa
Şekil 1.1. Cerambycidae familyası üyelerinin genel vücut şekli (Dorsal).....	6
Şekil 1.2. Cerambycidae familyası üyelerinin genel vücut şekli (Ventral).....	7
Şekil 4.1. Prioninae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).....	219
Şekil 4.2. Lepturinae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).....	219
Şekil 4.3. Cerambycinae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).....	220
Şekil 4.4. Lamiinae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).....	220
Şekil 4.5. Cerambycidae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).....	221
Şekil 4.6. Cerambycidae türlerinin vertical dağılışı.....	224
Şekil 4.7. Prioninae türlerinin korotip dağılımı (%)	225
Şekil 4.8. Lepturinae türlerinin korotip dağılımı (%)	226
Şekil 4.9. Cerambycinae türlerinin korotip dağılımı (%).....	228
Şekil 4.10. Lamiinae türlerinin korotip dağılımı (%).....	229
Şekil 4.11. Cerambycidae türlerinin korotip dağılımı (%).....	231

RESİMLERİN LİSTESİ

Resim	Sayfa
Resim 3.1. <i>Callergates gaillardoti</i> (Chevrolat, 1854)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	11
Resim 3.2. <i>Aegosoma scabricorne</i> (Scopoli, 1763)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	13
Resim 3.3. <i>Prionus coriarius</i> (Linnaeus, 1758)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)	15
Resim 3.4. <i>Mesoprionus besicanus</i> (Fairmaire, 1855)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)	17
Resim 3.5. <i>Dinoptera collaris</i> (Linnaeus, 1758)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)	19
Resim 3.6. <i>Cortodera cirsii</i> Holzschuh, 1975'in genel görünümü (dorsal ve ventral)	21
Resim 3.7. <i>Cortodera colchica</i> Reitter, 1890'ın genel görünümü (dorsal ve ventral)	23
Resim 3.8. <i>Cortodera discolor</i> Fairmaire, 1866'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)	25
Resim 3.9. <i>Cortodera dfferens</i> Pic, 1898'in genel görünümü (dorsal ve ventral) .	27
Resim 3.10. <i>Cortodera flavimana</i> (Waltl, 1838)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)	28
Resim 3.11. <i>Cortodera rubripennis</i> Pic, 1891'in genel görünümü (dorsal ve ventral)	31
Resim 3.12. <i>Grammoptera merkli</i> Frivaldsky, 1884''ün genel görünümü (dorsal ve ventral)	32
Resim 3.13. <i>Vadonia bitlisiensis</i> (Chevrolat, 1882)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)	34
Resim 3.14. <i>Vadonia unipunctata</i> (Fabricius, 1787)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)	35

Resim	Sayfa
Resim 3.15. <i>Pseudovadonia livida</i> (Fabricius, 1776) 'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)	35
Resim 3.16. <i>Stictoleptura cordigera</i> (Füsslins, 1775)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	42
Resim 3.17. Elytranın kaidesinin noktalaması: (a) <i>S. gevneensis</i> sp. n. (b) <i>S. rufa</i> ; Pronotumun noktalaması ve şekli: (c) <i>S. gevneensis</i> sp. n. (d) <i>S. rufa</i>	47
Resim 3.18. Erkek genitali (a) <i>S. erythroptera</i> (b) <i>S. heydeni</i> (c) <i>S. rufa</i> Mirosnikov (1998)'den (d) <i>S. gevneensis</i> sp. n. (e) Holotip: <i>S. gevneensis</i> sp. n. (f) <i>S. gevneensis</i> sp. n.'nin erkek genital fotoğrafı.....	48
Resim 3.19. <i>Stictoleptura rufa</i> (Brullé, 1832)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	49
Resim 3.20. <i>Paracorymbia excisipes</i> (Daniel, 1893)' in genel görünümü (dorsal ve ventral)	51
Resim 3.21. <i>Paracorymbia fulva</i> (DeGeer, 1775)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	53
Resim 3.22. <i>Anastrangalia dubia</i> (Scopoli, 1763)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	56
Resim 3.23. <i>Anastrangalia sanguinolenta</i> (Linnaeus, 1761)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	58
Resim 3.24.a. <i>Anastrangalia montana</i> (Mulsant et Rey, 1863)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral) (Erkek)	60
Resim 3.24.b. <i>Anastrangalia montana</i> (Mulsant et Rey, 1863)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral) (Dişi)	61
Resim 3.25. <i>Pedostrangalia verticalis</i> (Germar, 1822)'in genel görünümü (dorsal ve ventral) (Dişi)	63
Resim 3.26. <i>Pedostrangalia emmipoda</i> (Mulsant, 1863)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral).	64
Resim 3.27. <i>Pachytodes erraticus</i> (Dalman, 1817)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	67

Resim	Sayfa
Resim 3.28. <i>Rutpela maculata</i> (Poda, 1761)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)	71
Resim 3.29. <i>Stenurella bifasciata</i> (Müller, 1776)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)	74
Resim 3.30. <i>Stenurella melanura</i> (Linnaeus, 1758)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)	78
Resim 3.31. <i>Cerambyx cerdo</i> Linnaeus, 1758' nun genel görünümü (dorsal ve ventral)	80
Resim 3.32. <i>Cerambyx miles</i> Bonelli, 1812' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	83
Resim 3.33. <i>Cerambyx welensii</i> (Küster, 1846)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	85
Resim 3.34. <i>Purpuricenens budensis</i> (Götz, 1783)' in genel görünümü (dorsal ve ventral)	87
Resim 3.35. <i>Purpuricenens dalmatinus</i> Sturm, 1843' ün genel görünümü (dorsal ve ventral)	91
Resim 3.36. <i>Purpuricenens desfontainei</i> (Fabricius, 1792)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	92
Resim 3.37. <i>Purpuricenens nudicollis</i> Demelt, 1968' in genel görünümü (dorsal ve ventral)	94
Resim 3.38. <i>Aromia moschata</i> (Linnaeus, 1758)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)	96
Resim 3.39. <i>Stenopterus rufus</i> (Linnaeus, 1767)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)	99
Resim 3.40. <i>Stenopterus atricornis</i> (Pic, 1891)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)	103
Resim 3.41. <i>Lampropterus femoratus</i> (Germar, 1824)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)	104
Resim 3.42. <i>Certallum ebulinum</i> (Linnaeus, 1767)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)	108

Resim	Sayfa
Resim 3.43. <i>Anatolobrium eggeri</i> Adlbauer, 2004'ün genel görünümü (dorsal ve ventral)	111
Resim 3.44. <i>Glaphyra kiesenwetteri</i> (Mulsant et Rey, 1861)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	112
Resim 3.45. <i>Deilus fugax</i> (Olivier, 1790)' in genel görünümü (dorsal ve ventral).....	114
Resim 3.46. <i>Paraplagionotus floralis</i> (Pallas, 1773)' in genel görünümü (dorsal ve ventral)	116
Resim 3.47. <i>Neoplagionotus bobelayei</i> (Brullé, 1832)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	120
Resim 3.48. <i>Cholorophorus dinae</i> Rapuzzi et Sama, 1999' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	122
Resim 3.49. <i>Cholorophorus hungaricus</i> (Seidlitz, 1891)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	123
Resim 3.50. <i>Cholorophorus graciosus</i> Marseul, 1868' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	125
Resim 3.51. <i>Cholorophorus hungaricus</i> (Seidlitz, 1891)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)	127
Resim 3.52. <i>Chlorophorus sartor</i> (Müller, 1766)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)	128
Resim 3.53. <i>Cholorophorus trifasciatus</i> (Fabricius, 1781)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	131
Resim 3.54. <i>Chlorophorus varius</i> (Müller, 1766)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	133
Resim 3.55. <i>Clytus rhamni</i> Germar, 1817' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	137
Resim 3.56. <i>Monochamus galloprovincialis</i> (Olivier, 1795)' in genel görünümü (dorsal ve ventral)	139
Resim 3.57. <i>Dorcadion anatolicum</i> Pic, 1900' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	142

Resim	Sayfa
Resim 3.58. <i>Dorcadion lohsei</i> Braun, 1976' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	144
Resim 3.59. <i>Dorcadion scabricolle</i> Dalman, 1817' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	146
Resim 3.60. <i>Tetrops praeustus</i> (Linnaeus, 1758)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	149
Resim 3.61. <i>T. praeustus anatolicus</i> ssp. n.'un dorsal (a) ve ventral (b) görünümü	154
Resim 3.62. <i>T. praeustus anatolicus</i> ssp. n.'nin lateral (a) görünümü ile holotipin elytra noktalaması ile tüylenmesi (b) <i>T. praeustus</i> ' un elytra tüylenmesi (Starzyk & Lessaer, 1978)	155
Resim 3.63. <i>Saperda quercus</i> (Charpentier, 1825)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	156
Resim 3.64. <i>Oberea erythrocephala</i> (Schrank, 1776)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	158
Resim 3.65. <i>Oxylia argentata</i> (Ménétries, 1832)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	161
Resim 3.66. <i>Oxylia duponcheli</i> (Brullé, 1832)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	163
Resim 3.67. <i>Pilemia hirsutula</i> (Frölich, 1793)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	165
Resim 3. 68. <i>Pilemia samii</i> n. sp. (Holotip)	167
Resim 3.69. <i>Pilemia samii</i> n. sp. (Paratip) (A) Dorsal görünüm (B) Ventral görünüm	169
Resim 3.70. (A) <i>P. sami</i> n. sp.'nin paramerleri (Holotip); Penisin apeksi (B) <i>P. sami</i> n. sp. (Paratip) (C) <i>P. tigrina</i> Mulsant, 1851 (D) <i>P. inarmata</i> Holzschuh, 1984 (E) <i>P. serriventris</i> Holzschuh, 1984 (F) <i>P. maculifera</i> Holzschuh, 1984 [C, D, E, F Holzschuh (1984)'den]	169
Resim 3. 71. 1-3. sternitler (lateral) (A) <i>P. sami</i> n. sp. (Paratip) (B) <i>P. tigrina</i> Mulsant, 1851 (C) <i>P. inarmata</i> Holzschuh, 1984 ve <i>P. smatanai</i> Holzschuh, 2003 (D) <i>P. serriventris</i> Holzschuh, 1984 (E) <i>P. maculifera</i> Holzschuh, 1984 [B C, D, E from Holzschuh (1984)]	170

Resim	Sayfa
Resim 3.72. <i>Pygidium</i> (dorsal (A) <i>P. sami</i> n. sp. (Paratip) (B) <i>P. tigrina</i> Mulsant, 1851 (C) <i>P. inarmata</i> Holzschuh, 1984 (D) <i>P. serriventris</i> Holzschuh, 1984 (E) <i>P. maculifera</i> Holzschuh, 1984 (F) <i>P. smatanai</i> Holzschuh, 2003 [B C, D, E Holzschuh (1984)'den]	170
Resim 3.73. <i>Coptosia bithyniensis</i> Ganglbauer, 1884'in genel görünümü (dorsal ve ventral)	171
Resim 3.74. <i>Helladia armeniaca</i> Frivaldsky, 1878' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	173
Resim 3.75. <i>Helladia humeralis</i> (Waltl, 1838)' in genel görünümü (dorsal ve ventral)	174
Resim 3.76. <i>Helladia millefolii</i> (Adams, 1817)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	176
Resim 3.77. <i>Musaria astarte</i> (Ganglbauer, 1885)' nin genel görünümü (a). Dorsal (b) Ventral	178
Resim 3.78. <i>Musaria wachanrui</i> Mulsant, 1851' in genel görünümü (dorsal ve ventral)	180
Resim 3.79. <i>Phytoecia caerulea</i> (Scopoli, 1772)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	182
Resim 3.80. <i>Phytoecia icterica</i> (Schaller, 1783)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	185
Resim 3.81. <i>Phytoecia manicata</i> Reiche et Saulcy, 1858' in genel görünümü (dorsal ve ventral)	187
Resim 3.82. <i>Phytoecia pustulata</i> (Schrank, 1776)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	189
Resim 3.83. <i>Phytoecia virgula</i> (Charpentier, 1825)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	191
Resim 3.84. <i>Opsilia coerulescens</i> (Scopoli, 1763)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)	193
Resim 3.85. <i>Blepisanis vittipennis</i> (Reiche, 1877)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)	197

Resim	Sayfa
Resim 3.86. <i>Calamobius filum</i> (Rossi, 1790)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)	199
Resim 3.87. <i>Agapanthia kirbyi</i> (Gyllenhal, 1817)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	201
Resim 3.88. <i>Agapanthia cynarae</i> (Germar, 1817)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	204
Resim 3.89. <i>Agapanthia lateralis</i> Ganglbauer, 1884' ün genel görünümü (dorsal ve ventral)	206
Resim 3.90. <i>Agapanthia cardui</i> (Linnaeus, 1767)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)	209

HARİTALARIN LİSTESİ

Harita	Sayfa
Harita 2.1 Araştırma alanı	10

SİMGELER VE KISALTMALAR

Bu çalışmada kullanılmış bazı simgeler ve kısaltmalar, açıklamaları ile birlikte aşağıda sunulmuştur.

Simgeler	Açıklama
a.	Aberasyon
ab.	Aberasyon
bkz	Bakınız
et. al.	ve arkadaşları / diğerleri (♂et alii / ♀et aliae)
Ex.	...’nın belirttiğine göre
km	kilometre
m	metre
mm	milimetre
m.	morfa (morpha)
sp.	tür (species)
ssp.	alt tür (subspecies)
v.	varyete
var.	varyete
vb.	ve benzeri
ve ark.	ve arkadaşları

Kısaltmalar	Açıklama
E	Doğu (East)
N	Kuzey (North)
S	Güney (South)
SW	Güneybatı (South-Western)

1.GİRİŞ

Cerambycidae (Teke böcekleri) [Bense, 1995]'e göre yaklaşık 25 000 tür, [Jenis, 2001]'e göre 27 000 tür ile Coleoptera takımının en çok türü bulunan önemli familyalarından biridir.

Cerambycidae familyası Chrysomelidae ve Bruchidae familyaları ile birlikte Chrysomeloidea üst familyası içinde yer alır [Vives, 2000]. Fakat bazı yazarlar Cerambycidae'yi ayrı bir üst familya olan Cerambycoidea üst familyasında değerlendirmişlerdir [Svacha & Danilevsky, 1986].

Chrysomeloidea üst familyası üyeleri uzamış, oval ve konveks şekilli vücut yapısına sahiptirler. Büyüklükleri çok değişkendir. Örneğin: 2 mm Cerambycidae (Lamiinae), 1 mm Chrysomelidae (Alticinae) ve 200 mm' ye Cerambycidae (Prioninae)'de ulaşır [Vives, 2000].

Chrysomeloidea üst familyası erginleri daima beş segmentli tarsusa sahiptirler. Fakat çok küçük olan 4. segment 3. segmentin lobları arasına gizlendiğinden tarsuslar dört segmentliymiş gibi görünürler. Bu durum pseudotetramer bacak yapısı olarak adlandırılır. Bu üst familya Coleoptera takımı içinde Polyphaga alt takımında Phytophaga grubunda yer alır [Bense, 1995].

Cerambycidae familyası değişik yazarlar tarafından çeşitli şekillerde altfamilyalara ayrılmıştır. Örneğin Necydalinae alt familyası Lepturinae altfamilyası içinde Necdydalini tribusu olarak yerleştirilmiştir. Aseminae alt familyası ise Spondylinae alt familyası içine yerleştirilmiştir [Bense, 1995].

Bugün yaygın olarak kabul edilen en son şekliyle Cerambycidae familyası dokuz alt familyaya ayrılmıştır. Bunlar: Parandrinae, Prioninae, Lepturinae, Necydalinae, Aseminae, Spondylinae, Dorcasominae, Cerambycinae ve Lamiinae'dir.

Bu altfamilyalardan Dorcasominae Türkiye’de yalnızca beş türle, Necydalinae alt familyası 4 türle, Spondylinae ve Aseminae alt familyaları ise toplam 14 türle temsil edilmektedir [Özdikmen & Turgut, 2006a; Özdikmen & Turgut, 2006b; Danilevsky, 2008].

Parandrinae alt familyası üyeleri ise ülkemizde bulunmamaktadır.

Cerambycidae familyası büyük yapılıdan (*Batocera rufomaculata*’da 50-60 mm) küçük boylara (*Tetrops praeustus*’da 4-5 mm) kadar değişen çeşitli türleri içerir. İyi derecede gelişmiş ve uzun olan antenleriyle tanınırlar. Teke boynuzunu andıran bu anten yapılarından dolayı da teke böcekleri olarak adlandırılırlar. Uzun, ince ya da genişlemiş olmak üzere çok çeşitli vücut tiplerine sahiptirler (Şekil 1.1.a, Şekil 1.1.b).

Değişik iklimsel özellikleri nedeniyle farklı biyotopların olduğu yurdumuzda, familyanın küçümsenmeyecek sayıda türünün bulunabileceği varsayılmaktadır. Buna rağmen günümüzde, bu familyaya ait yurdumuzdan [Lodos, 1998]’e göre 584 tür bilinmektedir.

Yurdumuz faunası ile ilgili çalışmalar, şimdiye kadar büyük çoğunlukla yabancı bilim adamları ve bazı yerli araştırmacılar tarafından yapılmış olup, faunistik ve taksonomik amaçlı çalışmalardır. Bunlar arasında [Fairmaire, 1884; Bodemeyer, 1900, 1906; Acatay, 1943; Erdem, 1947; Schimitschek, 1944, 1953; Defne, 1954; Çanakçıoğlu, 1956, 1993; Villiers, 1959, 1967; Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963, 1967; Breuning & Villiers, 1967; Beşçeli, 1969; Fuchs & Breuning, 1971; Gfeller, 1972; Sekendiz, 1974, 1981; Gül-Zümreoğlu, 1972, 1975; Tosun, 1977; Braun, 1978; Sama, 1982, 1994, 1996; Öymen, 1987; Önalp, 1988-1991; Adlbauer, 1988, 1992; Yüksel, 1996; Lodos, 1998; Kanat, 1998; Rejzek & Hoskovec, 1999; Rejzek et al., 2001; Tezcan & Rejzek, 2002; Tozlu, et al., 2002; Tozlu et al., 2003; Özdikmen, 2003a,b, 2004; Özdikmen & Çağlar, 2004; Özdikmen & Hasbenli, 2004; Özdikmen et al., 2005, Özdikmen & Okutaner, 2005 ve Özdikmen & Şahin, 2005, Özdikmen, 2006, Özdikmen & Demir, 2006, Özdikmen & Turgut, 2006a, b, c,

Özdikmen, 2007, Özdikmen, 2008, Özdikmen&Turgut, 2008a, b, Özdikmen & Turgut, 2009a,b, c, d, e] sayılabilir.

Bu çalışmada araştırma bölgesi olarak Gevne Vadisi ve Geyik Dağları seçilmiştir. Gevne Vadisi, Hadim-Alanya (Konya-Antalya) arasında yer almaktadır. Alan, Akdeniz Bölgesi ile İç Anadolu Bölgesi geçiş kuşağında, Konya-Antalya illeri arasında, Alanya-Hadim ilçeleri sınırları içinde Gevne Çayı'nın geçtiği, yaklaşık 25 km uzunluğunda 0.5-1 km genişliğinde derin bir vadidir. Vadi tabanında yükseklik 1100 m'den başlayıp birdenbire yükselerek 2200 m'ye kadar çıkar. Alanın uzunluğu yaklaşık 25 km, genişliği ise kuş uçuşu 500-1000 m arasında değişir. Alana Taşkent-Alanya karayolu ile ulaşılır. Taşkent'ten vadinin en kuzey ucuna mesafe yaklaşık 25 km, Alanya'dan ise en güney ucuna yaklaşık 50 km kadardır. Vadi içinde yerleşik bir köy (Beyreli) ve çok sayıda yaylacılık amacıyla kullanılan yerleşim yeri vardır. Bunlar Tosmur, Çayarası, İshaklı ve Elikesik yaylalarıdır. Gevne Vadisi başlangıcında doğan ve vadi boyunca debisi artarak devam eden, adını vadiden alan Gevne Çayı uzun bir yol kat ettikten sonra Göksu Nehri'ne karışır [Duman et al., 2000].

Geyik Dağları silsilesi Geyik Dağı, Ak Dağ, Yıldız Dağı ve Şeytan Dağını içine almaktadır. Geyik dağları Batı Toroslar'ın bir kolu olup, Geyik Dağı Gündoğmuş ilçesinin kuzey, kuzeydoğu ve doğusunda yer alır. Şeytan dağı İbradı'nın kuzeyinde yer alır ve İbradı ilçe merkezi Şeytan Dağı eteklerinde kurulmuştur. Yıldız dağı Suğla Gölü'nün güneyinde Ak Dağ ise Akseki ilçesinin kuzeydoğu'sunda yer alır. Bu dağ sırası Akdeniz bölgesi ile İç Anadolu bölgesini birbirinden ayıran bir sınır teşkil eder.

Bölge faunasının az biliniyor olması ve yapılan çalışmaların ortaya koyduğu gibi [Duman et al., 2000] bitkiler için yaklaşık % 30'luk bir endemizm oranına sahip olması bu çalışma için ilgili araştırma alanının seçimin en temel faktörlerindendir. Endemizm oranının yüksekliğinin bölge faunasına da yansımaları beklemek gayet doğaldır. Bu durum bölgenin çalışılması öncelikli bir alan olduğunu ortaya koyar. Fakat araştırma alanının faunası ile ilgili yapılmış hiçbir kapsamlı çalışma

bulunmamaktadır. Bununla birlikte araştırma alanı ve çevresinden yabancı yazarlar tarafından yakın zamanda tanımlanmış bu alana özgü birkaç yeni tür bilinmektedir.

Bu da bölgenin öncelikli olarak çalışılması ve korunması gereken bir alan olduğunu ortaya koyan bir başka gerçekliktir. Bu çalışmada araştırılması planlanan alanın ilginçliğinin anlaşılması için “Gevne Vadisi Florası” isimli çalışmayı yapan [Duman et al., 2000]’de alanın floristik açıdan önemi üzerine şunlar belirtilmektedir:

“Gevne Vadisi küçük bir alan olmasına rağmen üzerinde barındırdığı hassas bitkiler açısından belki de Türkiye’de benzeri olmayan önemli bir konuma sahiptir. Bu özellikleri şöyle sıralayabiliriz;

1. Türkiye’de monotipik (tek türü bulunan) endemik 15 cins vardır. Alan içersinde bu nadir cinslerin 3’ü yayılış göstermektedir. Türkiye’de 3 monotipik cinsin bir arada yayılış gösterdiği ikinci bir alan yoktur.
2. Elde ettiğimiz bulgulara göre Dünya’da yalnızca Gevne Vadisinde yayılış gösteren ve sınırlı sayıda popülasyona sahip olan 8 tür tesbit edilmiştir.
3. Gevne Vadisi aynı zamanda yalnızca Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde yayılış gösteren bazı türlerin yaşamını sürdürdüğü ilginç bir mikroklimatik özelliğe sahiptir.
4. Gevne Vadisi ve çevresi ilkbahar ve sonbaharda bir geofit bahçesini andırır.
5. Vadi ve çevresinde IUCN tehlike kategorilerinden CR, EN ve VU sınıflarına giren ve ülkemizde lokal olarak yayılış gösteren çok sayıda tür vardır.”

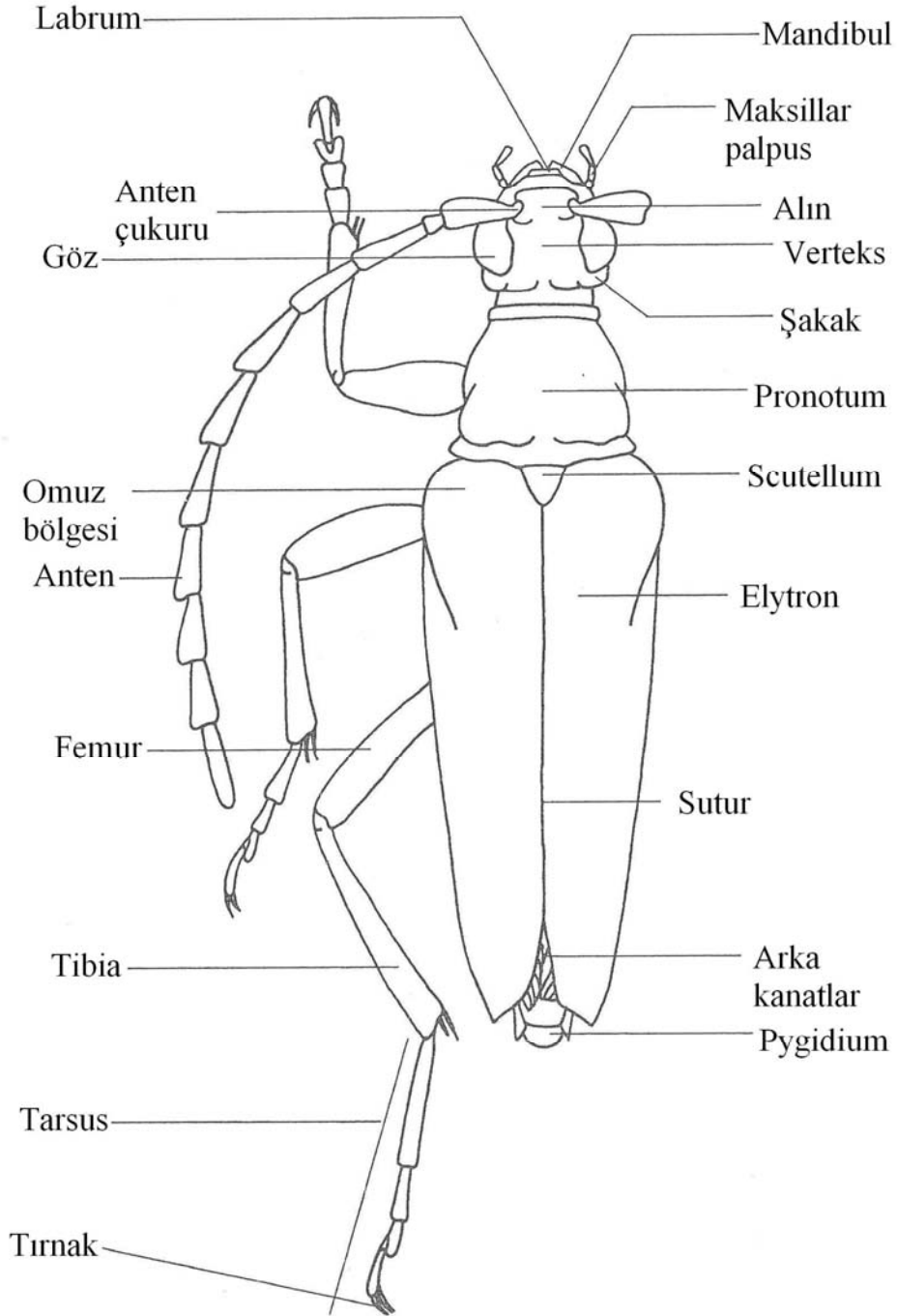
Şimdiye kadar bölge ile ilgili yapılmış özel bir çalışma bulunmamaktadır. Bölgeden verilen kayıtlar çoğunlukla özellikle yabancı araştırmacıların Antalya ve Konya ilinden yaptıkları yüzeysel toplamaların sonucudur.

Bölge hem Antalya hem de Konya ilinin sınırları içinde yer almaktadır. Antalya ilinden sadece İbradı, Akseki, Gündoğmuş ve Alanya ilçeleri Konya ilinden ise sadece Seydişehir, Hadim ve Taşkent araştırma alanı içerisinde yer almaktadır. Şimdiye kadar verilen kayıtlar taranırken ilgili literatürler Konya ve Antalya illeri açısından ilçeler bazında taranmıştır. Bu kayıtlardan 48 tanesi Alanya, 26 tanesi Akseki, 1 tanesi İbradı, 2 tanesi Gündoğmuş, 16 tanesi Taşkent, 1 tanesi Seydişehir ilçelerinden verilmiştir. Hadim ilçesi ile ilgili verilmiş herhangi bir kayıt yoktur. Özellikle araştırma alanı ile ilgili verilen kayıtlar ise sadece Gevne vadisi olarak verilmiş olup bunlar da 11 tanedir [Özdikmen & Çağlar, 2004; Özdikmen & Hasbenli, 2004]. Araştırma alanından verilen bazı türlerin alanda bulunan birden

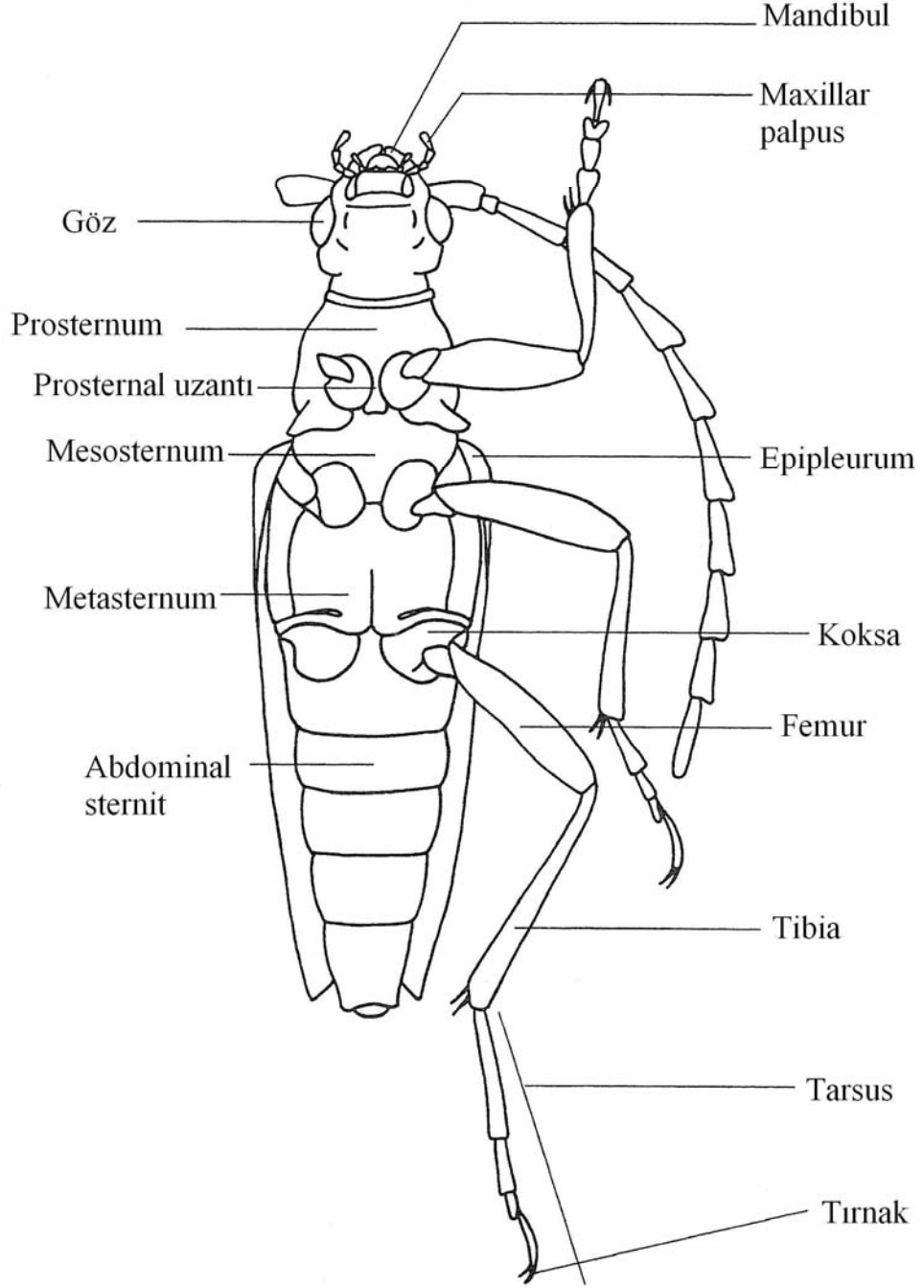
fazla bölgeden kaydedildiği göz önüne alındığında 36 kayıt araştırma bölgesinin Alanya kısmından, 20 kayıt sadece Akseki'den, 9 kayıt sadece Taşkent, Seydişehir ve Gündoğmuş'tan olmak üzere bölgeden kaydedilen toplam tür sayısının 65 olduğu görülür. Alanya ilçesinden verilen 12 kayıt ise araştırma bölgesi dışından 0-600 m arası yükseklikten verilmiş ya da sadece Alanya olarak belirtilmiş kayıtlardır.

Bölge ile ilgili yapılmış doğrudan bir çalışmanın bulunmaması, bölgenin Akdeniz ve İç Anadolu bölgeleri arasında bir geçiş alanı olması, floristik açıdan oldukça zengin olması ve özellikle araştırma alanı içerisinde yer alan Gevne Vadisi'nin endemizm oranının % 30 gibi yüksek bir değerde olması bu bölgenin çalışma alanı olarak seçilmesine neden olmuştur.

Bu çalışma ile bugüne değin tespit edilememiş olan bölge Cerambycidae faunasının tespiti ve zoocoğrafik yönden değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Araştırma alanının Cerambycidae faunasının tespiti ile yurdumuz Cerambycidae faunasının tespitine çok büyük bir katkı sağlanması ve bunun da ileride yapılacak çalışmalara temel oluşturması beklenmektedir.

Şekil 1.1. Cerambycidae familyası üyeleri genel vücut şekli (Dorsal) [Bense, 1995]'den

Şekil 1.2. Cerambycidae familyası üyeleri genel vücut şekli (Ventral) [Bense, 1995]'den

2. MATERYAL VE METOT

Bu çalışmada 2006-2008 yıllarında Mart, Nisan, Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos ve-Eylül aylarında Gevne Vadisi ve Geyik Dağları'nın (Harita 2.1.) çeşitli bölgelerinden toplam 2288 Cerambycidae örneği toplanmıştır.

Öncelikle araştırma materyalinin toplanması için düzenli arazi gezileri gerçekleştirilmiştir. Arazi çalışmaları sırasında mümkün olduğu kadar çok lokalitede toplama yapılarak çok sayıda örneğe ait birey yakalanmaya çalışılmıştır. Arazi toplamaları gündüz atrap kullanılarak, süpürme tekniği ile yapılmıştır. Geceleri aktif olan türlerin yakalanması için ise ışık tuzağı kullanılmıştır.

Toplanan örnekler % 70'lik etil alkol bulunan cam kavanozlara alınmıştır. Laboratuvara getirilen bu örnekler müze materyali halinde hazırlanmış ve koleksiyon kutularına yerleştirilmişlerdir. Gazi Üniversitesi'nde depolanmış bulunan bu örnekler faunistik, sistematik ve zoocoğrafik açıdan değerlendirilmiştir. Bütün örnekler literatürden ve daha önce teşhis edilmiş halde müzede bulunan örneklerle karşılaştırma yapılarak teşhis edilmiştir.

Çalışmada her bir cins içerisindeki türler alfabetik olarak sıralanmıştır. Çalışmaya göre eğer bir taksonun araştırma bölgesinde diğer bir alt cins veya alt türü yok ise, bu takdirde nominatif alt cins veya alt türden o takson için bahsedilmemiştir. Her bir cins, tür ve alttür ismi yazar ismi ve tanımlanma tarihi ile birlikte verilmiştir. Her bir türe ait bilinen alt tür isimleri takson isminin hemen altında sıralanmıştır.

Veriler metin içerisinde her takson için Diğer İsimlendirmeler, İncelenen Materyal, Fenoloji, Türkiye Kayıtları, Genel Yayılış, Korotip ve Yorumlar konu başlıkları altında verilmiştir. Ayrıca her bir türe ait habitus fotoğrafları ilgili taksonun metni içerisinde sunulmuştur.

Diğer İsimlendirmeler başlığı altında her türe ait alt tür isimleri haricindeki bu takson için kullanılmış olan tüm tür altı kategorilere ait isimler (sinonim isimler, varyete, morfa, forma v.b.) verilmiştir.

İncelenen materyal başlığı altında, çalışmada incelenen türlere ait ayrıntılı lokalite bilgileri verilmiştir.

Fenoloji başlığı altında, ilgili türün toplandığı aylar arazi kayıtlarına göre verilmiştir. Fenolojik değerlendirmelerin gösterildiği grafikler Microsoft Office Excel programında yapılmıştır.

Türkiye kayıtları başlığı altında eski çalışmalarda yer alan kayıtlar belirtilmiştir.

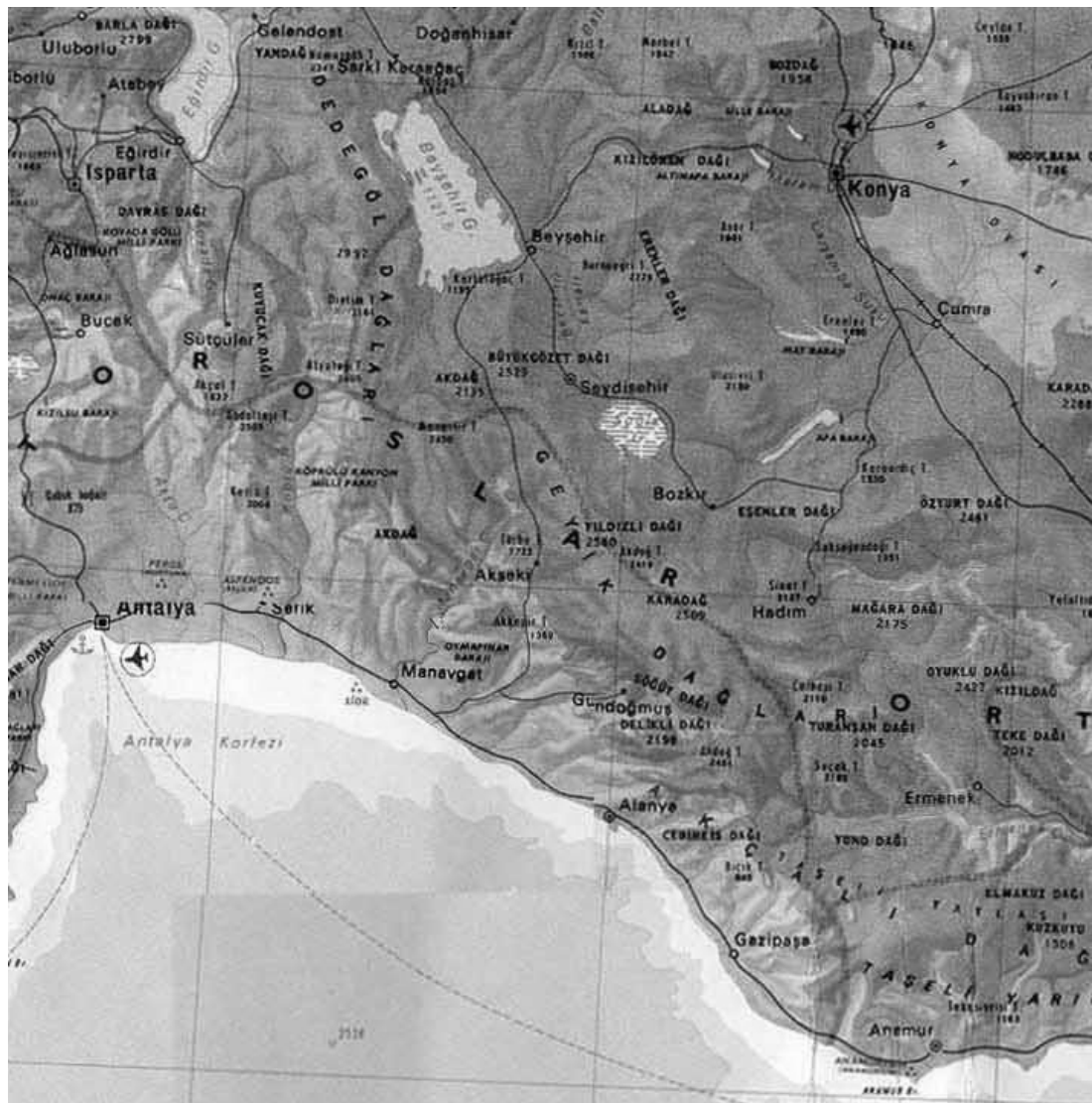
Genel Yayılış başlığı altında her bir ilgili taksonun dünyadaki yayılışı [Winkler, 1924-1932, Danilevsky & Miroshnikov, 1985, Althoff&Danilevsky, 1997, Sama, 2002] literatüre göre verilmiştir.

Korotip başlığı altında ise her bir taksona ait korotip sınıflandırması [Taglianti ve ark. 1999]'a göre yapılmıştır.

Yorumlar başlığı altında her bir taksonun, faunistik, sistematik, taksonomik ve zoocoğrafik durumu hakkında yapılan bazı değerlendirmeler sunulmuştur.

Her bi türe ait habitus fotoğrafları dorsal ve ventral olarak sunulmuştur. Fotoğraflar Leica MZ-16 binoküler mikroskopta Leica Dc 150 Canon dijital fotoğraf makinesi ile çekilmiştir.

Türlerin vertical dağılışı saptanırken, türler 0-500 m, 500-1000 m, 1000-1500 m ve 1500-2000 m yükseklik aralıklarına göre gruplandırılmıştır.

Harita 2.1. Araştırma Alanı Haritası

3. BULGULAR

Ordo: Coleoptera

Subordo: Polyphaga

Üstfamilya: Cerambycoidea (=Chrysomeloidea)

Familya: Cerambycidae

Altfamilya: Prioninae

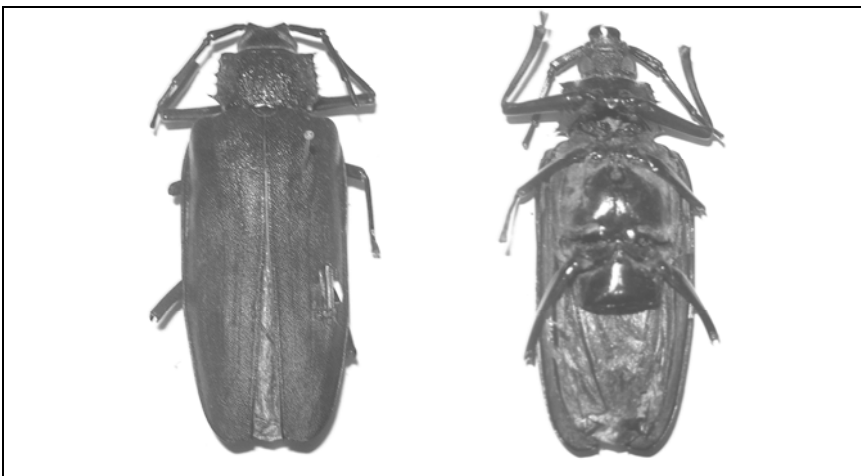
Tribus: Ergatini

Callergates Lameere, 1906

[Tip tür: *Ergates gaillardoti* Chevrolat, 1854]

Callergates gaillardoti (Chevrolat, 1854)

Diğer isimlendirmeler: akbesianus Pic.

Resim 3.1. *Callergates gaillardoti* (Chevrolat, 1854)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 60 mm. Vücut koyu kahverengi ve siyahtır. Baş ve pronotum siyah, elytra koyu kahverengidir. Pronotumun yan kenarları irili ufaklı 7 adet diken taşır. Antenler ve bacaklar koyu kahverengidir; scutellum siyah olup tüy taşımaz. Elytra apeksde her bir elytronun iç köşesinde birer diken taşır (Resim 3.1).

İncelenen materyal: Konya: Beyreli, 1467m, N 36 50 E 32 23, 17.07.2006, 1 örnek. Antalya: Çayarası-Alanya Sarımut köprüsü civarı, 1114 m, N 36 38 E 32 23, 24.08.2006, 1 örnek.

Fenoloji: Temmuz-Ağustos

Türkiye kayıtları: Antalya: Bey Dağları, Kumköy, Adana: Karataş [Demelt, 1963]; İçel: Namrun [Svacha & Danilevsky, 1986]; Antalya, Adana [Öymen, 1987]; Antalya: Alanya (Güzelbağ), Adana: Kozan (Feke) [Adlbauer, 1988]; Türkiye [Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000]; Antalya: Alanya (Cırlasun köprüsü, Çayarası yaylası-Sarımut köprüsü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Aydın: Yenihisar, Adana: (Çukurova Üniv. Balcalı Kampüsü), Muğla: Köyceğiz [Özdikmen, 2006]; Antalya: Manavgat (Demirciler köyü) [Özdikmen & Demir, 2006].

Genel yayılış: Türkiye, Suriye, Lübnan.

Korotip: E-Mediterranean (Palestino-Taurian).

Yorumlar: Türkiye’de sadece Akdeniz Bölgesi’nde yer alan bu tür, bu çalışma ile Konya İli ve dolayısıyla İç Anadolu Bölgesi için ilk defa kayıt edilmektedir.

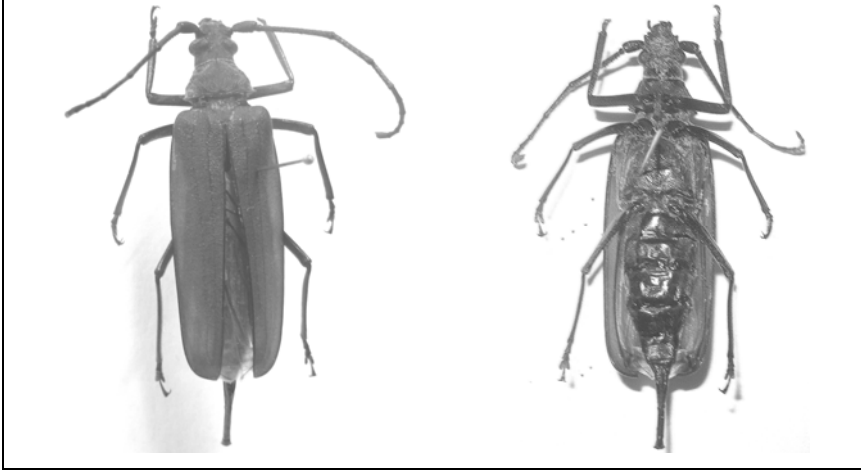
Tribus: Aegosomatini

Aegosoma Serville, 1832

[Tip tür: *Cerambyx scabricornis* Scopoli, 1763]

Aegosoma scabricorne (Scopoli, 1763)

Diğer isimlendirmeler: eques Voet.

Resim 3.2. *Aegosoma scabricorne* (Scopoli, 1763)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 42-35 mm. Vücut genel olarak kahverengidir. Baş ve pronotum, elytradan daha sık olmak üzere ince, sık, sarımsı zemin tüylenmesine sahiptir. Elytra üzerinde her bir elytronda ikişer tane olmak üzere az çok belirgin kaburgalar bulunur. 3. anten segmenti en uzun segment olup iç kenarında dişler taşır. Bacaklar koyu kahverengi olup incedir, tarsusa doğru sıklaşan, sarımsı zemin tüylenmesine sahiptir (Resim 3.2).

İncelenen materyal: Antalya: Taşkent-Alanya yolu: Karapınar çıkışı, 1210 m, N 36 35 E 32 22, 18-20. 07. 2006, 1 örnek; Konya: Taşkent-Alanya yolu: Alanya'ya 80 km kala, 1482 m, N 36 46 E 32 27, 19-28.07.2006, 2 örnek; Konya: Taşkent: Afşar kasabası: Kayadibi Akçapınar mevkii, 1680 m, N 37 28 E 31 38, 23.07.2006, 1 örnek.

Fenoloji: Temmuz

Türkiye kayıtları: Türkiye [Winkler, 1924-1932; Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Svacha & Danilevsky, 1986; Althoff & Danilevsky, 1997; Lodos, 1998; Sama, 2002; Özdikmen, 2006]; Konya: Beyşehir [Sekendiz, 1974]; İstanbul: Belgrad Ormanı [Öymen, 1987]; Kahramanmaraş: Andırın *Megopsis scabricornis* olarak [Adlbauer, 1992]; Antalya: Merkez, Gümüşhane: Torul, Isparta: Eğirdir (Ağıl) [Tozlu et al., 2002]; Antalya: Alanya (Çayarası yaylası-Sarımut köprüsü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Balıkesir: Manyas Kuş Cenneti [Özdikmen & Şahin, 2006]; Samsun: Çarşamba, Türkiye [Özdikmen & Demir, 2006]; Van: Tatvan, Bartın: İnkum, Antalya: Termessos Milli Parkı, Karabük: Safranbolu (Bulak köyü) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sardunya, Sicilya, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Arnavutluk, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, ?Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları), ?Çin, Kafkasya, Transkafkasya, Yakın Doğu, Türkiye, İran.

Korotip: Turano-Europeo-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de oldukça yaygındır.

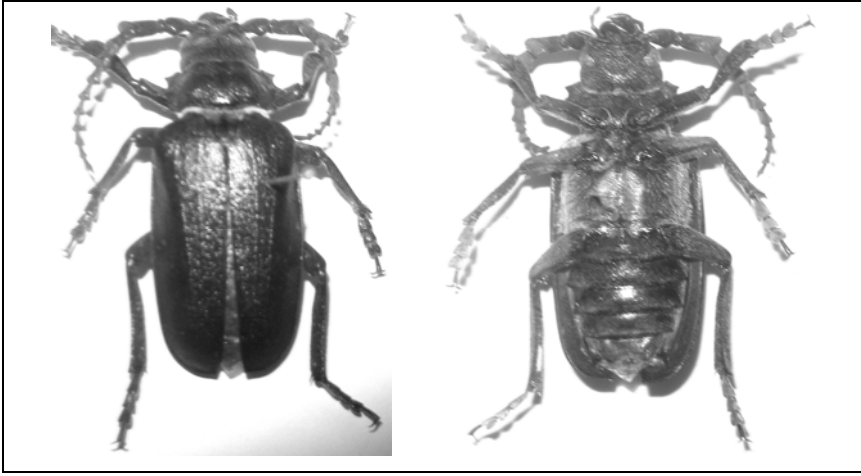
Tribus: Prionini

Prionus Geoffroy, 1762

[Tip tür: *Cerambyx coriarius* Linnaeus, 1758]

Prionus coriarius (Linnaeus, 1758)

Diğer isimlendirmeler: *tridentatus* Linnaeus; *prionus* DeGeer; *ballista* Voet; *germanicus* Voet; *bicinus* Jakovlev; *schaufussi* Jakovlev; *burdajewiezi* Bodemeyer.

Resim 3.3. *Prionus coriarius* (Linnaeus, 1758)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 22-29 mm. Vücut genel olarak siyahtır. Baş ve pronotum siyah olup, baş belirgin iri mandibullara sahiptir. Pronotum yan kenarlarda 3 adet büyük diken taşır, yüzeysel veya derin değişik boyutlarda dağınık noktalıdır. Elytra kaidede siyah renkli olup apekse doğru rengi açılır, apeks civarında renk koyu kahverengidir. Elytra yüzeyi ince noktalar ve kırışıklıklar taşır. Anten siyah olup, segmentler uç kısımda yanlardan genişlemiştir. Bacaklar koyu kahverengi olup, ince zemin tüylenmesine sahiptir. Abdomen koyu kahverengi olup, ince, sık, sarımsı zemin tüylenmesi taşır (Resim 3.3).

İncelenen materyal: Konya: Çayarası-Alanya: Kozarası mevki, 1133m, N 36 39 E 32 25, 18.07.2006, 1 örnek; Antalya: Akseki: Yarpuz civarı, 1615 m, N 37 13 E 31 55, 10.07.2007, 4 örnek.

Fenoloji: Temmuz

Türkiye kayıtları: Türkiye [Semenov, 1900; Acatay, 1948, 1961, 1968; Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Svacha & Danilevsky, 1986; Önder et al., 1987; Althoff & Danilevsky, 1997; Lodos, 1998; Sama, 2002]; Sinop: Ayancık [Schimitschek, 1944]; Burdur: Bucak [Ekici, 1971]; Antalya: Kemer (Beldibi) / Kaş (Gürsu) / Çakırlar Ormanı [Tosun, 1975]; Sinop: Ayancık, Trabzon, Antalya [Erdem

& Çanakçıoğlu, 1977; Çanakçıoğlu, 1983]; Trabzon: Karadeniz Teknik Üniversitesi Kampüsü [Sekendiz, 1981]; Aydın: Dilek Yarımadası Milli Parkı [Öymen, 1987]; Trabzon: Maçka (Meryemana Ormanı), Artvin: Şavşat (Yayla, Kocabey mevkii) / Şavşat (Veliköy, Karagöl Ormanı) [Yüksel, 1996]; Kahramanmaraş [Kanat, 1998]; Antalya, Aydın, Trabzon, Sinop [Çanakçıoğlu & Mol, 1998]; Artvin: Hopa, Rize: Merkez / Fındıklı / Pazar, Trabzon: Yeşilova [Tozlu et al., 2002]; Antalya: Kaş (Sinekçi köyü, Sinekçi Beli), Türkiye, Kırklareli: İğneada-Saka gölü (Sivriler köyü) / Demirköy [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Hatay: Hassa (Söğütler) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Artvin: Hopa, Trabzon [Malmusi & Saltini, 2005]; Kahramanmaraş: Pazarcık (Bağdınısağır Mahallesi) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Çamkoru), Balıkesir: Erdek, Kocaeli: Kerpe / İzmit [Özdikmen & Şahin, 2006]; Bolu: Abant, Kırıkkale: Sulakyurt (Özdere) [Özdikmen & Demir, 2006]; Kastamonu: Küre–Ağılı yolu, Artvin [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Danimarka, Almanya, Lüksemburg, İngiltere, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Norveç, Polonya, İsveç, Finlandiya, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Tunus, Cezayir), Sibiry, Kafkasya, Transkafkasya, Yakın Doğu, Türkiye, İran.

Korotip: Sibero-European + Turano-Europeo-Mediterranean.

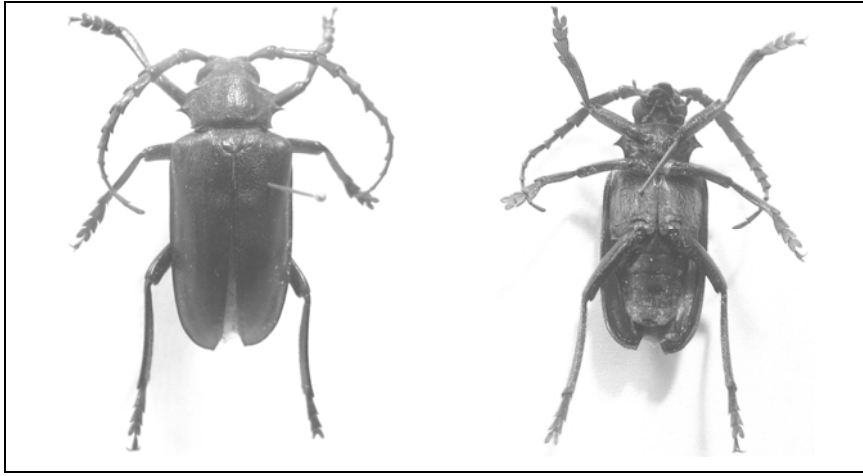
Yorumlar: Bu tür Türkiye'de oldukça yaygındır. Bu çalışma ile Konya İli'nde ilk defa kayıt edilmektedir.

Mesoprionus Jakovlev, 1887

[Tip tür: *Mesoprionus angustatus* Jakovlev, 1887]

Mesoprionus besicanus (Fairmaire, 1855)

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.4. *Mesoprionus besicanus* (Fairmaire, 1855)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 33-37 mm. Vücut genel olarak siyah-kahverengidir. Baş ve pronotum siyahtır. Pronotum dikdörtgenimsi, kaidede boyu eninden daha uzun ve yüzeysel ince noktalıdır. Elytra koyu kahverengi-siyah renkli, derimsi görünüme sahip olup, yüzeysel noktalar ve kırışıklıklar taşır. Antenler siyahtır, ilk iki segment hariç uç kısımda segmentler yanlardan genişlemiştir. Mandibullar iridir. Bacaklar genel olarak koyu kahverengidir. Tarsus segmentleri daha açık renklidir. Bacaklar ince, sarımsı zemin tüylenmesine sahiptir. Abdomen kahverengi olup ince, sarımsı zemin tüyleri taşır (Resim 4.4).

İncelenen materyal: Konya: Taşkent: Afşar kasabası: Kayadibi Akçapınar mevki, 1680 m, N 37 28 E 31 38, 23.07.2006, 1 örnek; Antalya: Alanya: Sarımut civarı, 1113 m, N 36 37 E 32 23, 09.07.2007, 3 örnek.

Fenoloji: Temmuz

Türkiye kayıtları: Anadolu *Prionus besicanus* olarak [Semenov, 1900]; Trakya ve Anadolu [Winkler, 1924-1932]; İzmir [İyriboz, 1931]; Türkiye [İyriboz, 1938, 1940; Bodenheimer, 1941; Svacha & Danilevsky, 1986; Sama & Rapuzzi, 2000]; İstanbul: Polonez köy, İzmir: Dikili, Makaron, Uşak, Antalya: Kaş [Demelt, 1963]; İzmir: Ödemiş (Bozdağ), Bornova, Dikili [Gül-Zümreoğlu, 1972]; Batı Anadolu [İren & Ahmed, 1973]; İzmir: Bergama, Dikili, Makaron, Urla, Bornova, Çeşme, Denizli: Çal, Hançalar [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Kütahya: Simav, Çanakkale: İntepe [Sama, 1982]; Nevşehir: Göreme *Prionus besicanus* olarak [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; İstanbul: Polonez köy, Ege Bölgesi [Lodos, 1998]; Adana, Antalya, Bilecik, Burdur, Çanakkale, Erzurum, İçel, Kayseri, Kilis, Konya, Muğla, İstanbul, İzmir, Kütahya, Nevşehir [Tozlu et al., 2002]; Burdur: Bucak (Özdikmen & Şahin, 2005); Bursa : Uludağ [Malmusi & Saltini, 2005]; Erzincan: Kemaliye, Bursa: Çalı köyü [Özdikmen, 2006]; Kırıkkale: Sulakyurt (Özdere), Antalya: Manavgat (Demirciler köyü), Ankara: Kalecik (Yeşildere) [Özdikmen & Demir, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Arnavutluk, ?Hırvatistan ve Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya), Türkiye.

Korotip: Turano-Mediterranean (Balkano-Anatolian).

Yorumlar: Bu tür çoğunlukla Türkiye'nin batı yarısında yayılır. [Danilevsky, 2009a]'ya göre bu türün Girit'teki kaydı *M. batelkai* Slama (1996)'nın yanlış teşhisi üzerine dayanır. Bununla birlikte bazı yazarlar *M. batelkai* Slama (1996)'yı bu türün bir alt türü olarak kabul etmektedirler.

Altfamilya: Lepturinae

Tribus: Rhagiini

Dinoptera Mulsant, 1863

Tip tür: *Leptura collaris* Linnaeus, 1758]

Dinoptera collaris (Linnaeus, 1758)

Diğer isimlendirmeler: ruficollis DeGeer; *sylvestris* Geoffroy; *morio* Fabricius; *carneola* Schrank; *nigricollis* Mulsant; *marginicollis* Tippmann; *fulvohirsuta* Heyrovsky; *slamai* Podany.

Resim 3.5. *Dinoptera collaris* (Linnaeus, 1758)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8-10 mm. Baş siyahtır. Pronotum turuncu, küçük noktalı, dik, sarımsı tüylüdür. Pronotum ve elytra metalik parlaklık taşır. Elytra koyu lacivert olup, küçük, çok sık olmayan noktalıdır ve dik, uzun, sarımsı tüylüdür. Tüyler kaidede siyah tüylerle karışık olarak bulunur. Anten siyah olup, boyu vücudun yarısını geçer. İlk dört segment yarı dik, siyah, sık tüylü olup, diğer segmentler ince zemin tüylüdür. Bacaklar siyah olup, sık, yarı dik, siyah tüylüdür. Abdomen turuncu olup, yanlarda ince, beyazımsı, seyrek tüylüdür (Resim 3.5).

İncelenen materyal: Konya: Derebucak: Tekebeli geçidi 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 6 örnek; Konya: Bozkır: Dere kasabası, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 13.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim: Beyreli, 1536 m, 36 50 N 32 23 E, 15.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Bademli beli-Tekebeli, 1180 m, N 37 15 E 31 44, 10.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Isparta: Eğirdir, İstanbul: Polonez köy *Acmeops collaris* olarak [Demelt & Alkan, 1962]; Isparta: Eğirdir, İstanbul: Polonez köy, Ankara: Işık Dağı, İçel: Namrun [Demelt, 1963]; Rize: Sivrikaya *D. collaris nigricollis* Muls. olarak [Villiers, 1967]; Amasya [Gfeller, 1972]; Çankırı: Işık Dağı [Tuatay et al., 1972]; Türkiye [Lobanov et al., 1981; Svacha & Danilevsky, 1988; Althoff & Danilevsky, 1997; Lodos, 1998; Sama, 2002]; Rize: Ilıca (Ayder) *D. collaris nigricollis* Muls. olarak [Sama, 1982]; Rize: Gündoğdu, Erzurum: Aşkale civarı [Öymen, 1987]; İçel: Çamlıyayla, Kastamonu: Masruf geçidi / Yaralıgöz (Devrekani) / Ballıdağ geçidi (Daday) [Adlbauer, 1992]; Artvin: Yusufeli (Altıparmak), Erzurum: İspir (Madenköprübaşı) / Oltu (Sütkans) / Uzundere (Dikyar) / Şelale [Tozlu et al., 2002]; Kocaeli: İzmit (Yuvacık, Servetiye Camii köyü, Cami mahallesi, Beşkayalar Milli Parkı) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Çankırı: Işık Dağı, İçel: Bolkar Dağı (Namrun) [Özdikmen et al., 2005]; Artvin: Şavşat, Bolu: Abant, Bursa: Uludağ, Erzurum: İspir, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Aköz köyü) [Özdikmen, 2006]; Karabük: Safranbolu, (Mencilis Mağarası civarı, Bulak köyü, Bağ Evleri mevki), Kastamonu: Küre Dağları' nın güneyi (Yaylagözü geçidi) / Küre-Ağılı yolu [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, İtalya, Sicilya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Danimarka, Almanya, Lüksemburg, İngiltere, ?İrlanda, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Norveç, Polonya, İsveç, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım,

Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Sibirya, Çin, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran.

Korotip: Sibero-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de oldukça yaygındır. Bu çalışma ile, çalışma alanı ve dolayısıyla Antalya ve Konya İlleri için ilk defa kayıt edilmektedir.

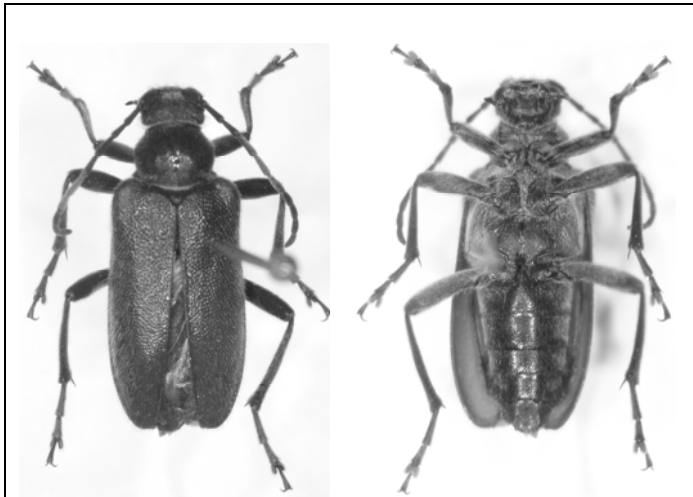
Cortodera Mulsant, 1863

[Tip tür: *Grammoptera spinosula* Mulsant, 1839.

= *Leptura humeralis* Schaller, 1783]

Cortodera cirsii Holzschuh, 1975

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.6. *Cortodera cirsii* Holzschuh, 1975'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 9-12 mm. Baş ve pronotum siyah olup, uzun, beyaz, sık, dik tüylüdür. Elytra ve bacak renklenmesi oldukça değişkendir. Elytra siyah ya da turuncu olup, derin, sık ve düzgün noktalı ve yarı yatık, beyazımsı tüylüdür. Bacaklar siyah elytraya sahip örneklerde siyah renkli olup, ince, sık, beyazımsı, yarı dik zemin

tüylerine sahiptir. Bacak renklenmesi çok değişken olup şöyledir: Tüm bacaklar siyah olabilir, ön tibia da kırmızılık vardır ya da femurun uç kısmı hariç ön bacaklar ve tibia kırmızı, orta bacaklar femur ve tibia'nın uç kısımları ve tarsus segmentlerinin üst yüzü hariç kırmızı, diğer kısımlar siyah renklidir. Antenler siyah olup, ince, beyazımsı zemin tüylüdür. Elytrası siyah örneklerde 1. ve 2. anten segmenti iç kısımlarında kırmızılık taşır. Kırmızı elytralı örneklerde ise anten koyu kahverengi olup, özellikle 1. anten segmenti dış kenarlarda daha koyu renklenmeye sahiptir. Her iki tipte de ilk üç anten segmenti 3. segmente doğru seyrekleşen yarı dik, siyah, sık tüyler taşır. Abdomen siyah olup, ince, beyazımsı, yanlarda daha sık zemin tüylüdür (Resim 3.6).

İncelenen materyal: Konya: Gencek- Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 8 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Türkiye [Holzschuh, 1975 Ex. Danilevsky, 1992]; Osmaniye: Nurdağı geçidi [Holzschuh, 1975]; Osmaniye, Niğde [Adlbauer, 1988]; Osmaniye: Nurdağı geçidi [Tauzin, 2000]; Osmaniye: Hasanbeyli (Nurdağı geçidi) [Rejzek et al., 2001]; Adana: Hasanbeyli (Nurdağı) [Özdikmen, 2003a]; Konya: Taşkent (Belpınarı bel, Beyreli köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004].

Genel yayılış: Türkiye.

Korotip: Anatolian.

Yorumlar: Türkiye için endemik olan bu tür sadece Türkiye'nin güney kısımlarında mevcuttur.

Cortodera colchica Reitter, 1890

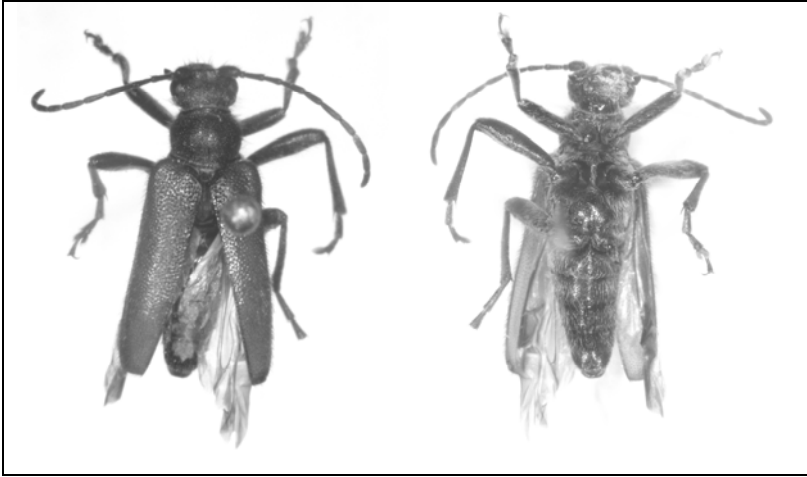
= ssp. *colchica* Reitter, 1890

= ssp. *rutilipes* Reitter, 1890

= ssp. *danczenkoi* Danilevsky, 1985

= ssp. *kalashiani* Danilevsky, 2000

Diğer isimlendirmeler: *ordubadensis* Reitter; *pygidialis* Reitter; *deyrollei* Pic.

Resim 3.7. *Cortodera colchica* Reitter, 1890'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8 mm. Baş ve pronotum siyah olup, uzun, dik, siyah kıllar taşır. Elytra kırmızımsı kahverengidir. Kaidede scutellumun kenarlarından başlayıp elytranın hemen hemen 1/3'lük kısmında sonlanan üçgen şeklinde siyah renkli bir leke taşır. Elytra derin, düzgün noktalı olup, sarı ve siyah renkli, yarı yatık, kalın, uzun kıllara sahiptir. Anten siyah renkli, 1. ve 2. anten segmentleri iç taraflarında kırmızılık taşır. İlk üç segment uzun, yarı dik, kalın, siyah tüylüdür. Bu tüyler 3. segmentte daha az, diğer segmentler ince, beyazımsı zemin tüylenmesine sahiptir. Bacaklar siyah olmakla birlikte, ön bacakların tibia ve tarsusunda kırmızılık taşır, yarı dik, beyazımsı, uzun tüylüdür (Resim 3.7).

İncelenen materyal: Konya: Hadim-Beyreli yolu 3. km, 1866 m, N 36 56 E 32 23, 13.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Türkiye [Winkler, 1924-1932; Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998]; Erzurum ve civarı *C. colchica rutilipes* Reitter, 1890 olarak [Özbek, 1978]; Adana: Misis *C. discolor* olarak, Hakkari: Yüksekova / Şemdinli, Bingöl: Merkez / Kuruca *C. discolor differens* Pic olarak - Fuchs et Breuning, 1971 [Ex. Holzschuh, 1980]; Artvin: Yalnızçam geçidi [Sama, 1982]; Burdur: Sagalassos, Kayseri: Pınarbaşı, Antalya: Akseki (Bademli), ?Konya: Bakaran [Adlbauer, 1992]; Kars: Sarıkamış [Sama & Rapuzzi, 1999]; Adıyaman: Nemrut Dağı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Adıyaman: Nemrut Dağı (Karadut köyü civarı) [Rejzek et al., 2001]; Artvin: Ardanuç, Bayburt: Maden, Bingöl: Merkez, Erzurum: Üniversite Kampüsü / Gölet / Çat / Nenehatun / Ilıca (Atlıkonak) / Narman (Beyler) / Kireçli geçidi / Pasinler / Pazaryolu (Gölyurt geçidi) / Şenkaya / Soğanlı Dağı / Turnalı, Kars: Sarıkamış, Sivas: Ümranlı (Kızıladağ) [Tozlu et al., 2002]; Ankara: Kızılcahamam (Yukarı Çanlı), Aksaray: Merkez [Özdikmen, 2003a]; Kars: Sarıkamış, Konya: Üstünler -Beyşehir, İçel: Erdemli-Güzeloluk [Malmusi & Saltini, 2005]; Aksaray: Nevşehir girişi-Aksaray, Ankara: Kızılcahamam (Yukarı Çanlı) [Özdikmen, 2006].

Genel yayılış: Kafkasya, Türkiye.

Korotip: SW-Asiatic (Anatolo-Caucasian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de oldukça yaygındır. İki alt türle temsil edilmektedir. *C. colchica rutilipes* Reitter, 1890 sadece Türkiye’nin Kuzey-Doğu kısımlarında (Erzurum İli civarı) mevcuttur. Nominatif alt tür *C. colchica colchica* Reitter, 1890 ise Türkiye’nin diğer kısımlarında bulunur. Bu nedenle bu çalışmada incelenen örnek *C. colchica colchica* Reitter, 1890 alt türüne aittir. Bu türün bilinen diğer alt türleri olan *C. colchica danczenkoi* Danilevsky, 1985 ve *C. colchica kalashiani* Danilevsky, 2000 sadece Kafkasya’da yayılış gösterir.

Cortodera discolor Fairmaire, 1866

Diğer isimlendirmeler: variipes Ganglbauer; *testaceipes* Pic.

Resim 3.8. *Cortodera discolor* Fairmaire, 1866'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8-11 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Pronotum sık, derin noktalı olup, uzun, beyazımsı, dik ve yarı dik tüylüdür. Elytra turuncumsu kahverengi olup, sarı ve siyah renkli, karışık, yarı yatık, uzun kıllar taşır. Düzgün, derin noktalıdır. Anten siyah olup, ilk iki anten segmenti iç kısımlarda kırmızılık taşır. Bacaklar siyahtır tarsus ve tibiada yer yer kırmızılık taşır ve beyazımsı, yarı dik, sık tüylüdür (Resim 3.8).

İncelenen materyal: Konya: Seydişehir: Çavuş köyü, 13.05.2006, 1186 m, N 37 37 E 31 55, 4 örnek; Antalya: Teke Geçidi, 14.05.2006, 1237 m, N 37 14 E 31 46, 2 örnek; Antalya: Alanya-Taşkent: Karapınar köyü çıkışı, 16.05.2006, 1100m, N 36 36 E 32 24, 3 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 1 örnek; Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50, 09.06.2008, 7 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Tip lokalite: Türkiye: İzmir: Bozdağ – Fairmaire, 1866 [Ex. Sama, 1996b, Danilevsky, 2006b]; Malatya [Heyden, 1888]; Angora (=Ankara) *C. discolor* v. *variipes* Ganglbauer, 1897 olarak [Winkler, 1924-1932]; Ankara: Kızılcahamam *C. discolor differens* Pic, 1898 olarak [Demelt, 1967]; Ankara: Kızılcahamam [Adlbauer, 1992]; Türkiye [Lodos, 1998]; Konya: Kulu, Tavşanlı, Niğde: Ulukışla, Merkez, Aksaray: Merkez, İçel: Kirobası, Merkez [Özdikmen, 2003a]; Aksaray, İçel, Konya, Niğde [Özdikmen & Turgut, 2008].

Genel yayılış: Bulgaristan, Türkiye

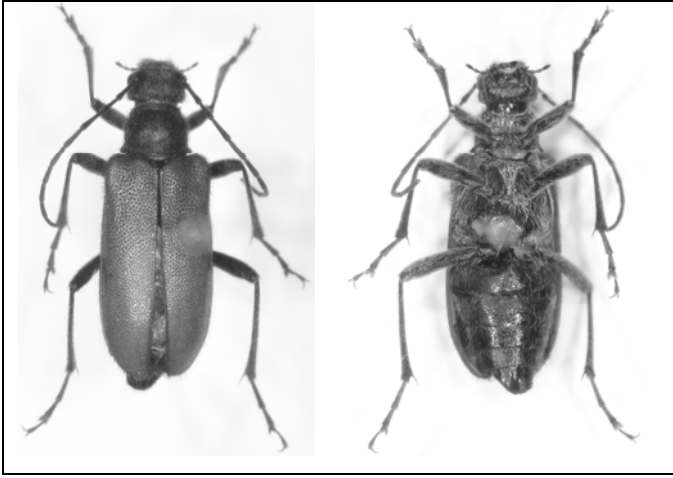
Korotip: Turano-Mediterranean (Balkano-Anatolian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'nin özellikle batı yarısında yayılış gösterir. Bu çalışma ile *Cortodera discolor* Fairmaire, 1866 Antalya İli için ilk defa kayıt edilmektedir. [Danilevsky, 2009]'a göre bu türün Yunanistan'dan verilmiş tüm kayıtları gerçekte *C. steineri* Sama, 1997'ye aittir.

Cortodera differens Pic, 1898

Diğer isimlendirmeler: *steineri* Sama.

Genel karakterler: Boy 6,5-8 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Pronotum sık, derin noktalı olup, uzun, beyazımsı, dik ve yarı dik tüylüdür. Elytra turuncumsu kahverengi olup, siyah renkli, karışık, yarı yatık, uzun kıllar taşır ve düzgün, derin noktalıdır. Anten siyah olup, ilk iki anten segmenti iç kısımlarda kırmızılık taşır. Bacaklar siyah olup, sadece ön tibiada kırmızılık taşır. Abdomen siyahtır (Resim 3.9).

Resim 3.9. *Cortodera differens* Pic, 1898'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

İncelenen materyal: Antalya: Gevne vadisi (Karapınar), 1704 m, 36 41 N 32 27 E, 13.05.2007, 1 örnek; Konya: Hadim: Korualan kasabası civarı, 1648 m, N 36 58 E 32 24, 12.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Ankara: Kızılcahamam, Antalya: Gevne vadisi, Konya: Hadim-Beyreli yolu, Gevne vadisi civarı [Özdikmen & Turgut, 2008c].

Genel yayılış: Yunanistan, Türkiye

Korotip: Turano-Mediterranean (Balkano-Anatolian).

Yorumlar: Bu tür muhtemelen sadece Türkiye'nin batı yarısında yayılış gösterir. Çalışma alanı ve Türkiye için ilk defa bu çalışma ile kayıt edilmiştir. [Özdikmen & Turgut, 2008c] çalışmalarında bu türü Türkiye için ilk defa vermiş olup, yakın zamanda Yunanistan'dan tanımlanmış olan *C. steineri* Sama, 1997'yi bu türün sinonimi olarak kabul etmişlerdir. Türün sistematik, taksonomik ve faunistik durumuyla ilgili tüm ayrıntılar [Özdikmen & Turgut, 2008c] tarafından verilmiştir.

Cortodera flavimana (Waltl, 1838)

= ssp. *flavimana* Waltl, 1838

= ssp. *brachialis* Ganglbauer, 1897

Diğer isimlendirmeler: rufipes Kraatz; *fulvipes* Reitter; *limbata* Ganglbauer.

Resim 3.10. *Cortodera flavimana* (Waltl, 1838)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8-11 mm. Baş ve pronotum siyah olup, sarı, sık, dik tüylüdür. Elytra siyah ya da kırmızımsı kahverengi olup, kırmızımsı kahverengi elytral örnekler suturda siyah bir çizgi taşır. Elytra sarı, yarı yatık, sık tüylü olup, sık, düzgün noktalıdır. Anten siyah olup, ilk dört segment 4. segmente doğru azalacak şekilde iç kısımlarında kırmızılık taşır. İlk 4 segment uzun, siyah, yarı dik tüylü, diğer segmentler ince, beyazımsı zemin tüylüdür. Ön bacaklar kırmızı, diğer bacaklar siyahtır. Tüm bacaklar sarımsı, yarı dik, uzun tüylüdür (Resim 3.10).

İncelenen materyal: Antalya: Bademli Beli, 1432 m, N 37 22 E 31 43, 14.05.2006, 19 örnek; Antalya: Teke Geçidi, 1237 m, N 37 14 E 31 46, 14.05.2006, 70 örnek; Alanya-Taşkent: Karapınar köyü çıkışı, 1100 m, N 36 36 E 32 24, 16.05.2006, 26 örnek; Konya: Taşkent: Faşikan yaylası, 1229 m, N 36 51 E 32 31, 16.05.2006, 99 örnek; Konya: Hadim, 1569 m, N 36 58 E 32 26, 14.05.2007, 1 örnek; Konya:

Hadim-Bozkır yolu, Yazdamı köyü civarı, 1434 m, N 37 07 E 32 17, 14.05.2007, 12 örnek; Konya: Bozkır, 1143 m, N 37 11 E 32 14, 15.05.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır: Sorkun kasabası, 1281 m, N 37 09 E 32 08, 15.05.2007, 100 örnek; Konya: İbradı-Derebucak yolu: Derebucak'a 12 km kala, 1388 m, N 37 28 E 31 37, 12.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim: Beyreli köyü civarı, 1322 m, N 36 47 E 32 26, 13.06.2007, 6 örnek; Antalya: Bademli-Bakaran, 1431 m, N 37 22 E 31 43, 19.05.2008, 24 örnek; Konya : Bozkır: Yazdamı köyü civarı, 1447 m, N 37 07 E 32 17, 21.05.2008, 8 örnek; Konya: Bozkır-Hadim yolu: Hadim'e 22 km kala, 1344 m, N 37 02 E 32 19, 21.05.2008, 1 örnek; Konya: Hadim-Beyreli yolu: Beyreli sapağından 10 km içeride, 1894 m, N 36 55 E 32 24, 21.05.2008, 13 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 5 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: İçel: Burna, Antalya: Toros Dağları, Niğde: Çamardı [Bodemeyer, 1900]; Afyon: Sultan Dağı [Bodemeyer, 1906]; Türkiye [Winkler, 1924-1932; Lobanov et al., 1981; Althoff & Danilevsky, 1997; Lodos, 1998; Jenis, 2001]; İstanbul: Alem Dağı / Polonez köy, İzmir: Kemalpaşa, Isparta: Eğirdir [Demelt & Alkan, 1962]; İstanbul: Alem Dağı / Beykoz, İzmir: Kemalpaşa, Isparta: Eğirdir [Demelt, 1963]; Samsun: Bafra [Villiers, 1967]; Bursa: Uludağ *C. flavimana limbata* Gangl. olarak [Villiers, 1967]; Ankara: Kızılcahamam [Gfeller, 1972]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Sinop: Dranaz Dağı, Bolu: Abant, Kastamonu: Merkez / Ilgaz Dağı [Sama, 1982]; Ankara: Kızılcahamam (Sama, 1996b); Konya: Civcan Dağı / Madenşehir [Adlbauer, 1988]; Kastamonu: Ilgaz Dağı, Bolu: Abant [Tauzin, 2000]; Artvin: Şavşat, Bayburt: Çalidere, Erzurum: Üniversite Kampüsü / Dumlulu (Köşk) / Narman (Beyler) / Ilıca (Atlıkonak) / Pasinler / Pazaryolu (Gölyurt Geçidi) / Şenkaya (Ormanlı) / Soğanlı Dağı, Kars: Sarıkamış / Karakurt, Rize: Çamlıhemşin (Ayder), Sivas: Merkez (Türkeşlik) / Ümranlı (Kızıldağ) [Tozlu et al., 2002]; Tokat: Yaylacık – Orman [Fuchs & Breuning, 1971]; Ankara: Kızılcahamam / Güvem / Yukarı Çanlı, Aksaray: Ortaköy (Hocaveli) / Sivrihisar / Ağaçören (Yenişabanlı), Kayseri: Yahyalı (Derebağı), Ankara: Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı) [Özdikmen, 2003a]; Antalya: Kalkan, Konya: Taşkent (Belpınarı geçidi ve Beyreli köyü), Adana:

Tufanbeyli (Güzelim köyü civarı), Yozgat: Akdağmağdeni (Yukarı Çulhalı köyü), Sivas: Tahtıkement köyü / Karayün köyü, Gümüşhane: Kelkit (Koçyatağı köyü), Erzurum: Aşkale (Çatalbayır köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Kocaeli: İzmit (Ballıkayalar Milli Parkı) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Bolu: Abant / Bolu Dağı, Çankırı: Ilgaz Dağı, Erzurum: İspir, Kars: Sarıkamış [Malmusi & Saltini, 2005]; Kahramanmaraş: Nurhak (Alçıçek / Tatlar), Ekinözü, Afşin (Tanır, Yeşiloba, Farta mevkii ve Karasalgan mevkii), Afşin (Emirli, Gerger), Göksun (Göksun-Çardak yolu / Fındık köyü / Küçüksu köyü (Göçük yaylası), Saraycık köyü, Göksun (Mehmetbey / Acıelma köyü'nün güney doğusu / Kireçköy / Pürin geçidi / Değirmendere / Saçkoca mevkii / Küçüksu yaylası / Korkmaz, Merkez (Çağlayan köyü'nün kuzey doğusu / Kavaklı) Pazarcık (Büyüknacar), Kahramanmaraş-Andırın yolu (Körsülü köprüsü civarı) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Çankırı: Işık Dağı, Ankara: Çubuk (Karagöl), Kastamonu: Ilgaz (Kadınçayırı) [Özdikmen et al., 2005]; Bolu: Abant, Ankara: Kızılcahamam (Işık Dağı) [Özdikmen & Demir, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı / Güvem / Yukarı Çanlı, Aksaray: Sivrihisar / Ortaköy (Hocaveli köyü), Kayseri: Yahyalı (Derebağı Şelale mevkii) [Özdikmen, 2006]; Karabük: Safranbolu (Hızar Yanı mevkii) / Eflani (Safranbolu girişi, Yağlıca köyü, Çalıkahvesi çıkışı) / Eflani-Daday (Gökören köyü), Bolu: Yeniçağa Gölü (Deliler köyü) / Yeniçağa-Gerede (Yeniçağa çıkışı), / Gerede-Kızılcahamam, / Mengen (Devrek-Mengen, Mengen girşi) Kastamonu: Kastamonu-Tosya, (Darıbükü köyü, Tosya-Ilgaz geçidi) / Küre (Seydiler, Masruf geçidi) / Küre-Ağılı yolu / Azdavay / Şenpazar-Azdavay yolu (Yumacık köyü) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, ?Slovakya, Moldova), Türkiye, Suriye.

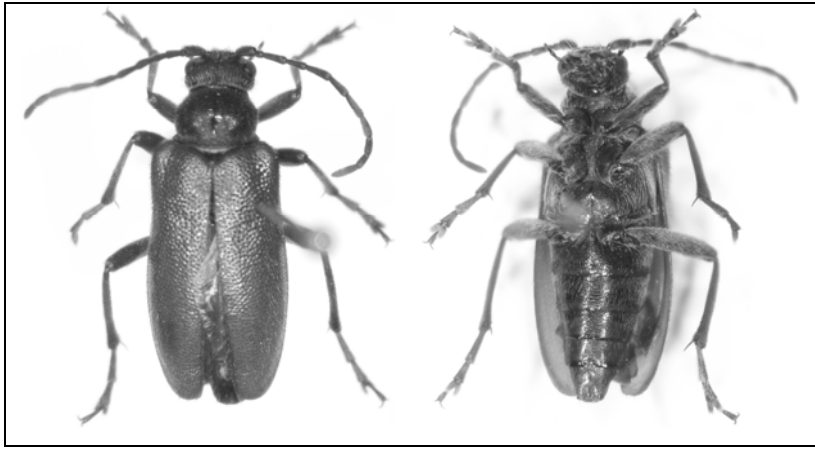
Korotip: Turano-Mediterranean (Balkano-Anatolian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygındır. Bu tür Avrupa'da *C. flavimana flavimana* (Waltl, 1838) ve *C. flavimana brachialis* Ganglbauer, 1897 (Yunanistan ve Türkiye'de kayıt edilmiştir) olmak üzere iki belirgin alt türle temsil edilmektedir. Her iki alt türde Türkiye'den kayıt edilmiş durumdadır. Bununla birlikte *C.*

flavimana brachialis Ganglbauer, 1897'ye ait [Demelt, 1967]'in Türkiye kaydı hatalıdır. [Sama, 1996] [Demelt, 1967]'in kaydının *C. schurmanni* Sama, 1996'ya ait olduğunu belirtmiştir. Bu durumda *C. flavimana* türü Türkiye'de sadece nominative alt türle temsil edilmektedir.

Cortodera rubripennis Pic, 1891

Diğer isimlendirmeler: obscura Pic.

Resim 3.11. *Cortodera rubripennis* Pic, 1891'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 10-12 mm. Baş ve pronotum siyah olup, ince, dik, sarımsı tüylüdür. Elytra kırmızımsı kahverengi olup, kaideden itibaren siyah tüylüdür ve apekse doğru sarı, yarı dik, sık tüylüdür. Anten tamamen siyah ya da koyu kahverengi olup, ilk 2 segment uzun, yarı yatık, sık, siyah tüylü, diğer segmentler ince zemin tüylüdür. Bacaklar siyah olup, kısmen kırmızı bölgeler taşır ve ince, beyazımsı, uzun, yarı yatık tüylüdür. Abdomen siyahtır. İlk iki segmentin arka kenar kısımları kırmızı olup, 3. segment arka yarıda kırmızı bir enine band taşır. 4. segment sadece arka kenar kısmında siyahtır. Son segment ise tamamen kırmızıdır (Resim 3.11).

İncelenen materyal: Konya: Gencek-Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 9 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Adana: Toros Dağları, Pozantı, Bolkar Dağları, Tip lokalite: Hatay: Akbez [Villiers, 1959]; Adıyaman: Nemrut Dağı [Hoskovec & Rejzek, 2009].

Genel yayılış: Türkiye.

Korotip: Anatolian.

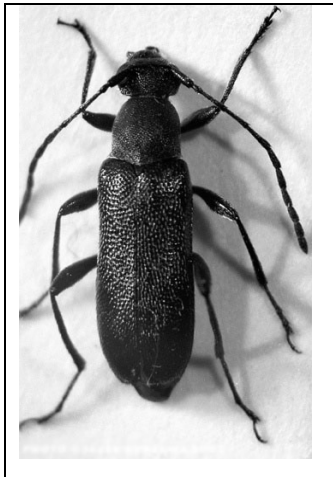
Yorumlar: Türkiye için endemik olan bu tür, sadece Türkiye'nin güney kısımlarında yayılmaktadır. Bu çalışma ile Konya İli ve dolayısıyla çalışma bölgesi ve İç Anadolu Bölgesi için ilk defa kayıt edilmiştir.

Grammoptera Serville, 1835

[Tip tür: *Leptura praeusta* Fabricius, 1787 = *Leptura ustulata* Schaller, 1783]

Grammoptera merkli Frivaldsky, 1884

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.12. *Grammoptera merkli* Frivaldsky, 1884''ün genel görünümü (dorsal)

Genel karakterler: Boy 5 mm. Tüm vücut siyah renkli olup, kısa, yatık, beyazımsı zemin tüylenmesine sahiptir (Resim 3.12).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki: Cemerler köyü çevresi, 717 m, N 36 57 E 31 45, 16.04.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Nisan

Türkiye kayıtları: Anadolu [Winkler, 1924-1932]; Antalya: Korkuteli [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Korkuteli / Bey Dağı [Demelt, 1963]; İçel: Erdemli / Tarsus (Çamlıyayla) [Adlbauer, 1988]; İçel: Namrun [Svacha & Danilevsky, 1988]; Türkiye [Lodos, 1998]; İçel: Aydınlar, Çamlıyayla, Erdemli-Güzeloluk [Malmusi & Saltini, 2005].

Genel yayılış: Türkiye.

Korotip: Anatolian.

Yorumlar: Bugüne kadar sadece tanımlandığı yer olan Türkiye'nin güney kısımlarından bilinen bu tür Türkiye için endemiktir.

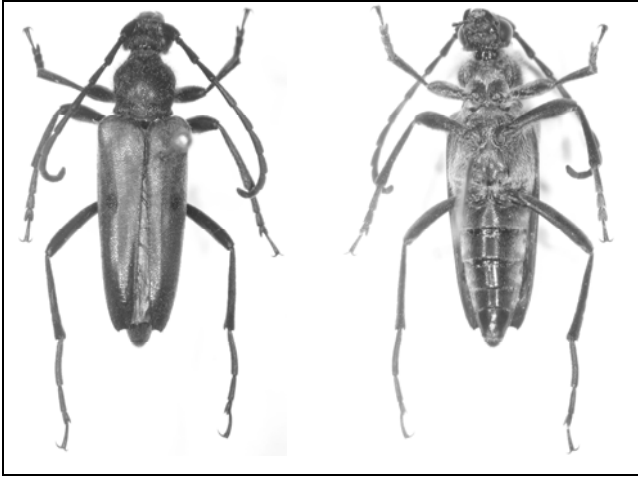
Tribus: Lepturini

Vadonia Mulsant, 1863

[Tip tür: *Leptura unipunctata* Fabricius, 1787]

Vadonia bitlisiensis (Chevrolat, 1882)

Diğer isimlendirmeler: *bistigmata* Pic; *cribricollis* Pic; *armeniaca* Pic.

Resim 3.13. *Vadonia bitlisiensis* (Chevrolat, 1882)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 14-17 mm. Baş, pronotum, antenler ve bacaklar koyu siyah renklidir. Baş ve pronotum uzun, sarımsı, sık, dik tüylü olup, küçük, sık, derin noktalıdır. Elytra kırmızımsı kahverengi olup, her bir elytronun orta kısmında siyah yuvarlak birer leke bulunur. Apeksdeki 1/5'lik kısım siyah renkli olup, çok uzun olmayan, sarımsı, yarı yatık tüylüdür ve bu tüylerin aralarında seyrek siyah renkli tüyler bulunur. Bacaklar siyah olup, sık, yatık, siyah tüylüdür. Anten siyah olup, çok ince, beyazımsı zemin tüylüdür (Resim 3.13).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki-Güzelsu, 903 m, N 36 57 E 31 47 E, 11.06.2007, 4 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Van: Çatak yolu (Görentaş köyü), Kuzey Doğu Türkiye, Doğu Anadolu Bölgesi [Villiers, 1959]; Tunceli: Selepür [Demelt, 1967]; Türkiye [Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998]; Erzurum: Pasinler [Adlbauer, 1988]; Gümüşhane: Köse [Tauzin, 2000]; Bilecik: Merkez, Erzincan: Kemaliye, Erzurum: Dumlu (Köşk) / Güngörmez / Kargapazarı Dağları / Aşkale / Hacıhamza / Ilıca / Sorkunlu / İspir (Madenköprübaşı) / Oltu (Sütkans) / Pasinler (Çalıyazı) / Tortum / Aksu / Uzundere (Dikyar) [Tozlu et al., 2002].

Genel yayılış: Kafkasya, Ermenistan, Türkiye.

Korotip: SW-Asiatic (Anatolo-Caucasian).

Yorumlar: Türkiye'nin daha çok Doğu yarısında yayılış gösteren bu tür, bu çalışma ile Antalya İli ve dolayısıyla çalışma bölgesi ve Akdeniz Bölgesi için ilk defa kayıt edilmektedir.

Vadonia unipunctata (Fabricius, 1787)

= ssp. *unipunctata* Fabricius, 1787

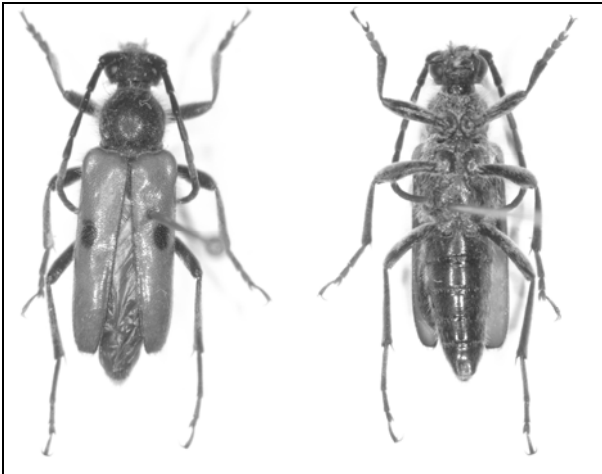
= ssp. *dalmatina* Müller, 1906

= ssp. *ohridensis* Holzschuh, 1989

= ssp. *makedonica* Holzschuh, 1989

= ssp. *syricola* Holzschuh, 1993

Diğer isimlendirmeler: *unistigmata* Pic; *occidentalis* Daniel & Daniel; *obscurepilosa* Pic; *jacqueti* Pic; *xambeui* Pic.

Resim 3.14. *Vadonia unipunctata* (Fabricius, 1787)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 14-17 mm. Baş, pronotum, antenler ve bacaklar siyahtır. Baş ve pronotum uzun, sarımsı, sık, dik tüylü olup, küçük, sık noktalıdır. Elytra kırmızımsı kahverengi olup, her bir elytronun orta kısmında yuvarlak siyah birer leke taşır ve sutur ve apeksde çizgi şeklinde bir alan siyah renklidir. Elytra pronotumdan daha küçük, derin, seyrek noktalı olup, kaidede dik, apekse doğru yarı yatık, sarımsı, uzun tüylüdür. Bacaklar siyah olup, uzun, yarı dik, sık, sarımsı tüylüdür. Anten siyahtır. Abdomen siyah olup, sarımsı, uzun, yarı dik tüylüdür (Resim 3.14).

İncelenen materyal: Konya: Seydişehir-Antalya yolu, 5. km, 1224 m, N 37 22 E 31 52, 10.06.2007, 5 örnek; Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 7 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca, 1460 m, N 37 08 E 32 15, 13.06.2007, 4 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca civarı, 1437 m, N 37 09 E 32 15, 13.06.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır: Kozağaç, Bayboğan köyleri civarı, 1439 m, N 37 09 E 32 15, 21.05.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Antalya: Toros Dağları, Niğde: Çamardı [Bodemeyer, 1900]; Isparta: Eğirdir, Ankara: Gölbaşı, Afyon [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Amasya [Villiers, 1967]; Bingöl, Elazığ: Harput, Nevşehir [Kayseri]: Ürgüp (Göreme), Malatya: Darende [Fuchs & Breuning, 1971]; Isparta [Tuatay et al., 1972]; İzmir: Kemalpaşa [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Türkiye [Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Svacha & Danilevsky, 1988; Althoff & Danilevsky, 1997; Lodos, 1998; Sama, 2002]; Ankara: Kavaklıdere, Amasya: Ezinepazarı [Öymen, 1987]; Uşak: Banaz, Nevşehir: Göreme, Aksaray: Sultanhanı, Afyon: Dinar, Burdur: Bucak, Niğde: Çiftehan [Adlbauer, 1988]; Artvin: Şavşat (Karagöl), Bilecik: Merkez, Bayburt: Aydıntepe, Erzurum: 4. Kuyu / Üniversite Kampüsü / Kargapazarı Dağları / Horasan (Okçular) / İspir (Madenköprübaşı) / Oltu (Başaklı) / Çamlıbel / Sarısaz / Sütkans / Olur (Coşkunlar) / Pazaryolu (Kartal Yaylası) / Tortum (Çiftlik) / Pehlivanlı / Uzundere (Dikyar) / Öşvank / Şelale, Kars: Sarıkamış, Sivas: Merkez, Tokat: Merkez [Tozlu et al., 2002]; Isparta: Yalvaç (Eleği köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Isparta [Özdikmen et al.,

2005]; Kocaeli: İzmit (Ballıkayalar Milli Parkı), Osmaniye: Yarpuz yolu (Karataş mevkii) / Yeşil köyü (Hasanbeyli) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Artvin: Şavşat / Şavşat-Çam geçidi, Bitlis: Güroymak, Çankırı: Çerkeş, Erzurum: İspir / İspir-Çamlıkaya / Pazaryolu-Gölyurt geçidi, Kayseri, Kars: Sarıkamış / Karakurt, Kırşehir: Mucur, Kastamonu: Yaralıgöz, Rize: Şavşat-Çam geçidi [Malmusi & Saltini, 2005]; Kahramanmaraş: Afşin (Kabaağaç / Emirli (Gergel) / Göksun (Göksun-Çardak yolu, Gücük yaylası / Mehmetbey [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Osmaniye: Merkez, Kastamonu: Kastamonu-Tosya yolu / Tosya-Ilgaz geçidi / Ağılı-Azdavay yolu (Yumacık köyü) / Azdavay-Pınarbaşı / Pınarbaşı-Azdavay yolu (Karafasıl köyü) / Azdavay (Ballıdağ Yaban Hayatı Koruma Sahası) / Küre (Masruf geçidi civarı) / Devrekani-Çatalzeytin yolu / Yaralıgöz geçidi / Tosya-Ilgaz geçidi Bolu: Devrek-Mengen yolu / Mengen (Devrek-Mengen) / Yeniçağa, Karabük: Eflani-Pınarbaşı, Afyon: Erkmen vadisi, Artvin: Karagöl (Okurlar mahallesi) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, İtalya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, ?Letonya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), ?Kuzey Afrika (Cezayir, Fas), Kafkasya, Transkafkasya, Yakın Doğu, Türkiye, İran, Suriye, Lübnan.

Korotip: Turano-European veya Turano-Europeo-Mediterranean.

Yorumlar: Türkiye'de yaygın olan bu tür, bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir. Türkiye'de nominative alt türle temsil edilmektedir. Türün bilinen diğer alt türleri olan *V. unipunctata dalmatina* Müller, 1906 Hırvatistan, Bosna-Hersek ve muhtemelen Yunanistan'da, *V. unipunctata ohridensis* Holzschuh, 1989 sadece Makedonya'da, *V. unipunctata makedonica* Holzschuh, 1989 sadece Yunanistan'da ve *V. unipunctata syricola* Holzschuh, 1993 ise sadece Suriye'de mevcuttur.

Pseudovadonia Lobanov, Danilevsky et Murzin, 1981

[Tip tür: *Leptura livida* Fabricius, 1776]

Pseudovadonia livida (Fabricius, 1776)

= ssp. *livida* Fabricius, 1776

= ssp. *pecta* Daniel & Daniel, 1891

= ssp. *desbrochersi* Pic, 1891

Diğer isimlendirmeler: *pastinacea* Panzer; *bicarinata* Arn.; *caucasica* Daniel & Daniel (nomen nudum); *corallipes* Reitter; *bicarinatoides* Plavilstshikov; *steigerwaldi* Heyrovsky.

Resim 3.15. *Pseudovadonia livida* (Fabricius, 1776) 'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 6-8 mm. Baş, pronotum, antenler ve bacaklar koyu siyahtır. Baş dağınık, beyazımsı, dik, yatık tüylüdür. Pronotum dik, sarımsı, sık tüylü olup, iri, sık noktalıdır. Elytra kırmızımsı kahverengi olup, kaidede dik, apekse doğru yarı yatık, sarımsı, uzun tüylüdür ve pronotumdan daha seyrek, yüzeysel noktalıdır. Bacaklar siyah olup, uzun, sarımsı, yarı dik, sık tüylüdür. Antenler siyah olup, ilk 6 anten segmenti uzun, siyah, yarı yatık tüylü, diğer segmentler ince zemin tüylüdür (Resim 3.15).

İncelenen materyal: Konya: Taşkent: Ilıcınar kasabası, 1147 m, N 36 55 E 32 32, 19.07.2006, 3 örnek; Antalya: Gündoğmuş, 1002 m, N 36 48 E 31 51, 16.05.2007, 2 örnek; Seydişehir-Antalya yolu: Akseki'ye 6-7 km kala, 1274 m, N 37 07 E 31 47, 10.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Murtıçı-Güzelsu, 970 m, N 36 54 E 31 49, 11.06.2007, 2 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 903 m, N 36 57 E 31 47, 11.06.2007, 48 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 720 m, N 36 57 E 31 45, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 25 örnek; Antalya: İbradı çıkışı 5. km, Gevenli beli geçidi civarı, 1288 m, N 36 09 E 31 32, 11.06.2007, 144 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Huğlu civarı, 1410 m, N 37 28 E 31 37, 11.06.2007, 2 örnek; Konya: İbradı-Derebucak yolu: Derebucak'a 12 km kala, 1388 m, N 37 28 E 31 37, 12.06.2007, 4 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Akseki'ye 65 km kala, Uğurlu civarı, 1434 m, N 37 24 E 31 40, 12.06.2007, 5 örnek; Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Irmasan, 1473 m, N 37 06 E 31 48, 12.06.2007, 2 örnek; Antalya: Karapınar, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Keşbelen yaylası, 1750 m, N 36 37 E 32 22, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Gökbel yaylası, 1758 m, N 36 41 E 32 19, 14.06.2007, 3 örnek; Konya: Hadim: Beyreli, 1524 m, N 36 49 E 32 23, 15.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Gökbel yaylası girişi, 1494 m, N 36 39 E 32 22, 09.07.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 3 örnek; Antalya: Akseki: Güçlüköy civarı, 473 m, N 36 47 E 31 45, 19.05.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Murtıçı-Güzelsu, 977 m, N 36 54 E 31 49, 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50, 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı, 1008 m, N 37 05 E 31 36, 09.06.2008, 4 örnek; Antalya: İbradı: Başlar köyü civarı, 1190 m, N 37 07 E 31 34, 10.06.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı-Derebucak yolu, İbradı'yı 10 km geçse, 1319 m, N 37 08 E 31 33, 10.06.2008, 9 örnek; Konya: Hadim: Korualan kasabası civarı, 1648 m, N 36 58 E 32 24, 12.06.2008, 2 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Temmuz

Türkiye kayıtları: İstanbul: Alem Dağı [Bodemeyer, 1906]; Amasya, Gümüşhane: Torul, Bayburt ve Erzurum: Kop Dağı *Leptura livida pecta* olarak [Villiers, 1959];

İstanbul: Polonez köy / Alem Dağı / Beykoz / Anadoluhisarı / Çengelköy, İzmir: civarı Merkez / Kemalpaşa / Efes / Bergama, Antalya: Merkez / Belkıs (Aspendos, Cumali) / Antitoros Dağları (Bey Dağları / Korkuteli) / Alanya ve civarı, Isparta: Eğirdir ve civarı *Leptura livida* m. *pecta* olarak [Demelt & Alkan, 1962]; Ankara [Villiers, 1967]; Ankara [Tuatay et al., 1972]; Türkiye [Demelt, 1963; Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Svacha & Danilevsky, 1988; Althoff & Danilevsky, 1997; Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002]; Türkiye *P. livida pecta* olarak (Daniel, 1891) [Demelt, 1963; Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985]; Giresun: Kümbet [Sama, 1982]; Ankara: Kalecik [Öymen, 1987]; Antalya: Kemer / Kumluca (Yeniceköy) / Termessos / Manavgat-Sorgun, İçel: Erdemli (Aslanlı), Osmaniye: Nurdağı geçidi *Pseudovadonia livida pecta* olarak [Adlbauer, 1988]; Antalya: Arapsuyu, Artvin: Ardanuç (Akarsu) / Şavşat (Çayağzı) / Çalmaşur (Karagöl) / Yusufeli (Sarıgöl), Bayburt: Maden, Bilecik: Merkez, Erzincan: Ballıköy / Kemaliye, Erzurum: Merkez (Palandöken) / Ilıca (Athikonak) / İspir / Oltu (Sütkans) / Pazaryolu (Gölyurt geçidi) / Şenkaya (Turnalı) / Tortum (Aşağı Meydanlar), Kars: Sarıkamış (Akkurt) / Karakurt (Şeytangeçmez) [Tozlu et al., 2002]; Isparta: Yalvaç (Bağkonak, Sultan Dağları), Uşak: Ulubey (Ovacık köyü, Gökgez tepesi), Gümüşhane: Kelkit (Günyurdu köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Ankara: Merkez / Çubuk (Karagöl), Kars: Sarıkamış, Isparta: Gölcük (Çakıören) [Özdikmen et al., 2005]; Manisa: Turgutlu Çardağı (Aysekisi tepesi / Domunludeve vadisi), İzmir: Menderes (Efem çukuru köyü), Kocaeli: İzmit (Ballıkayalar Milli Parkı / Beşkayalar Milli Parkı), Osmaniye: Zorkun yaylası yolu (Olukbaşı mevki) / Yarpuz yolu (Karataş mevki) / Bahçe (Yaylalar köyü), Gaziantep: Nurdağı (Kazdere köyü yaylası) / Kuşçubeli geçidi, Hatay: Hassa (Zeytinoba köyü, Aktepe) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Antalya: Irmasan geçidi, Artvin: Şavşat-Çam geçidi, Bolu: Abant, Bursa: Uludağ / Merkez, Çankırı: Çerkeş, Kırklareli: Demirköy, Hatay: Yayladağı, İçel: Erdemli-Güzeloluk / Güzeloluk / Silifke (Ortagören-Mut), Rize: İkizdere, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Adıyaman: Nemrut Dağı, Artvin: Şavşat-Çam geçidi, Bitlis: Güroymak, Erzurum: İspir-Çamlıkaya / İspir, Kars: Sarıkamış, Rize: Artvin-Şavşat / Şavşat-Çam geçidi *P. livida desbrochersi* (Pic, 1891) olarak [Malmusi & Saltini, 2005]; Ankara: Beytepe [Özdikmen & Demir, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Güvem / Yenimahalle köyü /

Bel tepesi), Niğde: Altunhisar-Çiftlik yolu (Çiftlik girişi) [Özdikmen, 2006]; Karabük: Safranbolu (Bulak köyü, Mencilis Mağarası civarı, Bağ Evleri mevki, Gürleyik Milli Parkı) / Eflani-Pınarbaşı, Kastamonu: Küre / Ağılı-Azdavay yolu (Yumacık köyü) / Azdavay / Azdavay-Pınarbaşı / Pınarbaşı-Azdavay yolu (Karafasıl köyü) / Azdavay (Ballıdağ Yaban Hayatı Koruma Sahası) / Küre (Masruf geçidi civarı) / Küre-Seydiler yolu (Masruf geçidi) / Pınarözü / Yaralığöz geçidi / Dipsiz Göl Milli Parkı / Ilgaz-Kastamonu yolu (Kadın Çayırı köyü) / Tosya (Ilgaz) / Hanönü civarı / Doğanıyurt-Şenpazar yolu / Daday-Araç / Araç-Kurşunlu (Boyalı), Bolu: Mengen (Devrek-Mengen), Bartın: Kalecik köyü, Artvin: Karagöl, [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, İtalya, Sicilya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Danimarka, Almanya, Lüksemburg, İngiltere, İrlanda, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan'ın Avrupa kısımları), Sibirya, Çin, Kafkasya, Transkafkasya, Ermenistan, Türkiye, İran, Lübnan, Suriye, İsrail.

Korotip: Sibero-European + E-Mediterranean (Palaestino-Taurian).

Yorumlar: Türkiye'de yaygın olan bu tür, bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir. Türkiye'de üç alt türün hepsi de mevcuttur. *P. livida desbrochersi* (Pic, 1891) Türkiye'nin doğu ve kuzeydoğusunda, *P. livida pecta* (Daniel & Daniel, 1891) Türkiye'nin güney ve batısında ve nominatif alt tür olan *P. livida livida* Türkiye'nin diğer kısımlarında yayılır. Bu nedenle bu çalışmada incelenen örnekler *P. livida pecta* (Daniel & Daniel, 1891) alt türüne aittir.

Stictoleptura Casey, 1924

[Tip tür: *Leptura cribripennis* LeConte, 1859]

Stictoleptura cordigera (Füsslins, 1775)

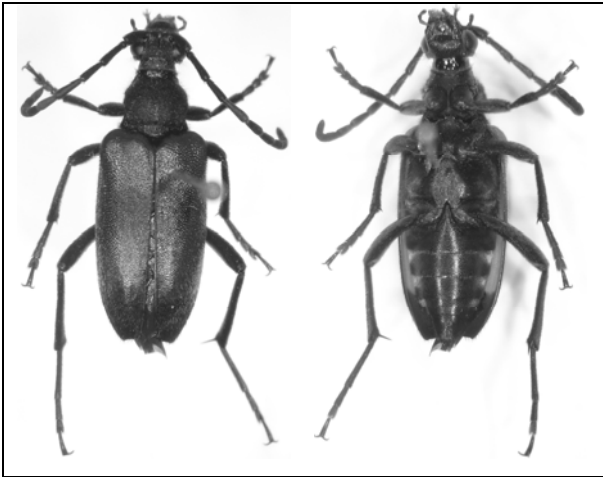
= ssp. *cordigera* Füsslins, 1775

= ssp. *illyrica* Müller, 1948

= ssp. *romanica* Podany, 1964

= ssp. *anojaensis* Slama, 1982

Diğer isimlendirmeler: hastata Sulzer; *lamed* Geoffroy; *immaculata* Ragusa; *inhastata* Pic; *auricollis* Chobaut; *epipleuralis* Schaefer.

Resim 3.16. *Stictoleptura cordigera* (Füsslins, 1775)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 14-18 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş sarımsı, uzun tüylü, pronotum ise siyah, yarı yatık sık tüylü ve sık ve derin noktalıdır. Elytra kiremit kırmızısı olup, orta bölgenin biraz yukarisından başlayan kalp benzeri siyah bir leke taşır, lekenin alt ucu sutur boyunca uzayarak apeksde bulunan siyah leke ile birleşir. Elytra sarımsı, yatık, ince tüylüdür. Bacaklar siyah olup, sık, yarı yatık, siyah tüylüdür. Antenler siyah olup, kısa, yatık, siyah tüylüdür. Abdomen siyah olup, orta

segmentler yan kısımlarda kırmızılık taşır ve sarımsı, ince, yatık zemin tüylüdür (Resim 3.16).

İncelenen materyal: Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Tepearası sapağı, 1390 m, N 37 28 E 31 38, 20.07.2006, 2 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: İbradı çıkışı 5. km, Gevenli beli geçidi civarı, 1288 m, N 36 09 E 31 32, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Ceceler köyü, 1175 m, N 37 09 E 31 48, 12.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek;

Fenoloji: Haziran-Temmuz

Türkiye kayıtları: Türkiye [Winkler, 1924-1932; Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Svacha & Danilevsky, 1988; Althoff & Danilevsky, 1997; Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002]; Gümüşhane: Torul [Villiers, 1959]; İzmir: Efes, İstanbul: Polonez köy, Antalya: Alanya [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; İstanbul, Tekirdağ: 24 km Malkara-İnecik, Hatay: Amanos Dağları (Nurdağı geçidi), İçel: Alata [Villiers, 1967]; Tunceli: Merkez / Ovacık [Fuchs et Breuning, 1971]; İzmir: Gümüldür, Denizli [Tuatay et al., 1972]; Denizli: Buldan, Muğla: Milas, İzmir: Kemalpaşa [Gül-Zümreoğlu, 1972]; İzmir: Karaburun (Balıkova) / Kemalpaşa / Bergama (Şakran) / Tire, Denizli: Buldan [Gül-Zümreoğlu, 1975]; İstanbul: Alemdağ (Reşadiye) [Sama, 1982]; İstanbul: Belgrad Ormanı, İzmir: Selçuk, Osmaniye: Merkez [Öymen, 1987]; Antalya: Alanya, İçel: Anamur / Erdemli [Adlbauer, 1988]; İstanbul, Manisa, İzmir, Denizli, İçel, Antalya [Lodos, 1998]; Adıyaman [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Antalya: Elmalı [Tauzin, 2000]; Artvin: Yusufeli, Balıkesir: Erdek / Merkez, Bingöl: Solhan (Buğlan geçidi), Erzurum: Uzundere (Dikyar), Kocaeli: İzmit (Gölcük), Konya: Güneysınır (Gürağaç), Yalova: Merkez [Tozlu et al., 2002]; Güneybatı Türkiye *S. cordigera anojaensis* Slama, 1982 olarak [Sama, 2002]; Antalya: Kemer (Olimpos Dağı) / Kaş (Gömbe, Sinekçi köyü, Sinekçibeli) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Denizli, Adıyaman: Besni (Şambayat), Bingöl: Solhan (Şerefmejdani) [Özdikmen et al., 2005]; Kocaeli: İzmit (Ballıkayalar

Milli Parkı / Beşkayalar Milli Parkı Osmaniye: Zorkun yaylası yolu (Olukbaşı mevkii) / Yarpuz / Yarpuz yolu (Karataş mevkii), Kahramanmaraş: Türkoğlu (Kaledibi köyü), Gaziantep: Kuşçubeli geçidi, Hatay: Hassa (Akbez, Geneluşağı köyü) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Bitlis: Güroymak, Bolu: Gerede, Bursa: Uludağ, Çanakkale: Curu Dağı, Denizli: Kazıkbeli geçidi, Kırklareli: Demirköy / İslambeyli, İçel: Ortagören-Mut, İzmir: Selçuk (Mereyemana), Muş: Buğlan geçidi [Malmusi & Saltini, 2005]; Nevşehir: Avanos, Aksaray: Ortaköy (Hocaveli köyü) [Özdikmen, 2006]; Ankara: Beytepe [Özdikmen & Demir, 2006]; Kahramanmaraş: Nurhak (Nurhak-Malatya yolu, Tatlar) / Pazarcık (Aksu köprüsü / Sakarkaya köyü (Kısık civarı / Göynük civarı) / Sakarkaya-Çağlayancerit yolu) / Göksun (Mehmetbey) / Çağlayancerit (Ç.Cerit-Bozlar yolu, Aksu) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Balıkesir: Susurluk [Özdikmen & Şahin, 2006]; Niğde: Akdağ (Çomarlı, Çukurbağ köyü, Emni vadisi), Bursa: Çalı köyü, Edirne: Sırsındığı (Bahçedere mevkii) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Arnavutluk, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Trakya, Romanya, İsviçre, Belçika, Çek Cumhuriyeti, Kırım), Kafkasya, Transkafkasya, Yakın Doğu, Türkiye, İran, Suriye, Lübnan, Irak, İsrail.

Korotip: Turano-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de yaygın olup, [Sama, 2002]’ya göre gerçekte iki alt türle temsil edilmektedir. Ona göre Girit’ten tanımlanmış olan *S. cordigera anojaensis* Slama, 1982 Türkiye’nin güney batı kısımlarında da bulunur. Türkiye’nin diğer kısımlarında ise bu tür nominatif alt tür olan *S. cordigera cordigera* ile temsil edilir. Bu türün bilinen diğer alt türleri olan *S. cordigera illyrica* (Müller, 1948) Balkanların batı kısımlarında (Hırvatistan, Bosna-Hersek, Sırbistan, Arnavutluk ve Yunanistan) ve *S. cordigera romanica* Podany, 1964 ise Balkanların doğu kısımlarında (Romanya, Bulgaristan) mevcuttur.

Stictoleptura gevneensis Özdikmen & Turgut, 2008

Tanım: Boy 13.75 mm. Pronotum boyu 2,7 mm, pronotum eni 2,6 mm, elytra eni 8,6 mm, elytra genişliği 4 mm. Vücut siyahtır. Baş tamamen siyah, dik, sık, beyazımsı tüylü olup pronotumdan daha sık fakat kısa tüylüdür. Anten tamamen siyah; küçük noktalı; ince, sık, yatık ve siyah tüylüdür Elytranın arka kısmına kadar uzanır. Pronotum siyah; uzun, dik ve beyazımsı tüylüdür. Pronotumun noktalaması dağınıktır fakat noktalar başta bulunan noktalardan biraz daha büyüktür. Elytra kahverengimsi kırmızı ya da kırmızıdır; uzun, kırmızımsı sarı ve kısa, siyah tüylüdür. Tüyler dik olup elitrinin kaidesinde pronotumdaki tüylerle aynı boydadır; elytranın geri kalan kısmındaki tüyler ise yarı dik ve yatıktır. Elytranın noktalaması homojen olup pronotumdan daha iridir. Fakat noktalar arasındaki uzaklık pronotumdan daha fazladır. Bütün bacaklar siyah renklenmiş olup koksa, trochanter ve tarsuslar hariç, tek renkli kırmızı ya da kahverengimsi kırmızıdır.

Materyal: Holotip erkek: Güney Türkiye: Antalya: Alanya, Gevne vadisi (Sarımüt-Çayarası), 1108 m., 14.06.2007, 36°38'N 32°23'E, 1 erkek. Paratip yok.

Etimoloji: Bu türün adı olan “*gevneensis*” Gevne vadisine (Güney Türkiye: Antalya) atfedilmiştir.

Stictoleptura gevneensis Özdikmen & Turgut, 2008, *erythroptera* tür grubu içerisinde yer alır ve elytral apeksde siyah leke taşımaz. *Erythroptera* tür grubu içerisinde sadece *S. erythroptera* (Hagenbach, 1822) elytral apeksde siyah leke taşımaz. *S. rufa* (Brullé, 1832) hariç bilinen bütün türler siyah leke taşır. Böylece bu türün elytranın apeksinde yer alan siyah leke göz önünde bulundurulduğunda *S. erythroptera* (Hagenbach, 1822) ve *S. rufa* (Brullé, 1832)'ya yakın olduğu görülür..

Esasen, bu tür *S. erythroptera*'dan bacak renklenmesi vasıtasıyla ayrılır. *S. erythroptera*'da vücut siyah, elytra kahverengimsi kırmızı ya da koyu kırmızıdır; ön bacaklar (femurların kaidesi hariç), orta tibialar (çoğunlukla tarsuslar da dahil olmak üzere), genellikle de orta femurun apeksi (veya üzerindeki lekeler) ve arka tibiaların

apeksi kırmızı ve ya kahverengimsi kırmızıdır. Antenler siyah olup çoğunlukla erkekte apikal yarıda kahverengimsidir. *S. gevneensis* Özdikmen & Turgut, 2008’de vücut siyahtır. Elytra kahverengimsi kırmızı olup bütün bacaklar (siyah renklenmiş koksalar, trochanterler ve tırnak segmentleri hariç olmak üzere) tek renkli olmak üzere kırmızı ya da kahverengimsi kırmızıdır. Antenler erkekte tamamen siyahtır.

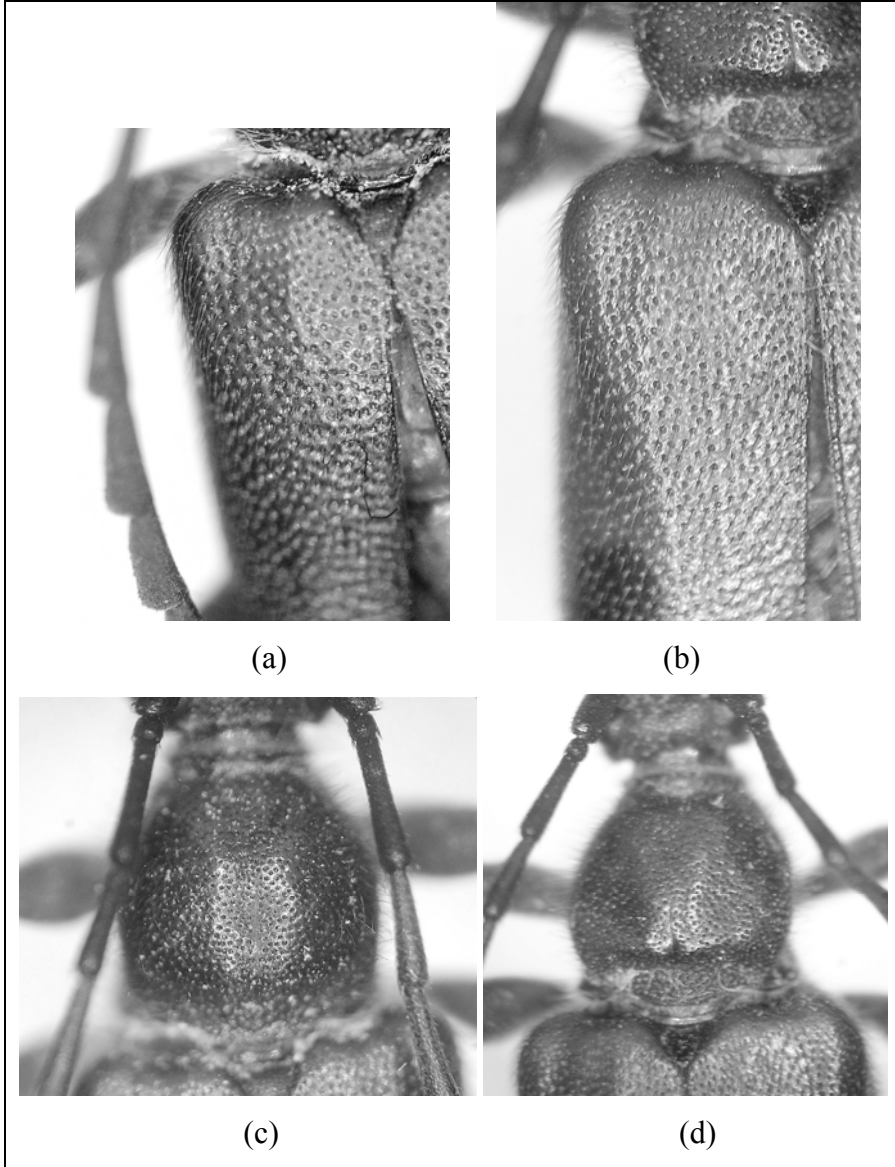
Diğer taraftan, bu yeni türün bacak renklenmesi *erythroptera* grubu içerisindeki türlerden *S. rufa* (Brullé, 1832) ile aynıdır. Bu yeni tür *S. rufa*’dan pronotum şekli ve noktalaması ile kolaylıkla ayrılır (Resim 3.17). Dahası, bu yeni türün Resim 3.18.d ve f’de görüldüğü gibi benzersiz bir erkek genitali vardır.

-*erythroptera* tür grubu içerisinde yer alan türler için kısa bir teşhis anahtarı:

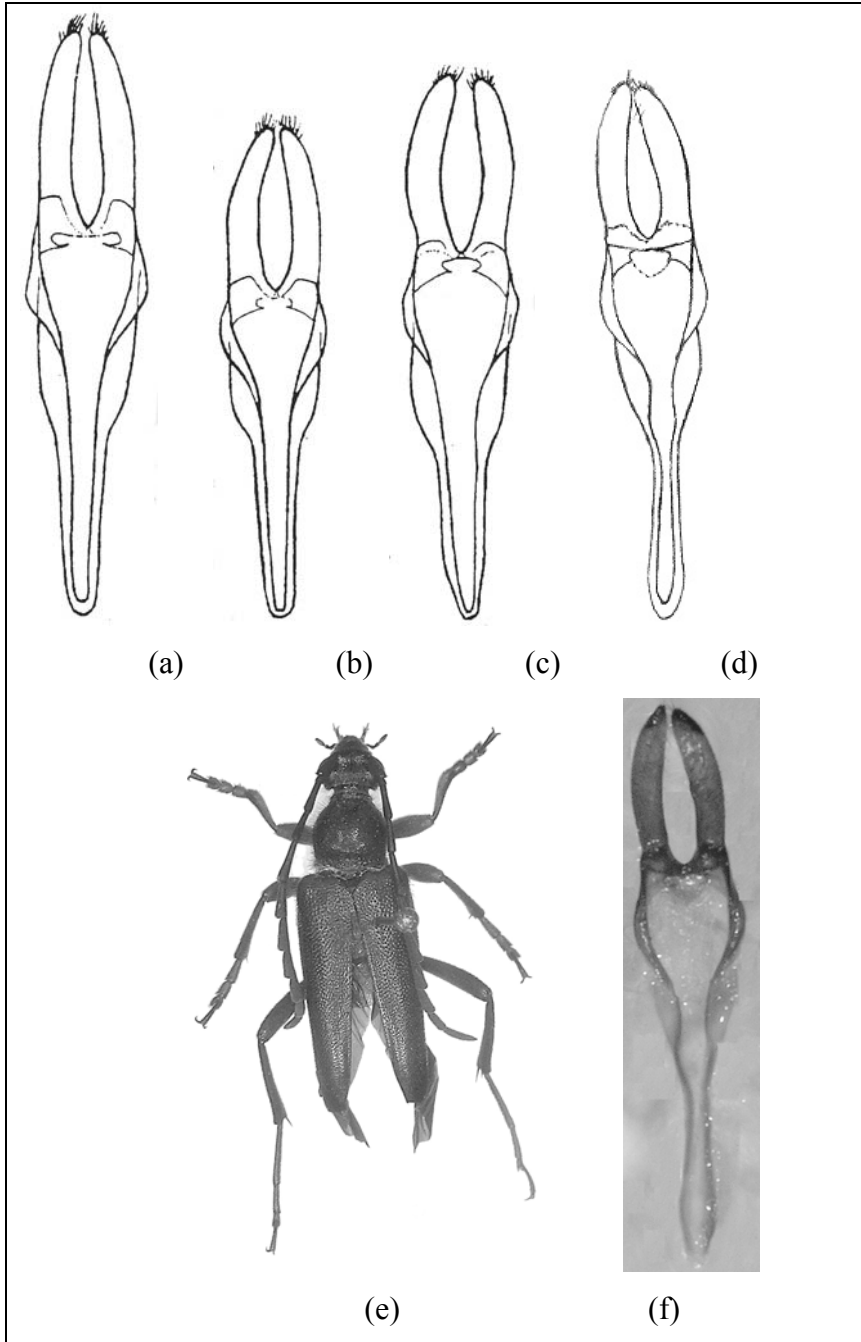
1. Elytral apeks siyah leke taşır.....2
- Elytral apex siyah leke taşımaz.....4
2. Bütün femurlar ve tibialar sarı, turuncu ya da kırmızıdır...*rufa* Brullé, 1832 (kısmen)
- Bacaklar en azından kısmen, tamamen ya da baskın olarak siyahtır.....3
3. Arka bacaklar baskın olarak siyah.....*martini* Slama, 1985
- Erkekte bütün bacaklar tamamen ya da baskın olarak siyahtır.....
-*heydeni* Ganglbauer, 1889
4. Ön bacaklar (femurun kaidesi hariç), orta tibialar (çoğunlukla Tarsuslar da olmak üzere), genellikle de orta femurun apeksi (veya üzerindeki lekeler) ve arka tibiaların apeksi kırmızı ve ya kahverengimsi kırmızıdır.....*erythroptera* Hagenbach, 1822
- Bütün bacaklar (siyah renklenmiş koksalar, trochanterler ve tırnak segmentleri hariç olmak üzere) tek renkli olmak üzere kırmızı ya da kahverengimsi kırmızıdır.
- 5

5. Pronotumun ve elytranın kaidesinin noktalaması ve pronotumun şekli Resim 3.17.a ve c'deki gibidir.....*gevneensis* Özdikmen & Turgut, 2008.

- Pronotumun ve elytranın kaidesinin noktalaması ve pronotumun şekli Resim 3.17. b ve d'deki gibidir.....*rufa* Brullé, 1832 (kısmen)

Resim 3.17. Elytranın kaidesinin noktalaması: (a) *S. gevneensis* (b) *S. rufa*;
Pronotumun noktalaması ve şekli: (c) *S. gevneensis* (d) *S. rufa*.

Resim 3.18. Erkek genitali (a) *S. erythroptera* (b) *S. heydeni* (c) *S. rufa* Mirosnikov (1998)'den (d) *S. gevneensis* (e) Holotip: *S. gevneensis* (f) *S. gevneensis* 'in erkek genital fotoğrafı

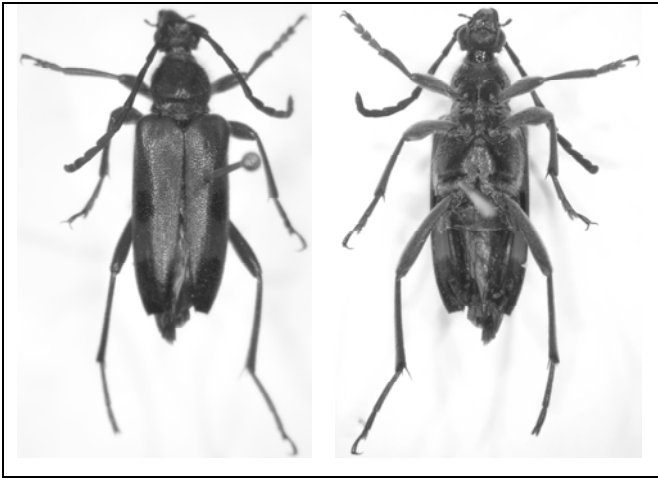
Stictoleptura rufa (Brullé, 1832)

= ssp. *rufa* Brullé, 1832

= ssp. *dimidiata* Daniel, 1891

= ? ssp. *attaliensis* Daniel, 1891

Diğer isimlendirmeler: excelsa Costa; *silbermanni* Lefevre.

Resim 3.19. *Stictoleptura rufa* (Brullé, 1832)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 16 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş sarımsı, yarı yatık, uzun tüylü, pronotum ise uzun, dik, sarımsı tüylüdür. Elytra kızıl kahverengi olup, apeksde yaklaşık 1/3'lük kısmı siyahtır ve her bir elytron sağ ve sol orta kısımda iri birer siyah yuvarlak leke taşır. Elytra sarımsı, yarı yatık, sık tüylüdür ve sarı tüylerin arasında seyrek siyah tüyler de bulunur. Bacaklar kızıl kahverengi olup, koksa ve trochanter siyah olup diğer segmentler apeksde koyulaşmıştır ve sarımsı, ince, yatık zemin tüylüdür. Abdomenin ilk segmentleri kırmızı, diğerleri siyahtır (Resim 3.19).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı 5. km, 396 m, N 36 46 E 31 45, 15.05.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Anadolu *Leptura rufa* v. *silbermanni* Lef., 1835 ve *L. r. v. attaliensis* Daniel, 1891 olarak [Winkler, 1924-1932]; Gümüşhane: Torul, Bayburt ve Erzurum: Kop Dağı Bayburt ve Erzurum girişi [Villiers, 1959]; Antalya: Antitoros [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Alanya [Demelt, 1963]; Tunceli *Leptura rufa dimidiata* olarak [Fuchs et Breuning, 1971]; Türkiye [Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Jenis, 2001; Sama, 2002]; İçel: Silifke (Gülner) [Adlbauer, 1988]; Tunceli: Pülümür [Tauzin, 2000]; Bilecik: Merkez [Tozlu et al., 2002]; Erzincan: Üzümlü (Pişkidağ) *Leptura rufa dimidiata* olarak [Tozlu et al., 2002].

Genel yayılış: Avrupa (İtalya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan), Kafkasya, Transkafkasya, Yakın Doğu, Türkiye, İran.

Korotip: Turano-Mediterranean (Turano-Apenninian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de muhtemelen oldukça yaygındır. Olasıdır ki Türkiye’de üç alt türün hepsi de mevcuttur. Nominatif alt tür *S. rufa rufa* (Brullé, 1832) Trakya’da ve Anadolu’nun batı ve güney batı kısımlarında, *S. rufa attaliensis* (Daniel, 1891) sadece Türkiye’nin kuzey doğu kısımlarında ve *S. rufa dimidiata* (Daniel, 1891) ise Türkiye’nin diğer kısımlarında yayılış gösterir.

Paracorymbia Miroshnikov, 1998

[Tip tür: *Leptura fulva* De Geer, 1775]

Paracorymbia excisipes (Daniel, 1893)

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.20. *Paracorymbia excisipes* (Daniel, 1893)' in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 10-15 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş sarı, uzun tüylü, pronotum ise uzun, sarı, sık ve dik tüylüdür. Elytra açık kahverengi olup, sarı, dik, sık tüylüdür ve tüyler apekse doğru yarı dik ve daha kısadır. Bacaklar ve antenler siyahtır. Bacaklar sarımsı, ince ve yatık tüylüdür. Antenler 5. segmente doğru azalan siyah, kısa, kalın, yatık tüylüdür. Diğer segmentler ince, beyazımsı zemin tüylüdür. Abdomen siyah olup, başlangıçta sık olan ve abdomenin ucuna doğru gittikçe azalan beyaz, uzun, yatık tüylüdür (Resim 3.20).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı 5. km, 396 m, N 36 46 E 31 45, 15.05.2007, 1 örnek; Antalya: Gündoğmuş, 1002 m, N 36 48 E 31 51, 16.05.2007, 47 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı, 215 m, N 36 46 E 31 44, 10.06.2007, 1 örnek; Antalya: Gündoğmuş: Senir kasabası civarı, 1024 m, N 36 49 E 31 57, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: Murtıçı-Güzelsu, 970 m, N 36 54 E 31 49, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 720 m, N 36 57 E 31 45, 11.06.2007, 10 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 3 örnek; Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 8 örnek; Antalya: Akseki: Irmasan, 1473 m, N 37 06 E 31 48, 12.06.2007, 2 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 2 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Güçlüköy civarı, 473 m, N 36 47 E 31 45,

19.05.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Murtıçı-Güzelsu, 977 m, N 36 54 E 31 49,
 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50,
 09.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Anadolu: Toroslar [Winkler, 1924-1932]; Antalya: Antitoros ve Bey Dağları *Leptura excisipes* olarak [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Adana: Tekir, Kozan, Himmetli, Antalya: Kemer, Manavgat, Taşagıl, Alanya, Güzelbağ, Akseki, İçel: Silifke (Gülner), Kuzucubelen, Erdemli, Niğde: Çiftehan [Adlbauer, 1988]; Türkiye [Lodos, 1998]; İçel: Kuzucubelen [Tauzin, 2000]; Balıkesir [Tozlu et al., 2002]; İçel: Erdemli- Güzeloluk [Malmusi & Saltini, 2005].

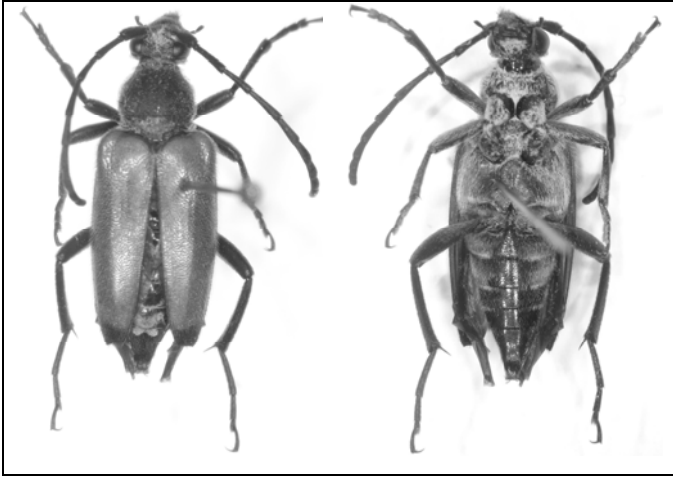
Genel yayılış: Türkiye.

Korotip: Anatolian.

Yorumlar: Türkiye için endemik olan bu tür, Türkiye'nin sadece güney kısımlarında yayılır. Bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Paracorymbia fulva (DeGeer, 1775)

Diğer isimlendirmeler: *lutescens* Geoffroy; *tomentosa* Fabricius; *affinis* Marsham; *menetriesi* Ganglbauer; *Korsika* Pic; *fulvoapicalis* Plavilstshikov; *basimaculata* Demelt.

Resim 3.21. *Paracorymbia fulva* (DeGeer, 1775)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 10-15 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş sarı, uzun tüylüdür ve bu tüyler gözlerin arkasında daha sıktır. Pronotum ise sarı, dik, uzun ve kısa olmak üzere çeşitli uzunluklarda tüyler taşır. Elytra kahverengi olup, apeksde siyah leke taşır ve sarı, yarı dik, düzgün sıralanmış tüylüdür. Bacaklar ve antenler siyahtır. Antenler 1. segmentte daha sık, ince siyahımsı, yatık zemin tüylüdür. Bacaklar ise siyahımsı, yarı yatık, sık tüylüdür. Abdomen siyah olup, ilk iki segmentte daha sık olan, beyaz, ince zemin tüylüdür (Resim 3.21).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya / Mahmutlar: Gödre yaylası, 1533 m, N 36 39 E 32 22, 18.07.2006, 4 örnek; Konya: Taşkent: Ilıcınar kasabası, 1147 m, N 36 55 E 32 32, 19.07.2006, 1 örnek; Konya: Bozkır: Dereköy-Sorkun, 1272 m, N 37 10 E 32 09, 19.07.2006, 14 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Tepearası sapağı, 1390 m, N 37 28 E 31 38, 20.07.2006, 2 örnek; Antalya: Alanya: Gökbel yaylası girişi, 1494 m, N 36 39 E 32 22, 09.07.2007, 19 örnek; Konya: Yalıhöyük: Gölcük yaylası, 1736 m, N 37 13 E 32 00, 10.07.2007, 12 örnek; Antalya: Akseki: Yarpuz civarı, 1615 m, N 37 13 E 31 55, 11.07.2007, 13 örnek; Antalya: Akseki: Çukurköy-Mahmutlu, 830 m, N 36 54 E 31 48, 19.05.2008, 5 örnek; Antalya: Akseki: Murtiçi-Güzelsu, 977 m, N 36 54 E 31 49, 09.06.2008, 5 örnek; Antalya: İbradı-Derebucak yolu, İbradı'yı 10 km geç, 1319 m, N 37 08 E 31 33, 10.06.2008, 2 örnek; Konya: Bozkır: Çağlayan kasabası, 1210 m, N 37 10 E 32 11, 11.06.2008, 8 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Temmuz

Türkiye kayıtları: İstanbul: Polonez köy, İçel: Namrun [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; İstanbul [Villiers, 1967]; İzmir: Kemalpaşa / Agamemnun [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Bolu: Akçakoca (Konuralp), Kastamonu: Tosya (İlgaz), Manisa: Akçakertik [Sama, 1982]; Hatay: Dört Yol civarı, Manisa: Demirci civarı [Öymen, 1987]; Türkiye [Svacha & Danilevsky, 1988; Althoff & Danilevsky, 1997; Sama, 2002]; İzmir: Samsun Dağı [Adlbauer, 1988]; İstanbul, Kocaeli, Bursa, İzmir [Lodos, 1998]; İzmir: Kemalpaşa (Armutlu) [Tezcan & Rejzek, 2002]; Isparta: Eğirdir (Aşağı Gökdere), Antalya: Alanya (Gökbel yaylası), Konya: Taşkent (Beyreli köyü, Gevne vadisi) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; İzmir: Menderes (Efem çukuru köyü), Artvin: Yusufeli (Yeşiltepe civarı), Osmaniye: Yarpuz yolu (Karataş mevki) / Yarpuz girişi (Cebel, Oruçgazi yolu sapağı) / Çulhalı köyü, Hatay: Hassa (Akbez, Geneluşağı köyü / Zeytinoba köyü (Aktepe), Kocaeli: İzmit (Ballıkayalar Milli Parkı / Beşkayalar Milli Parkı) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Artvin: Artvin-Yusufeli, Bolu: Abant / Gerede, Bursa: Uludağ, İzmir: Selçuk (Meryemana), Kırklareli: Demirköy, Kocaeli, Zonguldak: Karadere-Eğerci [Malmusi & Saltini, 2005]; Adana: Pozantı (Karataş) [Özdikmen & Demir, 2006]; Kahramanmaraş: Kahramanmaraş-Andırın yolu (Başkonuş Ormanı) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Bartın: Kalecik köyü, Karabük: Safranbolu (Gürleyik Milli Parkı), Kastamonu: Azdavay (Ballıdağ Yaban Hayatı Koruma Sahası) / Yaralıgöz geçidi / Dipsiz Göl Milli Parkı [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Almanya, Lüksemburg, İngiltere, İrlanda, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, ?Letonya, ?Beyaz Rusya, Ukrayna, ?Rusya'nın Avrupa kısımları), Türkiye.

Korotip: European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen oldukça yaygındır.

Anastrangalia Casey, 1924

[Tip tür: *Leptura sanguinea* LeConte, 1859]

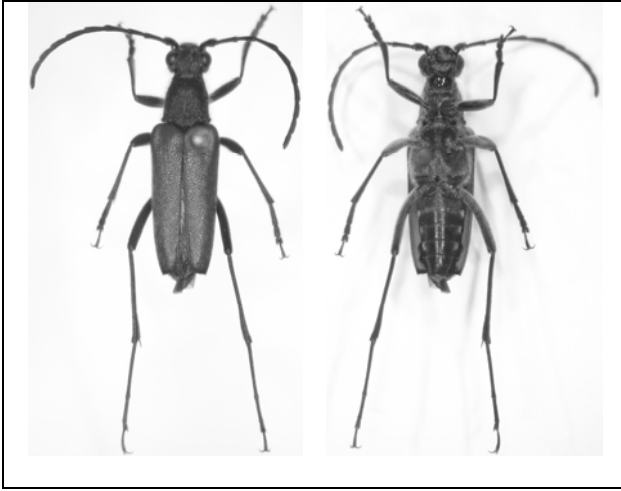
Anastrangalia dubia (Scopoli, 1763)

= ssp. *dubia* Scopoli, 1763

= ssp. *distincta* Tournier, 1872

= ssp. *moreana* Pic, 1906

Diğer isimlendirmeler: limbata Laicharting; *notata* Olivier; *chamomillae* Fabricius; *cincta* Fabricius; *luctuosa* Mulsant; *melanota* Faldermann; *ochracea* Rey; *dubia* Ganglbauer; *starcki* Schilsky; *dubia* Reitter; *melanota* Auct.; *triangulifera* Reitter; *ratchaensis* Pic; *greaca* Pic; *curtelineata* Pic; *curierensis* Pic; *circascutellaris* Pic; *birubronotata* Pic; *planeti* Pic; *basinotata* Pic; *brevesubapicalis* Pic; *quadriflammulata* Roubal; *atrovittata* Pic; *lineata* Simon; *vittata* Simon; *nigrofasciata* Simon; *obscurata* Boos; *nigroapicalis* Boos; *hornigi* Boos; *interrupta* Boos; *diffusa* Boos; *lubochensis* Podany; *basisignata* Demelt; *exgraeca* Milliat & Schaeffer; *exochracea* Milliat & Schaeffer; *subvittata* Milliat & Schaeffer; *ochrodubia* Milliat & Schaeffer; *subnotata* Milliat & Schaeffer; *subinterrupta* Milliat & Schaeffer; *subdiffusa* Milliat & Schaeffer; *cordata* Milliat & Schaeffer; *quadrilineata* Milliat & Schaeffer; *reitteri* Milliat & Schaeffer; *subcordata* Milliat & Schaeffer; *subtypica* Milliat & Schaeffer; *incondita* Villiers; *milliati* Villiers.

Resim 3.22. *Anastrangalia dubia* (Scopoli, 1763)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 10-12 mm. Baş ve pronotum siyah olup, dik, çok uzun, sık, sarımsı tüylüdür ve derin, sık, düzgün noktalıdır. Elytra açık kahverengi olup, sarı, yarı yatık, sık tüylüdür ve suturda çok ince siyah bir çizgi ile apeksde ince bir siyah leke taşır. Elytra pronotumdan daha küçük ve seyrek noktalıdır. Bacaklar ve antenler siyahtır. Bacaklar sarı, uzun, sık, yarı dik tüylüdür. Abdomen siyah olup, yanlarda daha sık olmak üzere beyaz, ince, zemin tüylenmesine sahiptir (Resim 3.22).

İncelenen materyal: Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 7 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Bolu: Abant-Sakarca yaylası civarı (Sinekli yaylası) *Leptura dubia* a. *chamomillae* F. ve *Leptura dubia* a. *limbata* Laich. olarak [Defne, 1954]; Zigana Dağları (?Trabzon): Pontik Alpler, Gümüşhane: Torul, Kuzeybatı Türkiye [Villiers, 1959]; Zigana Dağları (? Trabzon ya da ? Gümüşhane), Zonguldak: Safranbolu [Villiers, 1967]; Türkiye [Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Svacha & Danilevsky, 1988; Jenis, 2001; Sama, 2002; Özdikmen & Şahin, 2006]; Rize: İkizdere Ormanları / Pazar (Ilıca Ormanları) [Sekendiz, 1981]; Artvin: Şavşat, Rize: Ilıca (Ayder), Sinop: Dranaz Dağı [Sama, 1982]; Kastamonu-Çankırı yolu

Leptura dubia olarak [Öymen, 1987]; Tokat: Topçam Dağı, Kastamonu: Masruf geçidi (Küre) / Ballıdağ geçidi (Daday), Rize: Ovitdağı geçidi (İkizdere) [Adlbauer, 1992]; Trabzon: Maçka (Meryemana), Artvin: Atila (Soçidibi) / Borçka (Camili, Düzenli köyü Ormanları) / Şavşat (Carat orman deposu), Rize: Dereköy, Giresun: Kulakkaya orman deposu / Espiye (Ekindere orman deposu) [Yüksel, 1996]; Kars, Doğu Anadolu Bölgesi [Lodos, 1998]; Gümüşhane: Şiran'ın kuzeyi [Tauzin, 2000]; Artvin: Kafkasör [Alkan, 2000]; Artvin: Merkez / Yusufeli, Muğla: Fethiye (Yassıca Ada), Rize: Çamlıhemşin (Ayder) [Tozlu et al., 2002]; Türkiye *A. dubia distincta* olarak (Tournier, 1872) [Sama, 2002]; Yozgat: Akdağmağdeni (Yukarı Çulhalı köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Kırşehir: Mucur, Nevşehir: Avanos [Özdikmen et al., 2005]; Osmaniye: Yarpuz yolu (Karataş mevkii) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Artvin: Şavşat, Bilecik: İnegöl-Bozüyük, Bolu: Abant, Rize: İkizdere *A. dubia distincta* (Tournier, 1872) olarak [Malmusi & Saltini, 2005]; Rize: Çamlıhemşin (Çat köyü civarı, Çat-Elevit yolu, Verçenik Atmeydanı girişi, Çat-Meydan köyleri, Çatdüzü, Elevit yaylası), Karabük: Safranbolu (Bulak köyü, Mencilis Mağarası civarı, Gürleyik Milli Parkı) / Safranbolu-Eflani yolu (Örencik köyü) / Eflani-Pınarbaşı, Çorum: Kargı (Göletdere, Karagöl köyü), Kastamonu: Küre / Pınarbaşı-Azdavay yolu (Karafasıl köyü) / Azdavay (Ballıdağ Yaban Hayatı Koruma Sahası) / Küre-Seydiler yolu (Masruf geçidi) / Yaralıgöz geçidi / Tosya-Kastamonu yolu / Ilgaz geçidi / Ilgaz-Kastamonu yolu (Kadın Çayırı köyü), Bartın: Gürleyik, Artvin: Karagöl (Guretha gölü), Afyon: Akdağ (Oktur yaylası) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, İtalya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Letonya, ?Litvanya, ?Beyaz Rusya, Ukrayna, ?Moldova, ?Rusya'nın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Cezayir), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran.

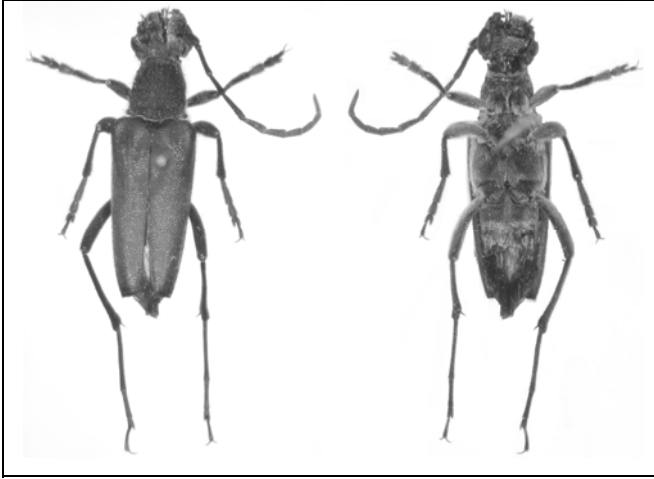
Korotip: Turano-Europeo-Mediterranean.

Yorumlar: Bu türün Türkiye'de oldukça yaygın olduğu düşünülmektedir. Türkiye'de iki alt türle temsil edilmektedir. *A. dubia distincta* (Tournier, 1872) sadece

Türkiye'nin kuzeyinde ve nominatif alt tür *A. dubia dubia* Türkiye'nin diğer kısımlarında yayılır. Bu türün bilinen diğer alt türü olan *A. dubia moreana* (Pic, 1906) sadece Yunanistan'da mevcuttur. Bu tür bu çalışma ile Antalya ve Konya İlleri ve dolayısıyla çalışma alanı için ilk defa kayıt edilmektedir.

Anastrangalia sanguinolenta (Linnaeus, 1761)

Diğer isimlendirmeler: *melanura* Ström; *variabilis* DeGeer; *ignita* Geoffroy; *bonaeriensis* Burmeister; *sveoeensis* Palm.

Resim 3.23. *Anastrangalia sanguinolenta* (Linnaeus, 1761)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 11-13 mm. Baş ve pronotum siyah olup, pronotum yarı yatık, sarımsı tüylüdür ve pronotum diski ortada kubbeleşmiş olup yanlara doğru yassılaştırmıştır. Elytra sarımsı kahverengi olup, apeksde siyah leke taşır ve sarımsı, yarı yatık tüylüdür. Bacaklar ve antenler siyahtır. Bacaklar ince, yarı yatık, zemin tüylüdür. Antenler ise siyah, yarı yatık tüyler taşır (Resim 3.23).

İncelenen materyal: Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 4 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Batı Karadeniz Bölgesi [Defne, 1954]; Samsun: Çakıralan, Trabzon: Zigana Dağları [Villiers, 1967]; Kars: Göle (Değirmenlidere), Giresun: Kulakkaya (Kesim Ormanı), Giresun: Kümbet, Sinop: Dranaz Dağı [Sama, 1982]; Gümüşhane: Torul [Öymen, 1987]; Türkiye [Svacha & Danilevsky, 1988; Lodos, 1998; Sama, 2002]; Tokat: Yıldız Dağı (Almus, Teknecik), Amasya: Merzifon (Ortaköy, Suluova), Kastamonu: Ballıdağ geçidi (Daday) / Akkaya [Adlbauer, 1992]; Trabzon: Maçka (Meryemana, Mars), Artvin: Şavşat (Veliköy, Karagöl) / Atila (Soçidibi), Giresun: Kulakkaya Ormanı [Yüksel, 1996]; Trabzon: Akçaabat, Artvin: Ardanuç [Alkan, 2000]; Kars: Sarıkamış [Tozlu, 2001a]; Erzurum: Oltu (Sütkans) / Şenkaya (Turnalı), Kars: Sarıkamış [Tozlu et al., 2002]; Ankara: Beynam Ormanı, Kayseri, Bolu: Mengen (Çorak, Kadirler) / Bolu Dağı [Özdikmen et al., 2005]; Yozgat: Akdağmağdeni (Akçakışla yolu) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Bolu: Abant / Gerede, Bursa: Uludağ, Sinop [Malmusi & Saltini, 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Çamkoru) [Özdikmen & Şahin, 2006]; Kastamonu: Küre, Seydiler (Masruf geçidi), / Küre Dağları Milli Parkı (Kerte köyü) / Pınarbaşı–Azdavay yolu, Karafasıl köyü çıkışı / Pınarbaşı–Azdavay yolu (Karafasıl köyü) / Azdavay (Ballıdağ Yaban Hayatı Koruma Sahası) / Küre–Seydiler yolu (Masruf geçidi) / Pınarözü / Yaralığöz geçidi / Dipsiz Göl Milli Parkı, Karabük: Safranbolu (Gürleyik Milli Parkı) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, İtalya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Hollanda, Almanya, İngiltere, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Norveç, Polonya, İsveç, Finlandiya, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, ?Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları), Sibirya, Kazakistan, Çin, Kafkasya, Türkiye.

Korotip: Sibero-European veya European. [Sama, 2002]'ya göre, Sibirya kayıtları [Cherepanov, 1990] tarafından onaylanmamıştır.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de genel olarak kuzey kısımlarda yaygındır. Bu çalışma ile Konya İli ve dolayısıyla çalışma bölgesi için ilk defa kayıt edilmektedir. Bu

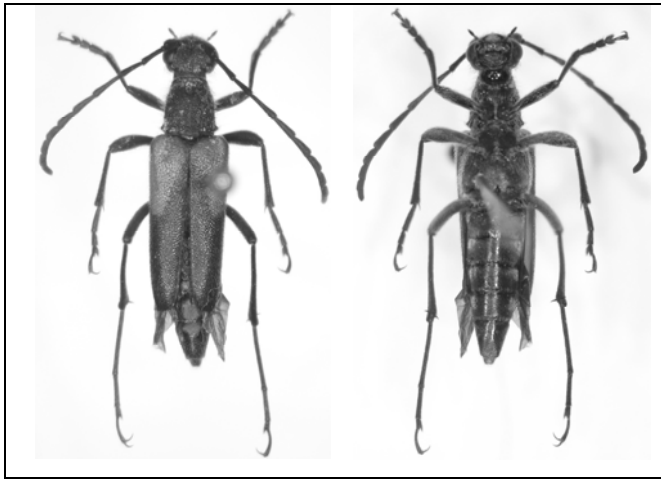
çalışmada verilen kayıtlar, türün Türkiye'deki yayılış alanının güneyindeki en uç kısımları göstermekle ayrı bir değer taşır.

Anastrangalia montana (Mulsant et Rey, 1863)

= ssp. *montana* Mulsant et Rey, 1863

= ssp. *steineri* Sama, 1994

Diğer isimlendirmeler: leuthneri Ganglbauer; *nigerrima* Pic; *pernigra* Reitter; *semisanguinea* Reitter; *victoris* Pic; *antitorosiana* Heyrovsky; *stragulatoides* Heyrovsky.

(a)

Resim 3.24. *Anastrangalia montana* (Mulsant et Rey, 1863)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral) a. (Erkek) b. (Dişi)

(b)

Resim 3.24. Devam *Anastrangalia montana* (Mulsant et Rey, 1863)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral) a. (Erkek) b. (Dişi)

Genel karakterler: Boy 10-15 mm. Erkek: Baş ve pronotum siyah olup, sarı, sık, yatık ve dik karışık tüylüdür. Elytra siyah olup, omuzlarda başlayıp yan kenarlarda elytranın yarısına kadar inen, suturda ise yaklaşık 1/6'sında son bulan kırmızımsı kahverengi bir leke taşır. Pronotum iri, sık noktalıdır. Elytra pronotumdan daha seyrek ve küçük noktalı olup, sarımsı, sık, yarı yatık tüylüdür. Bacaklar, abdomen ve antenler siyahtır (Resim 3.24.a).

Dişide ise erkekten farklı olarak; pronotum büyük kısımda kiremit kırmızısı renginde olup, ön ve arka kenarlarda siyah bölgeler taşır. Elytra tümüyle kiremit kırmızısıdır. Dişiler erkeklerden daha büyük ve iri yapılıdır (Resim 3.24.b).

İncelenen materyal: Antalya: Gündoğmuş, 1002 m, N 36 48 E 31 51, 16.05.2007, 1 örnek; Seydişehir-Antalya yolu: Akseki'ye 6-7 km kala, 1274 m, N 37 07 E 31 47, 10.06.2007, 2 örnek; Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 71 örnek; Konya: Hadim: Beyreli, 1524 m, N 36 49 E 32 23, 15.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Bademli beli-Tekebeli, 1180 m, N 37 15 E 31 44, 10.06.2008, 30 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Antalya: Antitoros [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Bey Dağı, İçel: Namrun [Demelt, 1963]; Antalya: Taşağıl, İzmir: Çamlık geçidi, Adana: Kozan [Adlbauer, 1988]; İçel: Gülek (Toros Dağları) – Ganglbauer, 1885, Hatay: Amanos Dağları (Akbez) – Pic, 1892, İçel: Çamlıyayla, Antalya: Çakıllı geçidi, İzmir ve Adana - Adlbauer, 1988 [Sama, 1994]; Türkiye [Lodos, 1998]; Antalya: Perge (Gülek) [Tauzin, 2000]; Antalya: Finike (Alakır barajı) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Çanakkale: Kirazlı [Malmusi & Saltini, 2005]; Osmaniye: Yarpuz yolu (Karataş mevkii), Çulhalı köyü [Özdikmen & Demirel, 2005]; İçel: Mut-Silifke yolu (Karabağ çıkışı) [Özdikmen, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Yunanistan, Girit), Türkiye, Kıbrıs, Suriye.

Korotip: E-Mediterranean (Palaestino-Cyprioto-Taurian + Aegean).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'nin batı ve güney kısımlarında yayılır. Türkiye'de nominatif alt tür ile temsil edilmektedir. Bu çalışma ile Konya İli ve dolayısıyla İç Anadolu Bölgesi için ilk defa kayıt edilmektedir. Bu türün bilinen diğer alt türü olan *A. montana steineri* Sama, 1994 sadece Girit ve Yunanistan'da bulunur.

Pedostrangalia Sokolov, 1896

[Tip tür: *Pedostrangalia kassjanovi* Sokolov, 1896.

= *Leptura imberbis* Menetries, 1832]

Subgenus *Sphenalia* Daniel, 1904

[Tip tür: *Leptura verticalis* Germar, 1822]

Pedostrangalia verticalis (Germar, 1822)

Diğer isimlendirmeler: *verticalis* Germar; *graeca* Pic; *taygetana* Daniel.

Resim 3.25. *Podostrangalia verticalis* (Germar, 1822)'in genel görünümü (dorsal ve ventral) (Dişi)

Genel karakterler: Boy 13 mm. Tüm vücut koyu siyah renkli olup, siyah, yarı yatık, kısa tüylüdür. Abdomen siyah olup, ince, beyazımsı zemin tüylüdür (Resim 3.25).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Türkiye [Winkler, 1924-1932; Lodos, 1998]; Gümüşhane: Torul [Villiers, 1959]; Erzurum: İspir [Villiers, 1967]; İzmir: Samsun Dağı [Adlbauer, 1992].

Genel yayılış: Avrupa (İtalya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya), ?Kafkasya, Türkiye, ?İran.

Korotip: Turano-Mediterranean (Turano-Apenninian).

Yorumlar: Bu tür muhtemelen Türkiye'nin batı yarısı ve kuzey kısımlarında yayılır. Bu çalışma ile Antalya İli ve dolayısıyla çalışma bölgesi ve Akdeniz Bölgesi için ilk defa kayıt edilmektedir.

Pedostrangalia emmipoda (Mulsant, 1863)

Diğer isimlendirmeler: *jaegeri* Fairmaire; *insuturata* Pic; *subsignata* Pic; *adanensis* Pic; *tambei* Pic.

Genel karakterler: Boy 12-15 mm. Baş ve pronotum siyah olup, pronotum sık noktalıdır ve arka uçtaki köşeleri uzatarak sivrilmiştir. Elytra kırmızımsı kahverengi olup, suturda, apeksde ve her bir elytronun yan kenarlarında siyah lekelidir. Bacaklar baskın olarak kırmızı olup, tarsus segmentlerine doğru bacak rengi koyulaşır. Orta ve arka bacakta tibianın uç kısmı ile tarsuslar siyahtır, ön bacak ve orta bacağın femurları sarımsı tüylü orta bacağın tibia ve tarsusu ile arka bacaklar siyah tüylüdür. Arka bacakta siyah tüyler arasında seyrek sarı tüyler de görülür. Antenler siyahtır. Abdomen kırmızı olup segmentlerin kaideleri ile yan kenarları seyrek, ince, beyazımsı zemin tüylüdür (Resim 3.26).

Resim 3.26. *Pedostrangalia emmipoda* (Mulsant, 1863)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral).

İncelenen materyal: Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Tepearası sapağı, 1390 m, N 37 28 E 31 38, 20.07.2006, 1 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 4 örnek; Antalya: İbradı çıkışı 5. Km, Gevenli beli geçidi civarı, 1288 m, N 36 09 E 31 32, 11.06.2007, 4 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Akseki'ye 65 km kala, Uğurlu civarı, 1434 m, N 37 24 E 31 40, 12.06.2007, 5 örnek; Konya:

Beyşehir-Akseki yolu: Derebucak: Çamlık kasabası civarı, 1390 m, N 37 24 E 31 40, 12.06.2007, 2 örnek; Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 3 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca civarı, 1437 m, N 37 09 E 32 15, 13.06.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır: Dere kasabası, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 13.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim: Beyreli köyü civarı, 1322 m, N 36 47 E 32 26, 14.06.2007, 2 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 6 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar-Sarımut, 1097 m, N 36 36 E 32 24, 14.06.2007, 3 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca'ya 1 km kala, 1445 m, N 37 09 E 32 15, 12.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 3 örnek; Antalya: Akseki: Murtıçı-Güzelsu, 977 m, N 36 54 E 31 49, 09.06.2008, 1 örnek ; Antalya: Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50, 09.06.2008, 4 örnek; Antalya: Akseki: Bademli beli-Tekebeli, 1180 m, N 37 15 E 31 44, 10.06.2008, 2 örnek; Konya: Hadim: Beyreli köyü civarı, 1340 m, N 36 47 E 32 26, 11.06.2008, 5 örnek; Konya: Hadim: Korualan kasabası civarı, 1648 m, N 36 58 E 32 24, 12.06.2008, 3 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Temmuz

Türkiye kayıtları: Niğde: Çamardı, Adana: Pozantı [Bodemeyer, 1900]; Anadolu *P. emmipoda* a. *adanensis* Pic, 1917 ve *P. emmipoda* a. *tambei* Pic, 1917 olarak [Winkler, 1924-1932]; İzmir: Efes, Isparta: Eğirdir, Antalya: Antitoros (Bey Dağları) [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Manavgat, Alanya, Bey Dağları, İzmir: Efes, Isparta: Eğirdir, İçel: Namrun [Demelt, 1963]; Niğde: Çiftehan [Villiers, 1967]; Adana: Misis, Muş, Hakkari: Çukurca, Yüksekova ve Şemdinli, Tunceli: Merkez, Ovacık, Bingöl: Kuruca, Elazığ: Hazar Gölü [Fuchs et Breuning, 1971]; Adana: Bolkar Dağları, Konya: Akşehir [Tuatay et al., 1972]; Türkiye (Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000); Manisa: Akhisar, Van [Sama, 1982]; İzmir: Havran, Antalya: Yeni Karaman, Termessos, Alanya, İçel: Tarsus (Çamlıyayla), Silifke (Gülнар), Kuzucubelen, Erdemli, Osmaniye: Nurdağı geçidi, Kahramanmaraş, Adana: Kozan, Niğde: Çiftehan [Adlbauer, 1988]; İçel: Çamlıyayla [Sama, 1996a]; Adıyaman: Karadut köyü civarı

[Rejzek & Hoskovec, 1999]; Bitlis: Reşadiye [Tauzin, 2000]; Konya [Tozlu et al., 2002]; Konya: Taşkent (Gevne vadisi), Antalya: Finike, Alanya, Alakır barajı, Beymelek kasabası, Gömbe, Kaş, Burdur: Bucak, Uşak: Ulubey (Ovacık köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Kahramanmaraş: Kahramanmaraş-Andırın yolu, Göksun (Andırın-Göksun yolu) [Özdikmen & Okutaner, 2005]; Çanakkale: Kirazlı, Konya: Beyşehir, Hatay: Yayladağı, İçel: Erdemli-Güzeloluk, Güzeloluk, Malatya: Reşadiye geçidi [Malmusi & Saltini, 2005]; Konya: Akşehir, İçel: Bulgar Dağı (Namrun), Hakkari: Çukurca [Özdikmen et al., 2005]; Manisa: Turgutlu Çardağı, Osmaniye: Zorkun yaylası yolu, Yarpuz, Yarpuz girişi, Yeşil köyü (Hasanbeyli), Gaziantep: Kuşçubeli geçidi, Hatay: Hassa (Akbez), İskenderun (Kozaklı köyü) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Çanakkale: Kirazkı [Malmusi & Saltini, 2005]; Konya: Kulu [Özdikmen, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Yunanistan, Bulgaristan), Türkiye, Kafkasya, İran.

Korotip: SW-Asiatic.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de özellikle batı ve güney kısımlarda oldukça yaygındır.

Pachytodes Pic, 1891

[Tip tür: *Leptura cerambyciformes* Schrank, 1781]

Pachytodes erraticus (Dalman, 1817)

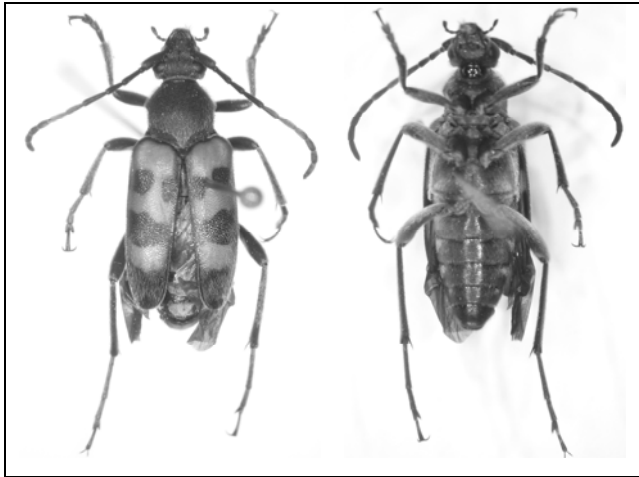
= ssp. *erraticus* Dalman, 1817

= ssp. *erythrura* Küster, 1848

= ssp. *bottcheri* Pic, 1911

Diğer isimlendirmeler: *sexmaculata* Fabricius; *septemsignata* Küster; *akbesiana* Pic; *rossica* Pic; *rosinae* Pic; *quinquepunctata* Reitter; *kalavritana* Pic; *anticedivisa* Pic; *hungarica* Pic; *atroapicalis* Pic; *subapicalis* Pic; *eibesana* Pic; *anticenotata* Pic; *unijuncta* Pic; *testaceofasciata* Pic; *rufopicalis* Pic; *rufonotata* Pic; *italica* Pic;

sicula Pic; *ragusai* Pic; *heyrovskyi* Pic; *panini* Plavilstshikov; *parumsignatus* Plavilstshikov; *volgensis* Plavilstshikov; *pici* Plavilstshikov; *bessarabica* Plavilstshikov; *volgensis* Plavilstshikov; *trimaculatus* Vitale; *triflavus* Vitale; *aterrimus* Plavilstshikov; *parumpunctatus* Plavilstshikov; *quinquenotatus* Plavilstshikov; *kulti* Heyrovsky; *obsoletus* Niedl; *olexai* Niedl; *kalavritanus* Podany (preocc.); *atanassovi* Podany; *separatus* Podany; *nova* Podany; *niedli* Podany; *incertus* Podany; *trinotatus* Heyrovsky; *proksi* Heyrovsky; *anticebimaculatus* Heyrovsky; *bohemicus* Heyrovsky; *discalis* Heyrovsky; *parumnotatus* Heyrovsky; *vicinus* Heyrovsky; *pragensis* Heyrovsky; *macedonicus* Heyrovsky; *lateronotatus* Heyrovsky; *serbicus* Podany; *conjunctus* Podany; *quasiquinquenotata* Podany; *roosevelti* Podany; *panini* Podany (preocc.); *pflegeri* Podany; *elisae* Podany; *komarcki* Podany; *pseudokalavritanus* Villiers; *lessei* Villiers; *anomalus* Villiers.

Resim 3.27. *Pachytodes erraticus* (Dalman, 1817)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8-14 mm. Baş, pronotum, antenler ve bacaklar siyahtır. Elytra kırmızımsı kahverengi olup, omuzların altında, orta bölümün biraz altında ve apeksde olmak üzere bazen birleşerek üç tane enine şerit oluşturan siyah desenlenme taşır ve sutur bölgesi siyahtır. Pronotum ve elytra küçük noktalı olup, ince, sarımsı, yatık tüylüdür. Bacaklar siyah olup, sarımsı, parlak, yatık tüyler taşır. Abdomen siyah olup, abdomen segmentleri ince, sık, beyaz tüylüdür (Resim 3.27).

İncelenen materyal: Konya: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 16 örnek; Konya: Bozkır-Hadim yolu: Söğüt ve Dereiçi beldeleri civarı, 1372 m, N 37 06 E 32 18, 13.06.2007, 11 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır-Hadim yolu: Hadim'e 22 km kala, 1344 m, N 37 02 E 32 19, 21.05.2008, 7 örnek; Konya: Hadim: Korualan kasabası civarı, 1648 m, N 36 58 E 32 24, 12.06.2008, 2 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Hatay: Akbez *Judolia erratica* olarak [Fairmaire, 1884]; Bilecik *Judolia erratica* var. *erythrura* ve *Judolia erratica* var. *rosinae* olarak [Bodemeyer, 1906]; Anadolu [Winkler, 1924-1932; Sama, 2002]; Anadolu *Pachytodes erraticus* ssp. *rosinae* Pic, 1901 olarak [Winkler, 1924-1932]; Gümüşhane: Torul, Zigana Dağları (?Trabzon): Pontic Alpler, Amasya [Villiers, 1959]; İstanbul: Polonez köy, Isparta *Judolia erratica* olarak [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Zonguldak: Safranbolu [Villiers, 1967]; Elazığ: Hazar gölü *Judolia erratica* olarak [Fuchs & Breuning, 1971]; Tunceli: Ovacık *P. erraticus anticedivisa* Pic olarak [Fuchs & Breuning, 1971]; Isparta [Tuatay et al., 1972]; İzmir: Agamemnün *Judolia erratica* olarak [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Erzurum ve civarı *Judolia erratica* olarak [Özbek, 1978]; Türkiye [Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Svacha & Danilevsky, 1988; Althoff & Danilevsky, 1997; Jenis, 2001]; Sinop: Dranaz Dağı, Tokat: Almus, Artvin: Ardanuç, İstanbul: Alemdağ (Reşadiye), Çorum: Boğazkale, Bolu: Konuralp-Akçakoca, Trabzon: Maçka (Sümela), Kastamonu [Sama, 1982]; Hatay: Dört Yol civarı [Öymen, 1987]; Tokat: Mezra / Topçam Dağı / Yakacık (Gökdere), Amasya: Merzifon, Kastamonu: Merkez / Yaralığöz (Devrekani) / Ballıdağ geçidi (Daday) / Ilgaz geçidi (Tosya), Erzurum: Aşkale, Sivas: Yıldızeli, Tunceli: Pülümür, Antalya: Akseki [Adlbauer, 1992]; İstanbul, Bilecik, İzmir, Isparta, Gaziantep, Artvin [Lodos, 1998]; Samsun: Ladik, Bitlis: Reşadiye, Gümüşhane, Kastamonu: Yaralığöz [Tauzin, 2000]; Erzincan: Ballıköy, Erzurum: Aşkale / Hacıhamza / Oltu (Başaklı) / Şenkaya (Turnalı), Kars: Sarıkamış (Akkurt), Konya: Güneysınır (Gürağaç) [Tozlu et al., 2002]; Antalya: Finike (Alakır barajı), Sivas: Yıldızeli (Cumhuriyet köyü), Gümüşhane: Kelkit (Günyurdu), Kırklareli:

İğneada (Saka gölü, Sivrililer köyü), Yozgat: Yozgat Milli Parkı / Akdağmağdeni (Oluközü yaylası) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Isparta, Çankırı, Kastamonu: Merkez / İnebolu, Zonguldak, Trakya: Istranca Dağları (Verica vadisi), Ankara: Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı) [Özdikmen et al., 2005]; Kocaeli: İzmit (Beşkayalar Milli Parkı / Ballıkayalar Milli Parkı), Manisa: Turgutlu Çardağı (Aysekisi tepesi / Domunludeve vadisi), İzmir: Menderes (Efemçukuru köyü), Yozgat: Akdağmadeni (Oluközü yaylası / Akçakışla) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Amasya: Aydınca (İnegöl Dağı), Artvin: Şavşat-Çam geçidi / Artvin-Yusufeli, Bolu: Abant, Bursa: Uludağ, Erzurum: İspir, Kırklareli: Demirköy, Kocaeli, Muş: Buğlan Dağı, Rize: İkizdere, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Işık Dağı, Yukarı Çanlı köyü) [Özdikmen & Demir, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Işık Dağı / Güvem / Yenimahalle köyü / Yasin köyü / Yukarı Çanlı [Özdikmen, 2006]; Karabük: Safranbolu (Mencilis Mağarası civarı, Bulak köyü, Bağ Evleri, Gürleyik Milli Parkı,) / Safranbolu-Eflani yolu (Örencik köyü) / Eflani-Pınarbaşı, Çorum: Kargı (Göletdere, Karagöl köyü) / Akçakese-Pınarbaşı yolu, Bolu: Devrek (Dorukhan geçidi), Bartın: Kalecik köyü (Orta Mahalle çıkışı) / Gürleyik, Kastamonu: Küre Dağları Milli Parkı (Kerte köyü) / Pınarbaşı-Azdavay yolu (Karafasıl köyü) / Pınarbaşı-Azdavay yolu (Suğla yaylası) / Azdavay (Ballıdağ Yaban Hayatı Koruma Sahası), Küre-Seydiler yolu (Masruf geçidi) / Yaralığöz geçidi / Tosya-Kastamonu yolu (Tosya çıkışı) / Dipsiz Göl Milli Parkı / Yaralığöz / Şenpazar-Azdavay yolu (Yumacık köyü), Afyon: Akdağ (Boztepe) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, İtalya, Sicilya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları), Sibirya, Rusya, Çin, Kafkasya, Transkafkasya, Yakın Doğu, Türkiye, İran, Suriye.

Korotip: Sibero-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de yaygındır. Bu türün üç alt türe sahip olduğu genel olarak kabul edilmektedir. Doğu Palaearktik alt türü olan *P. erraticus bottcheri* Pic, 1911 Sibirya, Kazakistan ve Çin’de, *P. erraticus erythrura* Küster, 1848 nominatif alt türün yayılış alanının güney kısımlarında ve nominatif alt tür olan *P. erraticus erraticus* Dalman, 1817 ise Palaearktik Bölge’nin diğer kısımlarında yayılmaktadır. Bu nedenle Türkiye’de iki alt türle temsil edilir. *P. erraticus erythrura* Küster, 1848 genellikle Türkiye’nin batı ve güneyinde ve *P. erraticus erraticus* Dalman, 1817 Türkiye’nin diğer kısımlarında mevcuttur. Dolayısıyla bu çalışmada incelenen örnekler *P. erraticus erythrura* Küster, 1848 alt türüne aittir.

Rutpela Nakane et Ohbayashi, 1959

[Tip tür: *Leptura maculata* Poda, 1761]

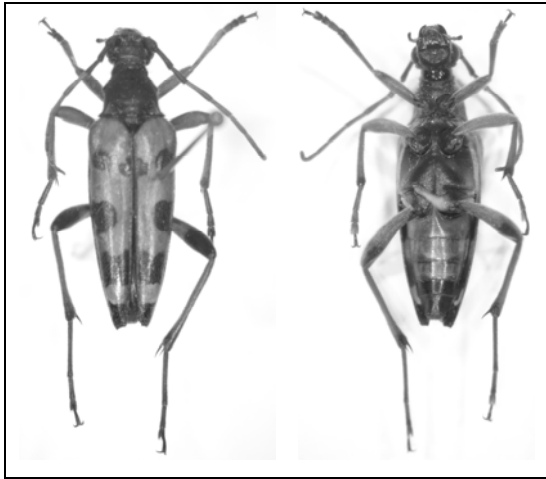
Rutpela maculata (Poda, 1761)

= ssp. *maculata* Poda, 1761

= ssp. *irmasanica* Sama, 1996

Diğer isimlendirmeler: *fasciata* Scopoli; *elongata* DeGeer; *rubea* Geoffroy; *nigra* Petagna; *elongata* Thomson; *quinquemaculata* Gmelin; *calcarata* Olivier; *subspinosus* Fabricius; *sinuata* Fabricius; *armata* Preyssl; *scopoliana* Laicharting; *externepunctata* Mulsant; *binotata* Mulsant; *punctatofasciata* Mulsant; *impunctata* Mulsant; *undulata* Mulsant; *calcarata* Boheman; *manca* Schaufus; *nigricornis* Stierlin; *macgillavryi* Everts; *disconotata* Pic; *escudei* Lauffer; *alsatica* Pic; *dayremi* Pic; *maculata* Pic; *subsinuata* Depoli; *subundulata* Depoli; *goidanichi* Depoli; *pignetensis* Pic; *macgillavryi* Evans; *kricheldorffi* Wagner; *extrema* Wagner; *buresi* Jurecek; *praescutellaris* Plavilstshikov; *nyilasi* Roubal; *wuenschi* Roubal; *supranotata* Roubal; *pannonica* Kanabe; *separata* Kaufmann; *seminotata* Kaufmann; *sylvestris* Kaufmann; *suturalis* Kaufmann; *dentatosuturalis* Kaufmann; *apicalis* Kaufmann; *conjuncta* Kaufmann; *nicodi* Pic; *trinotatithorax* Pic; *laterufonotata* Pic; *dromensis* Pic; *discoininterrupta* Pic; *pacifica* Pic; *discobiinterrupta* Pic; *mimoseparata* Pic; *kaufmanni* Pic; *depolii* Pic; *pseudalsatica* Pic; *flavoinclusa* Pic;

perroudi Pic; *inclusopunctata* Pic; *fallaciosa* Pic; *luteobimaculata* Pic; *prebifenestrata* Pic; *bifenestrata* Pic; *maculipes* Podany; *caubeti* Podany; *tranciensis* Podany; *pisarskii* Podany; *subexternepunctata* Podany; *subanticeparumpunctata* Podany; *subbinotata* Podany; *parumnotata* Podany; *heyrovskyana* Podany; *bohémica* Podany; *subelongata* Podany; *problematica* Podany; *subdisconotata* Podany; *liberecensis* Podany; *klinzingi* Podany; *flavofemoralis* Heyrovsky; *veselyi* Heyrovsky; *machulkai* Heyrovsky; *inovecensis* Heyrovsky; *richteri* Heyrovsky; *reducta* Schmidt; *boosi* Demelt.

Resim 3.28. *Rutpela maculata* (Poda, 1761)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 17-18 mm. İri sağlam yapılı böcekler. Baş ve pronotum siyah olup, küçük noktalı ve ince, sarımsı tüylüdür. Elytra sarımsı kahverengi olup, sutur ve apeks siyahtır. Elytra üzerinde bazen enine kalın şerit oluşturan siyah desenler taşır. Elytra sarı, yatık, düzgün sıralanmış, parlak tüylere sahiptir. Antenler sarımsı kahverengi olup, bazı örneklerde tamamen siyah, bazılarında ise segmentler uç kısımdan itibaren yarısına kadar siyah diğer yarıda ise sarımsı kahverengidir. Bacaklar sarımsı kahverengi olup, tarsuslar koyulaşmıştır ve ön femurun kaide kısmı, arka femurun kaide kısmı ile apeksden itibaren yarısı ve arka tibianın uç kısmı siyahtır. Bacaklar sarımsı, parlak tüyler taşır. Abdomen dışıde baskın olarak siyah olup kaideden itibaren ilk üç segment kalın sarı şeritler taşır. İlk segment ise tamamen sarıdır. Erkeklerde abdomen koyu kahverengidir. Segmentler orta kısımlarında koyu kırmızılık taşırlar (3.28).

İncelenen materyal: Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 3 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Sinop: Ayancık çevresi [Schimitschek, 1944]; Zigana Dağları (?Trabzon) [Villiers, 1959]; İstanbul: Polonez köy *Strangalia maculata* olarak [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Balıkesir: Gönen, Çanakkale: Biga [Gfeller, 1972]; Türkiye [Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Svacha & Danilevsky, 1988; Sama, 2002]; Trabzon: Maçka (Sümela), Kastamonu, Sivas: Çamlıbel geçidi [Sama, 1982]; İstanbul: Bahçeköy *Strangalia maculate* olarak [Öymen, 1987]; Tokat: Mezra, Amasya: Merzifon (Ortaköy, Suluova), Kastamonu: Masruf geçidi (Küre), Tunceli: Pülümür, Rize: Ovitdağı geçidi (İkizdere) [Adlbauer, 1992]; Holotype: Antalya: Irmasan geçidi *R. maculata irmasanica* Sama, 1996'nın tip lokalitesi olarak ve Akseki [Sama, 1996a]; Hatay: Akbez, İçel: Namrun (Bolkar Dağları) [Sama, 1996a]; İstanbul, Artvin, Van'ın kuzey kısımları, Doğu Anadolu Bölgesi [Lodos, 1998]; Trabzon: Maçka [Alkan, 2000]; Artvin: Şavşat (Karagöl) / Yusufeli, Balıkesir: Erdek, Bingöl: Merkez, Trabzon: Beşikdüzü (Türkelli) [Tozlu et al., 2002]; Artvin: Şavşat, Bolu: Abant, Bursa: Uludağ, Çanakkale: Kirazlı, Kırklareli: Demirkoy, Malatya: Reşadiye geçidi, Muş: Buğlan geçidi, Rize: İkizdere / Şavşat-Çam geçidi, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Çankırı, Kastamonu [Özdikmen et al., 2005]; Artvin: Yusufeli (Barhal yolu), Kocaeli: İzmit (Beşkayalar Milli Parkı), Osmaniye: Zorkun yaylası yolu (Olukbaşı mevkii) / Yarpuz yolu (Karataş mevkii), Hatay: Dört Yol (Topaktaş yaylası) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Kocaeli: İzmit [Özdikmen & Şahin, 2006]; Adana: Pozantı (Karataş), Rize: Merkez [Özdikmen & Demir, 2006]; Rize: Çamlıhemşin (Çat köyü civarı, Verçenik Atameydanı girişi) / Rize: Elevit yaylası / Meydan köyü, Kastamonu: Azdavay-Pınarbaşı / Pınarbaşı-Azdavay yolu (Karafasıl köyü) / Pınarbaşı-Azdavay yolu (Suğla yaylası) / Azdavay (Ballıdağ Yaban Hayatı Koruma Sahası) / Küre-Seydiler yolu (Masruf geçidi) / Yaralıgöz geçidi / Daday (Daday-Araç yolu), Karabük: Safranbolu (Gürleyik Milli Parkı), Karabük: Akçakese-Pınarbaşı yolu [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Danimarka, Almanya, Lüksemburg, İngiltere, İrlanda, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Norveç, Polonya, İsveç, Finlandiya, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Kafkasya, Transkafkasya, Yakın Doğu, Türkiye, İran, Suriye.

Korotip: European + SW-Asiatic.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygındır. Antalya'dan yakın zamanda tanımlanan *R. maculata irmanica* Sama, 1996 ve Türkiye'nin diğer kısımlarında bulunan nominatif alt tür *R. maculata maculata* olmak üzere Türkiye'de iki alt türle temsil edilmektedir. Bu çalışmada incelenen örnekler nominatif alt türe aittir. Bu tür bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Stenurella Villiers, 1974

[Tip tür: *Leptura melanura* Linnaeus, 1758]

Stenurella bifasciata (Müller, 1776)

= ssp. *bifasciata* Müller, 1776

= ssp. *nigrosuturalis* Reitter, 1895

= ssp. *limbiventris* Reitter, 1898

Diğer isimlendirmeler: *quadrifasciata* Poda; *melanura* Herbst (preocc.); *ustulata* Laicharting; *cruciata* Olivier; *sedakovi* Mannerheim; *lanceolata* Mulsant; *immaculata* Pic; *nigriventris* Pic; *ferruginipes* Pic; *albarracina* Wagner.

Resim 3.29. *Stenurella bifasciata* (Müller, 1776)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 7,5-12 mm. Baş ve pronotum siyah olup, küçük, çok sık olmayan noktalıdır ve ince, yatık, sarımsı tüylüdür. Elytra koyu kırmızımsı kahverengi olup, sutur ve apeks siyah olup, sutur çevresinin rengi yanlara göre daha koyudur. Dişide elytranın orta bölümünde suturla birlikte ikiye bölünen baklava dilimi şeklinde siyah bir leke bulunur. Bu leke bazen apeksde bulunan siyah leke ile birleşir. Antenler ve bacaklar siyahtır. Abdomen kırmızı olup ilk segment ve son segmentin uç kısmı siyahtır (Resim 3.29).

İncelenen materyal: Konya: Taşkent-Alanya yolu: Alanya'ya 80 km kala, 1482m, N 36 46 E 32 27, 18.07.2006, 1 örnek; Antalya: Alanya / Mahmutlar: Gödre yaylası, 1533 m, N 36 39 E 32 22, 18.07.2006, 1 örnek; Konya: Taşkent: Ilıcıpınar kasabası, 1147 m, N 36 55 E 32 32, 19.07.2006, 5 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı, 215 m, N 36 46 E 31 44, 10.06.2007, 12 örnek; Antalya: Gündoğmuş yolu, 245 m, N 36 49 E 31 57, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 1 örnek; Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 7 örnek; Konya: Hadim-Bozkır yolu, Yazdamı köyü civarı, 1434 m, N 37 07 E 32 17, 13.06.2007, 6 örnek; Konya: Bozkır-Hadim yolu: Söğüt ve Dereiçi beldeleri civarı, 1372 m, N 37 06 E 32 18, 13.06.2007, 3 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Sarımut-Çayarası, 1108 m, N 36 38 E 32 23,

14.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim: Gevne: Küçükölü yol ayrımını geçtikten sonra, 1762 m, N 36 59 E 32 27, 09.07.2007, 2 örnek; Antalya: Alanya: Sarımut-Karapınar, 1092 m, N 36 37 E 32 24, 09.07.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Gökbel yaylası girişi, 1494 m, N 36 39 E 32 22, 09.07.2007, 6 örnek; Antalya: Alanya: Gökbel yaylası, 1850 m, N 36 40 E 32 20, 09.07.2007, 7 örnek; Konya: Yalıhöyük: Gölcük yaylası, 1736 m, N 37 13 E 32 00, 10.07.2007, 5 örnek; Antalya: İbradı-Beyşehir yolu: Gevenli Beli geçidi'ne 1 km kala, 840 m, N 37 10 E 31 32, 11.07.2007, 9 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca civarı, 1437 m, N 37 09 E 32 15, 13.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası'na 6 km kala, 1109 m, N 36 36 E 32 25, 11.06.2008, 4 örnek; Konya: Taşkent-Alanya: Çayarası mevkii, 1336 m, N 36 38 E 32 24, 11.06.2008, 4 örnek.

Fenoloji: Haziran-Temmuz

Türkiye kayıtları: Bursa: İnegöl (Gürsu Ormanı, Samson mevkii) [Çanakçıoğlu, 1956]; Amasya, Gümüşhane: Torul [Villiers, 1959]; Antalya: Merkez civarı [Demelt & Alkan, 1962]; İzmir: Kemalpaşa, Antalya: Merkez / Alanya [Demelt, 1963]; Erzurum: Azort [Villiers, 1967]; Kocaeli, Yalova [Gfeller, 1972]; İzmir: Urla [Gül-Zümreoğlu, 1972]; İzmir: Urla / Bergama (Kozak / Şakran) / Kemalpaşa, Muğla: Milas (Gölcük) [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Türkiye [Lobanov et al., 1981; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Svacha & Danilevsky, 1988; Lodos, 1998; Sama, 2002]; Bolu: Konuralp-Akçakoca / Abant, Manisa: Akçakertik, Kastamonu [Sama, 1982]; İzmir: Efes [Öymen, 1987]; Antalya: Kemer / Manavgat, İçel: Anamur [Adlbauer, 1988]; Bitlis: Reşadiye [Tauzin, 2000]; Artvin: Merkez / Ardanuç (Akarsu) / Şavşat (Çayağzı) / Yusufeli (Altıparmak) / Demirkent / Sarıgöl, Bilecik: Merkez, Bingöl: Solhan (Buğlan geçidi), Erzincan: Merkez (Ballıköy) / Kemaliye (Sandıklı), Erzurum: Oltu (Başaklı) / Çamlıbel / Sütkans / Şenkaya (Akşar) / Turnalı / Uzundere (Öşvank), Konya: Ereğli, Rize: İkizdere (Ovitdağı geçidi), Trabzon: Beşikdüzü (Türkelli) [Tozlu et al., 2002]; Antalya: Alanya (Mahmutlar) / Finike (Alakır barajı) / Kaş (Gömbe, Sinekçi köyü, Sinekçibeli), Konya: Akşehir (Engelli köyü) / Taşkent (Beyreli köyü, Gevne vadisi), Afyon: Sultandağı (Sultan Dağları), Uşak: Ulubey (Ovacık köyü, Gökgez tepesi), Yozgat: Akdağmağdeni (Oluközü yaylası / Akçakışla

yolu) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Kastamonu: İnebolu / Merkez, Bolu: Merkez / Mengen, İzmir: Kemalpaşa, Artvin: Suluböcükhanne / Kafkasör, Nevşehir: Gülşehir, Burdur: Ağlasun, Ankara: Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı) [Özdikmen et al., 2005]; Kocaeli: İzmit (Beşkayalar Milli Parkı), Manisa: Turgutlu (Çardağı, Aysekisi tepesi) / Turgutlu Çardağı, Osmaniye: Zorkun yaylası / Zorkun yaylası yolu (Ürün yaylası / Olukbaşı mevki) / Yarpuz / Yarpuz yolu (Karataş mevki) / Bahçe (Buğdaycık köyü) / Ömerli köyü (Asar yaylası) / Düziçi yolu sapağı / Düziçi (Karasi köyü / Berka barajı) / Çotlu köyü çıkışı, Kahramanmaraş: Sumaklı köyü / Türkoğlu (Doluca köyü / Kaledibi köyü), Gaziantep: Nurdağı (Kazdere köyü yaylası) / Kuşçubeli geçidi, Hatay: Hassa (Akbez, Geneluşağı köyü / Zeytinoba köyü) / Kırıkhan (Ceylanlı köyü yaylası) / Belen (Güzelyayla) / İskenderun (Kozaklı köyü) / Antakya (Seldiren köyü) / Dört Yol (Yahyalı yaylası), Artvin: Merkez, Aksaray: Sarıyahşi (Sipahiler köyü) / Ağaçören, Nevşehir: Ürgüp yolu (Uçhisar yolu sapağı), Yozgat: Akdağmağdeni (Oluközü yaylası / Akçakışla / Başçatak köyü / Yukarı Çulhalı-Başçatak / Tekkegüneyi köyü [Özdikmen & Demirel, 2005]; Ankara, Bolu: Abant, Bursa: Uludağ, Çanakkale: Kuru Dağı, Çankırı: Eskipazar, Kırklareli: Demirköy, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi), Zonguldak: Karadere-Eğerci [Malmusi & Saltini, 2005]; Kahramanmaraş: Kahramanmaraş-Andırın yolu (Körsülü köprüsü civarı/ Başkonuş Ormanı) / Kahramanmaraş-Göksun yolu (Tekir girişi) / Andırın-Çokak yolu (Çınar mahallesi / Parmaksız yaylası / Akifiye) / Andırın (Çokak-Geben yolu, İtoğlu mevki) / Andırın-Geben yolu) / Göksun (Mehmetbey) / Pazarcık (Osmandede köyü) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Merkez / Işık Dağı / Güvem / Yasin köyü / Bel tepesi / Yukarı Çanlı), Nevşehir: Avanos, Adana: Pozantı (Fındıklı girişi / Pozantı, Tekir yaylası), Kayseri: Yahyalı (Derebağı, Şelale mevki) [Özdikmen, 2006]; Bolu: Gerede-Kızılcahamam / Mengen (Devrek-Mengen), Karabük: Safranbolu (Mencilis Mağarası civarı, Bulak köyü, Bağ Evleri mevki) / Bartın-Safranbolu yolu (Soğuksu mevki) / Bartın-Safranbolu yolu (Soğuksu mevki) / Safranbolu (Gürleyik Milli Parkı) / Safranbolu-Eflani yolu (Örencik köyü) / Eflani-Pınarbaşı, Karabük: Boduroğlu yaylası, Bartın: Bartın-Karabük yolu (Dereköy), Çorum: Tosya-Kargı yolu, Kastamonu: Ağılı-Azdavay yolu (Yumacık köyü) / Azdavay-Pınarbaşı, Bartın: Kalecik köyü (Orta mahalle çıkışı) / Küre Dağları Milli Parkı / Küre Dağları Milli Parkı (Kerte köyü) / Pınarbaşı-

Azdavay yolu (Karafasıl köyü çıkışı, Suğla yaylası) / Azdavay (Ballıdağ Yaban Hayatı Koruma Sahası) / Küre / Küre (Masruf geçidi civarı) / Küre–Seydiler yolu (Masruf geçidi) / Pınarözü / Yaralığöz geçidi / Kastamonu–Devrekani yolu (Oyrak geçidi) / Tosya–Kastamonu yolu (Tosya çıkışı) / Tosya–Kastamonu yolu / Tosya–Ilgaz geçidi / Dipsiz Göl Milli Parkı / Ilgaz geçidi / Ilgaz (Ilgaz–Kastamonu yolu) / Ilgaz–Kastamonu yolu (Kadın Çayırı köyü) / Ballıdağ girişi / Daday (Daday–Araç yolu) / Yaralığöz / Küre yolu (Sipahiler köyü) / Küre (Masruf geçidi civarı) / Tosya yolu (Çatalçam) / Tosya (Ilgaz) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, İtalya, Sicilya, Sardunya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Almanya, Lüksemburg, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Sibiry, Çin, Kafkasya, Gürcistan, Transkafkasya, Yakın Doğu, Türkiye, İran, Irak, Lübnan, Suriye.

Korotip: Sibero-European + SW-Asiatic.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygındır. Türkiye'de üç alt türle temsil edilmektedir. *S. bifasciata nigrosuturalis* (Reitter, 1895) Türkiye'nin güneyinde (Niğde: Çamardı, Adana: Pozantı [Bodemeyer, 1900]; İçel: Erdemli / Kuzucubelen, Osmaniye: Nurdağı geçidi, Adana: Kozan, Niğde: Çiftehan [Adlbauer, 1988]; Adıyaman [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Güney-doğu Anadolu (Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002); Konya: Güneysınır (Gürağaç) [Tozlu et al., 2002]; İçel: Erdemli-Güzeloluk / Güzeloluk [Malmusi & Saltini, 2005]) ve Lübnan ve Suriye'de, *S. bifasciata limbiventris* (Reitter, 1898) Türkiye'nin kuzey ve kuzey doğu kısımlarında ve nominatif alt tür olan *S. bifasciata bifasciata* (Müller, 1776) Türkiye'nin diğer kısımlarında yayılmaktadır. Dolayısıyla bu çalışmada incelenen örnekler *S. bifasciata nigrosuturalis* (Reitter, 1895) alt türüne aittir.

Stenurella melanura (Linnaeus, 1758)

Diğer isimlendirmeler: *nigra* DeGeer; *suturanigra* DeGeer; *similis* Herbst; *tibialis* Frivaldszky; *diversiventris* Dufour; *Gürcistanna* Pic; *latesuturata* Pic; *melanurella* Reitter; *semicrassa* Pic; *rubellata* Reitter; *tibialis* Csiki; *corvina* Plavilstshikov.

Genel karakterler: Boy 10,5 mm. Baş ve pronotum siyah olup, sarımsı, sık, yatık tüylüdür ve küçük, sık olmayan noktalar taşır. Elytra kırmızımsı kahverengi olup, sutur ve apeks siyahtır ve suturdaki siyah çizgi elytranın ¼'lük kısmından sonra apekse doğru genişleyerek iner. Elytra sık, yarı yatık, sarımsı tüylü olup, sarı tüylerin arasında seyrek siyah tüyler de taşır. Bacaklar ve antenler siyah olup sık, uzun, sarımsı tüyler taşır. Abdomen siyah olup, ince, yatık, seyrek, beyazımsı tüylere sahiptir (Resim 3.30).

Resim 3.30. *Stenurella melanura* (Linnaeus, 1758)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

İncelenen materyal: Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: İstanbul: Polonez köy [Demelt & Alkan, 1962]; İstanbul: Polonez köy, Antalya: Alanya [Demelt, 1963]; Ordu [Tuatay et al., 1972]; İzmir: Bergama (Kozak) / Agamemnun (Ilıca) [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Bolu: Konuralp-Akçakoca [Sama, 1982]; Çanakkale: Ayvacık [Öymen, 1987]; Antalya: Akseki (Cevizli) [Adlbauer, 1992]; İstanbul, İzmir, Antalya [Lodos, 1998]; Türkiye [Svacha & Danilevsky, 1988]; Kuzeybatı Türkiye [Sama, 2002]; Bursa: Uludağ [Malmusi & Saltini, 2005]; Ordu, Artvin: Marsivan [Özdikmen et al., 2005]; Kocaeli: İzmit (Beşkayalar Milli Parkı) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Kastamonu: Yaralıgöz [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, İtalya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Danimarka, Almanya, Lüksemburg, İngiltere, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Norveç, Polonya, İsveç, Finlandiya, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Sibirya, Uzak Doğu Rusya, Moğolistan, Çin, Japonya, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye.

Korotip: Sibero-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de özellikle kuzey ve batı kısımlarda olmak üzere yaygındır.

Altfamilya Cerambycinae

Tribus Cerambycini

Cerambyx Linnaeus, 1758

[Tip tür: *Cerambyx cerdo* Linnaeus, 1758]

Subgenus *Cerambyx* Linnaeus, 1758

[Tip tür: *Cerambyx cerdo* Linnaeus, 1758]

Cerambyx cerdo Linnaeus, 1758

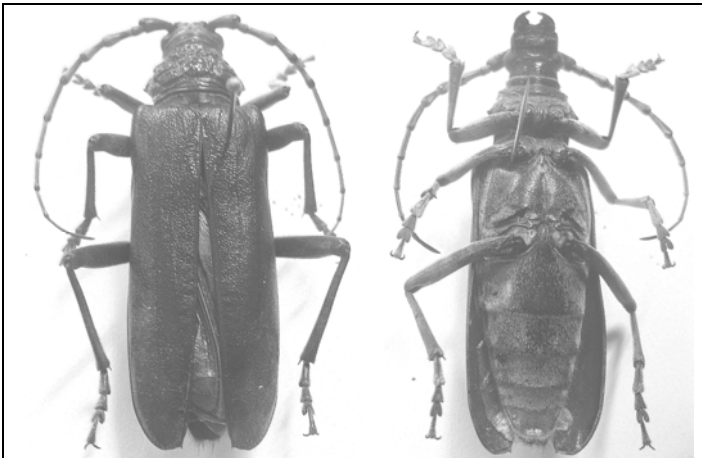
= ssp. *cerdo* Linnaeus, 1758

= ssp. *mirbecki* Lucas, 1842

= ssp. *acuminatus* Motschulsky, 1852

= ssp. *pfisteri* Stierlin, 1864

Diğer isimlendirmeler: heros Scopoli; *luguber* Voet; *mveerstjernae* Mulsant & Godart.

Resim 3.31. *Cerambyx cerdo* Linnaeus, 1758' nun genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 43-49 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Pronotum yüzeyi çok sayıda düzensiz kırışıklıklar taşır. Pronotum yanlarda ortada çok sivri olmayan birer çıkıntıya sahiptir. Elytra siyah olup apekse doğru kırmızımsı kahverengidir. Her bir elytron çok belirgin olmayan iki tane kaburga taşır. Antenler ve bacaklar siyahtır. Bacaklar ince, beyazımsı tüylüdür; arka tarsusun 1. ve 2. segmentleri orta kısımlarda tüysüz bir alan taşır. Abdomen siyah olup, ince, beyazımsı tüylerle kaplıdır (Resim 3.31).

İncelenen materyal: Konya: Taşkent-Alanya yolu: Alanya'ya 80 km kala, 1482 m, N 36 46 E 32 27, 19-28.07.2006, 1 örnek; Konya: Hadim: Beyreli köyü civarı, 1322 m, N 36 47 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim-Alanya yolu: Alanya'ya 70 km kala, 1298 m, N 36 45 E 32 27, 30. 07. 2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran-Temmuz

Türkiye kayıtları: Hatay: Akbez *C. cerdo acuminatus* olarak [Fairmaire, 1884]; İçel: Bolkar Dağları [Bodemeyer, 1906]; İstanbul: Belgrad Ormanı [Acatay, 1943]; İstanbul: Boğazlar bölgesi (Belgrad Ormanı), Sinop: Ayancık [Schimitschek, 1944]; Türkiye *C. heros* olarak [Alkan, 1946]; Türkiye [Acatay, 1948, 1961, 1963, 1968; Erdem, 1968; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Önder et al., 1987; Althoff & Danilevsky, 1997; Sama, 2002]; Bursa: civarı Soğukpınar [Çanakçıoğlu, 1956]; Sakarya: Sapanca [Nizamlioğlu, 1957]; Antalya: Aspendos (Belkıs) civarı *C. cerdo acuminatus* olarak [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Aspendos, İstanbul: Polonez köy *C. cerdo acuminatus* olarak [Demelt, 1963]; İstanbul *C. cerdo acuminatus* olarak (Villiers, 1967; Sama, 1982); Muğla: Milas [Gül-Zümreoğlu, 1972]; Kocaeli: İzmit (Sapanca) [İren & Ahmed, 1973]; Muğla: Milas, İzmir: Bergama / Bornova [Gül-Zümreoğlu, 1975]; İstanbul: Belgrad Ormanı, Sinop, Bursa, Muğla, İzmir [Erdem & Çanakçıoğlu, 1977; Çanakçıoğlu, 1983]; İstanbul: Belgrad Ormanı [Öymen, 1987]; Tunceli, İstanbul: Üsküdar *C. cerdo acuminatus* olarak [Adlbauer, 1988]; İstanbul, Kastamonu, Sinop, Bursa, Muğla, İzmir, Kahramanmaraş [Kanat, 1998]; İstanbul: Belgrad Ormanı, Bursa, Kastamonu, Sinop: Ayancık, İzmir, Muğla: Milas [Lodos, 1998]; Niğde: Ulukışla, Adana: Pozantı [Ulusoy et al., 1999]; Adıyaman: Karadut

köyü *C. cerdo acuminatus* olarak [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Tunceli *C. cerdo acuminatus* olarak [Tauzin, 2000]; Artvin: Ardanuç (Tepedüzü köyü) [Alkan, 2000]; İzmir: Kemalpaşa (Armutlu) *C. cerdo acuminatus* olarak [Tezcan & Rejzek, 2002]; Antalya: Alanya (Çayarası), Kırklareli: İğneada-Saka gölü (Sivriler köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Ankara: Hacıkadın, Kayseri [Özdikmen et al., 2005]; Kahramanmaraş: Pazarcık, Kırklareli: Demirköy / İslambeyli, İstanbul: Şile, Sinop *C. cerdo acuminatus* olarak [Malmusi & Saltini, 2005]; Çanakkale: Merkez (Kordonboyu), Sinop: Türkeli *C. cerdo acuminatus* olarak [Özdikmen, 2006]; Samsun: Merkez (Çobanlı köyü), Ankara: Kayaş (Bayındır barajı civarı), Osmaniye: Mitisin yaylası [Özdikmen & Demir, 2006]; Kahramanmaraş: Pazarcık (Bağdınısağır) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Denizli, Bartın: Gafhar mahallesi [Özdikmen & Şahin, 2006]; Artvin: Şavşat (Tepeköy), Şırnak: Merkez [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Malta, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Danimarka, Almanya, Lüksemburg, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, İsveç, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova), Kuzey Afrika (Cezayir, Fas, Tunus), Kafkasya, Transkafkasya, Yakın Doğu, Türkiye, İran, Irak, İsrail, Filistin, Suriye, Lübnan, Ürdün.

Korotip: Turano-Europeo-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de oldukça yaygındır. Tüm dünya için dört alt türü vardır. Bunlar *C. cerdo acuminatus* (Motschulsky, 1852) (Kırım, Türkiye, Lübnan, Suriye), *C. cerdo pfisteri* Stierlin, 1864 (Sicilya, ?İtalya, ?Malta, ?Yunanistan), *C. cerdo mirbecki* Lucas, 1842 (Portekiz, İspanya, Cezayir, Fas) ve nominatif *C. cerdo cerdo*. Bununla birlikte bu tür Türkiye’de *C. cerdo cerdo* ve *C. cerdo acuminatus* (Motschulsky, 1852) olmak üzere iki alt türle temsil edilmektedir. [Sama, 2002] *C. cerdo acuminatus* (Motschulsky, 1852) ve *C. cerdo pfisteri* Stierlin, 1864’ü alt tür olarak kabul etmemektedir. Bunların *C. cerdo*’nun boy ve vücut şekli bakımından iri

çeşitleri olduklarını ileri sürmektedir. Türkiye’deki *C. cerdo acuminatus* (Motschulsky, 1852) kayıtlarını gözönüne alarak [Sama, 2002]’nin görüşüne katılmak gereklidir. Çünkü bu alt türün Türkiye yayılışı, alt türlerin teorik olarak allopatrik yayılması gerekliliği kuralına uymamaktadır. Dolayısıyla bu çalışmada incelenen örnekler nominatif alt türe aittir. Bu tür bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Cerambyx miles Bonelli, 1812

Diğer isimlendirmeler: militaris Latreille; *rufescens* Pic.

Resim 3.32. *Cerambyx miles* Bonelli, 1812’ nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 32 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Pronotum ön ve arka kenarlarda enine, orta bölümde ise düzensiz kırışiklıklar taşır. Elytra siyah olup apekse doğru koyu kahverengidir. Pronotumdan daha ince olmak üzere kırışiklıklar taşır. Elytranın apeksi yuvarlaklaşmıştır. Bacaklar ve antenler siyahtır. Ön tarsusun segmentleri genişlemiştir. Özellikle ikinci segment uzunluğundan daha geniştir. Abdomen siyah olup; ince, beyazımsı tüylerle kaplıdır (Resim 3.32).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya: Sarımut-Karapınar, 1092 m, N 36 37 E 32 24, 09.07.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Temmuz

Türkiye kayıtları: İçel: Bolkar Dağları [Bodemeyer, 1906]; Diyarbakır [Ex. Gül-Zümreoğlu, 1975]; Denizli [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Edirne: Yerlisu [Sama, 1982]; Türkiye (Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama, 2002); İstanbul: Belgrad Ormanı [Öymen, 1987]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Niğde: Ulukışla, Adana: Pozantı [Ulusoy et al., 1999]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Uşak: Ulubey (Ovacık köyü), Konya: Taşkent [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Kahramanmaraş: Pazarcık [Özdikmen & Okutaner, 2005]; Bitlis: Güroymak, İçel: Güzeloluk [Malmusi & Saltini, 2005]; Afyon: Akkale tepesi [Özdikmen, 2006]; Bitlis: Reşadiye [Özdikmen & Demir, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Portekiz, Fransa, İtalya, Sicilya, Malta, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Arnavutluk, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, ?Avusturya, Slovakya, İsviçre, Kırım), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, Suriye, Lübnan, ? Kuzey Afrika (Fas).

Korotip: S-European.

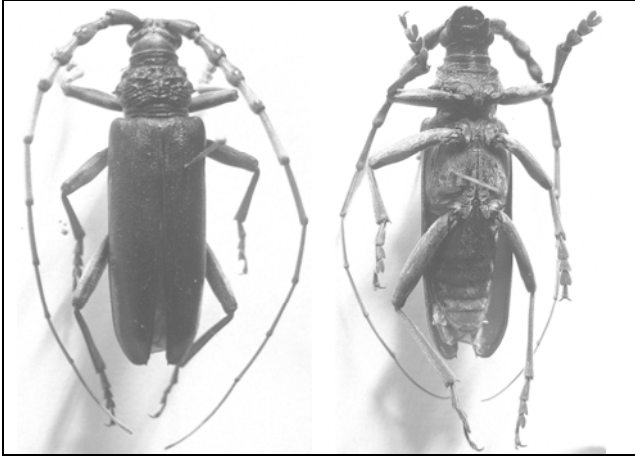
Yorumlar: Bu tür Türkiye’de özellikle batı ve güney kısımlarda oldukça yaygındır. Bu çalışma ile Antalya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Cerambyx welensii (Küster, 1846)

Diğer isimlendirmeler: *velutinus* Brullé; *centurio* Czawalina; *tunusicus* Pic; *minor* Pic.

Genel karakterler: Boy 20-45 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Pronotum ön ve arka kenarlarda enine, orta bölümde ise düzensiz kırışıklıklar taşır. Elytra siyah olup apekse doğru kırmızımsı kahverengidir. Her bir elytronun apeksinde iç köşelerde birer diken bulunur. Bacaklar ve antenler siyahtır. İkinci anten segmenti neredeyse uzunluğu kadar geniştir. Bacaklar ince, beyazımsı tüylüdür; arka tarsusun 1.

segmenti orta kısımda tüysüz bir alan taşır. Abdomen siyah olup, ince, beyazımsı tüylerle kaplıdır (Resim 3.33).

Resim 3.33. *Cerambyx welensii* (Küster, 1846)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

İncelenen materyal: Antalya: Alanya: Sarımut civarı, 1113 m, N 36 37 E 32 23, 09.07.2007, 2 örnek; Antalya: Akseki: Yarpuz civarı, 1615 m, N 37 13 E 31 55, 10.07.2007, 1 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Huğlu civarı, 1398 m, N 37 28 E 31 37, 11.07.2007, 1 örnek; Konya: Taşkent: Avşar kasabası, 1556 m, N 36 54 E 32 30, 09.07.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Temmuz

Türkiye kayıtları: İçel: Bolkar Dağları *C. velutinus* olarak [Bodemeyer, 1906]; İstanbul: Belgrad Ormanı *C. velutinus* olarak [Acatay, 1943]; İstanbul: Polonez köy, Alem Dağı *C. velutinus* olarak [Demelt, 1963]; Türkiye *C. velutinus* olarak [Erdem, 1968; Çanakçıoğlu, 1983; Lodos, 1998]; İstanbul: Belgrad Ormanı *C. velutinus* olarak [Öymen, 1987]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Türkiye [Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002]; Antalya, Karaman [Tozlu et al., 2002]; Antalya: Alanya (Çayarası yaylası-Sarımut köprüsü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Kahramanmaraş: Pazarcık, İçel: Ortagören-Mut [Malmusi & Saltini, 2005]; İstanbul: Çamlıca [Özdikmen & Demir, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Portekiz, Fransa, İtalya, Sicilya, Malta, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Ukrayna), Kafkasya, Türkiye, Orta Doğu (Suriye, Ürdün, Lübnan, İsrail), İran.

Korotip: S-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de muhtemelen özellikle batı ve güney kısımlarda oldukça yaygındır. Bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Tribus: Purpuricenini

Purpuricen Dejean, 1821

[Tip tür: *Cerambyx kaehleri* Linnaeus, 1758]

Purpuricen *budensis* (Götz, 1783)

= ssp. *budensis* Götz, 1783

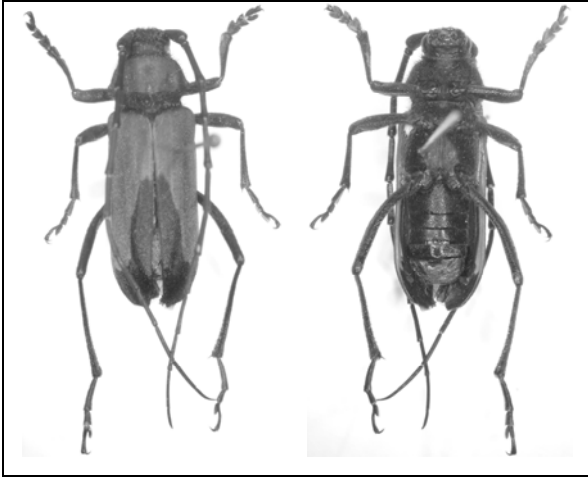
= ? ssp. *bitlisiensis* Pic, 1902

= ? ssp. *caucasicus* Pic, 1902

= ssp. *interscapillatus* Plavilstshikov, 1937

= ssp. *productus* Plavilstshikov, 1940

Diğer isimlendirmeler: *hungaricus* Herbst; *wredii* Fischer von Waldheim; *affinis* Brulle; *punctiger* Apfelbeck; *humeralis* Pic; *nigronotatus* Pic; *perversus* Plavilstshikov; *ganglbaueri* Plavilstshikov; *productus* Plavilstshikov; *novaki* Heyrovsky; *trinotatus* Heyrovsky; *karamani* Heyrovsky; *kantardjiewae* Abarajiovic; *sonjae* Abarajiovic; *milae* Abarajiovic.

Resim 3.34. *Purpuricenus budensis* (Götz, 1783)' in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 11-20 mm. Baş siyahtır. Pronotum siyahtır ya da az ya da çok geniş kırmızı alanlar taşır; uzun, dik, siyah, sık tüylüdür. Elytra kırmızıdır; kaideye doğru azalan, apekse doğru ise genişleyen siyah büyük bir lekeye sahiptir. Bacaklar, antenler ve abdomen siyahtır. Antenler vücut uzunluğunda ya da vücuttan çok daha uzun olabilir. Dişi bireyler daha kısa antene sahiptir (Resim 3.34).

İncelenen materyal: Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Tepearası sapağı, 1390 m, N 37 28 E 31 38, 20.07.2006, 1 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı 5. km, 396 m, N 36 46 E 31 45, 15.05.2007, 4 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı, 215 m, N 36 46 E 31 44, 10.06.2007, 27 örnek; Antalya: Gündoğmuş: Senir kasabası civarı, 1024 m, N 36 49 E 31 57, 11.06.2007, 6 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 903 m, N 36 57 E 31 47, 11.06.2007, 5 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 35 örnek; Antalya: İbradı çıkışı 5. km, Gevenli beli geçidi civarı, 1288 m, N 36 09 E 31 32, 11.06.2007, 2 örnek; Konya: Bozkır: Dere kasabası, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 13.06.2007, 2 örnek; Konya: Hadim: Beyreli köyü civarı, 1322 m, N 36 47 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 2 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar-Sarımut, 1097 m, N 36 36 E 32 24, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Sarımut-Karapınar, 1092 m, N 36 37 E 32 24, 09.07.2007, 5 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 1

örnek; Antalya: Akseki: Murtiçi-Güzelsu, 977 m, N 36 54 E 31 49, 09.06.2008, 4 örnek; Antalya: Seydişehir-Manavgat yolu: Gündoğmuş sapağı 10. km, 450 m, N 36 46 E 31 46, 09.06.2008, 3 örnek; Antalya: Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50, 09.06.2008, 9 örnek; Antalya: Akseki: Bademli beli-Tekebeli, 1180 m, N 37 15 E 31 44, 10.06.2008, 2 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası'na 6 km kala, 1109 m, N 36 36 E 32 25, 11.06.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı, 1008 m, N 37 05 E 31 36, 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Güçlüköy civarı, 473 m, N 36 47 E 31 45, 19.05.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Temmuz

Türkiye kayıtları: Hatay: Akbez [Fairmaire, 1884]; Niğde: Çamardı, Adana: Pozantı [Bodemeyer, 1900]; Türkiye [İyriboz, 1938; İren ve Ahmed, 1973; Sama, 2002]; Bursa: Orhaneli (Kabaklar köyü, Kocasu çayı vadisi'nin kuzeyi) [Çanakçıoğlu, 1956]; Amasya, Gümüşhane: Torul, İçel: Bolkar Dağları [Villiers, 1959]; Antalya: Antitoros Dağları *P. budensis interscapillatus* olarak Plavilstshikov, 1937 [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Toros Dağları, Isparta: Eğirdir [Demelt, 1963]; Tunceli: Ovacık, Tokat: Niksar [Fuchs et Breuning, 1971]; Isparta: Eğirdir [Tuatay et al., 1972]; Muğla: Milas [Gül-Zümreoğlu, 1972]; İzmir: Ödemiş (Bozdağ) – Fairmaire, 1886; Gaziantep, Isparta: Eğirdir İzmir Enstitüsü kayıtlarına göre/Bornova [Ex. Gül-Zümreoğlu, 1975]; İzmir: Torbalı (Ayrancı) / Karaburun (Balıklıova), Muğla: Bodrum (Gümbet) / Milas, Denizli: Merkez, Balıkesir: Susurluk, Çanakkale: Merkez [Gül-Zümreoğlu, 1975]; İzmir: Karaburun (Balıklıova) *P. budensis* m. *bitlisiensis* ab. *affinis* olarak [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Gaziantep: Fevzipaşa, Manisa: Akhisar, İzmir [Sama, 1982]; Konya: Beyşehir [Öymen, 1987]; Antalya: Yeni Karaman / Alanya (Akseki / Güzelbağ), İçel: Anamur / Erdemli / Silifke / Kuzucubelen, Adana: Kozan (Himmetli), Niğde: Çiftehan [Adlbauer, 1988]; Osmaniye: Nurdağı geçidi *P. budensis productus* Plavilstshikov, 1940 olarak [Adlbauer, 1992]; Bingöl-Muş: Bingöl'ün doğusuna 36 km kala [Sabbadini & Pesarini, 1992]; Erzurum *P. budensis caucasicus* Pic, 1902 olarak [Sabbadini & Pesarini, 1992]; İstanbul, Çanakkale, Kocaeli, Samsun, Ankara, Siirt, Afyon, Manisa, İzmir, Isparta [Lodos, 1998]; Adıyaman [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Adana: Bahçe

[Tauzin, 2000]; Adana: Balcalı / Kozan, Antalya: Merkez, Artvin: Yusufeli / İşhan / Kınalıçam, Bingöl: Solhan (Buğlan geçidi), Burdur: Ağlasun / Bucak (Çamlık), Erzurum: İspir / Olur (Coşkunlar), İçel: Kızılbığ, Konya: Güneysınır (Gürağaç), Osmaniye: Çiftmazı [Tozlu et al., 2002]; Ankara: Kazan (Orhaniye köyü), Isparta: Sütçüler (Kasımlı, İncidere), Antalya: İbradı-yaylası yolu / Kumluca (Gölcük köyü) / Akseki (Geylan yaylası yolu) / Alanya (Mahmutlar) / Kemer (Olimpos Dağı), Afyon: Sultandağı (Sultan Dağları), Konya: Taşkent (Beyreli köyü, Gevne vadisi), İçel: Kocavilayet (Emirler köyü), Yozgat: Yozgat Milli Parkı [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Muğla: Datça *P. caucasicus* Pic, 1902 olarak [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Isparta: Eğridir, Ankara, Bingöl: Solhan (Şerefmeysanı), Burdur: Ağlasun [Özdikmen, et al., 2005]; Artvin: Yusufeli (Yesiltepe civarı), Osmaniye: Yarpuz yolu (Karataş mevkii) / Çulhalı köyü / Yeşil köyü (Hasanbeyli) / Bahçe (Buğdaycık köyü) / Düziçi yolu kavşığı / Düziçi (Çamiçi köyü) / Çotlu köyü çıkışı, Kahramanmaraş: Sumaklı köyü / Türkoğlu (Doluca köyü), Hatay: Belen (Çerçikaya köyü, Madenli), Artvin [Özdikmen & Demirel, 2005]; Artvin: Şavşat, Aydın: Kuşadası, Bolu: Mudurnu, Bingöl: Kuruku geçidi, İçel: Çamlıyayla / Mersin / Güzeloluk / Ortaören-Mut, İzmir: Selçuk (Meryemana), Rize: Artvin-Şavşat, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Muş: Buğlan geçidi *P. budensis bitlisiensis* Pic, 1899 olarak [Malmusi & Saltini, 2005]; Bolu: Abant *P. caucasicus* Pic, 1902 olarak [Malmusi & Saltini, 2005]; Kırıkkale: Sulakyurt, Antalya: Kemer / Manavgat (Bucak, Şeyhler köyü) [Özdikmen & Demir, 2006]; Adana: civarı Pozantı [Özdikmen, 2006]; Samsun: Terme (Bük), Kocaeli: İzmit [Özdikmen & Şahin, 2006]; Kahramanmaraş: Merkez (Kavaklı) / Kahramanmaraş-Andırın yolu (Körsülü köprüsü civarı) / Pazarcık (Sakarkaya-Çağlayancerit yolu / Sakarkaya köyü, Kısıık) / Çağlayancerit (Bozlar) / Andırın (Kahramanmaraş-Andırın yolu, Çuhadırlı köyü) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Edirne: Sırpsındığı (Bahçedere mevkii), Çorum: Kargı (Kargı yaylası yolu), Sinop: Durağan-Çerçiler yolu (Baş ağaç köyü), Afyon: Beyçeşmesi [Özdikmen, 2007].

Genel yayılışı: Avrupa (İspanya, Fransa, İtalya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya,

Macaristan, Slovakya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Orta Doğu.

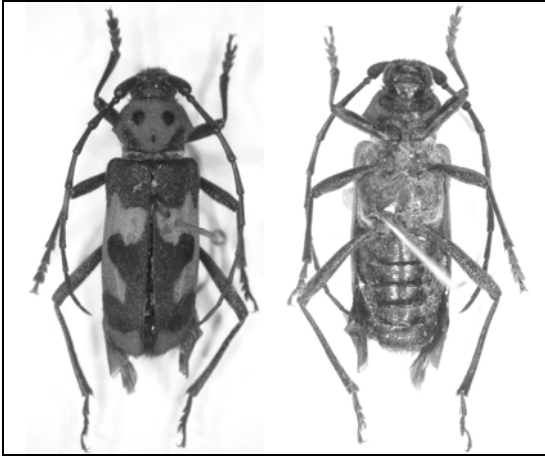
Korotip: Turano-Europeo-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur. Türkiye'de üç (veya dört) alt türle temsil edilmektedir. *P. budensis productus* Plavistshikov, 1940 Türkiye'nin güneyinde, *P. budensis interscapillatus* Plavilstshikov, 1937 Türkiye'nin güney batı ve güneyinde ve nominatif *P. budensis budensis* (Götz, 1783) ise Türkiye'nin diğer kısımlarında bulunur [*?P. budensis bitlisiensis* Pic, 1902 Türkiye'nin güney doğu kısımlarında mevcuttur]. [Danilevsky & Miroshnikov, 1985]'a göre, *Purpuricenus caucasicus* Pic, 1902 belirgin bir türdür ve Kırım, Kafkasya ve muhtemelen Avrupa'da yayılır. [Sabbadini & Pesarini, 1992] *P. caucasicus* Pic, 1902'nin *Purpuricenus budensis*'in Ermenistan ve Türkiye'de yayılan bir alt türü olduğunu belirtmişlerdi. Bununla birlikte [Sama, 2002] Mediterranean bölgenin doğusundan Pic tarafından tanımlanan birçok taksonun belirgin türler olduğunu belirtmiştir (*P. bitlisiensis* Pic, 1902; *P. caucasicus* Pic, 1902; *P. nigronotatus* Pic, 1907; *P. longevittatus* Pic, 1950 gibi).

Purpuricenus dalmatinus Sturm, 1843

Diğer isimlendirmeler: *feilowsi* White; *biinterruptus* Pic; *apicalis* Pic.

Genel karakterler: Boy 15-20 mm. Baş siyahtır. Pronotum turuncudur; orta bölümün biraz önünde kadifemsi tüylerle kaplı iki adet büyük, yuvarlak, siyah leke taşır. Pronotumun ön ve arka kenarları siyahtır; arka kenardaki siyah leke yanlarda uzun ortada ise çok kısa hatta nokta şeklinde siyah kadifemsi noktalara doğru uzamıştır. Pronotum dik, sık, uzun tüylüdür. Elytra turuncudur; girinti ve çıkıntılara sahip siyah desenlenme taşır. Bacaklar ve antenler siyah olup bacaklar yarı dik, siyah tüylenmeye sahiptir. Abdomen siyahtır (Resim 3.35).

Resim 3.35. *Purpuricenus dalmatinus* Sturm, 1843' ün genel görünümü (dorsal ve ventral)

İncelenen materyal: Antalya: Gündoğmuş, 1002 m, N 36 48 E 31 51, 16.05.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 720 m, N 36 57 E 31 45, 11.06.2007, 2 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Hatay: Akbez [Fairmaire, 1884]; Antalya: Merkez civarı ve Manavgat [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Merkez ve Kumköy [Demelt, 1963]; Siirt: Merkez, Baykan *P. dalmatinus apicalis* Pic, 1905 olarak [Fuchs et Breuning, 1971]; Muğla: Milas, İzmir: Bornova [Gül-Zümreoğlu, 1972]; İzmir: Ödemiş (Bozdağ) - Fairmaire, 1866 [Ex. - Gül-Zümreoğlu, 1975]; Muğla: Bodrum (Karaova), Milas, İzmir: Bornova [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Manisa: Akhisar [Sama, 1982]; Muş, Siirt: Eruh, Osmaniye: Nurdağı geçidi, Kahramanmaraş: Andırın, İçel: Erdemli [Adlbauer, 1988]; Türkiye [Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000; Jenis, 2001]; Adıyaman: Karadut köyü [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Bingöl, Antalya: Termessos [Tauzin, 2000]; Antalya: Alanya (Kuşkayası mevkii), Kemer (Olimpos Dağı), Osmaniye: Olukbaşı yaylası, İçel: Kocavilayet (Emirler köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; İçel: Mersin, Adıyaman: Nemrut Dağı, Muş: Buğlan geçidi [Malmusi & Saltini, 2005]; İzmir: Bornova, Aydın, Mardin [Özdikmen, et al., 2005]; Manisa: Turgutlu Çardağı (Domunludeve vadisi) [Özdikmen & Demirel, 2005]; İçel: Erdemli-Güzeloluk yolu [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İtalya, Slovenya, Hırvatistan ve Bosna-Hersek, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan), Türkiye, Suriye, Ürdün, Lübnan, Filistin, İran, Kuzey Afrika (Mısır).

Korotip: E-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de güney batı ve güney kısımlarda yaygın olarak bulunur.

Purpuricenus desfontainei (Fabricius, 1792)

= ssp. *desfontainei* Fabricius, 1792

= ssp. *inhumeralis* Pic, 1891

Diğer isimlendirmeler: *nigricollis* Pic; *v-signatus* Pic.

Resim 3.36. *Purpuricenus desfontainei* (Fabricius, 1792)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 12-20 mm. Baş siyahtır. Pronotum kırmızıdır; arka kenarı kalın siyah lekeli olup bu leke iki uç kısımda pronotum yüzeyine doğru belirgin olarak girintilenmiştir. Bunun yanı sıra pronotum ikisi ön yarıda orta kısmın yanlarına ve biri de arka yarıda median olarak yerleşmiş üç belirgin oval siyah leke taşır. Arka yarıda bulunan median leke bazen pronotumun arka siyah lekesi ile

kaynaşmış olabilir. Pronotum dik, sık, uzun tüylüdür. Elytra kırmızı olup apikal 1/3'ünde siyah lekelidir. Vücudun geri kalan bütün kısımları ise siyahtır (Resim 3.36).

İncelenen materyal: Antalya: Gündoğmuş, 1002 m, N 36 48 E 31 51, 16.05.2007, 9 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 903 m, N 36 57 E 31 47, 11.06.2007, 2 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 8 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Denizli: Menderes Vadisi [Schimitschek, 1944]; Antalya: Antitoros / Toros Dağı [Demelt & Alkan, 1962 Demelt, 1963]; İzmir: Ödemiş (Bozdağ) – Fairmaire, 1866 [Ex. Gül-Zümreoğlu, 1975]; İzmir: Karabağlar / Karaburun (Balıklıova) [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Manisa: Akhisar, İzmir [Sama, 1982]; Antalya: Yeni Karaman / Merkez, Osmaniye: Nurdağı geçidi [Adlbauer, 1988]; Türkiye-Sama, 1987 *P. desfontainei inhumeralis* olarak [Ex. - Adlbauer, 1992]; Türkiye [Lodos, 1998]; İzmir: Yenisekran, Artvin: Yusufeli, Adana: Bahçe [Tauzin, 2000]; Hatay: Hassa (Zeytinoba köyü, Aktepe) *P. desfontainei inhumeralis* olarak [Özdikmen & Demirel, 2005]; Çanakkale: Kirazlı, İzmir: Selçuk (Mereyemana) [Malmusi & Saltini, 2005]; Antalya: Kemer *P. desfontainei inhumeralis* olarak [Özdikmen & Demir, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Yunanistan, Girit, ?Bulgaristan), Kuzey Afrika (Cezayir, Tunus, Libya), Türkiye, Suriye.

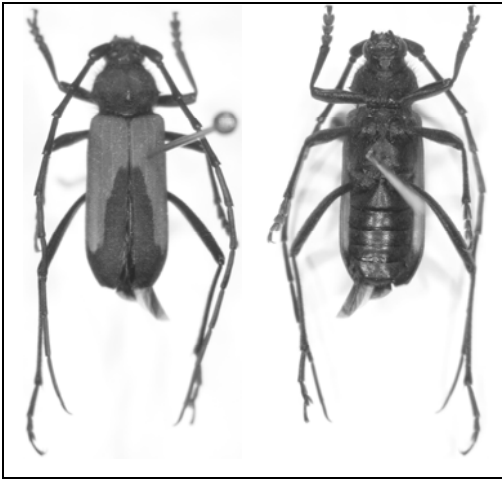
Korotip: Turano-Mediterranean (Balkano-Anatolian) + N-Africa.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de güney batı ve güney kısımlarda oldukça yaygın olarak bulunur. Dünyada iki alt türe sahiptir. Nominatif *Purpuricenus desfontainei desfontainei* (Fabricius, 1792) Kuzey Afrika ve Girit'te bulunur. *Purpuricenus desfontainei inhumeralis* Pic, 1891 alt türü ise Yunanistan, ?Bulgaristan, Suriye ve

Türkiye’de mevcuttur. Bu nedenle şimdiye kadar Türkiye’den verilen bütün kayıtlar, bu çalışmadakilerde dahil olmak üzere *Purpuricenus desfontainei inhumeralis* Pic, 1891 alt türüne aittir.

Purpuricenus nudicollis Demelt, 1968

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.37. *Purpuricenus nudicollis* Demelt, 1968' in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 12-20 mm. Baş siyahtır. Pronotum kırmızıdır; arka kenarı kalın siyah lekeli olup bu leke iki uç kısımda pronotum yüzeyine doğru belirgin olarak girintilenmiştir. Bunun yanı sıra pronotum ikisi ön yarıda orta kısmın yanlarına ve biri de arka yarıda median olarak yerleşmiş üç belirgin oval siyah leke taşır. Arka yarıda bulunan median leke bazen pronotumun arka siyah lekesi ile kaynaşmış olabilir. Pronotum dik, sık, uzun tüylüdür. Elytra kırmızı olup apikal 1/3'ünde siyah lekelidir. Vücudun geri kalan bütün kısımları ise siyahtır (Resim 3.37).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim-Alanya yolu: Alanya'ya 70 km kala , 1298 m, N 36 45 E 32 27, 09.07.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran-Temmuz

Türkiye kayıtları: Holotip: Antalya [Demelt, 1968]; Konya: Kızılören [Sama, 1982]; Antalya: Korkuteli, Karaman [Adlbauer, 1988]; İçel: Ortaören-Mut [Malmusi & Saltini, 2005].

Genel yayılış: Türkiye.

Korotip: Anatolian.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'ye endemik olup, sadece Türkiye'nin güney kısımlarında yayılmaktadır.

Tribus: Callichromatini

Aromia Serville, 1833

[Tip tür: *Cerambyx moschatus* Linnaeus, 1758]

Aromia moschata (Linnaeus, 1758)

= ssp. *moschata* Linnaeus, 1758

= ssp. *ambrosiaca* Stevens, 1809

= ssp. *vetusta* Jankowsky, 1934

= ssp. *cruenta* Bogatshev, 1962

= ssp. *sumbarensis* Danilevsky, 2007

= ssp. *jankovskyi* Danilevsky, 2007

Diğer isimlendirmeler: *odorata* DeGeer; *citrina* Voet; *thoracica* Fischer; *chlorophana* Fischer; *rosarum* Lucas; *alata* Costa; *rosarum* Costa; *auctumnalis* Westwood; *nigra* Schilsky; *thea* Reitter; *melancholica* Reitter; *cuprata* Reitter; *nigrocyanea* Reitter; *picipes* Reitter; *binaeva* Reitter; *laevicollis* Reitter; *notaticollis* Pic; *cupricollis* Pic; *perroudi* Pic; *versicolora* Donisthorpe; *obscurata* Plavilstshikov;

nigrolaevigata Plavilstshikov; *laevithorax* Plavilstshikov; *steinmanni* Tippmann; *semitestacea* Heyrovsky; *sekerai* Podany; *rumenica* Podany; *bicolor* Podany; *eximia* Slama; *pulchra* Podany; *combinata* Podany; *rossica* Podany; *klinzigi* Podany; *demelti* Podany; *unicolor* Podany.

Resim 3.38. *Aromia moschata* (Linnaeus, 1758)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 28 mm. Baş metalik mavidir. Pronotum kırmızımsı turuncu olup ön ve arka kenarlarında metalik mavi lekeler taşır. Mavi renkli olan bölgeler enine kırışıklıklar taşır. Diğer bölgeler ise derimsi, ince, düzensiz kırışıklıklar taşır. Pronotumun yan kenarlarında ortada birer sivri diken bulunur. Elytra metalik mavimsi yeşil renkte olup her bir elytronda boyuna ikişer tane çok belirgin olmayan kosta taşır. Bacaklar metalik koyu mavidir. Antenler koyu lacivert olup metalik parlaklık taşır. Vücuttan uzundur. Abdomen koyu lacivert olup az çok metalik parlaklık taşır (Resim 3.38).

İncelenen materyal: Konya: Taşkent: Avşar kasabası, 1556 m, N 36 54 E 32 30, 09.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Bilecik *A. moschata* var. *thoracica* olarak [Bodemeyer, 1906]; Türkiye (Bodenheimer, 1941, 1958; Acatay, 1948, 1961, 1963, 1968; Önder et al., 1987); İstanbul: Belgrad Ormanı [Acatay, 1943]; Bursa: civarı Soğukpınar / Baraklı köyü (Nilüfer çayı kıyıları) [Çanakçıoğlu, 1956]; Antalya: Merkez *A. moschata* var. *thoracica* olarak [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Adana, Artvin *A. moschata ambrosiaca* olarak [Villiers, 1967]; Tokat: Arguslu (Niksar) [Villiers, 1967]; İzmir: Merkez / Kınık, Manisa: Demirci *A. moschata* var. *ambrosiaca* olarak [Gül-Zümreoğlu, 1972]; Adana [Gül-Zümreoğlu, 1972]; İzmir: Bergama [Tuatay et al., 1972]; Aydın: Nazilli, İzmir: Bergama (Kınık) *A. moschata* ssp. *ambrosiaca* m. *thoracica* olarak [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Antalya, Aydın, İzmir [Erdem & Çanakçıoğlu, 1977; Çanakçıoğlu, 1983]; Türkiye *A. moschata ambrosiaca* olarak [Danilevsky & Miroshnikov, 1985]; İstanbul: Belgrad Ormanı, Bursa: Soğukpınar / Bayraklı köyü [Ex. Öymen, 1987]; Balıkesir: Kuşçenneti Milli Parkı [Öymen, 1987]; İzmir: Selçuk, Antalya: Elmalı *A. moschata ambrosiaca* olarak [Adlbauer, 1992]; Tunceli: Pülümür [Adlbauer, 1992]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; İstanbul, Bursa: Uludağ, Balıkesir, Antalya, Aydın, İzmir, Kahramanmaraş [Kanat, 1998]; İstanbul, Bursa, Balıkesir, Antalya, İzmir, Aydın, Ege Bölgesi, Akdeniz Bölgesi [Lodos, 1998]; Adıyaman: Karadut köyü civarı *A. moschata* ssp. *ambrosiaca* olarak [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Isparta *A. moschata thoracica* olarak [Tauzin, 2000]; Güney ve Doğu Türkiye *A. moschata ambrosiaca* olarak [Jenis, 2001]; Erzurum: Üniversite Kampüsü, Samsun: Merkez [Tozlu et al., 2002]; Antalya: Merkez / Arapsuyu / Manavgat / Korkuteli / Serik, Bingöl: Solhan (Buğlan geçidi), Burdur: Bucak (Çamlık), Çanakkale: Pazarköy, Kahramanmaraş: Merkez *A. moschata ambrosiaca* olarak [Tozlu et al., 2002]; Manisa: Muradiye, İzmir: Kemalpaşa (Ören) *A. moschata ambrosiaca* olarak [Tezcan & Rejzek, 2002]; Türkiye *A. moschata ambrosiaca* olarak [Sama, 2002]; Antalya: Elmalı (Çalpınar civarı), Yozgat: Çamlık Milli Parkı [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Ankara [Özdikmen, et al., 2005]; İzmir: Bergama *A. moschata ambrosiaca* olarak [Özdikmen, et al., 2005]; Artvin: Hopa [Malmusi & Saltini, 2005]; İçel: Mersin *A. moschata thoracica* olarak [Malmusi & Saltini, 2005]; Antalya: Manavgat *A. moschata ambrosiaca* olarak [Özdikmen & Demir, 2006]; Kocaeli: İzmit [Özdikmen & Şahin, 2006]; Artvin *A. moschata ambrosiaca* olarak [Özdikmen & Şahin, 2006]; Kahramanmaraş: Pazarcık

(Bağdınısağır) / Başkonuş Ormanı / Andırın (Haştırın köyü) / Nurhak (Tatlar) *A. moschata ambrosiaca* olarak [Özdikmen & Okutaner, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Danimarka, Almanya, Lüksemburg, İngiltere, İrlanda, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Norveç, Polonya, İsveç, Finlandiya, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Tunus, Cezayir, Fas), Sibirya, Orta Asya, Çin, Kafkasya, Türkiye, İran, Filistin, Suriye, Lübnan, Ürdün, Irak.

Korotip: Palearctic.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur. [Sama, 2002]'ya göre, üç alt türü vardır. Nominatif *Aromia moschata moschata* Avrupa'nın büyük kısmından Baykal Gölü'ne kadar olan alanda, *Aromia moschata ambrosiaca* (Stevens, 1809) Mediterranean Bölge ve Kuzey Afrika'dan Orta Asya, Orta Doğu ve Kafkasya'ya kadar olan alanda ve *Aromia moschata orientalis* Plavilstshikov, 1932 Baykal Gölü'nden Japonya'ya kadar olan alanda yayılır. Bununla birlikte Danilevsky (2009b)'ye göre bu tür, nominatif *A. moschata moschata* (Linnaeus, 1758) [Orta ve Kuzey Avrupa'dan Doğu Sibirya ve Orta Asya'ya kadar], *A. moschata ambrosiaca* (Steven, 1809) [Kuzey Afrika, Güney Avrupa, Yakın Doğu ve İran], *A. moschata vetusta* Jankowsky, 1934 [Kazakistan] ve *A. moschata cruenta* Bogatshev, 1962 [Orta Asya] olmak üzere dört alt türe sahiptir. Bunun yanı sıra Danilevsky *Aromia orientalis* Plavilstshikov, 1932'yi belirgin bir tür olarak kabul eder. Fakat Ohbayashi & Niisato (2007) *A. orientalis*'i *A. moschata*'nın bir alt türü olarak değerlendirmiştir. Son olarak Danilevsky (2009c)'ye göre, *A. moschata* yukarıdaki dört taneye ilaveten iki alt türe daha sahiptir: *A. moschata sumbarensis* Danilevsky, 2007 [Türkmenistan] ve *A. moschata jankovskyi* Danilevsky, 2007 [Kırgızistan]. *Aromia moschata* Türkiye'de iki alt türle temsil edilmektedir. Bunlar nominatif *Aromia moschata moschata* (Linnaeus, 1758) ve *Aromia moschata ambrosiaca* (Steven, 1809) (=

thoracica Fischer, 1824)'dır. Bu çalışmada incelenen örnekler *Aromia moschata ambrosiaca* (Steven, 1809) alt türüne aittir. Tür bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Tribus: Stenopterini

Stenopterus Illiger, 1804

[Tip tür: *Necydalis rufa* Linnaeus, 1767]

Stenopterus rufus (Linnaeus, 1767)

= ssp. *rufus* Linnaeus, 1767

= ssp. *geniculatus* Kraatz, 1863

= ssp. *syriacus* Pic, 1892

= ssp. *transcaspicus* Plavilstshikov, 1940

Diğer isimlendirmeler: attenuatus Geoffroy; *dispar* Schönherr; *subhumeralis* Pic; *meridionalis* Ragusa; *cavallairensis* Jurecek; *nigrolineatus* Plavilstshikov; *caubeti* Podany; *miksici* Heyrovsky; *catalana* Villiers; *ruficornis* Villiers.

Resim 3.39. *Stenopterus rufus* (Linnaeus, 1767)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8-13 mm. Baş siyah olup uzun, sık, sarımsı kahverengi tüylüdür. Pronotum siyah olup özellikle ön ve arka kenarların yanlarında yatık ve daha sık olmak üzere sık, dik, sarımsı kahverengi tüylere sahiptir. Pronotumda ikisi orta bölümde yanlara doğru biri ise bu ikisinin ortasında ve biraz altında yerleşmiş olan üç tane tüberkül bulunur. Elytra turuncu olup apeksde ve kaidede siyah lekeler taşır. Elytra apekse doğru iyice daralır ve son abdomen segmentlerini açıkta bırakır. Ön ve orta bacağın femurları uç kısımlarında şişkinleşmiştir. Ön ve orta femurların şişkinleşmiş kısımları ile arka femurun uç kısmında yarısından daha az bir bölge siyah renklidir. İlk anten segmenti ve 2-4. segmentlerin uç kısımları siyah olup diğerleri sarımsı kahverengidir. Abdomen siyahtır (Resim 3.39).

İncelenen materyal: Antalya: Gündoğmuş: Ümütlü köyü, 627 m, N 36 46 E 32 00, 15.05.2006, 3 örnek; Konya: Taşkent: Ilıcıpınar kasabası, 1147 m, N 36 55 E 32 32, 19.07.2006, 2 örnek; Konya: Hadim-Bozkır arası, 1000m, N 36 59 E 32 21, 19.07.2006, 3 örnek; Antalya: İbradı, 1036 m, N 36 05 E 31 36, 16.05.2007, 1 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 3 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar-Sarımut, 1097 m, N 36 36 E 32 24, 14.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim: Beyreli, 1524 m, N 36 49 E 32 23, 15.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Çukurköy-Mahmutlu, 830 m, N 36 54 E 31 48, 19.05.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Güçlüköy civarı, 473 m, N 36 47 E 31 45, 19.05.2008, 4 örnek; Antalya: İbradı, 1008 m, N 37 05 E 31 36, 09.06.2008, 2 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Temmuz

Türkiye kayıtları: Antalya: Antitoros [Demelt & Alkan, 1962]; İçel: Namrun [Demelt, 1963]; Artvin: Yusufeli, Samsun: Ladik, İçel: Alata *Stenepterus rufus syriacus* olarak [Villiers, 1967]; Tunceli: Ovacık [Fuchs et Breuning, 1971]; Kocaeli, Yalova [Gfeller, 1972]; İzmir: Kemalpaşa / Bergama (Şakran, Kozak) [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Gaziantep: Fevzipaşa, Sinop: Dranaz Dağı [Sama, 1982]; Türkiye (Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998); Samsun: Vezirköprü [Öymen,

1987]; Antalya: Taşagıl / Alanya (Merkez / Güzelbağ), İçel: Anamur / Silifke (Gülнар) / Kuzucubelen / Erdemli, Osmaniye: Nurdağı geçidi, Niğde: Çiftehan [Adlbauer, 1988]; Trakya *S. rufus geniculatus* Kraatz, 1863 olarak [Althoff & Danilevsky, 1997]; Adıyaman: Karadut köyü *S. rufus syriacus* Pic, 1892 olarak [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Tokat: Almus; Kastamonu: Ilgaz Dağı (Devrekani) *Stenopterus rufus geniculatus* olarak [Tauzin, 2000]; Antalya *Stenopterus rufus syriacus* olarak [Tauzin, 2000]; Anadolu *Stenopterus rufus syriacus* olarak [Sama & Rapuzzi, 2000]; Trabzon: Akçaabat [Alkan, 2000]; Artvin: Yusufeli / Altıparmak / Demirkent / İşhan / Kınalıçam, Bilecik: Merkez, Erzurum: Aşkale / Hacıhamza / Tortum (Pehlivanlı) / Uzundere (Çamlıyamaç) / Dikyar / Öşvank / Şelale, Gümüşhane: Vauk Dağı, Rize: Çamlıhemşin (Anzer) [Tozlu et al., 2002]; Kuzey Doğu Türkiye *S. rufus geniculatus* Kraatz, 1863 olarak [Sama, 2002]; Güney Batı Türkiye *Stenopterus rufus syriacus* olarak [Sama, 2002]; Antalya: Alanya (Çayarası-Cırlasun / Mahmutlar) / Kalkan / Kemer (Olimpos Dağı), Konya: Akşehir (Çimendere köyü, Sultan Dağları), Gümüşhane: Kelkit (Günyurdu köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; İstanbul: Kadıköy [Özdikmen, et al., 2005]; Manisa: Turgutlu Çardağı (Domunludeve vadisi), Kocaeli: İzmit (Beşkayalar Milli Parkı / Ballıkayalar Milli Parkı), Osmaniye: Zorkun yaylası yolu (Ürün yaylası) / Yarpuz yolu (Karataş mevkii) / Düziçi (Karasi köyü), Kahramanmaraş: Türkoğlu (Doluca köyü / Kaledibi köyü), Hatay: Hassa (Akbez, Geneluşağı köyü) / Antakya (Seldiren köyü), Artvin, Yozgat: Akdağmadeni (Oluközü yaylası) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Amasya: Aydınca (İnegöl Dağı), Artvin: Artvin-Şavşat / Hopa / Artvin-Yusufeli / Şavşat / Şavşat-Çam geçidi, Bolu: Abant, Bursa: Uludağ, Çanakkale: Kirazlı, Çankırı: Eskipazar, Kırklareli: Demirköy, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Hatay: Yayladağı, İçel: Erdemli-Güzeloluk / Güzeloluk *Stenopterus rufus syriacus* olarak [Malmusi & Saltini, 2005]; Kayseri: Kapuzbaşı (Büyükçayır-Yeşilköy), Ankara: Kızılcahamam (Yukarı Çanlı) [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Andırın (Andırın-Geben yolu) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Karabük: Safranbolu (Mencilis Mağarası civarı, Bulak köyü, Bağ Evleri mevkii), Kastamonu: Kastamonu-Tosya (Darıbükü köyü) / Küre / Azdavay-Pınarbaşı, Çorum: Kargı-Boyabat yolu (Karagöl köyü), Kastamonu: Pınarbaşı-Azdavay yolu (Suğla yaylası) / Pınarözü / Dipsiz Göl Milli Parkı / Hanönü civarı / Doğanyurt-

Dağyurdu, Sinop: Saraydüzü civarı, Bolu: Mengen (Devrek–Mengen) / Mengen (Devrek–Mengen, Mengen girişi), Bartın: Kalecik köyü / Bartın-Çaycuma yolu, Karabük: Bartın–Safranbolu yolu (Soğuksu mevkii) / Safranbolu (Gürleyik Milli Parkı) / Safranbolu–Eflani yolu (Örencik köyü) [Özdikmen, 2007].

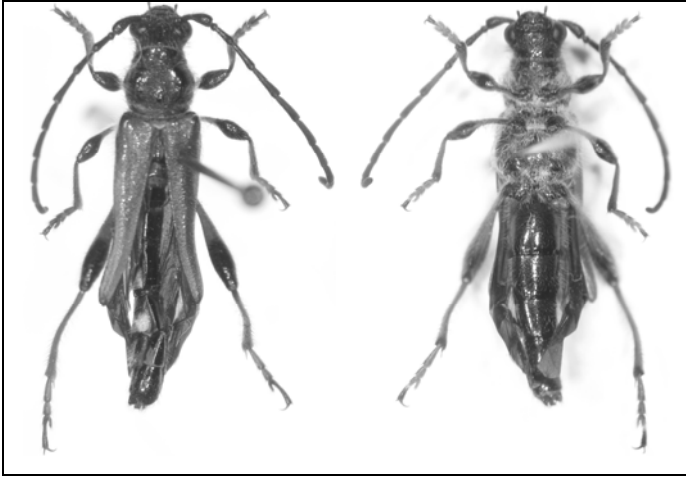
Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Malta, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Almanya, Lüksemburg, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları), ?Kuzey Afrika, Sakhalin, Türkmenistan, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, İsrail, Suriye.

Korotip: Turano-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur. Türkiye'de üç alt türle temsil edilmektedir. *S. rufus geniculatus* Kraatz, 1863 çoğunlukla Türkiye'nin kuzeyinde, *S. rufus syriacus* Pic, 1892 sadece Türkiye'nin güneyinde (Güney kıyı bölgesi ve Amanos Dağları) ve nominatif *S. rufus rufus* (Linnaeus, 1767) ise Türkiye'nin diğer kısımlarında bulunur. Bu çalışmada incelenen örnekler *S. rufus syriacus* Pic, 1892 alt türüne aittir. Bu türün bilinen diğer alt türü olan *S. rufus transcaspicus* Plavilstshikov, 1940 ise Türkmenistan ve İran'da bulunur.

Stenopterus atricornis (Pic, 1891)

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.40. *Stenopterus atricornis* (Pic, 1891)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 9-12 mm. Baş siyah olup uzun, sık, sarımsı kahverengi tüylüdür. Pronotum siyah olup sık, dik, sarımsı kahverengi tüylere sahiptir. Pronotumda ikisi orta bölümde yanlara doğru biri ise bu ikisinin ortasında ve biraz altında yerleşmiş olan üç tane tüberkül bulunur. Elytra turuncu olup apeksde ve kaidede siyah lekeler taşır. Elytra apekse doğru iyice daralır ve son abdomen segmentlerini açıkta bırakır. Ön ve orta bacağın femurları uç kısımlarında şişkinleşmiştir. Ön ve orta femurların şişkinleşmiş kısımları ile arka femurun uç kısmında yarısından daha az bir bölge ve tarsusların tırnak segmenti siyah renklidir. Anten siyahtır. Abdomen siyah olup sarımsı tüyler taşır (Resim 3.40).

İncelenen materyal: Konya: Hadim-Bozkır yolu, Yazdamı köyü civarı, 1434 m, N 37 07 E 32 17, 13.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Çukurköy-Mahmutlu, 830 m, N 36 54 E 31 48, 19.05.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Güçlüköy civarı, 473 m, N 36 47 E 31 45, 19.05.2008, 2 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Antalya: Termessos, İçel: Erdemli [Adlbauer, 1988].

Genel yayılış: Yunanistan, Türkiye, Suriye.

Korotip: Turano-Mediterranean (Balkano-Anatolian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'nin sadece güney kısımlarında bulunur. Bu çalışma ile Konya İli ve dolayısıyla İç Anadolu Bölgesi için ilk defa kayıt edilmektedir. Verilen kayıtlar bu türün Türkiye'de mevcudiyetini gösteren tek kayıt olan Adlbauer (1988)'den sonraki ilk kayıtlar olması nedeniyle de ilgi çekicidir.

Lampropterus Mulsant, 1863

[Tip tür: *Necydalis femoratus* Germar, 1824]

Lampropterus femoratus (Germar, 1824)

Diğer isimlendirmeler: *narcissus* Abeille de Perrin; *adonis* Abeille de Perrin; *thoracicus* Chevrolat; *distinctus* Jenistea; *hofferi* Heyrovsky et Lokes; *notaticolle* Heyrovsky et Lokes.

Resim 3.41. *Lampropterus femoratus* (Germar, 1824)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 5-8 mm. Baş parlak siyah olup uzun, sık, sarımsı kahverengi tüylüdür. Pronotum parlak siyah olup sık, dik, sarımsı kahverengi tüylere sahiptir. Pronotumda ikisi orta bölümde yanlara doğru biri ise bu ikisinin biraz altında ve ortaya yerleşmiş olan üç tane tüberkül bulunur. Elytra parlak siyah olup apekse doğru

daralmıştır. Ön ve orta bacağın femurları uç kısımlarında şişkinleşmiştir. Bacaklar siyah renkli olup femurların kaideleri turuncudur. Tüm bacaklar sarımsı, sık, uzun ve dik tüylere sahiptir. Abdomen turuncu olup sarımsı, dik, uzun tüyler taşır (Resim 3.41).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya-Taşkent: Karapınar k. Çıkışı, 1100 m, N 36 36 E 32 24, 16.05.2006, 20 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı 5. Km, 396 m, N 36 46 E 31 45, 15.05.2007, 3 örnek; Antalya: Seydişehir-Antalya yolu: Akseki'ye 6-7 km kala, 1274 m, N 37 07 E 31 47, 10.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı, 215 m, N 36 46 E 31 44, 10.06.2007, 2 örnek; Antalya: Akseki: Murtiçi-Güzelsu, 970 m, N 36 54 E 31 49 , 11.06.2007, 4 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 720 m, N 36 57 E 31 45, 11.06.2007, 4 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: İbradı çıkışı 5. km, Gevenli beli geçidi civarı, 1288 m, N 36 09 E 31 32, 11.06.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır: Dere kasabası, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 13.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 29 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 2 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar-Sarımut, 1097 m, N 36 36 E 32 24, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Sarımut-Çayarası, 1108 m, N 36 38 E 32 23, 14.06.2007, 20 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 3 örnek; Antalya: İbradı, 1008 m, N 37 05 E 31 36, 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı: Başlar köyü civarı, 1190 m, N 37 07 E 31 34, 10.06.2008, 4 örnek; Antalya: Akseki: Çukurköy-Mahmutlu, 830 m, N 36 54 E 31 48, 19.05.2008, 1 örnek; Konya: Taşkent-Alanya: Çayarası mevkii, 1336 m, N 36 38 E 32 24, 11.06.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı-Derebucak yolu, İbradı'yı 10 km geçce, 1319 m, N 37 08 E 31 33, 10.06.2008, 6 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Hatay: Akbez [Fairmaire, 1884]; İçel: Burna, Antalya: Toros Dağları, Niğde: Çamardı [Bodemeyer, 1900]; Anadolu *C. adonis* a. *rumelicus* Apf., 1899 olarak [Winkler, 1924-1932]; İçel: Toros Dağları (Bolkar Dağları) *Callimus*

adonis olarak [Villiers, 1959]; Antalya: Merkez *Callimellum adonis* olarak [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Adana *Callimellum narcissus* olarak [Demelt, 1963]; Hatay: Amanos Dağları (Nurdağı geçidi), Amasya, İçel: Alata [Villiers, 1967]; Bursa: Uludağ *Callimellum narcissus* olarak [Villiers, 1967]; Hakkari: Yüksekova / Şemdinli, Muş, Bingöl: Karlıova *Callimellum femoratum* olarak [Fuchs et Breuning, 1971]; Balıkesir: Gönen, Çanakkale: Biga [Gfeller, 1972]; Çanakkale: Ahmetler (Ayvacık), Balıkesir: Ayvalık (Bağyüzün), Muğla: Ula [Ex. Gül-Zümreoğlu, 1975]; İzmir: Agamemnun / Bergama (Kozak) / Kemalpaşa, Balıkesir: Susurluk [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Kırıkkale, Manisa: Akhisar, İzmir *Callimellum adonis* olarak [Sama, 1982]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000]; Adana: Nur Dağı, İçel: Erdemli [Öymen, 1987]; Edirne, Antalya: Kemer / Yeni Karaman / Termessos / Alanya (Güzelbağ), Çanakkale, Burdur: Sagalassos, İzmir: Samsun Dağı, İçel: Anamur / Silifke (Gülner) / Erdemli / Kuzucubelen / Tarsus (Çamlıyayla), Osmaniye: Nurdağı geçidi, Kahramanmaraş, Adana: Kozan [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Çanakkale, Balıkesir, Muğla, Antalya, Marmara Bölgesi, Ege Bölgesi *Callimellum adonis* olarak [Lodos, 1998]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Antalya: Arapsuyu, Artvin: Yusufeli (Altıparmak), Bingöl: Solhan (Buğlan geçidi), Diyarbakır: Silvan, Erzurum: Uzundere (Şelale) [Tozlu et al., 2002]; Antalya: Kalkan / Alanya (Çayarası köyü), Konya: Taşkent (Beyreli köyü), Burdur: Bucak (Çamlık köyü), Yozgat: Çiğdemli (Gökiniş köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Adana, İstanbul: Kadıköy, Muğla: Marmaris, Ankara: Kızılcahamam (Güvem) [Özdikmen, et al., 2005]; Hatay: İskenderun (Güzelyayla yolu / Kurtbağı köyü / Kozaklı köyü) / Hassa (Akbez / Zeytinoba köyü), Manisa: Turgutlu Çardağı (Domunludeve vadisi), Osmaniye: Zorkun yaylası yolu (Ürün yaylası) / Düziçi (Çamiçi köyü / Kurtlar köyü), Kahramanmaraş: Sumaklı köyü / Türkoğlu (Doluca köyü / Kaledibi köyü), Gaziantep: Nurdağı (Kazdere köyü yaylası) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Artvin: Hopa, Bingöl: Kuruku geçidi, Bursa: Uludağ, Çanakkale: Kirazlı, Kırklareli: İslambeyli, İçel: Erdemli-Güzeloluk / Güzeloluk / Tarsus-Çamlıyayla / Meşelik / Ortagören-Mut, Hatay: Harbiye-Yayladağı, İzmir: Selçuk (Meryemana), Malatya: Reşadiye geçidi, Muş: Buğlan geçidi [Malmusi & Saltini, 2005]; Kahramanmaraş: Pazarcık (Büyük Nacar / Kocalar köyü / Sakarkaya köyü (Pekmez çayı mahallesi /

Kısıık civarı) / Merkez / Bağdınısağır) / Kahramanmaraş-Andırın yolu (Karbasan köyü civarı / Yenice kale civarı) / Andırın (Çınar geçidi / Andırın-Geben yolu) [Özdikmen & Okutaner, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Arnavutluk, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Ukrayna, Kırım), Kuzey Afrika, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Suriye.

Korotip: Turano-Mediterranean (Turano-E-Mediterranean).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de oldukça yaygındır.

Tribus: Certallini

Certallum Dejean, 1821

[Tip tür: *Saperda ruficollis* Fabricius, 1787.

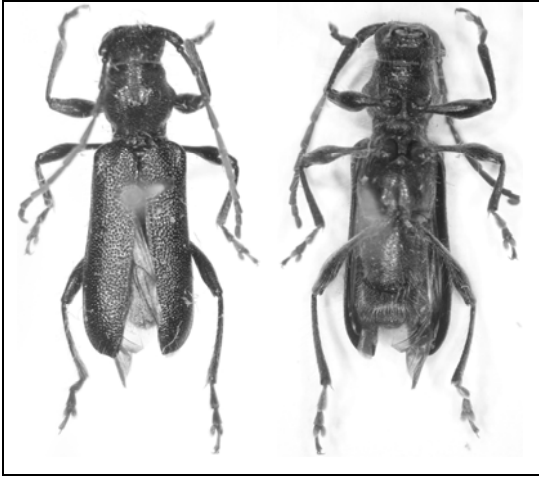
= *Cerambyx ebulinus* Linnaeus, 1767]

Certallum ebulinum (Linnaeus, 1767)

= ssp. *ebulinum* Linnaeus, 1767

= ssp. *ruficollis* Fabricius, 1787

Diğer isimlendirmeler: *ebulinum* Bach; *monspeliensis* Gmelin; *italicus* Gmelin; *tricolor* Chevrolat; *nigricolle* Pic; *opulentum* Normve; *brunnipes* Podany; *martini* Sama; *nigricorne* Holzschuh.

Resim 3.42. *Certallum ebulinum* (Linnaeus, 1767)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 7,5-8 mm. Baş siyahtır. Pronotum parlak kırmızı olup ön ve arka kenarları siyahtır. Pronotum uzun, beyazımsı, dik tüyler taşır. Elytra metalik mavi-yeşil olup derin noktalar ile uzun, beyazımsı tüyler taşır. Bacaklar siyahtır ve uzun, sık, yarı dik tüylere sahiptir. İlk anten segmenti siyah olup diğer segmentler sarımsı kahverengidir. Abdomen siyah olup son segment turuncu tüylerle kaplıdır (Resim 3.42).

İncelenen materyal: Konya: Seydişehir: Çavuş köyü, 1186 m, N 37 37 E 31 55, 13.05.2006, 1 örnek; Antalya: Gündoğmuş-Akseki yolu, 410 m, N 36 47 E 31 45, 22.04.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Nisan-Mayıs

Türkiye kayıtları: Türkiye [Bodemeyer, 1900; Demelt, 1963; Danilevsky & Miroshnikov, 1985]; Adana: Toros Dağları (Pozantı, Bolkar Dağları) [Villiers, 1959]; İstanbul: Polonez köy / Alem Dağı / Beykoz / Anadoluhisarı / Çengelköy, İzmir: Merkez / Kemalpaşa / Efes / Bergama, Antalya: Merkez / Belkıs (Aspendos, Cumali) / Antitoros Dağları (Bey Dağları, Korkuteli) / Alanya ve civarı, Isparta: Eğirdir ve civarı [Demelt & Alkan, 1962]; Bursa: İznik, Amasya, ?Yozgat: Sırıklı, Ankara: Çubuk [Villiers, 1967]; Osmaniye: Merkez / Toprakkale, Hatay: Arsuz /

Yenişehir / Antakya (Reyhanlı), Osmaniye: Bahçe, Adana: Ceyhan (Yumurtalık, Misis), Erzincan: Merkez *Certallum ebulinum ruficolle* olarak [Fuchs et Breuning, 1971]; Amasya, Balıkesir: Gönen, Çanakkale: Biga [Gfeller, 1972]; Adana: Pozantı, İçel: Bolkar Dağları (Namrun, Çamlıyayla) / Tarsus, Ankara, Konya: Akşehir [Tuatay et al., 1972]; İzmir: Bornova [Gül-Zümreoğlu, 1972]; İçel: Bolkar Dağları, Adana, Ankara: Beynam, Isparta [Ex. - Gül-Zümreoğlu, 1975]; İzmir: Çeşme / Menemen (Merkez) / Bornova / Kemalpaşa / Karabağlar, Aydın: Kuyucak / Kızıldere / Germencik, İzmir-Balıkesir, Denizli: Sarayköy, Manisa: Keçiliköy / Alaşehir [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Sinop: Dranaz Dağı [Sama, 1982]; Konya, Osmaniye: Nurdağı geçidi [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997; Sama, 2002]; Bilecik, Bursa, Adana, Ankara, Hatay: Antakya, Antalya, Manisa, İzmir, Aydın, Denizli, Isparta [Lodos, 1998]; Adıyaman: Karadut köyü *Certallum ebulinum ruficolle* olarak [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Adana: Balcalı, Antalya: Side, Diyarbakır: Silvan, Hatay: Dört Yol (İcadiye) / Kuzuculu / Erzin / İskenderun (Sarımazı), İçel: Tarsus (Çamlıyayla), İzmir: Selçuk (Efes), Muğla: Gökova [Tozlu et al., 2002]; İzmir: Kemalpaşa (Armutlu) [Tezcan & Rejzek, 2002]; İçel: Bulgar Dağı (Namrun), Adana: Toroslar (Pozantı), Konya: Akşehir / Gözlü, Ankara: Merkez / Elmadağ / Polatlı / Yenimahalle / Ayaş (Merkez / İlhan), Şanlıurfa: Ceylanpınar, Gaziantep: Nizip / Islahiye, İçel: Silifke, Trabzon: Meryemana, Manisa: Salihli, Aydın, Osmaniye, İzmir: Menemen, Nevşehir: Avanos, Çankırı: Eldivan [Özdikmen, et al., 2005]; Aksaray: Hasan Dağı (Aşağı Dikmen) / Ağzıkarahan / Nevşehir girişi-Aksaray / Ankara çıkışı (Ekecik çayı) / Nevşehir girişi / Belisırma, Nevşehir: Göre, Ankara: Şereflikoçhisar / Şereflikoçhisar-Ankara yolu, Niğde: Bor-Altunhisar / Ulukışla çıkışı-Adana / Kayseri girişi-Niğde, İçel: Mut-Karaman yolu (Karabağ mevkii, Hatıra Ormanı), Konya: Ereğli-Ulukışla yolu [Özdikmen, 2006]; Adıyaman: Kahta / Siverek, Çanakkale: Kirazlı, Hatay: Yayladağı / Kırıkhan / Harbiye-Yayladağı, Kayseri, Kahramanmaraş: Pazarcık, İçel: Tarsus-Çamlıyayla / Çamlıyayla / Tarsus / Tarsus-Çamlıyayla (Meşelik), Isparta: Senirkent, Mardin: Hop geçidi (Pınardere) [Malmusi & Saltini, 2005]; Kahramanmaraş: Kahramanmaraş-Andırın yolu (Körsülü köprüsü civarı / Karbasan köyü civarı) / Türkoğlu (Şekeroba civarı) / Pazarcık (Osmandede köyü / Evri-Karahöyük yolu) [Özdikmen & Okutaner, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, İtalya, Sicilya, Malta, Yunanistan, Girit, Trakya, Ukrayna, Kırım, Rusya'nın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Libya, Tunus, Cezayir, Fas), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Suriye, Lübnan, Ürdün.

Korotip: Turano-Europeo-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur. Türkiye'de iki alt türle temsil edilmektedir. Bunlar, çoğunlukla Türkiye'nin güney kısımlarında mevcut olan *C. ebulinum ruficolle* (Fabricius, 1787) [Mediterranean alt türdür (İber yarımadası ve Kuzey Afrika'dan İran'a kadar yayılır)] ve Türkiye'nin diğer kısımlarında yayılan nominatif *C. ebulinum ebulinum* (Linnaeus, 1767) alt türüdür.

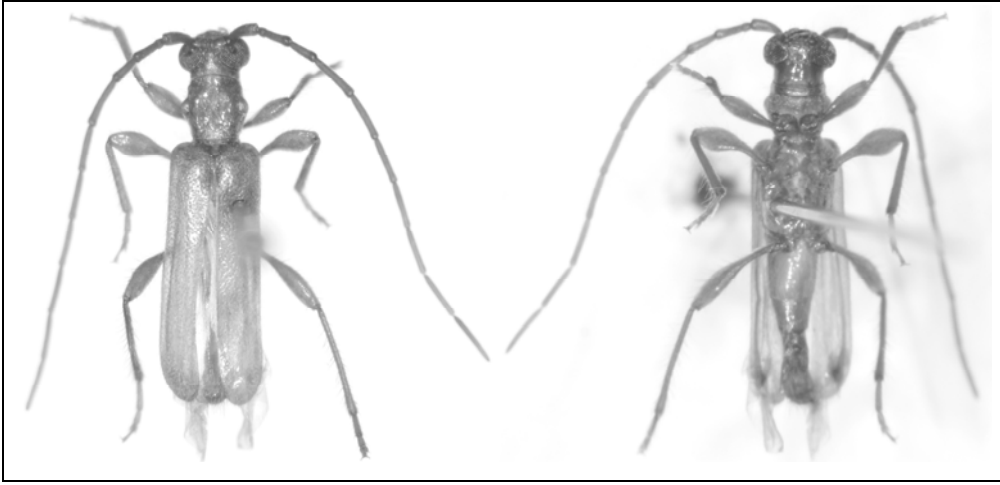
Tribus: Obriini

Anatolobrium Adlbauer, 2004

[Tip tür: *Anatolobrium eggeri* Adlbauer, 2004]

Anatolobrium eggeri Adlbauer, 2004

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.43. *Anatolobrium eggeri* Adlbauer, 2004'ün genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 5,5-8,5 mm. Vücut sarı renklidir. Başda oldukça iri, böbrek şeklinde gözlere sahiptir. Pronotum yan kenarlarda yuvarlak birer tüberkül taşır. Elytra apekse doğru paralel olarak uzanır. Tüm vücut beyazımsı tüylere sahiptir. Antenler uzun ve ince yapılıdır (Resim 3.43).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya: Sarımut civarı, 1113 m, N 36 37 E 32 23, 12.08.2007, 8 örnek.

Fenoloji: Ağustos

Türkiye kayıtları: Antalya : Alanya [Adlbauer, 2004, Özdikmen & Okutaner, 2006].

Genel yayılış: Türkiye.

Korotip: Anatolian.

Yorumlar: Türkiye için endemik olan bu tür, yakın zamanda Antalya'dan tanımlanmış olup, hali hazırda sadece bu ilde varlığı bilinmektedir.

Tribus: Molorchini

Glaphyra Newman, 1840

[Tip tür: *Glaphyra semiusta* Newman, 1840]

Glaphyra kiesenwetteri (Mulsant et Rey, 1861)

= ssp. *kiesenwetteri* Mulsant et Rey, 1861

= ssp. *hircus* Abeille, 1881

Diğer isimlendirmeler: castanipennis Reitter, *angorensis* Pic, *anatolicus* Adlbauer, *brunneipennis* Plavilstshikov.

Resim 3.44. *Glaphyra kiesenwetteri* (Mulsant et Rey, 1861)'nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 6 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Elytra kahverengi olup oldukça kısadır. Elytranın boyu arka bacaklara ancak ulaşır. Böylece arka kanatlar ve abdomen açıkta kalır. Pronotum ve elytra derin noktalıdır. Antenler ve bacaklar kahverengidir. Bacaklar beyazımsı, uzun ve yatık tüylüdür. Abdomen siyah olup son segmenti kahverengidir. Ayrıca uzun, yatık, beyazımsı tüyler taşır. (Resim 3.44).

İncelenen materyal: Konya: İbradı-Derebucak yolu: Derebucak'a 12 km kala, 1217 m, N 37 22 E 31 29, 20.05.2008, 1 örnek;

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos; 1998; Danilevsky, 2002; Hoskovec & Rejzek, 2003]; Konya: [Bodemeyer, 1900]; Anadolu *M. kiesenwetteri castanipennis* Reitter, 1912 olarak; Anadolu *M. kiesenwetteri angorensis* Pic, 1912 olarak; [Winkler, 1924-1932] Amasya [Villiers, 1967]; İçel: Erdemli/Namrun, Bilecik *M. kiesenwetteri anatolicus* Adlbauer, 1988 olarak; [Adlbauer, 1988]; Ankara: Kızılcahamam (Köroğlu Dağları), Antalya: Akseki (Yarpuz, Cevizli), Kastamonu: Devrekani (Yaralığöz) *M. kiesenwetteri anatolicus* Adlbauer, 1988 olarak [Adlbauer, 1992]; Ankara (=Angora) *M. kiesenwetteri angorensis* Pic 1912' nin tip lokalitesi [Ex. Sama, 1995]; Konya: Akşehir (*M. kiesenwetteri* ab. *castaneipennis* Reitter'in paratipi. Tip lokalite: Anadolu: Araxestal) [Ex. Sama, 1995]; Kahramanmaraş: Afşin; *M. kiesenwetteri hircus* Abeille de Perin, 1881 olarak [Sama, 1995]; Türkiye: Marmara Bölgesi *M. kiesenwetteri hircus* (Abeille de Perin, 1881) olarak [Althoff & Danilevsky, 1997]; İçel: Namrun/ Erdemli ssp. *hircus* (Abeille de Perin, 1881) olarak; [Tauzin, 2000]; Türkiye *M. kiesenwetteri hircus* (Abeille de Perin, 1881) [Sama & Rapuzzi, 2000; Danilevsky, 2002] İzmir: Kemalpaşa (Armutlu) *M. kiesenwetteri hircus* (Abeille de Perin, 1881) olarak [Tezcan & Rejzek, 2002]; Anadolu *M. kiesenwetteri hircus* (Abeille de Perin, 1881) olarak [Sama, 2002].

Genel yayılış: Avrupa (Fransa, İtalya, ?İsviçre, Hırvatistan, Bosna Hersek, ?Slovenya,Sırbistan, Avusturya, ?Almanya, Macaristan, Romanya, Bulgaristan, Trakya, Kırım, Rusya'nın Avrupa kısımları.), Kafkasya, Türkiye, İran, Lübnan, Suriye, İsrail,

Korotip: Turano-Mediterranean (Turano-E-Mediterranean + Turano-Apenninian) + Turano-European (Turano-Sarmato-Pannonian + Ponto-Pannonian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de oldukça geniş bir alanda yayılır. Türkiye’de iki alt türle temsil edilir. *G. kiesenwetteri hircus* (Abeille de Perrin, 1881) çoğunlukla güney ve güneybatı Türkiye’de; nominative alt tür *G. kiesenwetteri kiesenwetteri* (Mulsant et Rey, 1861) ise Türkiye’nin diğer bölgelerinde yayılır. Doğu Anadolu’dan “Forma” olarak tanımlanan *G. kiesenwetteri castanipennis* (Reitter, 1912) Doğu Türkiye’de, yine Orta Anadolu’dan “forma” olarak tanımlanan *G. kiesenwetteri angorensis* (Pic, 1912) ise muhtemeln Orta Anadolu’nun kuzeyinde local bir alanda yayılır. Ayrıca [Sama, 1995]’e göre *M. kiesenwetteri anatolicus* Adlbauer, 1988 *G. kiesenwetteri hircus* (Abeille de Perin, 1881)’un sinonimidir.

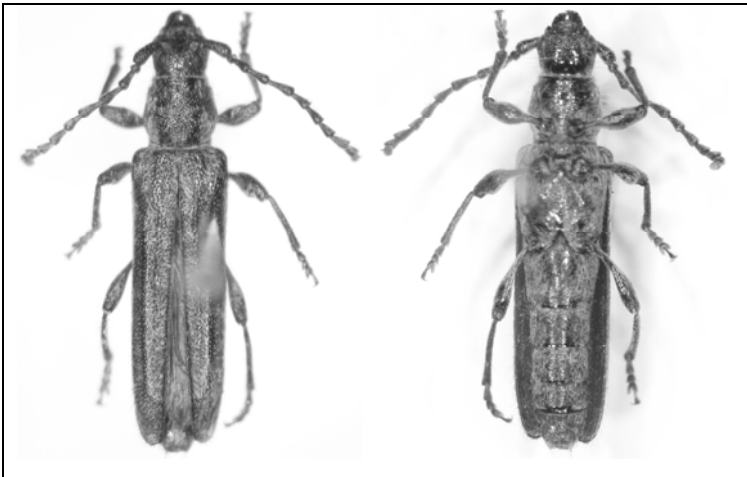
Tribus: Deilini

Deilus Serville, 1834

[Tip tür: *Callidium fugax* Olivier, 1790]

Deilus fugax (Olivier, 1790)

Diğer isimlendirmeler: *ceramboides* Rossi; *obscuratus* Plavilstshikov; *nigripes* Plavilstshikov; *nigrinus* Plavilstshikov.

Resim 3.45. *Deilus fugax* (Olivier, 1790)’ ın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8-9 mm. Tüm vücut baskın olarak bronz-yeşil renkli ve metalik parıltılı olup; sık, beyazımsı tüylerle kaplıdır. Femur, tibia ve tarsusların kaidesi ile anten segmentlerinin kaideleri kırmızıdır (Resim 3.45).

İncelenen materyal: Antalya: İbradı, 1036 m, N 36 05 E 31 36, 16.05.2007, 3 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: İzmir: Kemalpaşa [Demelt & Alkan, 1962]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Jenis, 2001; Sama, 2002]; Denizli: Pamukkale, İzmir: Efes, Antalya: Termessos [Adlbauer, 1992]; Manisa: Turgutlu Çardağı (Domunludeve vadisi) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Hatay: Kırıkhan, Bolu: Abant [Malmusi & Saltini, 2005].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Lüksemburg, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Beyaz Rusya, Ukrayna, ?Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Tunus, Cezayir, Fas), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Filistin, Lübnan, Suriye, Ürdün.

Korotip: Turano-Europeo-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'nin özellikle batı ve güney kısımlarında yaygındır.

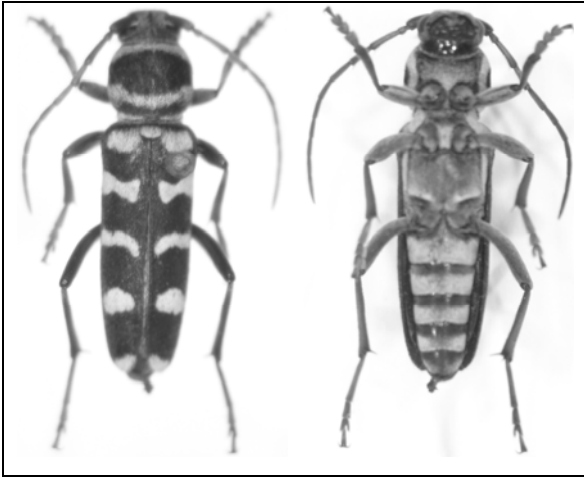
Tribus: Clytini

Paraplagionotus Kasatkin, 2005

Tip tür: *Cerambyx floralis* Palas, 1773]

Paraplagionotus floralis (Pallas, 1773)

Diğer isimlendirmeler: *arcuatus* Scopoli (preocc.); *nigrofasciatus* Vort; *fasciatus* Herbst; *indicus* Gmelin; *controversus* Schrank; *aulicus* Laicharting; *zebra* Dalman; *zebra* Castelnau; *variabilis* Motschulsky; *abruptus* Kraatz; *pruinus* Kraatz; *basicornis* Reitter; *pilifer* Reitter; *Ermenistancus* Reitter; *araratensis* Pic; *clermonti* Pic; *biinterruptus* Pic; *duodecimguttatus* Plavilstshikov; *hofferi* Heyrovsky; *delici* Abarajiovic; *miksici* Abarajiovic; *muelleri* Abarajiovic; *heyrovskyi* Abarajiovic; *bobici* Abarajiovic; *podanyi* Abarajiovic.

Resim 3.46. *Paraplagionotus floralis* (Pallas, 1773)' in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 9-16 mm. Baş siyahtır. Pronotum siyah olup ön kenar ile arka kenar ve orta bölümün arasında sarı tüylerden oluşmuş sarı şeritler taşır. Elytra siyahtır ve sarı tüylerin oluşturduğu, sutur bölgesinde kesintiye uğrayan, enine beş adet şerit taşır. Bacaklar kırmızımsı kahve renkli olup sarımsı tüylere sahiptir. Antenler sarımsı kahverengi olup vücut boyuna ulaşamaz. Abdomen koyu kahverengi olup segmenter apeksden itibaren yaklaşık 2/3'lük kısımda sarı tüylerle kaplıdır (Resim 3.46).

İncelenen materyal: Antalya: İbradı çıkışı 5. Km, Gevenli beli geçidi civarı, 1288 m, N 36 09 E 31 32, 11.06.2007, 2 örnek; Konya: İbradı-Derebucak yolu: Derebucak'a

12 km kala, 1213 m, N 37 18 E 31 27, 11.06.2007, 4 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca'ya 1 km kala, 1445 m, N 37 09 E 32 15, 12.06.2007, 4 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca civarı, 1437 m, N 37 09 E 32 15, 13.06.2007, 5 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 3 örnek; Antalya: Alanya: Sarımut-Çayarası, 1108 m, N 36 38 E 32 23, 14.06.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır, 1229 m, N 37 10 E 32 14, 10.07.2007, 1 örnek; Konya: Hadım: Korualan kasabası civarı, 1648 m, N 36 58 E 32 24, 12.06.2008, 54 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca civarı, 1490 m, N 37 09 E 32 15, 12.06.2008, 1 örnek; Konya: Ahırlı: Aliçerçi köyü civarı, 1213 m, N 37 14 E 32 09, 12.06.2008, 7 örnek.

Fenoloji: Haziran-Temmuz

Türkiye kayıtları: Niğde: Çamardı, Antalya: Toros Dağları [Bodemeyer, 1900]; Türkiye [Winkler, 1924-1932; İyriboz, 1938; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama, 2002]; Anadolu *P. floralis* a. *pilifer* Reitter, 1890 olarak [Winkler, 1924-1932]; Amasya, Erzurum-Ağrı: Mirgemir Dağı, Bayburt-Erzurum: Kop Dağı (Bayburt girişi ve Erzurum) [Villiers, 1959]; İzmir: Bornova [Demelt & Alkan, 1962]; İzmir: Bornova, Afyon, Isparta: Eğirdir, İçel: Namrun [Demelt, 1963]; Yozgat, Ankara: Kavaklıdere [Villiers, 1967]; Ankara (Özer & Duran, 1968); Erzincan: Merkez, Tunceli, Tokat: Niksar, Elazığ: Hazar gölü [Fuchs et Breuning, 1971]; Isparta: Eğirdir [Tuatay et al., 1972]; İzmir: Karşıyaka / Turgutlu [Gül-Zümreoğlu, 1972]; Manisa: Turgutlu - N. İyriboz [Ex. Gül-Zümreoğlu, 1975]; Isparta: Uluborlu, İzmir: Karşıyaka / Kemalpaşa / Bergama (Kınık) / Foça, Manisa: Turgutlu [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; İzmir, Manisa: Akhisar, Çorum: Mecitözü, Ardahan [Sama, 1982]; Ankara: Ayaş / Beynam Ormanı, Kayseri: Sultanhanı [Öymen, 1987]; Çanakkale: Ayvacık [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Trabzon: Uzungöl [Alkan, 2000]; Adana: Kozan (Savruk), Antalya: Merkez (Karain Mağarası), Artvin: Hopa / Sarp / Sugören / Yusufeli, Bilecik: Merkez, Erzincan: Merkez / Bahçeli / Bahçe / Ballıköy / Üzümlü / Bayırbağ / Pişkidağ, Erzurum: Üniversite Kampüsü / Dumlulu (Köşk) / Karagöbek Dağları / Kargapazarı Dağları / Palandöken / Aşkale / Hınıs / Ilıca / Atlıkonak / İspir / Madenköprübaşı /

Oltu / Başaklı / Çamlıbel / Karakaban / Sarısaz / Sütkans / Pasinler / Çalıyazı / Pazaryolu (Akbulut) / Şenkaya (Turnalı) / Tortum / Kaledibi / Pehlivanlı / Uzundere (Dikyar), Giresun: Merkez, Iğdır: Melekli, Kars: Sarıkamış / Akkurt / Karakurt / Şeytangeçmez, Konya: Çayırova / Beyşehir (Gökçimen) / Güneysınır (Gürağaç), Sivas: Ümranlı (Kızıldağ) [Tozlu et al., 2002]; Zonguldak: Çaycuma-Safranbolu yolu (Ahmet Usta geçidi), Karabük: Cumayanı, Sinop: Boyabat (Çukurca köyü), Denizli: Çivril (Sarılar köyü), Isparta: Keçiborlu (Özbahçe köyü / Yenitepe) / Eğirdir (Eğirdir-Gelendost) / Yalvaç (Sultan Dağları), Uşak: Ulubey (Ovacık köyü, Gökgez tepesi), Konya: Akşehir (Çimendere köyü, Sultan Dağları) / Taşkent (Beyreli köyü, Gevne vadisi), Antalya: Alanya (Gökbel yaylası), Burdur: Gölhisar (Çameli yolu), Yozgat: Sarayköy çıkışı / Saraykent (Arpalık köyü) / Çiğdemli (Gökiniş köyü), Çorum: Alaca (Kıcılı), Gümüşhane: Kelkit (Güllüce köyü / Günyurdu köyü), Erzincan: Tercan (Rızabey köyü) / Aşkale (Çatalbayır köyü) / Nenehatun köyü, Sivas: Hafik (Akpınar köyü) / Ulaş [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Isparta: Eğirdir, İzmir: Karşıyaka / Kınık, Kayseri: Develi, Ankara: Polatlı / Ayaş (Ilıca) / Bala, Yozgat, Erzurum: Tufanç köyü, Niğde: Altunhisar-Altınova, Eskişehir: Kaymaz / Seyitgazi [Özdikmen et al., 2005]; Kocaeli: İzmit (Ballıkayalar Milli Parkı), Osmaniye: Yarpuz girişi (Cebel, Oruçgazi yolu sapağı) / Bahçe (Yaylalar köyü), Niğde: Azatlı (Azatlı barajı, Çiftlik), Kırşehir: Mucur yolu (Mucur girişi) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Amasya: Aydınca (İnegöl Dağı), Antalya: Irmasan geçidi, Bilecik: İnegöl-Bozüyük, Bolu: Gerede / Mudurnu, Bursa: Uludağ, Çankırı: Çerkeş, Erzurum: Pazaryolu-Gölyurt geçidi, Kars: Çam geçidi / Karakurt, Kırklareli: Demirköy, Kırşehir, İçel: Erdemli-Güzeloluk, Malatya: Reşadiye geçidi / Yesilyurt, Muş: Buğlan geçidi, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Ankara: Çal Dağı / Azap Deresi / Kızılcahamam (Güvem / Bel Pınarı / Işık Dağı / Yukarı Çanlı) [Özdikmen & Demir, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Işık Dağı / Yenimahalle köyü / Yukarı Çanlı / Güvem / Yasin köyü / Bel tepesi), Adana: Pozantı (Fındıklı girişi), Niğde: Niğde-Bor yolu (Derbent mevkii) / Ulukışla civarı / Çamardı (Yelatan köyü / Bademdere-Elmalı / Bulduruş geçidi) / Ulukışla çıkışı-Adana / Bor-Altunhisar / Araplı-Höyük / Tepeköy, Kayseri: Yahyalı (Senirköy) / Güzelöz (Yeşilhisar), İçel: Mut-Karaman / Mut-Karaman yolu (Gökçeören Çamlığı / Değirmenbaşı), Karaman: Karaman-Ereğli yolu (Ayrancı girişi) / Ayrancı-Ereğli

yolu [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Göksun (Andırın-Göksun yolu / Göksun-Çardak / Kamışcık köyü / Mehmetbey / Meyremçil yaylası) / Ekinözü (Türkeli / Alpınar köyü) / Pazarcık (Sakarkaya-Çağlayancerit yolu / Sakarkaya köyü (Göynük civarı) / Başkonuş Ormanı / Andırın-Çokak yolu (Akifiye / Parmaksız yaylası) / Andırın (Çokak-Geben yolu / Geben (Ardıççalısı) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Erzincan: Kemaliye (Yuva köyü), Ankara: Beytepe (Maslak vadisi), Kastamonu: Ilgaz Dağları / Tosya çıkışı (Zincirli Kuyu) / Devrekani-Çatalzeytin yolu 3.km / Hanönü, Karabük: Safranbolu (Bulak köyü, Mencilis Mağarası) / Safranbolu çıkışı (Kastamonu yolu) / Safranbolu (Gürleyik Milli Parkı) / Bartın-Safranbolu yolu (Soğuksu mevkii) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, İtalya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Letonya, Litvanya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Sibirya, Orta Asya, Kafkasya, Ermenistan, Transkafkasya, Türkiye, İran, Ürdün.

Korotip: Sibero-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur.

Neoplagionotus Kasatkin, 2005

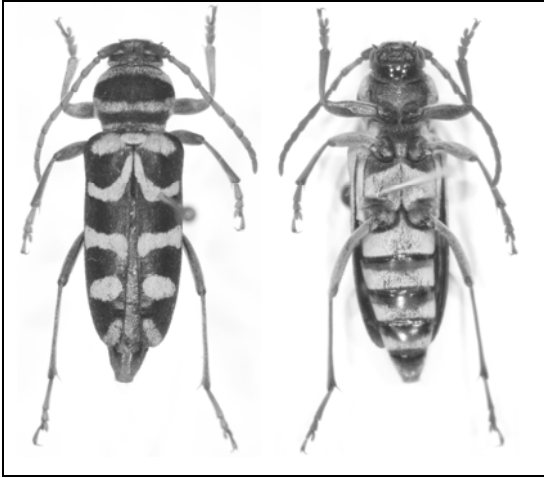
Tip tür: *Clytus bobelayei* Brullé, 1832]

Neoplagionotus bobelayei (Brullé, 1832)

= ssp. *bobelayei* Brullé, 1832

= ?ssp. *andreui* Fuente, 1908

Diğer İsimlendirmeler: *speciosus* Adams (preocc.); *mouzafferi* Pic; *luristanicus* Pic.

Resim 3.47. *Neoplacionotus bobelayei* (Brullé, 1832)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 11-17 mm. Baş siyahtır. Pronotum siyah olup ön kenar ve arka kenar ile arka kenar ve orta bölümün arasında sarı tüylerden oluşmuş sarı şeritler taşır. Elytra siyahtır ve sarı tüylerin oluşturduğu, sutur bölgesinde kesintiye uğrayan, enine beş adet şerit taşır. Kaideden itibaren ikinci sırada yer alan şeridin sutura bakan taraftaki uçları yukarı doğru kıvrılarak ilk şerit ile birleşmiştir. Bacaklar kırmızımsı kahve renkli olup femurların uç kısımları koyulaşmıştır. Tüm bacaklar sarımsı tüylere sahiptir. Antenler sarımsı kahverengi olup vücut boyuna ulaşamaz. Abdomen koyu kahverengi olup segmentler apeksden itibaren yaklaşık 2/3'lük kısımda sarı tüylerle kaplıdır (Resim 3.47).

İncelenen materyal: Konya: Seydişehir-Antalya yolu, 5. Km, 1224 m, N 37 22 E 31 52, 10.06.2007, 2 örnek; Antalya: Alanya: Sarımut-Çayarası, 1108 m, N 36 38 E 32 23, 14.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Malatya: (Heyden,1888); Isparta: Eğirdir *Plagionotus speciosus* olarak [Demelt & Alkan, 1962]; Isparta: Eğirdir [Demelt, 1963]; Yozgat: *Plagionotus speciosus* olarak [Villiers, 1967]; İzmir: *Plagionotus speciosus* olarak [Sama, 1982]; Türkiye *Plagionotus speciosus* olarak [Danilevsky & Miroshnikov,

1985; Lodos, 1998]; Muş: Buğlan geçidi *Plagionotus speciosus* olarak [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Türkiye [Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000]; Artvin: Yusufeli, Gümüşhane, Tunceli: Pülümür [Tauzin, 2000]; Ağrı: Hamur, Artvin: Yusufeli / Sebzeciler, Bingöl: Solhan (Buğlan geçidi), Erzurum: Üniversite Kampüsü / İspir (Madenköprübaşı) / Oltu (Sütkans) / Olur (Coşkunklar), Kars: Sarıkamış (Akkurt) [Tozlu et al., 2002]; Adıyaman: Nemrut Dağı, Erzurum: İspir / İspir-Çamlıkaya, İçel: Erdemli-Güzeloluk, Hatay: Yayladağı, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Kırıkkale: Kılınçlar [Özdikmen & Demir, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Ukrayna, Kırım, Rusya'nın Avrupa kısımları), Türkmenistan, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Ürdün, Suriye.

Korotip: Turano-European (Turano-Sarmato-Pannonian).

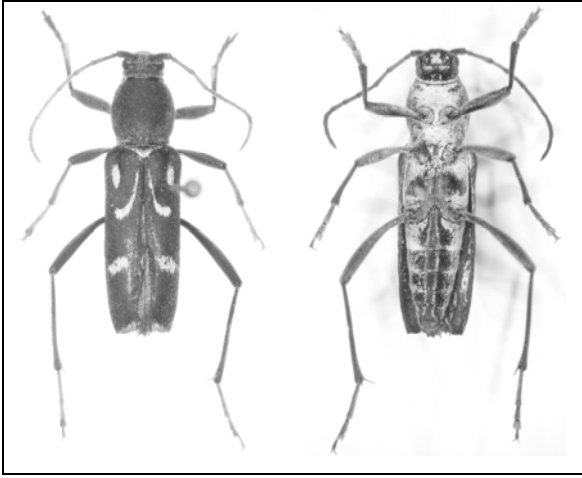
Yorumlar: Bu tür Türkiye'de oldukça yaygın olarak bulunur. Türkiye'de nominatif alt türle temsil edilmektedir. Bu türün bilinen diğer alt türü olan *N. bobelayei andreui* (Fuente, 1908) sadece İspanya'da bulunur. Bu tür bu çalışma ile Antalya ve Konya illeri ve dolayısıyla çalışma alanı için ilk defa kayıt edilmektedir.

Chlorophorus Chevrolat, 1863

[Tip tür: *Callidium annularis* Fabricius, 1787]

Cholorophorus dinae Rapuzzi et Sama, 1999

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.48. *Cholorophorus dinae* Rapuzzi et Sama, 1999' un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 12-12,5 mm. Baş ve pronotum siyah olup ince, kısa, beyazımsı tüylere sahiptir. Elytra siyah olup beyaz tüylerin oluşturduğu şerit ve nokta şeklindeki desenlenmelere sahiptir. Apeksde ve apeksden itibaren yaklaşık $\frac{1}{4}$ 'lük kısımda beyaz bir şerit, humeral bölgenin hemen altında birer nokta leke ve bu lekenin altından başlayıp suturdan itibaren ucu kaideye doğru kıvrılan bir şerit daha taşır. Bacaklar ve antenler siyah olup ince, beyazımsı tüyler taşır. Abdomen siyahtır ve özellikle yan kenarlarda daha sık olmak üzere beyaz tüylerle kaplıdır (Resim 3.48).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki-Güzelsu, 720 m, N 36 57 E 31 45, 11.06.2007, 1 örnek; Konya: Derebucak: Tekebeli geçidine 1 km civarı, 1224 m, N 37 14 E 31 45, 12.06.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır: Dere kasabası, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 13.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 2 örnek. Antalya: Akseki: Murtiçi-Güzelsu, 977 m, N 36 54 E 31 49, 09.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Hatay: Antakya (Şenköy) [Rapuzzi & Sama, 1999]; Kahramanmaraş: Andırın (Çınar geçidi) [Özdikmen & Okutaner, 2005]; Osmaniye:

Yarpuz yolu (Karataş mevkii) / Yarpuz (Cebel, Oruçgazi yolu sapağı) / Bahçe (Yaylalar köyü), Hatay: Dört Yol (Yahyalı yaylası) [Özdikmen & Demirel, 2005].

Genel yayılış: Türkiye, Suriye.

Korotip: E-Mediterranean (Palestino-Taurian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'nin sadece güney kısımlarında bulunur. Bu çalışma ile Antalya ve Konya İlleri ve dolayısıyla çalışma alanı ve İç Anadolu Bölgesi için ilk defa kayıt edilmektedir.

Chlorophorus hungaricus (Seidlitz, 1891)

Diğer isimlendirmeler: *nigripes* Küster.

Resim 3.49. *Chlorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8 mm. Baş siyahtır. Pronotum kırmızımsı kahverengi olup dik, beyazımsı tüylere sahiptir. Elytra siyah olup sarımsı tüylerin oluşturduğu üç adet kalın şerit taşır. Bacaklar kahverengi olup femurlar ve tibiaların uç kısımları daha koyu renklidir. Antenler kahverengidir ve ilk segment daha koyu renklidir. Abdomen siyah olup segmentler uç kısımlarında beyaz tüylerle kaplıdır (Resim 3.49).

İncelenen materyal: Konya: Hadim: Beyreli, 1524 m, N 36 49 E 32 23, 15.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Adana: Nurdağı geçidi [Sama, 1982]; Osmaniye: Nurdağı geçidi, İçel: Erdemli / Silifke (Mut) [Adlbauer, 1988]; Türkiye [Lodos, 1998; Sama, 2002]; Kastamonu: Araç (Merkez / Diphane köyü), Sivas: Yıldızeli (Cumhuriyet köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Bolu: Bolu Dağı, Bartın: Bartın-Amasra [Özdikmen et al., 2005]; Kocaeli: İzmit (Beşkayalar Milli Parkı), Gaziantep: Kuşçubeli geçidi [Özdikmen & Demirel, 2005]; İçel: Erdemli-Güzeloluk [Malmusi & Saltini, 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Işık Dağı), Adana: Pozantı (Fındıklı girişi), Niğde: Gebere barajı, İçel: Gözne-Mersin / Çukurbağ girişi / Mut-Karaman yolu (Değirmenbaşı) [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Merkez (Tekir) / Kahramanmaraş-Andırın yolu (Başkonuş Ormanı) / Andırın-Geben yolu [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Karabük: Safranbolu (Mencilis Mağarası civarı, Bulak köyü, Gürleyik Milli Parkı), Kastamonu: Küre Dağları'nın güneyi (Yaylagöz geçidi) / Küre, Bartın: Kalecik köyü (Orta mahalle çıkışı) / Şenpazar-Azdavay yolu (Yumacık köyü) [Özdikmen, 2007].

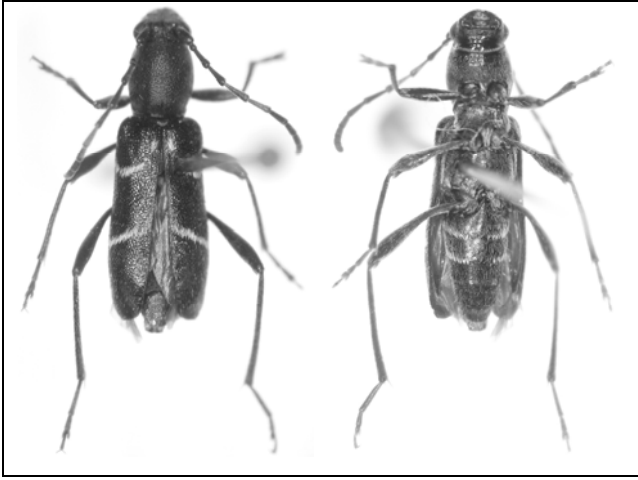
Genel yayılış: Avrupa (Arnavutluk, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Avusturya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya), Türkiye.

Korotip: Turano-European (Ponto-Pannonian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen oldukça yaygın olarak bulunur. Bu çalışma ile Konya İli ve dolayısıyla çalışma alanı için ilk defa kayıt edilmektedir.

Cholorophorus gratiosus Marseul, 1868

Diğer isimlendirmeler: *sparsus* Reitter; *muchei* Heyrovsky.

Resim 3.50. *Cholorophorus gratiosus* Marseul, 1868' un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 4,5-8 mm. Baş, pronotum ve elytra siyahtır. Elytra beyaz tüylerin oluşturduğu iki adet, çok ince şerit ve kaidenin hemen altında suturda karşılıklı yerleşmiş iki adet beyaz leke taşır. Bacaklar koyu kahverengidir. Antenler kahverengi olup segmentler uç kısımlarında daha koyu renklidir. Abdomen siyahtır ve özellikle ilk iki segment uç kısımlarında ince çizgi şeklinde bir alanda beyaz tüylerle kaplıdır (Resim 3.50).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı 5. Km, 396 m, N 36 46 E 31 45, 15.05.2007, 5 örnek; Antalya: Gündoğmuş, 1002 m, N 36 48 E 31 51, 16.05.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı, 215 m, N 36 46 E 31 44, 10.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Murtıçı-Güzelsu, 970 m, N 36 54 E 31 49, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 903 m, N 36 57 E 31 47, 11.06.2007, 4 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 720 m, N 36 57 E 31 45, 11.06.2007, 4 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 3 örnek; Antalya: İbradı çıkışı 5. km, Gevenli beli geçidi civarı, 1288 m, N 36 09 E 31 32, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 3 örnek; Antalya: Akseki: Güçlüköy civarı, 473 m, N 36 47 E 31 45, 19.05.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50, 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Murtıçı-Güzelsu, 977 m, N 36 54 E 31 49,

09.06.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı, 1008 m, N 37 05 E 31 36, 09.06.2008, 2 örnek; Antalya: İbradı: Başlar köyü civarı, 1190 m, N 37 07 E 31 34, 10.06.2008, 2 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Anadolu *C. graciosus sparsus* Reitter, 1886 olarak [Winkler, 1924-1932]; Antalya: Manavgat (Şelale) / Termessos / Alanya (Dim çayı, Merkez) / Alanya (Gazipaşa) / Akseki / Kemer / Güzelbağ, İçel: Anamur / Silifke (Gülner, Merkez) / Erdemli / Kuzucubelen / Erdemli (Kızkalesi), Niğde: Çiftehan [Adlbauer, 1988]; Konya *Clytus graciosus* olarak [Tauzin, 2000]; Anadolu [Sama & Rapuzzi, 2000]; İzmir: Kemalpaşa (Armutlu) [Tezcan & Rejzek, 2002]; Hatay: Yayladağı, İçel: Güzeloluk (Ortagoren-Mut) [Malmusi & Saltini, 2005].

Genel yayılış: Türkiye, Suriye.

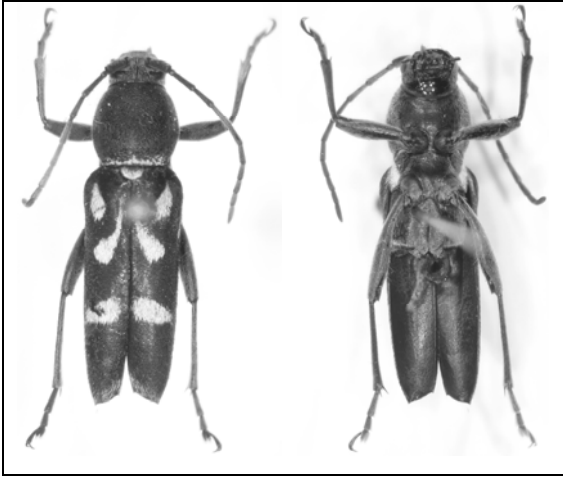
Korotip: E-Mediterranean (Palestino-Taurian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de sadece güney batı ve güney kısımlarda bulunur.

Cholorophorus nivipictus Kraatz, 1879

Diğer isimlendirmeler: *asellus* Thieme; *cinctiventris* Chevrolat; *splichali* Fleischer; *persicus* Breit.

Genel karakterler: Boy 12,5 mm. Baş ve pronotum siyah olup ince, kısa, beyazımsı tüylere sahiptir. Elytra siyah olup beyaz tüylerin oluşturduğu desenlenmelere sahiptir. Apeksde ve apeksden itibaren yaklaşık ¼’lük kısımda beyaz, apeksdeki ince ve belirsiz diğeri ise daha kalın bir şerit, humeral bölgenin hemen altında damla şeklinde birer leke ve bu lekenin altından başlayıp, suturdan itibaren incelererek ucu kaideye doğru kıvrılan bir şerit daha taşır. Bacaklar ve antenler siyah olup ince, beyazımsı tüyler taşır. Abdomen siyahtır ve özellikle yan kenarlarda daha sık olmak üzere beyaz tüylerle kaplıdır (Resim 3.51).

Resim 3.51. *Cholorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)

İncelenen materyal: Konya: Bozkır: Çağlayan kasabası, 1210 m, N 37 10 E 32 11, 11.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Tip lokalite: Türkiye: İçel: Külek (Gülek), Niğde: Çamardı, Adana: Pozantı [Bodemeyer, 1900]; Antalya: Antitoros Dağları [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Bey Dağları, Alanya, İçel: Namrun [Demelt, 1963]; Van [Sama, 1982]; İçel: Tarsus, Çamlıyayla, Erdemli, Kuzucubelen, Antalya: Alanya, Akseki, Osmaniye: Nurdağı geçidi, Adana: Kozan [Adlbauer, 1988]; İçel: Gülek (Ex. Sama, 1994d); İçel: Gülek [Sama, 1996a]; Türkiye [Lodos, 1998]; Güney-doğu Türkiye (Ex. Rapuzzi & Sama, 1999); Osmaniye [Tozlu et al., 2002]; İçel: Güzeloluk, Erdemli [Malmusi & Saltini, 2005].

Genel yayılış: Türkiye, Suriye, Türkmenistan, İran, Avrupa (Sakız Adası).

Korotip: SW-Asiatic.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de sadece güney kısımlarda bulunur. Bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Chlorophorus sartor (Müller, 1766)

Diğer isimlendirmeler: massiliensis Linnaeus; *rusticus* Geoffroy; *lineola* Scopoli; *actepesieae* Brahm; *angusticollis* Mulsant; *fulvicollis* Mulsant; *spinosulus* Mulsant; *corsicus* Chevrolat; *ruficollis* Bedel; *griseus* Gabriel; *ruficeps* Pic; *gabrieli* Pic; *infensus* Plavilstshikov; *progressivus* Plavilstshikov; *slovenicus* Podany; *straussi* Podany.

Resim 3.52. *Chlorophorus sartor* (Müller, 1766)'un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 7-9 mm. Baş, pronotum ve elytra siyahtır. Elytra beyaz tüylerin oluşturduğu ince çizgiler şeklinde desenlenmeye sahiptir. Elytranın apeksinde ve orta bölümün hemen altında iki adet çizgi ile scutellumun hemen altından başlayıp, yan kenarlara doğru kıvrılan ve kenara ulaşmadan kesilen birer çizgi taşır. Bacaklar ve antenler koyu kahverengidir. Abdomen siyahtır ve özellikle ilk iki segmentte daha sık olmak üzere uç kısımlarında ince çizgi şeklinde bir alanda beyaz tüylerle kaplıdır (Resim 3.53).

İncelenen materyal: Konya: Taşkent-Alanya yolu: Alanya'ya 80 km kala, 1482m, N 36 46 E 32 27, 18.07.2006, 2 örnek; Konya: Taşkent: Ilıcınar kasabası, 1147 m, N 36 55 E 32 32, 19.07.2006, 66 örnek; Konya: Hadim-Bozkır arası, 1000m, N 36 59 E 32 21, 19.07.2006, 6 örnek; Konya: Bozkır çıkışı, 1175 m, N 37 10 E 32 12,

19.07.2006, 3 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı 5. Km, 396 m, N 36 46 E 31 45, 15.05.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki-Güzelsu, 720 m, N 36 57 E 31 45, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim-Alanya yolu: Alanya'ya 70 km kala, 1298 m, N 36 45 E 32 27, 09.07.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Sarımut-Karapınar, 1092 m, N 36 37 E 32 24, 09.07.2007, 22 örnek; Konya: Bozkır-Hadim yolu: Bozkır'km kala, 1315 m, 37 01 N 32 19 E, 10.07.2007, 2 örnek; Konya: Bozkır, 1229 m, N 37 10 E 32 14, 10.07.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu: Gündoğmuş sapağı: Gündoğmuş'a 30 km kala, 460 m, N 36 46 E 39 46, 11.07.2007, 1 örnek; Konya: Beyşehir: Üstünler civarı, 1150 m, N 33 35 E 31 34, 12.07.2007, 2 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Temmuz

Türkiye kayıtları: İstanbul: Alem Dağı [Bodemeyer, 1906]; Gümüşhane: Torul, Amasya [Villiers, 1959]; Antalya, Isparta: Eğirdir [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Amasya, Samsun: Köprübaşı (Havza), İçel: Alata, Artvin: Yusufeli, Tekirdağ [Villiers, 1967]; İçel: Silifke [Tuatay et al., 1972]; Isparta: Atabey (İslamköy), Muğla: Bodrum (Gümbet), İzmir: Kemalpaşa / Tire / Çeşmealtı [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Gaziantep: Fevzipaşa [Sama, 1982]; Türkiye (Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002); Tekirdağ: Malkara, Bursa: Uludağ yolu, Samsun: Vezirköprü [Öymen, 1987]; Antalya: Yeni Karaman / Alanya (Güzelbağ), Çanakkale: Ayvacık, İzmir: Selçuk, İçel: Anamur, Osmaniye: Nurdağı geçidi [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Tekirdağ, İstanbul, Balıkesir, Manisa, İzmir, Aydın, Muğla, Denizli, Isparta, Hatay: Antakya [Lodos, 1998]; Antalya: Arapsuyu, Artvin: Merkez / Ardanuç (Akarsu) / Şavşat (Çayağzı) / Yusufeli (Civnar) / Kınalıçam / Sarıgöl, Bilecik: Merkez, Çankırı: Eskipazar, Elazığ: Halköyü, Erzurum: Üniversite Kampüsü / Palandöken / Aşkale / Oltu (Sütkans) / Tortum (Pehlivanlı) / Uzundere / Dikyar / Gölbaşı, Gümüşhane: Kale, Konya: Güneysınır (Gürağaç) [Tozlu et al., 2002]; Isparta: Yenişarbademli-Gedikli (civarı Beyşehir gölü), Antalya: Alanya (Gökbel yaylası) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; İçel: Silifke, Artvin: Seyitler, Burdur: Ağlasun / İnsuyu, Eskişehir: Mihalgazi, Ankara:

Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı) [Özdikmen et al., 2005]; Osmaniye: Zorkun yaylası yolu (Ürün yaylası / Olukbaşı mevkii) / Çulhalı köyü / Düziçi (Çamiçi köyü), Kahramanmaraş: Türkoğlu (Doluca köyü), Gaziantep: Nurdağı (Kazdere köyü yaylası), Hatay: Hassa (Akbez, Geneluşağı köyü / Zeytinoba köyü, Aktepe) / Kırıkhan (Taşoluk köyü) / Belen (Güzelyayla yolu), Artvin, Yozgat: Akdağmağdeni (Oluközü yaylası yolu) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Adana, Amasya: İnegöl Dağı, Artvin: Yusufeli / Şavşat / Artvin-Yusufeli, Bursa, Çanakkale: Kuru Dağı, Kırklareli: İslambeyli, İçel: Mersin / Güzeloluk, Rize: Şavşat-Çam geçidi, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Antalya: Manavgat (Demirciler köyü) [Özdikmen & Demir, 2006]; Ankara: Kızılcahamam, Kayseri: Yahyalı (Büyükçayır-Yeşilköy, Kapuzbaşı mevkii), Samsun: Havza (Kocapınar köyü), İçel: Fındıkpınarı çıkışı [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Pazarcık (Bağdınısağır / Sakarkaya köyü (Kısık civarı) / Kahramanmaraş-Göksun yolu (Tekir girişi) / Andırın (Kahramanmaraş-Andırın yolu, Çuhadırlı köyü) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Bursa: Karacabey, Bartın: Kalecik köyü (Orta mahalle çıkışı), Karabük: Bartın-Safranbolu yolu (Soğuksu mevkii) / İsmet Paşa-Ovacık, Sinop: Durağan-Çerçiler yolu (Başagaç köyü), Kastamonu: Taşköprü-Hanönü / Tosya-Kastamonu yolu (Tosya çıkışı) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Lüksemburg, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, ?Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, ?Kazakistan' ın Avrupa kısımları), ?Sibiryaya, ?Uzak Doğu, Rusya, Orta Asya, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Filistin, Ürdün, Suriye, Lübnan.

Korotip: Turano-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur.

Chlorophorus trifasciatus (Fabricius, 1781)

Diğer isimlendirmeler: *agyptiacus* Fabricius (nec Fabricius, 1775); *Portekizlus* Gmelin; *balearicus* Pic; *paradoxus* Dayrem; *intrifasciatus* Pic; *ferrugineus* Mulsant; *dispar* Pic; *chopardi* Lamontellerie.

Resim 3.53. *Chlorophorus trifasciatus* (Fabricius, 1781)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8-11 mm. Baş siyahtır. Pronotum kırmızımsı kahverengi olup sarımsı, yarı yatık tüylere sahiptir. Elytra siyah olup sarımsı tüylerin oluşturduğu üç adet kalın şerit taşır. Kaideden itibaren ilk şerit suturda birleşir ve sutur boyunca scutelluma kadar uzanır. Bacaklar kahverengi olup femurlar ve tibiaların uç kısımları daha koyu renklidir. Antenler kahverengidir ve ilk segment daha koyu renklidir. Abdomen siyah olup segmentler uç kısımlarında beyaz tüylerle kaplıdır (Resim 3.53).

İncelenen materyal: Konya: Bozkır: Yalnızca'ya 1 km kala, 1445 m, N 37 09 E 32 15, 12.06.2007, 7 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca, 1460 m, N 37 08 E 32 15, 13.06.2007, 5 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca civarı, 1437 m, N 37 09 E 32 15, 13.06.2007, 12 örnek; Konya: Bozkır, 1229 m, N 37 10 E 32 14, 10.07.2007, 1 örnek; Konya: Hadim: Korualan kasabası civarı, 1648 m, N 36 58 E 32 24, 12.06.2008, 13 örnek.

Fenoloji: Haziran-Temmuz

Türkiye kayıtları: İstanbul: Polonez köy, İçel: Namrun [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Kütahya: civarı Simav [Öymen, 1987]; Türkiye [Lodos, 1998; Sama, 2002]; Kastamonu: Araç (Diphan köyü), Konya: Taşkent (Beyreli köyü, Gevne vadisi), Antalya: Kemer (Olimpos Dağı) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; Kocaeli: İzmit (Beşkayalar Milli Parkı) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Bilecik: İnegöl-Bozüyük [Malmusi & Saltini, 2005]; Kastamonu: Pınarbaşı–Azdavay yolu (Karafasıl köyü) / Küre–Seydiler yolu (Masruf geçidi) / Devrekani–Çatalzeytin yolu / Doğanyurt–Şenpazar yolu / Doğanyurt–Dağyurdu / Araç–Kurşunlu yolu (Sümenler), Karabük: Boduroğlu yaylası [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, ?Avusturya, İsviçre), Kuzey Afrika (Tunus, Cezayir), Türkiye, Suriye, İsrail.

Korotip: Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'nin muhtemelen özellikle batı yarısında yaygın olarak bulunur.

Chlorophorus varius (Müller, 1766)

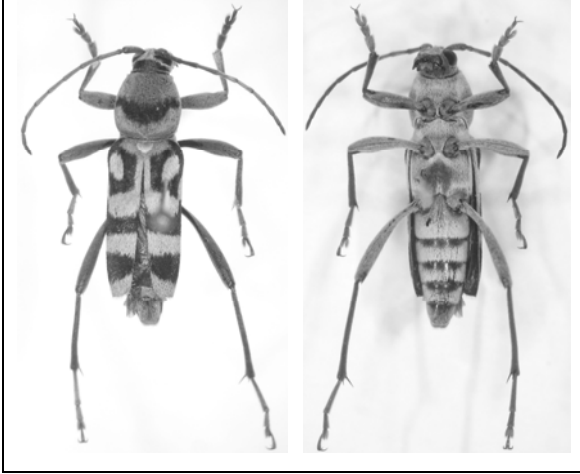
= ssp. *varius* Müller, 1766

= ssp. *damascenus* Chevrolat, 1854

= ssp. *pieli* Pic, 1924

Diğer isimlendirmeler: *verbasci* Linnaeus; *nigrofasciatus* Goeze; *ornatus* Herbst; *gammoides* Geoffroy; *c-duplex* Scopoli; *strigosus* Gmelin; *venustus* Gmelin; *viridicollis* Kraatz; *clermonti* Pic; *paulojunctus* Pic; *fontanae* Hubenthal; *incanus* Plavilstshikov; *bigeminatus* Roubal; *cejakai* Roubal; *kanabei* Roubal;

supertomentosus Plavilstshikov; *vavrai* Jesatko; *ocellatus* Vet; *vosykai* Niedl; *kanabei* Heyrovsky; *scutellaris* Podany; *combinatus* Podany; *conjunctus* Podany; *dragicevici* Abarajiovic; *espanoli* Villiers.

Resim 3.54. *Chlorophorus varius* (Müller, 1766)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 10-13 mm. Baş siyah olup özellikle fronsda sık, sarı tüylerle kaplıdır. Pronotum sarıdır ve orta kısmında yan kenarlara doğru incelen, enine, siyah bir şerit taşır. Elytra siyah olup sarı renkli bir desenlenmeye sahiptir. Bacaklar kahverengi olup femurlar ve tibiaların uç kısımları daha koyu renklidir. Femurlar özellikle alt kısımlarında daha sık, yatık sarı tüylerle kaplıdır. Antenler koyu kahverengidir ve ilk segment daha koyu renklidir. Abdomen siyah olup ilk segment tamamıyla diğer segmentler ise uç kısımlarında sarı tüylerle kaplıdır (Resim 3.54).

İncelenen materyal: Konya: Taşkent-Alanya yolu: Alanya'ya 80 km kala, 1482m, N 36 46 E 32 27, 18.07.2006, 2 örnek; Konya: Hadim-Bozkır arası, 1000m, N 36 59 E 32 21, 19.07.2006, 1 örnek; Konya: Taşkent: Ilıcınar kasabası, 1147 m, N 36 55 E 32 32, 19.07.2006, 6 örnek; Konya: Hadim-Alanya yolu: Alanya'ya 70 km kala, 1298m, N 36 45 E 32 27, 09.07.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Sarımut-Karapınar, 1092 m, N 36 37 E 32 24, 09.07.2007, 2 örnek; Konya: Bozkır, 1229 m, N 37 10 E 32 14, 10.07.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu: Gündoğmuş sapağı: Gündoğmuş'a 30 km kala, 460 m, N 36 46 E 39 46, 11.07.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Temmuz

Türkiye kayıtları: Bilecik [Bodemeyer, 1906]; Denizli: Menderes Vadisi [Schimitschek, 1944]; Amasya, Gümüşhane: Torul [Villiers, 1959]; İzmir: Bornova, Antalya: Alanya *C. varius damascenus* olarak Chevrolat, 1854 [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Amasya [Villiers, 1967]; İzmir: Torbalı [Tuatay et al., 1972]; İzmir: Bornova / Turgutlu, Manisa: Demirci [Gül-Zümreoğlu, 1972]; Ankara, İzmir [İren & Ahmed, 1973]; İzmir: Bornova, Antalya: Alanya [Ex. Gül-Zümreoğlu, 1975]; Isparta: Atabey (İslamköy), Muğla: Köyceğiz / Fethiye (Kesikkapı) / Dalaman (Karaçalı) / Marmaris (Gökova), İzmir: Kemalpaşa / Urla (Çıtlık köyü) / Bornova / Menemen / Çeşmealtı, Manisa: Demirci / Turgutlu, Çanakkale: Lapseki, Denizli: Sarayköy / Merkez / Çivril, Balıkesir: Manyas, Aydın: Çine [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Trabzon: Meryemana Ormanları [Sekendiz, 1981]; Kırıkkale [Sama, 1982]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Önder et al., 1987; Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002; Özdikmen & Şahin, 2006]; İstanbul: Bahçeköy [Öymen, 1987]; Antalya: Alanya, İzmir: Selçuk / Samsun Dağı [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Kırklareli, İstanbul, Çanakkale, Adana, Antalya, Şanlıurfa, Mardin, Ege Bölgesi [Lodos, 1998]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Adana: Balcalı, Ankara: Merkez, Antalya: Kumluca / Manavgat / Serik, Artvin: Yusufeli / Civar / Demirkent / İşhan / Kınalıçam / Sarıgöl / Zeytinlik, Bilecik: Merkez, Burdur: Bucak (Çamlık), Erzincan: Bahçe / Üzümlü / Karakaya, Erzurum: Üniversite Kampüsü / Palandöken / Oltu / Karakaban / Olur (Coşkunlar) / Tortum / Uzundere (Gölbaşı), Hatay: İskenderun (Denizciler), Iğdır: Merkez, Isparta: Senirkent, İçel: Tarsus, İstanbul: Beykoz / Erenköy, Konya: Merkez / Akşehir / Güneysınır (Gürağaç), Malatya: Merkez / Akçadağ / Alışar, Muğla: Merkez, Muş: Merkez, Osmaniye: Merkez / Kadirli (Kabayar), Tokat [Tozlu et al., 2002]; Manisa: Muradiye, İzmir: Kemalpaşa (Ören) [Tezcan & Rejzek, 2002]; Zonguldak: Safranbolu (Araç yolu), Bolu: Yeniçağ (Avşar köyü), Van: Edremit, Muğla: Köyceğiz (Karaböğürtlen köyü, Tahliye çayı kıyısı), Antalya: Kaş (Gömbe, Sinekçi köyü, Sinekçibeli), Uşak: Ulubey (Ovacık köyü, Gökgez tepesi) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; İzmir: Torbalı / Bornova / Kemalpaşa, Kocaeli: İzmit, Muğla: Köyceğiz / Fethiye / Dalaman (Karaçalı), Ankara: Gölbaşı /

Şereflikoçhisar / Çubuk, Şanlıurfa: Ceylanpınar, Artvin, İstanbul, Kırşehir, Nevşehir: Hacıbektaş / Gülşehir, Eskişehir: Sarıcakaya (Mayıslar Çiftliği) [Özdikmen et al., 2005]; Kocaeli: İzmit (Ballıkayalar Milli Parkı / Beşkayalar Milli Parkı), Osmaniye: Düziçi yolu sapağı, Gaziantep: Nurdağı (Kazdere köyü yaylası) / Islahiye (Esenli köyü), Hatay: Belen (Güzelyayla yolu), Artvin, Aksaray: Sarıyahşi (Sipahiler köyü) / Ağaçoören / Yaprakhisar (İhlara vadisi), Niğde: Tatlıca köyü / Halaç köyü / Halaç köyü çıkışı (Karacaören yolu sapağı) / Kürkçü köyü çıkışı/ Çiftköy-Çanakçı / Mehmetli köyü, Nevşehir: Alacaasar köyü / Ürgüp yolu (Uçhisar yolu sapağı) / Avanos (Özkaynak yolu sapağı), Kayseri: Kırşehir yolu (Boğazlayan yolu sapağı, Düğer köyü) [Özdikmen & Demirel, 2005]; İzmir: Selçuk (Meryemana), Antalya: Lara, Çanakkale: Kuru Dağı, Çankırı: Çerkeş, İçel: Uzuncaburç / Erdemli-Güzeloluk, Adıyaman: Nemrut Dağı, Zonguldak: Karadere-Eğerci [Malmusi & Saltini, 2005]; Niğde: Ulukışla, Antalya: Manavgat (Merkez / Demirciler köyü) [Özdikmen & Demir, 2006]; Nevşehir: Avanos, Niğde: Bor-Altınova / Bor (Balcı köyü), Adana: Pozantı-İçel yolu, Karaman: Karaman-Mut yolu, İçel: Atakent çıkışı / Mut-Silifke yolu / Erdemli-Güzeloluk yolu / Mersin-Gözne yolu (Çukurkeklik) / Silifke-Mut yolu (Göksu köprüsü) [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Pazarcık (Bağdınısağır / Aksu köprüsü / Sakarkaya köyü (Kısık)) / Çağlayancerit (Bozlar) / Kahramanmaraş-Andırın yolu (Körsülü köprüsü civarı) / Afşin (Çardak-Afşin yolu) / Nurhak (Nurhak-Malatya yolu, Tatlar) / Andırın (Andırın-Çokak yolu, Çınar mevkii / Parmaksız yaylası) / Çağlayancerit (Ç.cerit-Düzbay yolu / Ç.cerit-Bozlar yolu) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Hakkari: Şemdinli, İstanbul: Çatalca (Gökçeali), Bartın: Kalecik köyü (Orta mahalle çıkışı), Karabük: Bartın-Safranbolu yolu (Soğuksu mevkii), Karabük: İsmet Paşa-Ovacık, Kastamonu: Küre Dağları Milli Parkı / Taşköprü-Hanönü / Ilgaz-Kastamonu yolu (Kadın Çayırı köyü) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Malta, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, İsveç, Letonya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa

kısımları), Kuzey Afrika (Mısır), Sibiry, Çin, Vietnam, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Ürdün, Irak, İsrail, Lübnan, Suriye.

Korotip: Palearctic.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de yaygın olarak bulunur. Türkiye’de iki alt türle temsil edilmektedir. *C. varius damascenus* Chevrolat, 1854 Türkiye’nin güney ve güney batısında ve nominatif *C. varius varius* (Müller, 1766) ise Türkiye’nin diğer kısımlarında yayılış gösterir. Bu türün bilinen diğer alt türü olan *C. varius pili* (Pic, 1924) ise dünyada sadece Vietnam ve Çin’de bulunur.

Clytus Laicharting, 1784

[Tip tür: *Cerambyx arietis* Linnaeus, 1758]

Clytus rhamni Germar, 1817

= ssp. *rhamni* Germar, 1817

= ssp. *temesiensis* Germar, 1824

= ssp. *bellieri* Gautier, 1862

Diğer isimlendirmeler: *corsicus* Chevrolat; *ferruginipes* Pic; *bifasciatus* Nicolas; *longicollis* Reitter; *siculus* Wagner; *innormalis* Pic; *paliuri* Depoli; *latevittatus* Schaefer; *kaszabi* Heyrovsky; *anticedivisus* Podany.

Genel karakterler: Boy 7-9,5 mm. Baş, pronotum siyahtır. Pronotum ön ve arka kenarlarında sarı tüylerden oluşmuş birer çizgi taşır. Elytra parlak siyahtır ve sarı tüylü şeritler ve lekeler taşır. Bacaklar kahverengi olup arka femurun uç kısımları koyulaşmıştır. Bacaklar sık, dik, beyazımsı tüylüdür. Antenler kahverengi olup ilk segment daha koyu renklidir. Abdomen siyah olup segmentlerin uç kısımları sarı tüylüdür (Resim 3.55).

Resim 3.55. *Clytus rhamni* Germar, 1817' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

İncelenen materyal: Antalya: Akseki: Murtıçı-Güzelsu, 970 m, N 36 54 E 31 49, 11.06.2007, 2 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 5 örnek; Antalya: İbradı, 1008 m, N 37 05 E 31 36, 09.06.2008, 3 örnek; Konya: Hadim: Korualan kasabası civarı, 1648 m, N 36 58 E 32 24, 12.06.2008, 3 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: İstanbul: Alem Dağı [Bodemeyer, 1906]; Trakya *C. rhamni* v. *ferruginipes* Pic, 1891 olarak [Winkler, 1924-1932]; Sinop: Ayancık [Schimitschek, 1944]; Amasya [Villiers, 1959]; İstanbul: Polonez köy / Alem Dağı / Beykoz / Anadoluhisarı / Çengelköy, İzmir: Merkez civarı / Kemalpaşa / Efes / Bergama, Antalya: Merkez civarı / Belkıs (Aspendos, Cumali) / Antitoros Dağları (Bey Dağları / Korkuteli) / Alanya ve civarı, Isparta: Eğirdir ve civarı [Demelt & Alkan, 1962]; Türkiye [Demelt, 1963; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998]; Amasya, Artvin [Villiers, 1967]; Bayburt: Merkez [Fuchs et Breuning, 1971]; Amasya, Kocaeli, Yalova [Gfeller, 1972]; İçel: Silifke [Tuatay et al., 1972]; Gaziantep: Fevzipaşa *C. rhamni temesiensis* olarak [Sama, 1982]; Hatay: Amanos Dağları (civarı Dört Yol) [Öymen, 1987]; İzmir: Efes, Antalya: Merkez / Kemer / Alanya (Güzelbağ) / Manavgat / Patara / Termessos / Yeni Karaman, İçel: Anamur / Silifke (Merkez / Gülnar) / Kuzucubelen / Tarsus (Çamlıyayla) / Kanlıdivane, Çanakkale: Ayvacık, Osmaniye: Nurdağı geçidi, Kahramanmaraş: Andırın, Adana: Kozan *C.*

rhamni temesiensis olarak [Adlbauer, 1988]; Trakya *C. rhamni temesiensis* olarak [Althoff & Danilevsky, 1997]; Adıyaman: Karadut köyü civarı *C. rhamni temesiensis* olarak [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Antalya: Arapsuyu, Artvin: Yusufeli, Bilecik: Merkez, Hatay: Erzin, Gümüşhane: Kale, Tokat: Merkez [Tozlu et al., 2002]; Anadolu *C. rhamni temesiensis* olarak [Sama, 2002]; Antalya: Alanya (Mahmutlar) / Kemer (Olimpos Dağı), Konya: Akşehir (Cankurtaran köyü, Sultan Dağları), Sivas: Yıldızeli (Cumhuriyet köyü), Yozgat: Çığdemli (Gökiniş köyü), Gümüşhane: Kelkit (Günyurdu köyü) [Özdikmen & Çağlar, 2004]; İçel: Silifke, İstanbul: Kadıköy [Özdikmen et al., 2005]; Kocaeli: İzmit (Ballıkayalar Milli Parkı / Beşkayalar Milli Parkı), Osmaniye: Zorkun yaylası / Zorkun yaylası yolu (Ürün yaylası / Olukbaşı mevkii) / Yarpuz yolu (Karataş mevkii) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Amasya: Aydınca (İnegöl Dağı), Artvin: Şavşat-Çam geçidi, Adana, Bursa: Uludağ, Çanakkale: Kirazlı, Çankırı: Çerkeş, Kırklareli: Demirköy, İçel: Erdemli-Güzeloluk / Güzeloluk / Tarsus-Çamlıyayla / Ortagören-Mut, Malatya: Reşadiye geçidi, Rize: Artvin-Şavşat, Samsun: Kavak (Hacılar geçidi) [Malmusi & Saltini, 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Işık Dağı, Yukarı Çanlı) [Özdikmen & Demir, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Güvem / Yasin köyü / Yukarı Çanlı, İçel: Uzuncaburç / Mersin-Gözne yolu (Yeniköy girişi), Kayseri: Yahyalı (Büyükçayır-Yeşilköy, Kapuzbaşı mevkii) [Özdikmen, 2006]; Karabük: Safranbolu (Bulak köyü, Bağ Evleri mevkii), Kastamonu: Hanönü civarı / Araç-Kurşunlu (Boyalı) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Letonya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Suriye, Kıbrıs.

Korotip: European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur.

Altfamilya: Lamiinae

Tribus: Monochamini

Monochamus Dejean, 1821

[Tip tür: *Cerambyx sutor* Linnaeus, 1758]

Monochamus galloprovincialis (Olivier, 1795)

= ssp. *galloprovincialis* Olivier, 1795

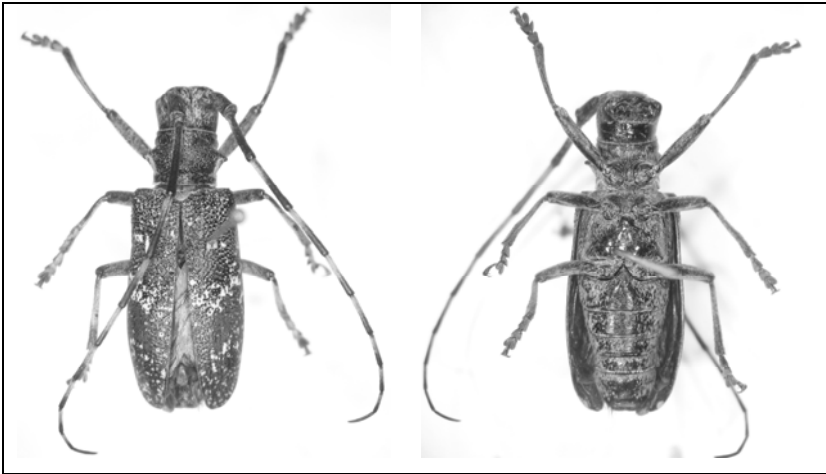
= ?ssp. *pistor* Germar, 1818

= ssp. *lignator* Krynicki, 1832

= ssp. *tauricola* Pic, 1912

= ssp. *cinerascens* Motschulsky, 1860

Diğer isimlendirmeler: sutor Rossi; *nitidior* Abeille de Perrin; *subrufopubens* Pic; *parendeli* Théry; *sibiricus* Pic; *heinrothi* Solsky; *nitidior* Abeille de Perrin; *unifasciatus* Pic; *subrufopubens* Pic; *breuningi* Podany.

Resim 3.56. *Monochamus galloprovincialis* (Olivier, 1795)' in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 18-25mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş dağınık, sarımsı tüylere sahiptir. Pronotum sarımsı tüylere sahip olup yan kenarlarında, orta bölümde birer diken taşır. Pronotumun yan kenarları özellikle dikenin çevresi sık sarı tüylerle kaplıdır. Elytra grimsi kahverengi olup sarımsı gri tüyler elytra yüzeyinde dağınık olarak dağılmıştır. Bacaklar ve antenler siyahtır. İlk üç anten segmenti tek renkli olup diğer segmentler kaideden itibaren yarısına kadar beyaz tüyler taşır. Abdomen siyah olup segmentlerin yan kısımlarında daha sık olmak üzere sarı tüylere sahiptir (Resim 3.56).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki, Yarpuz civarı, 1645 m, N 37 13 E 31 55, 13. 08. 2007, 1 örnek; Konya: Taşkent: Avşar kasabası, 1556 m, N 36 54 E 32 30, 24-30.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran-Ağustos

Türkiye kayıtları: Anadolu *M. galloprovincialis* a. *tauricola* Pic, 1912 olarak [Winkler, 1924-1932]; Trabzon: Meryemana Ormanı *M. galloprovincialis* var. *tauricola* Pic, 1912 olarak [Schimitschek, 1944]; Kars: Sarıkamış (Zigar dere) (Erdem, 1947); Türkiye *M. galloprovincialis pistor* (Germar, 1818) olarak [Acatay, 1948, 1961, 1968]; Antalya: Merkez *M. galloprovincialis* v. *tauricola* Pic, 1912 olarak [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Merkez / Bey Dağı *M. galloprovincialis* ssp. *pistor* v. *tauricola* Pic, 1912 olarak [Demelt, 1963]; Türkiye [Acatay, 1963; Erdem, 1968; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Önder et al., 1987; Özdikmen et al., 2005; Özdikmen & Demirel, 2005]; Antalya: Akseki-Cevizli (Urlupelit mevkii) / Dağbucağı mevkii, Isparta: Eğirdir (Çamyol Ormanı), Denizli: Çameli (Karabayır mevkii) [Tosun, 1975]; Denizli, Antalya: Akseki, Isparta: Eğirdir, Trabzon, Artvin, Akdeniz Bölgesi, Doğu Karadeniz Bölgesi [Erdem & Çanakçıoğlu, 1977; Çanakçıoğlu, 1983]; Artvin: Saçinka [Sekendiz, 1981]; Artvin: Atilla Ormanı [Öymen, 1987]; İçel: Anamur, Antalya: Kumluca, Artvin: Altıparmak [Adlbauer, 1992]; Artvin: Şavşat (Karagöl Ormanları / Carat orman deposu / Veliköy (Çilgölü)) / Yusufeli (Dereiçi Ormanları) / Ardanuç (Meydanlar orman deposu) / Atilla orman deposu, Ordu: Mesudiye (Topçam, Gebeme orman deposu) *M. galloprovincialis*

pistor (Germar, 1818) olarak [Yüksel, 1996]; Kastamonu, Isparta, Denizli, Muğla, Adana, Antalya, Trabzon, Artvin [Lodos, 1998]; Artvin: Şavşat (Karagöl) / Kafkasör / Ardanoç (Tosunlu) [Alkan, 2000]; Kars: Sarıkamış [Tozlu, 2001a]; Güney Türkiye *M. galloprovincialis tauricola* Pic, 1912 olarak [Hellrigl, 1971; Sama, 2002]; Antalya: Merkez, Artvin: Merkez / Şavşat / Yusufeli (Altıparmak), Kars: Sarıkamış, Sinop: Dikmen *M. galloprovincialis pistor* (Germar, 1818) olarak [Tozlu et al., 2003]; Aydın: Söke (Davutlar), Bolu: Mengen (Elemenler) [Özdikmen et al., 2005]; Bursa: Mustafa Kemal Paşa (Sarınc) [Özdikmen & Şahin, 2006]; Karabük: Safranbolu (Gürleyik Milli Parkı) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Hollanda, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, İsveç, Finlandiya, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Rusya'nın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Fas, Cezayir, Tunus), Sibirya, ?Uzak Doğu Rusya, Kazakistan, Moğolistan, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, Ürdün.

Korotip: Sibero-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de oldukça yaygındır. Türkiye'de dört alt türle temsil edildiği görülür. Bunlar *M. galloprovincialis tauricola* Pic, 1912 (Türkiye'nin güneyinde), *M. galloprovincialis lignator* Krynicki, 1832 (Türkiye'nin doğusunda), *M. galloprovincialis pistor* (Germar, 1818) (muhtemelen Türkiye'nin batı ve kuzeyinde) [Sama (2008)'ya göre böyle bir alt tür yoktur] ve nominatif *M. galloprovincialis galloprovincialis* (Olivier, 1795) (Türkiye'nin diğer kısımlarında)'dır. Bununla birlikte [Sama, 2002]'ya göre, nominatif alt tür sadece Güney-batı Avrupa ve Kuzey Afrika'da yayılır. Bu görüşe göre Türkiye'de bu türün üç alt türü mevcuttur. Dolayısıyla bu çalışmada incelenen örnekler *M. galloprovincialis tauricola* Pic, 1912 alt türüne aittir. Bu türün bilinen diğer alt türü olan *M. galloprovincialis cinarescens* Motschulsky, 1860 doğu Sibirya, ?Uzak Doğu

Rusya ve Moğolistan'da bulunur. Bu tür bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Tribus: Dorcadiini

Dorcadion Dalman, 1817

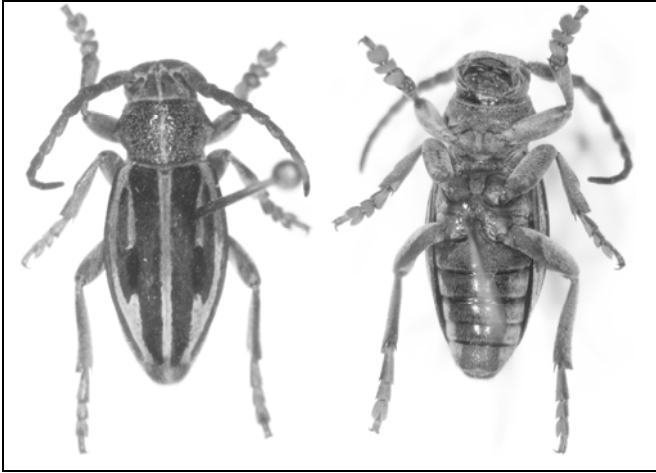
[Tip tür: *Cerambyx glycyrrhizae* Pallas, 1771]

Subgenus *Cribridorcadion* Pic, 1901

[Tip tür: *Dorcadion mnischei* Kraatz, 1873]

Dorcadion anatolicum Pic, 1900

Diğer isimlendirmeler: medioterruptum Pic; *brevipenne* Pic; *subuniforme* Pic; *chehirense* Pic; *postapertum* Breuning; *pseudomerkli* Breuning; *humeraliinterruptum* Breuning; *flavosignatum* Breuning; *seydishirense* Breuning; *brignolii* Breuning.

Resim 3.57. *Dorcadion anatolicum* Pic, 1900'un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8,5-13 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş verteksin ortasında ince bir yarık taşır. Bu yarığın etrafı, gözlerin çevresi ve başın alt kenarının çevresi sık beyaz tüylere sahiptir. Pronotumun üzeri ince kırışıklıklar taşıyan pürüzlü bir yüzeye sahiptir. Yan kenarlarının ortasında birer diken taşır. Elytra siyah olup

siyah ve beyaz tüylerin oluşturduğu desenlenmelere sahiptir. Siyah tüyler elytranın zeminini tamamen kaplarken beyaz tüyler şeritler şeklinde desenlenme oluşturur. Bacaklar kahverengi olup ince, beyaz, yatık tüylere sahiptir. Antenler koyu kahverengidir ve çok ince, beyazımsı zemin tüylenmesine sahiptir. Abdomen siyah olup segnebtler uç kısımlarında kahverengilik taşır. Ayrıca segmentlerin yan kenarlarında daha sık olmak üzere beyaz, yatık zemin tüylenmesine sahiptir (Resim 3.57).

İncelenen materyal: Konya: Taşkent: Faşikan yaylası, 1229 m, N 36 54 E 32 31, 16.05.2006, 10 örnek; Konya: Taşkent: Feslikan yaylası, Çukuryurt geçidi civarı, 1900 m, N 36 50 E 32 29, 13.05.2007, 18 örnek; Konya: Hadim-Beyreli yolu, 1880 m, N 36 56 E 32 23, 14.05.2007, 14 örnek; Konya: Taşkent: Faşikan yaylası civarı, 1730m, N 36 51 E 32 31, 21.04.2008, 9 örnek.

Fenoloji: Nisan-Mayıs

Türkiye kayıtları: Tip lokalite: Türkiye: Konya [Pic, 1900]; Anadolu [Winkler, 1924-1932]; Konya: Akşehir [Demelt, 1963]; Konya: Akşehir (Cankurtaran) / Sultan Dağları (Tekkeköy) / Ilgın / Kızılören, Antalya: İrmasan geçidi, Adana-Kahramanmaraş: Tufanbeyli / Göksun [Braun, 1978]; Konya: Edegöl Dağları [Adlbauer, 1988]; Isparta: Eğirdir, Konya [Önalp, 1990]; Türkiye [Lodos, 1998]; Konya: Taşkent (Alanya yolu, Çukuryurt geçidi) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Kahramanmaraş: Göksun (Göksun-Andırın yolu, Benek) [Özdikmen & Okutaner, 2005].

Genel yayılış: Türkiye.

Korotip: Anatolian.

Yorumlar: Bu tür Türkiye için endemik olup, sadece Türkiye'nin orta ve güney kısımlarında bulunur.

Dorcadion lohsei Braun, 1976

Diğer isimlendirmeler: sertavuli Breuning.

Resim 3.58. *Dorcadion lohsei* Braun, 1976' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 12-14 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş vertexin ortasında ince bir yarık taşır. Bu yarığın etrafı, gözlerin çevresi ve başın alt kenarının çevresi sık beyaz tüylere sahiptir. Pronotumun ortasında uzunlamasına ince bir yarık bulunur. Bu yarığın etrafı pronotumun ortasında kalın bir şerit oluşturacak şekilde beyaz tüylerle kaplıdır. Ayrıca pronotumun yan kenarlarının ortasında birer diken bulunur. Bu dikenin etrafı pronotumun ortasındaki beyaz şeritle arada bir siyah şerit oluşturacak şekilde beyaz tüylerle kaplıdır. Elytra siyah olup siyah ve beyaz tüylerin oluşturduğu desenlenmelere sahiptir. Siyah tüyler elytranın zeminini tamamen kaplarken beyaz tüyler desenlenme oluşturur. Bacaklar kahverengi olup ince, beyaz, yatık tüylere sahiptir. Antenler koyu kahverengidir ve çok ince, beyazımsı zemin tüylenmesine sahiptir. Abdomen siyah olup ince, beyazımsı zemin tüylenmesine sahiptir (Resim 3.58).

İncelenen materyal: Konya: Taşkent: Faşikan yaylası, 1229m, N 36 54 E 32 31, 16.05.2006, 5 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Karaman, İçel: Mut (Sertavul geçidi) [Braun, 1978]; Konya: Sertavul geçidi [Sama, 1982]; İçel: Sertavul geçidi [Adlbauer, 1992]; Türkiye [Lodos, 1998].

Genel yayılış: Türkiye.

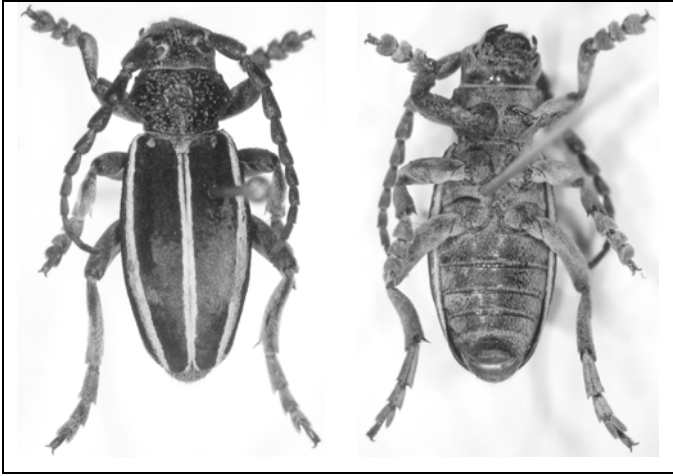
Korotip: Anatolian.

Yorumlar: Bu tür Türkiye için endemik olup, sadece Türkiye'nin orta ve güney kısımlarında bulunur.

Dorcadion scabricolle Dalman, 1817

- = ssp. *scabricolle* Dalman, 1817
- = ? ssp. *sevangense* Reitter, 1889
- = ssp. *caramanicum* Daniel, 1903
- = ssp. *paphlagonicum* Breuning, 1962
- = ssp. *balikesirensense* Breuning, 1962
- = ssp. *nakhiczewanum* Danilevsky, 1999
- = ssp. *paiz* Danilevsky, 1999

Diğer isimlendirmeler: *corpulentum* Ménéttriés; *lutescens* Kraatz; *modestum* Tournier; *mesmini* Pic; *elisabethpolicum* Suvorov; *dobrovoljanskii* Suvorov; *aeruginosum* Breuning; *bulghardaghense* Breuning; *basalireductum* Breuning; *latefasciatum* Breuning; *nubilosum* Breuning; *micheli* Pic; *posticeinterruptum* Breuning; *albithorax* Breuning; *solitaneum* Plavilstshikov; *consuetum* Plavilstshikov; *supermodestum* Plavilstshikov; *posticeparteinterruptum* Breuning; *subbasalireductum* Breuning; *humeralibivittatum* Breuning.

Resim 3.59. *Dorcadion scabricolle* Dalman, 1817' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 13 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş verteksin ortasında ince bir yarık taşır. Bu yarığın etrafı ve gözlerin çevresi gözlerin çevresinde daha sık olmak üzere sık beyaz tüylerle kaplıdır. Pronotum üzeri pütürlü yüzey yapısına sahip olup pronotumun yan kenarlarının ortasında birer diken bulunur. Elytra siyah olup siyah ve beyaz tüylerin oluşturduğu desenlenmelere sahiptir. Siyah tüyler elytranın zeminini tamamen kaplarken beyaz tüyler desenlenme oluşturur. Beyaz tüyler suturun etrafında ve humeral bölgeden apekse kadar inerek uzunlamasına şeritler oluşturur. Bacaklar kahverengi olup ince, beyazımsı sarı, yatık tüylere sahiptir. İlk anten segmenti koyu kahverengi olup diğer segmentler siyahtır. Abdomen siyahtır ve segmentlerin yan kenarlarında daha sık olmak üzere sarımsı, ince tüylere sahiptir (Resim 3.59).

İncelenen materyal: Konya: Bozkır: Kuruçay-Ahırlı, 1270 m, N 37 12 E 32 05, 28.03.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Mart

Türkiye kayıtları: Malatya [Heyden, 1888]; Konya: Akşehir (Sultan Dağı) [Bodemeyer, 1900]; Antalya: Toros Dağları, Niğde: Çamardı *D. s. v. caramanicum* olarak [Bodemeyer, 1900]; Anadolu *D. scabricolle* v. *caramanicum* olarak [Winkler,

1924-1932]; Cilician Toroslar *D. s. caramanicum* Daniel, 1903 olarak / Niğde: Bolkar Dağları-Maden (=Çamardı) *D. s. m. bulghardaghense* Breuning, 1946 olarak / Kastamonu *D. s. paphlagonicum* Breuning, 1962 *D. s. m. subbasalireductum* Breuning, 1962, *D. s. m. humeralibivittatum* Breuning, 1962 olarak / Balıkesir *D. s. balikesirensense* Breuning, 1962 olarak [Breuning, 1962]; Konya: Akşehir [Demelt, 1963]; Sivas: Zara, Çorum: Boğazkale [Perissinotto & Luchini, 1966]; Erzurum [Breuning et Villiers, 1967]; Bursa: Uludağ *D. s. m. corpulentum* olarak, [Breuning et Villiers, 1967]; Bursa: Uludağ *D. scabricolle balikesirensense* olarak [Breuning et Villiers, 1967]; Van: Özalp *D. s. m. corpulentum* olarak [Fuchs et Breuning, 1971]; Yozgat: Merkez [Fuchs et Breuning, 1971]; Van: Kuzgunköran *D. s. paphlagonicum* olarak [Fuchs et Breuning, 1971]; Malatya: Arguvan [Gfeller, 1972]; Konya: Akşehir [Tuatay et al., 1972]; Konya: Akşehir (Cankurtaran), Kayseri: Bakırdağı, Ankara: Merkez / Kızılcahamam (Merkez / Güvem), Çorum: Yazılıkaya, Yozgat, İçel: Sertavul geçidi, Kahramanmaraş: Göksun / Elbistan, Adana: Saimbeyli / Tufanbeyli, Bilecik: Söğüt [Braun, 1978]; Balıkesir, Bursa, Uşak, Isparta, Ankara, Kastamonu, İçel, Kayseri, Kahramanmaraş, Erzurum, Van, Ağrı, Ardahan [Braun, 1978]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Konya: Sertavul geçidi, Gümüşhane: Köse [Sama, 1982]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Özdikmen, 2006]; Erzurum: İspir, Ankara: Güvem [Adlbauer, 1988]; Konya: Akşehir / Sultandağ, Ankara: Merkez / Gölbaşı / Çal Dağı / Hüseyin Gazi Dağı, Erzurum, Van, Kars: Merkez / Kağızman, Niğde: Bulgar-Maden (Çamardı), Afyon: Emirdağ [Önalp, 1990]; Yozgat: Yozgat Çamlığı, Erzincan: Çayırılı (Başköy), Sivas: Tahtıkement köyü, Gümüşhane: Kelkit (Akdağ), Yozgat: Yozgat Milli Parkı [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Konya: Akşehir [Özdikmen et al., 2005]; Ankara: Çal Dağı [Özdikmen & Demir, 2006]; Kahramanmaraş: Göksun (Merkez / Küçüksu yaylası / Korkmaz) [Özdikmen & Okutaner, 2006].

Genel yayılış: Kafkasya, Ermenistan, Azerbaycan, Transkafkasya, Türkiye, İran.

Korotip: SW-Asiatic (Anatolo-Caucasian + Irano-Caucasian + Irano-Anatolian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de yaygın olarak bulunmaktadır. Türkiye’de dört alt türle temsil edilmektedir. *D. scabricolle caramanicum* Daniel, 1903 (güney alt türü), *D. scabricolle paphlagonicum* Breuning, 1962 (kuzey alt türü), *D. scabricolle balikesirensense* Breuning, 1962 (batı alt türü) ve nominatif *D. scabricolle scabricolle* Dalman, 1817 (Transkafkasya’dan Anadolu’ya kadar). Türün bilinen diğer alt türleri olan *D. scabricolle nakhiczewanum* Danilevsky, 1999 ve *D. scabricolle paiz* Danilevsky, 1999 Kafkasya’da bulunur. Braun (1978)’a göre, *D. sevangense* Reitter, 1889 belirgin bir türdür. Bu çalışmada incelenen örnekler büyük olasılıkla *D. scabricolle caramanicum* Daniel, 1903 alt türüne aittir.

Tribus: Tetropini

Tetrops Stephens, 1829

[Tip tür: *Leptura praeusta* Linnaeus, 1758]

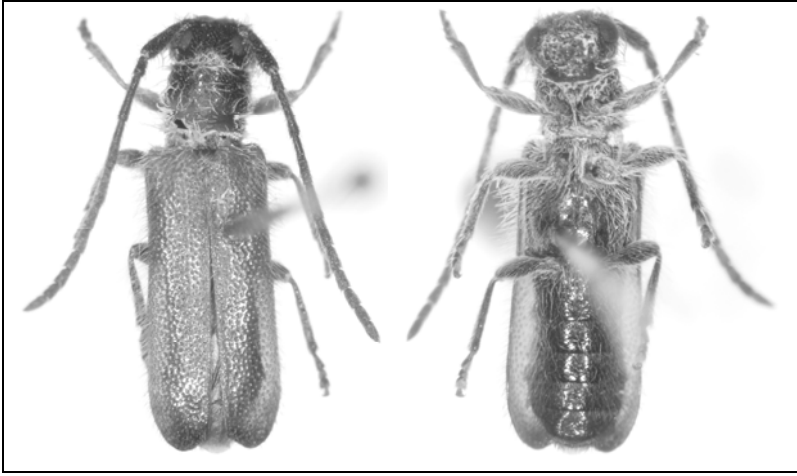
Tetrops praeustus (Linnaeus, 1758)

= ssp. *praeustus* Linnaeus, 1758

= ssp. *algericus* Chobaut, 1893

= ssp. *anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008

Diğer isimlendirmeler: *iocustus* Voet; *pilosa* Geoffroy; *ustulata* Hagenbach; *praecesta* Dufour; *nigra* Kraatz; *inapicalis* Pic; *angorensis* Pic.

Resim 3.60. *Tetrops praeustus* (Linnaeus, 1758)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 4-6 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Pronotum daha sık olmak üzere dağınık, uzun, sarı tüylere sahiptir. Elytra siyah olup apekse doğru koyu kahverengidir. Ayrıca sarı olup uzun, sık, dik apekse doğru yarı yatık sarı tüylerle birlikte derin ve sık noktalara sahiptir. Orta ve arka bacaklar siyahtır. Ön bacaklar sarı olup femurun kaideden itibaren 1/3'lük kısmı siyahtır. Tüm bacaklar uzun, sık, beyazımsı sarı tüylerle kaplıdır. Antenler siyah olup ilk dört segment uzun, dağınık siyah tüylere sahiptir. Abdomen siyahtır ve uzun, sarımsı, yatık tüylere sahiptir (Resim 3.60).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya-Taşkent: Karapınar k. çıkışı, 1100m, N 36 36 E 32 24, 16.05.2006, 1 örnek; Konya: Hadim-Alanya yolu: Alanya'ya 70 km kala, 1298m, N 36 45 E 32 27, 16.05.2006, 8 örnek; Konya: Hadim: Küçük köyü civarı, 1298 m, N 36 45 E 32 27, 13.05.2007, 48 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar-Sarımut, 1100 m, N 36 36 E 32 24, 13.05.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır: Üçpınar köyü, 1471 m, N 37 08 E 32 15, 15.05.2007, 10 örnek; Konya: Bozkır: Sorkun kasabası, 1281 m, N 37 09 E 32 08, 15.05.2007, 14 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Huğlu civarı, 1410 m, N 37 28 E 31 37, 11.06.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır: Dere kasabası, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 13.06.2007, 4 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Sakarya: Sapanca, Niğde: Çamardı, Antalya: Toros Dağları [Bodemeyer, 1900]; Anadolu: Ankara *T. praeustus* v. *angorensis* olarak [Winkler, 1924-1932]; İstanbul: Polonez köy [Demelt, 1963]; Çorum: İskilip *Tetrops praeustus angorensis* olarak [Breuning et Villiers, 1967]; Ankara: Kızılcahamam [Gfeller, 1972]; Sinop: Dranaz Dağı [Sama, 1982]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama, 2002]; Çorum: İskilip [Öymen, 1987]; Bilecik [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Samsun, İçel [Özdikmen et al., 2005]; Ankara: Sereflikoçhisar-Evren [Özdikmen, 2006]; Antalya, Konya, Osmaniye [Özdikmen & Turgut, 2008b].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Malta, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Danimarka, Almanya, Lüksemburg, İngiltere, İrlanda, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Norveç, Polonya, İsveç, Finlandiya, Estonya, Letonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Cezayir), Sibirya, Moğolistan, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye.

Korotip: Palearctic.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen oldukça yaygın olarak bulunmaktadır (özellikle Türkiye'nin batı yarısında). Dünyada üç alt türle temsil edilmektedir: *T. praeustus algiricus* (Chobaut, 1893) [sadece Kuzey Afrika'da], *T. praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008 [sadece Güney Türkiye'de] ve nominatif *T. praeustus praeustus* (Linnaeus, 1758) olmak üzere. Dolayısıyla bu tür Türkiye'de, *T. praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008 ve nominatif *T. praeustus praeustus* (Linnaeus, 1758) olmak üzere iki alt türle temsil edilmektedir. Bu çalışmada incelenen örnekler *T. praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008 alt türüne aittir. Bu alt tür bu çalışmada toplanan örneklerle dayalı olarak [Özdikmen & Turgut, 2008b] tarafından tanımlanarak yayınlanmıştır. Bu alt türün ilgili yayında verilmiş olan tanımı aşağıda verilmiştir. Bu tür bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

T. praeustus Linnaeus, 1758

ssp. *praeustus* Linnaeus, 1758

ssp. *algericus* Chobaut, 1893

ssp. *anatolicus* ssp. n.

Bu tür dünyada üç alt türle temsil edilmektedir: *T. praeustus algericus* (Chobaut, 1893) [sadece Kuzey Afrika'da], *T. praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008 [sadece Güney Türkiye'de] ve nominatif *T. praeustus praeustus* (Linnaeus, 1758) olmak üzere. Dolayısıyla bu tür Türkiye'de, *T. praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008 ve nominatif *T. praeustus praeustus* (Linnaeus, 1758) olmak üzere iki alt türle temsil edilmektedir.

Türkiye kayıtları:

Nominatif alttür: Sakarya: Sapanca, Niğde: Çamardı, Antalya: Toros dağları [Bodemeyer, 1900]; Anadolu: Ankara *T. praeustus* v. *angorensis* olarak [Winkler, 1924-1932]; İstanbul: Polonezköy [Demelt, 1963]; Çorum: İskilip *Tetrops praeustus angorensis* olarak [Breuning et Villiers, 1967]; Ankara: Kızılcahamam [Gfeller, 1972]; Sinop: Dranaz dağı [Sama, 1982]; Türkiye (Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama, 2002); Çorum: İskilip [Öymen, 1987]; Bilecik [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Samsun, İçel [Özdikmen et al., 2005]; Ankara: Sereflikoçhisar-Evren [Özdikmen, 2006].

Yeni alttür: T. praeustus anatolicus: Antalya: Alanya-Taşkent, Karapınar, Sarımut; Konya: Beyreli civarı, Hadim: Bozkır, Sorkun, Beyşehir-Akseki yolu, Dere, Osmaniye: Zorkun.

[Özdikmen et. al., 2005] tarafından verilen eski İçel kaydı bu yeni tür *T. praeustus anatolicus* 'a aittir. Ayrıca [Bodemeyer, 1900]'ün eski Antalya kaydı da bu yeni türe ait olmalıdır.

Tetrops praeustus anatolicus ssp. n.

İncelelenen materyal: Holotip, erkek: Konya: Hadim, Küçükklü köyü civarı, 13.05.2007, 1300 m, N 36 45 E 32 27 ve Paratipler: Antalya: Alanya-Taşkent, Karapınar köyü çıkışı, 16.05.2006, 1100 m, N 36 36 E 32 24, 1 örnek; Konya : Beyreli civarı, 16.05.2006, 1096 m, N 36 46 E 32 26, 8 örnek Antalya: Karapınar-Sarımut, 13.05.2007, 1100 m, N 36 36 E 32 24, 1 örnek; Konya: Hadim, Küçükklü köyü civarı, 13.05.2007, 1300 m, N 36 45 E 32 27, 47 örnek; Konya province: Bozkır, Üçpınar köyü, 15.05.2007, 1471 m, N 37 08 E 32 15, 10 örnek; Konya: Sorkun, 15.05.2007, 1281 m, N 37 09 E 32 08, 14 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu, Beyşehir'in güneyi, 11.06.2007, 1410 m, N 37 28 E 31 37, 1 örnek; Konya: Dere, 13.06.2007, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 4 örnek; Osmaniye: Zorkun, Fenk yaylası, 04.06.2007, 1049 m, N 36 59 E 36 20, 6 örnek.

Diagnostik karakterler: Yeni alttür tıpkı *T. praeustus algiricus* gibi *T. praeustus praeustus*'un renk varyasyonudur. Bu yeni takson *T. praeustus praeustus* ve *T. praeustus algiricus*'a sırasıyla elytra rengi ve bacak renklenmesi açısından benzerdir.

Bu yeni tür *T. praeustus anatolicus*, Palearktik bölgede oldukça yaygın olan *Tetrops praeustus praeustus* (Linnaeus, 1758)'dan aşağıdaki özellikler vasıtasıyla ayrılır: ön bacaklar tamamen açık renkli değildir. Femurun basal yarısı (bazen neredeyse tamamı) siyah ya da koyu renklidir (Resim 3.61.b). Yeni alttürün elytra noktalaması nominative alttürden az çok daha iridir. (Resim. 3.62.b),

T. praeustus anatolicus sadece Kuzey Afrika'da yayılış gösteren *Tetrops praeustus algiricus* Chobaut, 1893'dan ise elytranın apeksinde yer alan koyu bir leke ile ayrılır. (Resim 3.61.a).

Ayrıca bu yeni alttür muhtemelen sadece güney Anadoluda yayılış gösteriyor. (özellikle Amanos Dağları'ndan Batı Toroslar'a kadar olan bölgede). [Sama, 2002]'de bu konu ile ilgili olarak şöyle belirtmektedir. “ Gerçek *T. praeustus* ön bacakları tamamen açık renkli, orta ve arka bacakları ise bazen orta femurun uç

kısımları hariç olmak üzere tamamen koyu renklidir. Güney Türkiyeden gelen örnekler (Çakıllı geçidi, Antalya'nın kuzeyi, Çamlıyayla ve Yayladağı, Hatay'ın doğusu) ise bu Avrupa örneklerinden ayrılır. Bu örneklerin orta ve arka bacakları belirgin olarak koyu neredeyse siyah renkli ve aynı zamanda pronotum ve elytra noktalaması da daha iridir.” Eğer, Sama'nın örnekleri de bu yeni altüre ait ise bu yeni takson muhtemelen tüm Akdeniz bölgesi boyunca Antalya'dan Hatay'a kadar yayılmaktadır.

Ayrıca, [Özdikmen et al., 2005]'e ait eski İçel kaydı ve [Bodemeyer, 1900]'e ait Antalya kaydı bu yeni altüre ait olmalıdır.

Diğer taraftan Pic, 1918 tarafından *T. praeustus* var. *angorensis* isimli bir varyete de tamamen siyah bacaklar ve siyah elytral apekse dayalı olarak tanımlanmıştır. - *angorensis* ismi büyük ihtimalle Pic tarafından Ankara iline itafen verilmiştir. M. L. Danilevsky (30.12.2007'deki kişisel iletişim) bu konu ile ilgili olarak şöyle belirtmektedir. “ Avrupa örneklerinde tamamen siyah bacaklar çok sık görülmez fakar vardır. Normal örneklerin de bulunduğu Rusya'nın Krasnador bölgesinden birkaç örneğim var.” Bu durumda Pic tarafından tanımlanan varyete kesinlikle bir alttür değildir. Yukarıda da görüldüğü gibi bu yeni altüre ait birçok örnek inceledik. Bunun sonucu olarak incelenen örneklerin yeni bir taksona ait olduğuna, *angorensis* Pic, 1918'e ait olmadığına karar verdik. Buna göre ise var. *angorensis*, *T. praeustus praeustus*'un bir formudur.

Varyasyonlar: Bu yeni alttür başlıca olarak ön femurda bulunan siyah ya da koyu bir leke ile ayrılır. Bu değişken leke incelenen bütün örneklerde mevcuttur. Femurda bulunan bu siyah leke Amanos Dağları'ndan gelen örneklerde Batı Toroslar'dan gelen örneklere nazaran daha küçüktür. Ayrıca orta ve arka tibia ile tarsuslar Batı Toroslar'dan gelen örneklerde tamamen siyah olmasına rağmen Amanos Dağları'ndan gelen örneklerde tamamen siyah değildir. Amanos Dağları'ndan gelen örnekler [Sama, 2002]'de belirtildiği gibi belirgin olarak koyu neredeyse siyah orta ve arka bacaklara sahiptirler. Bu nedenle [Sama, 2002]'de güney Türkiye'den bahsedilen örnekler büyük ihtimalle bu yeni altüre aittir.

Etimoloji: “*anatolicus*” ismi Anadolu kelimesinden türetilmiştir.

Aşağıda ilgili taksonlar için kısa bir anahtar verilmiştir.

- 1- Elytra baskın olarak koyu renkli, bütün bacaklar tümüyle açık renkli
gilvipes Faldermann, 1837 (= *nigra* Kraatz, 1859)
 Elytra en azından çok büyük bir kısımda açık renkli, fakat bacaklar tamamen
 açık renkli değil.....2
- 2- Ön bacaklar tamamen açık renkli..... *praeustus praeustus* Linnaeus, 1758
 Ön bacaklar tamamen açık renkli değil 3
- 3- Elytra apeksde koyu bir leke taşır *praeustus anatolicus* ssp. n.
 Elytra apeksde koyu bir leke taşımaz *praeustus algiricus* Chobaut, 1893

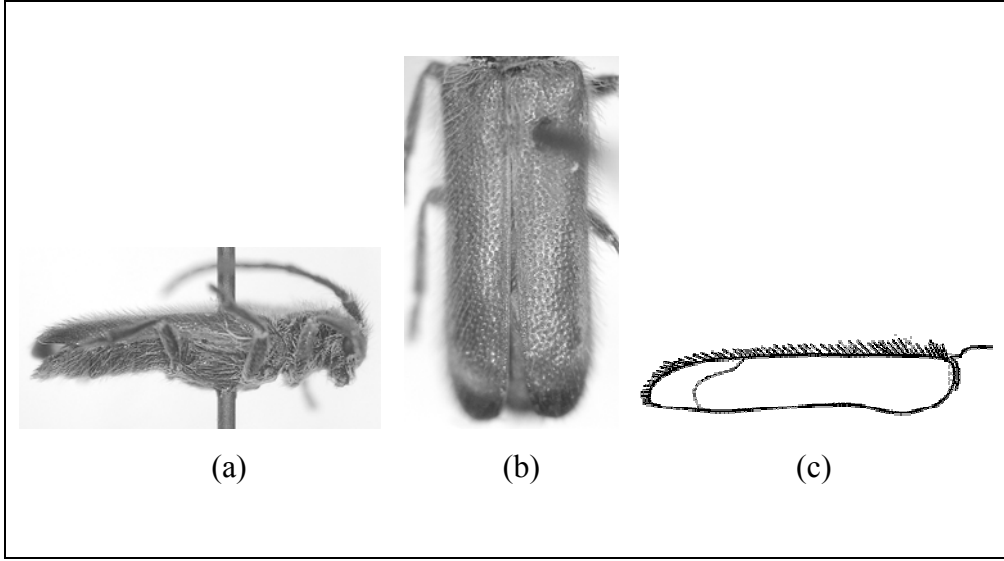

(a)

(b)

Resim 3.61. *T. praeustus anatolicus* ssp. n.'un dorsal (a) ve ventral (b) görünümü

Resim 3.62. *T. praeustus anatolicus* ssp. n.'nin lateral (a) görünümü ile holotipin elytra noktalaması ile tüylenmesi (b) *T. praeustus*' un elytra tüylenmesi (Starzyk & Lessaer, 1978)

Tribus: Saperdini

Saperda Fabricius, 1775

[Tip tür: *Cerambyx scalaris* Linnaeus, 1758]

Subgenus *Compsidia* Mulsant, 1839

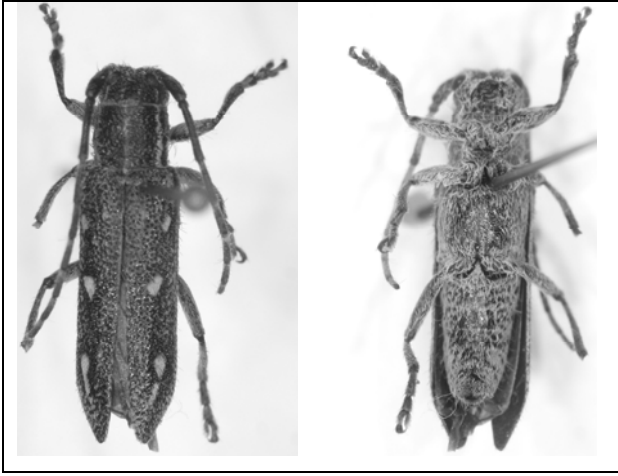
[Tip tür: *Cerambyx populneus* Linnaeus, 1758]

Saperda quercus (Charpentier, 1825)

ssp. *quercus* Charpentier, 1825

ssp. *ocellata* Abeille de Perrin, 1895

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.63. *Saperda quercus* (Charpentier, 1825)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Başta verteks üzerinde dört adet ince uzunlamasına çizgi bulunur. Pronotum ise ortadaki daha az belirgin olmak üzere bir tane ortada iki tane yanlarda olmak üzere üç sarı uzunlamasına çizgiye sahiptir. Elytra çok koyu mavimsi siyah olup her bir elytron üçtane büyük sarı leke taşır. Elytra zemini dağınık olarak yayılmış grimsi tüylerle kaplıdır. Bacaklar ve antenler siyahtır. Bacaklar sarımsı sık, uzun ve yatık tüylere sahiptir. Abdomen siyah olup sarı, yatık ve uzun tüylerle kaplıdır (Resim 3.63).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı 5. Km, 396 m, N 36 46 E 31 45, 15.05.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: İçel: Namrun *S. quercus ocellata* olarak [Demelt, 1967]; Adana: Tekir, Osmaniye: Nurdağı geçidi, Kahramanmaraş: Andırın *S. quercus ocellata* olarak [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Türkiye [Lodos, 1998; Jenis, 2001]; Adıyaman: Karadut köyü civarı *S. quercus ocellata* olarak [Rejzek & Hoskovec, 1999].

Genel yayılış: Avrupa (Hırvatistan ve Bosna Hersek, Sırbistan, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan), Türkiye, Suriye, Ürdün.

Korotip: E-Mediterranean veya Turano-Mediterranean (Balkano-Anatolian) + E-Mediterranean (Palaestino-Taurian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de sadece güney kısımlarda yaygındır. Türkiye’de iki alt türle temsil edilmektedir: *S. quercus ocellata* Abeille de Perrin, 1895 [sadece Türkiye’nin güneyi, Suriye ve Ürdün’de] ve nominatif *S. quercus quercus* (Charpentier, 1825) [Trakya bölgesinde] olmak üzere. Dolayısıyla bu çalışmada incelenen örnek *S. quercus ocellata* Abeille de Perrin, 1895 alt türüne aittir. Bu tür bu çalışma ile Antalya İli ve dolayısıyla çalışma alanı için ilk defa kayıt edilmektedir.

Tribus Phytoeciini

Oberea Dejean, 1835

[Tip tür: *Cerambyx oculatus* Linnaeus, 1758]

Subgenus *Amaurostoma* Müller, 1906

[Tip tür: *Cerambyx erythrocephalus* Schrank, 1776]

Oberea erythrocephala (Schrank, 1776)

= ssp. *erythrocephala* Schrank, 1776

= ssp. *taygetana* Pic, 1901

= ssp. *calvescens* Müller, 1948

= ssp. *schurmanni* Heyrovsky, 1962

= ssp. *amanica* Holzschuh, 1993

Diğer isimlendirmeler: *cincta* Gebler; *luteicollis* Gebler; *rufipes* Fischer; *insidiosa* Mulsant; *nigriceps* Mulsant; *melitana* Reiche; *bicolor* Reiche; *semirufa* Kraatz;

richteri Bau; *anatolica* Pic; *maroccana* Pic; *theophilei* Pic; *monthveoni* Pic; *planeti* Pic; *hungarica* Pic; *erivanica* Pic; *mulsanti* Pic; *reichei* Plavilstshikov; *pyretana* Marcu; *testaceicolor* Roubal; *macedonica* Breuning; *rufoscapa* Breuning; *discotrimaculata* Breuning; *brunneicornis* Podany; *bielawskii* Podany.

Resim 3.64. *Oberea erythrocephala* (Schrank, 1776)'nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 11-13 mm. Baş ve pronotum turuncudur. Pronotum silindirik olup dik, kısa, sarı, sık tüylere sahiptir. Elytra siyahtır ve düzgün, iri ve sık noktalıdır. Bacaklar turuncu olup ince, sarımsı tüylüdür. Antenler siyahtır. İlk anten segmentinin iç kısımları turuncudur. Abdomen turuncudur ve son segmentin uç kısmı siyahtır (Resim 3.64).

İncelenen materyal: Konya: Bozkır: Yalnızca, 1460 m, N 37 08 E 32 15, 13.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim: Beyreli köyü civarı, 1322 m, N 36 47 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek; Konya: Taşkent-Alanya: Çayarası mevki, 1336 m, N 36 38 E 32 24, 11.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Amasya [Villiers, 1959]; Antalya: Alanya *O. erythrocephala* var. *insidiosa* Muls. olarak [Demelt & Alkan, 1962]; Antalya: Antitoros Dağları *O.*

erythrocephala schurmanni Heyr. olarak [Demelt & Alkan, 1962]; Amasya [Gfeller, 1972]; Kocaeli: İzmit (Hereke) [Sama, 1982]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama, 2002]; İstanbul: Polonez köy, Antalya: Alanya *O. erythrocephala insidiosa* olarak, Antalya: Alanya / Thermessos *O. erythrocephala schurmanni* olarak Demelt, 1961 ve 1963 [Ex. Öymen, 1987]; Afyon: Dinar, Antalya: Alanya [Adlbauer, 1988]; Antalya: Alanya (Dim çayı) *O. erythrocephala schurmanni* olarak [Adlbauer, 1988]; Osmaniye: Nurdağı geçidi *O. erythrocephala taygetana* olarak [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Artvin: Ardanuç (Akarsu), Bayburt: Maden, Erzincan: Merkez (Avcılar) / Bahçe Bahçeli / Üzümlü / Bayırbağ, Erzurum: Üniversite Kampüsü / Kesdek (Alaybeyi) / Karagöbek Dağları / Palandöken / Aşkale / Hacıhamza / Ilıca (Atlıkonak) / Sorkunlu / İspir (Madenköprübaşı) / Oltu (Çamlıbel) / Başaklı / Sarısaz / Pasinler / Çalıyazı / Şenkaya (Turnalı) / Tortum / Pehlivanlı / Uzundere (Gölbaşı), Gümüşhane: Kale / Vauk Dağı, Kars: Sarıkamış (Karakurt, Şeytangeçmez), Sivas: Merkez *O. erythrocephala schurmanni* olarak [Tozlu et al., 2003]; Kars: Sarıkamış [Özdikmen et al., 2005]; Kocaeli: İzmit (Ballıkayalar Milli Parkı, Demirciler köyü) *O. erythrocephala schurmanni* olarak [Özdikmen & Demirel, 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı), Niğde: Tepeköy / Niğde-Bor yolu (Okçu köyü) / Altunhisar-Çiftlik yolu (Tepeköy yaylası) *O. erythrocephala schurmanni* olarak [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Göksun (Göksun-Çardak yolu, Saraycık çıkışı) *O. erythrocephala schurmanni* olarak [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Van: Tatvan, Kastamonu: Kastamonu-Tosya yolu (Tosya-İlgaz geçidi), Çorum: Kargı (Gölet Yaylası civarı) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, İtalya, ?Malta, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Letonya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Fas), Sibiry, Türkmenistan, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Orta Doğu.

Korotip: Palearctic.

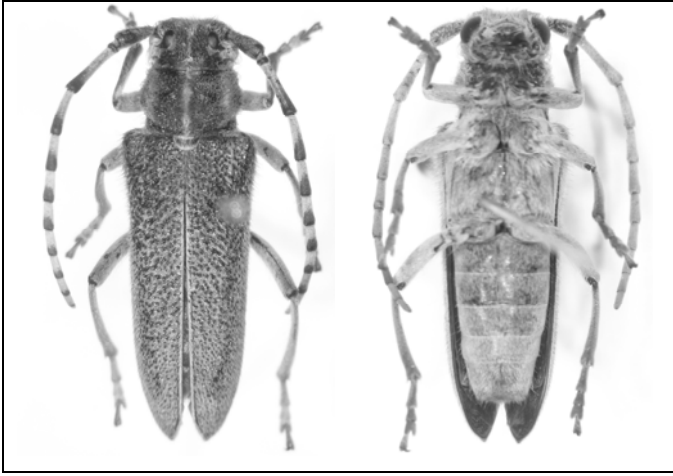
Yorumlar: Bu tür Türkiye’de yaygın olarak bulunmaktadır. Türkiye’de dört alt türle temsil edilmektedir: *O. erythrocephala taygetana* Pic, 1901 [sadece Türkiye’nin güneyinde orta kısımda local bir alanda], *O. erythrocephala amanica* Holzschuh, 1993 [Türkiye’nin kuzey doğu kısımlarında], *O. erythrocephala schurmanni* Heyrovsky, 1962 [esas olarak Orta, Güney ve Doğu Türkiye’de] ve *O. erythrocephala erythrocephala* (Schränk, 1776) ise Türkiye’nin diğer kısımlarında (özellikle Trakya, kuzey batı ve batı Anadolu)] olmak üzere. Bu türün bilinen diğer alt türü olan *O. erythrocephala canescens* Müller, 1948 ise sadece İtalya’da bulunur. Adlbauer (1988)’e göre, *O. taygetana* Pic, 1901 Nurdağı geçidinden örneklerle dayalı olarak *O. erythrocephala* (Schränk, 1776)’nın bir alt türüdür. *Oberea taygetana* bir tür olarak tanımlanmıştır. Daha sonra *Oberea erythrocephala*’nın bir varyasyonu olarak kabul görmüştür. Bu çalışmada incelenen örnekler *O. erythrocephala schurmanni* Heyrovsky, 1962 alt türüne aittir. Bu tür bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Oxyia Mulsant, 1863

[Tip tür: *Oxyia duponcheli* Brullé, 1832]

Oxyia argentata (Ménétries, 1832)

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.65. *Oxylia argentata* (Ménétries, 1832)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 13,5-16 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Pronotum ortada ve yanlarda birer tane olmak üzere üç adet sarımsı tüylerden oluşmuş şerit taşır. Elytra siyah olup düzgün, iri ve sık noktalıdır; sarımsı, sık, kaidede dik apekse doğru yatık tüyler taşır. Bacaklar ve antenler siyahtır. Bacaklar sarı ve sık tüylerle kaplıdır. İlk anten segmenti tek düze sarımsı tüylerle kaplıdır. Diğer segömentler kaideden itibaren uçtaki şişkin kısma kadar sarımsı, ince ve sık tüylerle kaplıdır. Antenler siyahtır. İlk anten segmentinin iç kısımları turuncudur. Abdomen siyahtır ve sarı, sık tüylerle kaplıdır (Resim 3.65).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki-Güzelsu, 903 m, N 36 57 E 31 47, 11.06.2007, 1 örnek; Konya: İbradı-Derebucak yolu: Derebucak'a 12 km kala, 1213 m, N 37 18 E 31 27, 11.06.2007, 1 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Huğlu civarı, 1410 m, N 37 28 E 31 37, 11.06.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır: Dere kasabası, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 13.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Türkiye [Winkler, 1924-1932; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Özdikmen, 2006]; İçel: Bolkar Dağları [Villiers, 1959]; Ankara: Elmadağ, Yozgat [Breuning et Villiers, 1967]; Niğde: Çiftehan, İçel: Namrun (Bolkar Dağı) [Demelt,

1967]; Elazığ: Harput [Fuchs et Breuning, 1971]; Çorum [Gfeller, 1972]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Kırıkkale, Konya: Beyşehir [Adlbauer, 1988]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Antalya: İrmasan geçidi [Rejzek et al., 2001]; Ağrı: Balıklıgöl, Artvin: Ardanuç (Akarsu) / Bayburt (Maden), Bitlis: Merkez, Diyarbakır: Silvan, Erzincan: Üzümlü (Bayırbağ), Erzurum: Üniversite Kampüsü / Dutçu / Ocak / Aşkale (Kop Dağı) / Hınıs / Narman (Araköy) / Oltu (Başaklı) / Çamlıbel / Sütkans / Pasinler / Şenkaya (Penek) / Timurkışla / Turnalı / Tortum (Pehlivanlı) / Uzundere (Dikyar), Gümüşhane: Merkez, Kars: Sarıkamış (Karakurt, Şeytangeçmez), Konya: Güneysınır (Gürağaç) [Tozlu et al., 2003]; Kastamonu: Araç (Merkez), Isparta: Yalvaç (Süçüllü-Yalvaç barajı), Yozgat: Akdağmağdeni (Akçakışla yolu / Yukarı Çulhalı köyü) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Hatay: İskenderun (Güzelyayla yolu) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Niğde: Bor-Altunhisar, Ankara: Kızılcahamam (Aköz köyü) [Özdikmen, 2006]; Kastamonu: Kastamonu-Tosya (Darıbükü köyü) / Hanönü-Kastamonu yolu [Özdikmen, 2007].

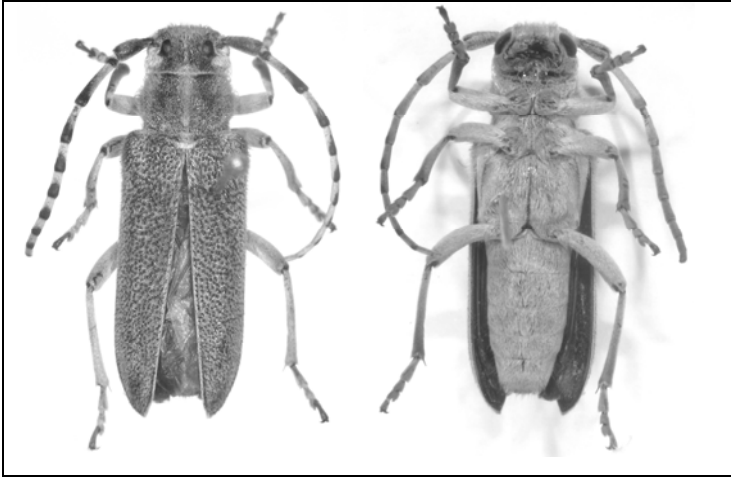
Genel yayılış: Avrupa (Kırım), Kafkasya, Ermenistan, Azerbaycan, Yakın Doğu, Türkiye, İran.

Korotip: SW-Asiatic (Anatolo-Caucasian + Irano-Caucasian + Irano-Anatolian) + Turanian (Ponto-Caspian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de oldukça yaygın olarak bulunmaktadır.

Oxyilia duponcheli (Brullé, 1832)

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.66. *Oxyilia duponcheli* (Brullé, 1832)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 12-18 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş gözlerin arkasında ve başın ön kısmında daha sık olmak üzere sık sarımsı tüylere sahiptir. Pronotum ortada ve yanlarda birer tane olmak üzere üç adet sarımsı tüylerden oluşmuş şerit taşır. Elytra siyah olup düzgün, iri ve sık noktalıdır; sarımsı, sık, kaidede dik apekse doğru yatık tüyler taşır. Tüyler elytranın yan kenarlarında sarımsı bir şerit oluştururlar. Bacaklar ve antenler siyahtır. Bacaklar sarımsı beyaz ve sık tüylerle kaplıdır. İlk anten segmenti tek düze seyrek, sarımsı tüylerle kaplıdır. Diğer segmentler kaiededen itibaren uçtaki şişkin kısma kadar sarımsı beyaz, ince ve sık tüylerle kaplıdır. Abdomen siyahtır ve sarımsı beyaz, sık tüylerle kaplıdır. (Resim 3.66).

İncelenen materyal: Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Huğlu civarı, 1410 m, N 37 28 E 31 37, 11.06.2007, 4 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Derebucak: Çamlık kasabası civarı, 1390 m, N 37 24 E 31 40, 12.06.2007, 3 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca civarı, 1437 m, N 37 09 E 32 15, 13.06.2007, 2 örnek; Konya: Bozkır: Dere kasabası, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 13.06.2007, 1 örnek; Konya: Derebucak, 1217 m, N 37 22 E 31 29, 20.05.2008, 4 örnek; Konya: Gencek-Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 4 örnek; Antalya: İbradı-Akseki yolu, 984 m, N 37 05 E 31 36, 20.05.2008, 1 örnek; Konya: Bozkır-Hadim yolu: Hadim'e 22 km kala, 1344 m, N 37 02 E 32 19, 21.05.2008, 2 örnek; Antalya: Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36

53 E 31 50, 09.06.2008, 2 örnek; Antalya: Akseki: Emiraşıklar köyünü İbradı'ya doğru 5 km geç, 434 m, N 37 03 E 31 41, 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı: Başlar köyü civarı, 1190 m, N 37 07 E 31 34, 10.06.2008, 6 örnek; Konya: Derebucak, 1217 m, N 37 22 E 31 29, 10.06.2008, 2 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca köyü civarı, 1490 m, N 37 09 E 32 15, 12.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Malatya [Heyden,1888]; Eskişehir, Manisa: Demirci [Gül-Zümreoğlu, 1972]; Türkiye [Lodos, 1998]; Ankara: Bağlum / Kızılcahamam (Güvem) [Özdikmen et al., 2005]; Artvin: Yusufeli (Şahinkaya tepesi), Osmaniye: Zorkun yaylası yolu (Olukbaşı mevki) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Ankara: Çal Dağı [Özdikmen & Demir, 2006]; Aksaray: Aksaray-Ulukışla yolu 8. km, İçel: Fındıkpınarı girişi / Mut-Karaman yolu (Gökçeören Çamlığı), Karaman: Ayrancı-Ereğli yolu 30. km [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Göksun (Göksun-Çardak) [Özdikmen & Okutaner, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Arnavutluk, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan), Türkiye.

Korotip: Turano-Mediterranean (Balkano-Anatolian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen oldukça yaygın olarak bulunmaktadır. Bu çalışma ile Antalya ve Konya İlleri ve dolayısıyla çalışma alanı için ilk defa kayıt edilmektedir.

Pilemia Fairmaire, 1864

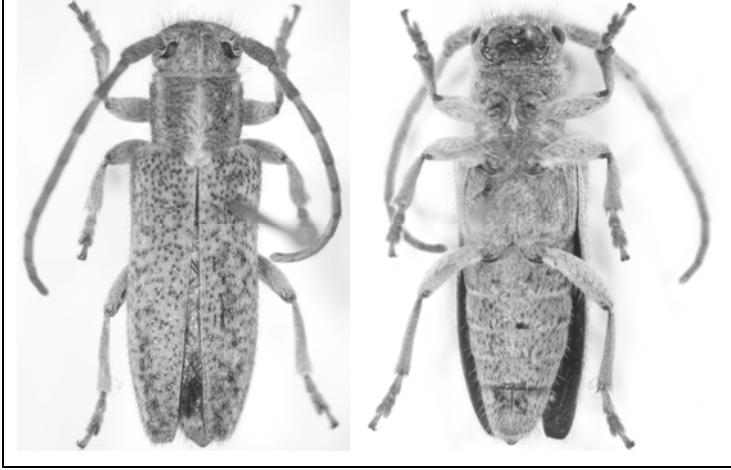
[Tip tür: *Phytoecia tigrina* Mulsant, 1851]

Pilemia hirsutula (Frölich, 1793)

= ssp. *hirsutula* Frölich, 1793

= ssp. *homoiesthes* Ganglbauer, 1915

Diğer isimlendirmeler: moreana Breuning; *ciliciae* Breuning; *verosensis* Breuning.

Resim 3.67. *Pilemia hirsutula* (Frölich, 1793)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 7-13 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş dik, sarımsı ve sık tüylüdür. Pronotum sık, sarımsı, yatık tüylü olup tüyler ortada ve yanlarda sıklaşarak sarı uzunlamasına üç adet şerit oluştur. Elytra siyahtır. Dağınık yerleşmiş sarımsı tüylerle kaplı olup iri, dağınık ve derin noktalıdır. Bacaklar sarı, çok sık ve yatık tüylerle kaplıdır. Abdomen siyahtır ve sarı, sık tüylerle kaplıdır. (Resim 3.67).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya: Keşbelen yaylası, 1750 m, N 36 37 E 32 22, 14.06.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 15 örnek; Antalya: Akseki: Çukurköy-Mahmutlu, 830 m, N 36 54 E 31 48, 19.05.2008, 2 örnek; Konya: Gencek- Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı-Akseki yolu, 984 m, N 37 05 E 31 36, 20.05.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Konya: Meram [Bodemeyer, 1900]; Bilecik [Bodemeyer, 1906]; Türkiye [Winkler, 1924-1932; Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002]; İzmir: Bergama [Demelt & Alkan, 1962]; İzmir: Pergamon, İçel: Namrun [Demelt,

1963]; Erzurum [Breuning et Villiers, 1967]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Antalya – Demelt, 1961 [Ex. Öymen, 1987]; İçel: Erdemli [Adlbauer, 1988]; Adıyaman: Nemrut Dağı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Hakkari [Rejzek et al., 2001]; Bayburt: Maden, Erzurum: Akdağ / Çat / Ilıca (Atlıkonak) / İspir (Madenköprübaşı) / Oltu / Pasinler (Çalıyazı) / Şenkaya (Hoşköy) / Turnalı / Tortum (Söğütlü), Kars: Sarıkamış (Karakurt, Şeytangeçmez) [Tozlu et al., 2003]; Isparta: Yalvaç (Bağkonak, Sultan Dağları) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Afyon: Ermen vadisi [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İtalya, Arnavutluk, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Macaristan, Slovakya, Ukrayna, Kırım, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Sibiry, Türkmenistan, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Suriye.

Korotip: Turano-Mediterranean (Turano-E-Mediterranean).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen oldukça yaygın olarak bulunur. Türkiye'de nominatif alt türle temsil edilmektedir. Türün bilinen diğer alt türü olan *P. hirsutula homoiesthes* Ganglbauer, 1915 Orta Asya'da (Türkmenistan ve Kazakistan) mevcuttur.

Pilemia samii sp. n.

Tanım: Boy: 9,00 mm., Pronotum boyu: 1,38 mm., Pronotum genişliği: 2,00 mm, Elytra boyu: 6,75 mm, Elytra genişliği: 2, 75 mm.

Genel vücut renklenmesi siyah olup pronotumda orta kısmın hemen önünde küçük kırmızı bir leke taşır. (Resim 3. 68, 3.69.A)

Resim 3. 68. *Pilemia samii* n. sp. (Holotip)

Beyazımsı gri tüyler haricinde elytrada *P. smatanai* ve *P. serriventris* olduğu gibi düzensiz bir şekilde öbek öbek dağılmış tüyler bulunur. Frons ve pronotumun yan kısımları dik tüylüdür. Elytranın yan kısımları ise yarı yatık tüyler taşır.

Baş *P. smatanai* ve *P. maculifera* gibi büyük gözlere sahiptir. Pronotum yanlarda *P. maculifera* türünün pronotumu gibidir. Fakat *P. smatanai* türünün pronotumundan daha şişkindir. Elytra *P. smatanai* and *P. maculifera* türlerinin elytrası gibidir fakat nispeten daha kısa ve çok az parlaktır. Elytra noktalaması *P. smatanai* gibidir, fakat *P. maculifera* türünün noktalarından daha yakın noktalıdır. Elytral apeks *P. serriventris* türünde olduğu gibi erkekde oblik turuncat olup dış köşede sivrilmiştir (Resim 3.69.B).

Penis uç kısmında uzun değildir, uca doğru sivrilmiş olup neredeyse üçgenimsidir (Resim 3.70.B). Bu özelliğiyle yakın olan diğer türler *P. tigrina* Mulsant, 1851, *P. inarmata* Holzschuh, 1984, *P. serriventris* Holzschuh, 1984 ve *P. maculifera* Holzschuh, 1984' den ayrılır (Resim 3.70.C, D, E, F).

Vücudun alt yüzü 1-3. Sternitlerin arka kenarının ortasında diş benzeri bir yapı taşır. 1. segmentteki dikencik daha büyüktür, 2 ve 3. segmentteki dikençikler ise 3. segmente doğru azalan büyüklüktedir. 3. segmentte ise iyice küçülüp nokta şeklini almıştır. Bu karakterle *P. serriventris* türüne benzer (Resim 3.71).

Pygidium *P. maculifera* and *P. serriventris* türlerine benzer şekildedir (Resim 3.72).

Tartışma: –*tigrina* tür grubunda yer alan bu yeni tür *P. smatanai*, *P. maculifera* ve *P. serriventris* türlerine yakındır. Bu türlerden aşağıdaki anahtarda verilen ana karakterler kullanılarak kolaylıkla ayrılabilir.

1-. Üst yüzey pas rengi tüyler (kırmızıya çalan kahverengi) taşır..... *serriventris* Holzschuh, 1984

-Üst yüzey pas rengi tüyler (kırmızıya çalan kahverengi) taşımaz.....(2)

2-.Vücudun alt yüzü erkekte sternitler üzerinde diş benzeri yapılar ya da tüberküller taşımaz. *smatanai* Holzschuh, 2003

-Vücudun alt yüzü erkekte sternitler üzerinde diş benzeri yapılar ya da tüberküller taşır.....(3)

3-. Erkekte elytral apeks küttür..... *maculifera* Holzschuh, 1984

-Elytral apeks erkekde oblik turuncat olup dış köşede sivrilmiştir.....*samii* n. sp.

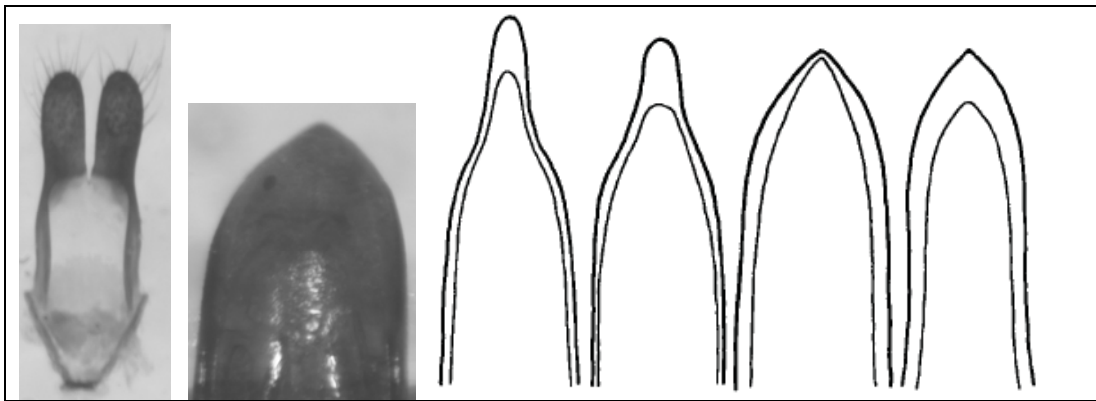
İncelenen materyal: Holotip: Erkek, Türkiye: Konya: Derebucak, N 37 22 E 31 29, 1217 m, 20.05.2008. Paratipler: 1 erkek holotiple aynı lokaliteden ve 1 erkek Konya: İbradı-Derebucak yolu, Derebucak’a 12 km kala, N 37 28 E 31 37, 1388 m, 12.06.2007.

Paratiplere ait bazı ölçümler: Vücut uzunluğu: 9,38 mm., pronotum boyu: 1.57-1.63 mm., pronotum eni: 2.20 mm., elytra boyu: 6.88-7.20 mm., elytra eni: 2.82 mm.

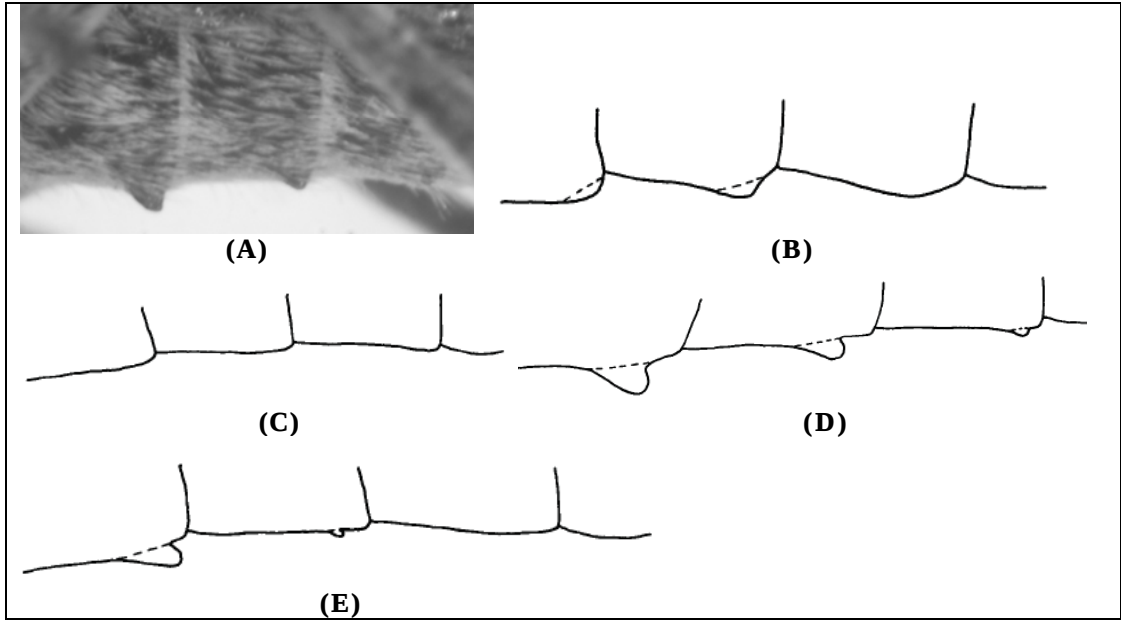
Etimoloji: Bu türün adı olan “samii” babam Sami Turgut’a ithaf edilmiştir.

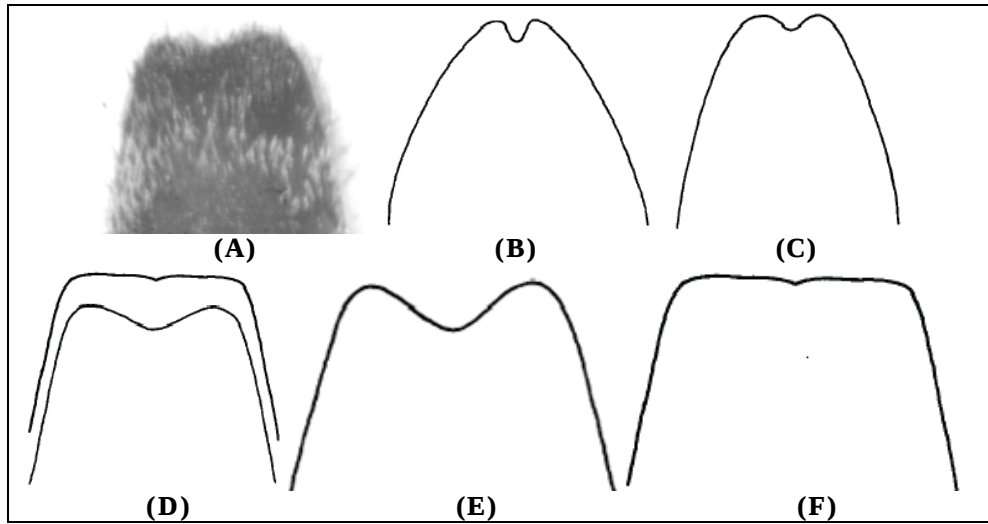
Resim 3.69. *Pilemia samii* n. sp. (Paratip) (Dorsal ve ventral görünüm)

Resim 3.70. (A) *P. sami* n. sp.'nin paramerleri (Holotip); Penisin apeksi (B) *P. sami* n. sp. (Paratip) (C) *P. tigrina* Mulsant, 1851 (D) *P. inarmata* Holzschuh, 1984 (E) *P. serriventris* Holzschuh, 1984 (F) *P. maculifera* Holzschuh, 1984 [C, D, E, F Holzschuh (1984)'den].

Resim 3. 71. 1-3. sternitler (lateral) (A) *P. sami* n. sp. (Paratip) (B) *P. tigrina* Mulsant, 1851 (C) *P. inarmata* Holzschuh, 1984 ve *P. smatanai* Holzschuh, 2003 (D) *P. serriventris* Holzschuh, 1984 (E) *P. maculifera* Holzschuh, 1984 [B C, D, E Holzschuh (1984)'den].

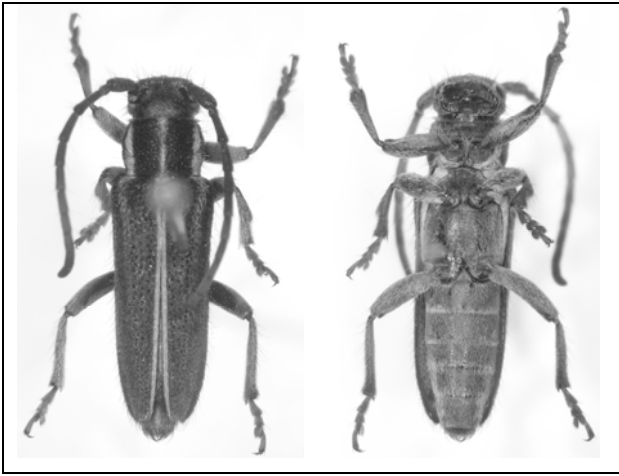
Resim 3.72. Pygidium (dorsal) (A) *P. sami* n. sp. (Paratip) (B) *P. tigrina* Mulsant, 1851 (C) *P. inarmata* Holzschuh, 1984 (D) *P. serriventris* Holzschuh, 1984 (E) *P. maculifera* Holzschuh, 1984 (F) *P. smatanai* Holzschuh, 2003 [B C, D, E Holzschuh (1984)'den]

Coptosia Fairmaire, 1864

[Tip tür: *Phytoecia compacta* Menetries, 1832]

Coptosia bithyniensis Ganglbauer, 1884

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.73. *Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 9-11 mm. Baş ve pronotum siyahtır. Baş dik, siyahımsı tüylüdür. Pronotum sarı tüylerin sıklaşmasıyla oluşmuş bir adet ortada ve yanlarda olmak üzere üç adet sarı şerit taşır. Elytra siyah olup apekse doğru yanlarda kırmızılık taşır. Ayrıca elytrada beyaz tüylerin sıklaşarak oluşturduğu sutur boyunca uzanan ince bir beyaz şerit bulunur. Bunun yanı sıra elytra dik, uzun, siyah tüylere sahiptir. Bacaklar kahverengi olup sarımsı, sık, yatık ve dik tüylerle kaplıdır. Antenler koyu kahverengidir ve dik, uzun tüyler taşır. Abdomen siyahtır; sarı sık, yatık tüylerle kaplıdır (Resim 3.73).

İncelenen materyal: Konya: Hadim, 1569 m, N 36 58 E 32 26, 14.05.2007, 1 örnek; Antalya: İbradı, 908 m, N 37 04 E 31 36, 11.06.2007, 1 örnek; Antalya: İbradı-Akseki yolu, 984 m, N 37 05 E 31 36, 20.05.2008, 1 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca köyü civarı, 1490 m, N 37 09 E 32 15, 12.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Tip lokalite: Türkiye: Brussa (Bursa) [Ganglbauer, 1884]; Bilecik [Bodemeyer, 1906]; Türkiye [Winkler, 1924-1932; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998]; İzmir: Bergama [Demelt & Alkan, 1962]; Adana: Kozan, Isparta: Eğirdir, İçel: Çamlıyayla, İzmir: Bergama *Conizonia bithynensis* Ganglbauer olarak [Demelt, 1963]; Osmaniye: Nurdağı geçidi [Adlbauer, 1988]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Elazığ: Gözeli, Adıyaman: Nemrut Dağı (Karadut civarı) [Rejzek et al., 2001]; Diyarbakır, Erzurum, Muş [Tozlu et al., 2003].

Genel yayılış: Avrupa (Bulgaristan, ?Romanya), Kafkasya, Türkiye.

Korotip: Turano-Mediterranean (Turano-Balkan).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de muhtemelen oldukça yaygın olarak bulunmaktadır. Bu çalışma ile Antalya ve Konya İlleri ve dolayısıyla çalışma alanı ve İç Anadolu Bölgesi için ilk defa kayıt edilmektedir.

Helladia Fairmaire, 1864

[Tip tür: *Saperda millefolii* Abarajis, 1817]

Helladia armeniaca Frivaldsky, 1878

= ssp. *armeniaca* Frivaldsky, 1878

= ssp. *natali* Lobanov, 1994

Diğer isimlendirmeler: Yok.

İncelenen materyal: Konya: Derebucak, 1221 m, N 36 22 E 31 29, 16.05.2007, 3 örnek; Konya: Derebucak, 1217 m, N 37 22 E 31 29, 20.05.2008, 3 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Resim 3.74. *Helladia armeniaca* Frivaldsky, 1878' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 9-12,5 mm. Baş siyah olup ince, sık, kısa, beyazımsı tüylüdür. Pronotum turuncu olup ön ve arka kenarları siyahtır. Arka kenardaki siyah leke ortada ve yanlarda omak üzere üç kol halinde pronotum diskine doğru girintilenmiştir. Pronotumun ön yarısında orta yan kısımlarda yerleşmiş iki, iri, yuvarlak, siyah, leke bulunur. Elytra turuncu olup siyah noktalar ile kalın ve kısa şeritlerin oluşturduğu desenlenme taşır. Femurlar, tibiaların uç ve kaide kısımları ile tarsusular siyah, bacakların diğer kısımları turuncudur. Tüm bacaklar beyazımsı, sık ve yatık tüylüdür. Antenler siyah olup beyazımsı tüyler taşır. Abdomen siyahtır; uzun, sık, yarı yatık, beyazımsı tüylerle kaplıdır (Resim 3.74).

Türkiye kayıtları: Tip lokalite: Türkiye: Diyarbakır [Frivaldszky, 1878]; Malatya [Heyden, 1888]; Antalya: Toros Dağları, Niğde: Çamardı, Konya [Bodemeyer, 1900]; Türkiye [Winkler, 1924-1932; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998]; Niğde: Çiftehane [Demelt, 1967; Adlbauer, 1988]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Adıyaman: Nemrut Dağı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Doğu Türkiye (?Diyarbakır) [Rejzek et al., 2001]; Erzurum, Kars [Tozlu et al., 2003]; Kahramanmaraş: Ekinözü [Özdikmen & Okutaner, 2005].

Genel yayılış: Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran.

Korotip: SW-Asiatic (Anatolo-Caucasian + Irano-Caucasian + Irano-Anatolian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de muhtemelen güney ve doğu kısımlarda oldukça yaygın olarak bulunmaktadır. Türkiye’de nominatif alt türle temsil edilmektedir. Türün bilinen diğer alt türü olan *H. armeniaca natali* Lobanov, 1994 ise sadece Kafkasya’da yayılır.

Helladia humeralis (Waltl, 1838)

Diğer isimlendirmeler: *insignata* Chevrolat; *frontalis* Chevrolat; *bethaniensis* Pic.

Genel karakterler: Boy 8,5-9,5 mm. Baş, pronotum ve elytra siyahtır. Baş gözlerin iç kenarların sık, sarı tüyler taşır. Pronotumun diskinin ortasında iri, altıgenimsi kırmızı bir leke taşır. Ayrıca elytradan daha ince, sık noktalıdır. Elytra humeral bölümde kırmızı leke taşır. Pronotumdan daha iri ve sık noktalı olup kısa ve dik tüylüdür. Ön bacaklar turuncu olup kaideden itibaren yarısı ile orta ve arka bacaklar siyahtır. Tüm bacaklar sık, yatık, sarımsı tüylüdür. Antenler siyahtır. Abdomen siyah olup son abdomen segmentinin kaideden itibaren yarısı turuncudur (Resim 3.75).

Resim 3.75. *Helladia humeralis* (Waltl, 1838)’ in genel görünümü (dorsal ve ventral)

İncelenen materyal: Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı 5. Km, 396 m, N 36 46 E 31 45, 15.05.2007, 1 örnek; Antalya: Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50, 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: Akseki: Mahmutlu köyü civarı, 1054 m, N 36 55 E 31 47, 19.05.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Türkiye *Saperda humeralis* Waltl, 1838'in tip lokalitesi olarak; Konya: Meram [Bodemeyer, 1900]; Türkiye [Winkler, 1924-1932; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000]; İzmir: Bornova / Efes [Demelt & Alkan, 1962]; Amasya, Edirne [Breuning et Villiers, 1967]; Hakkari: Yüksekova, Hatay: Yenişehir / Antakya (Reyhanlı) [Fuchs et Breuning, 1971]; İzmir: Bornova, Eskişehir [Gül-Zümreoğlu, 1972]; Eskişehir, İçel: Anamur [Ex. Gül-Zümreoğlu, 1975]; Ankara: civarı Eymir gölü, Isparta: Kovada, İzmir: Bornova (Doğanlar köyü) / Tire / Gümüşsu / Kuşadası / Menemen (Aliağa) / Torbalı (Pamukyazı) / Selçuk (Efes), Denizli: Merkez / Buldan / Sarayköy, Manisa: Salihli (Gökköy), Aydın: Nazilli [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Konya: Beyşehir, Adana: Misis, Hatay: Topboğazı, Osmaniye: Fevzipaşa, Burdur: Bucak, İçel: Silifke (Mut) [Adlbauer, 1988]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Antalya: Gündoğmuş / Perge civarı, İçel: Namrunkale (Çamlıyayla, Sebil köyü) [Rejzek et al., 2001]; Manisa: Muradiye [Tezcan & Rejzek, 2002]; Adana: Merkez, Diyarbakır: Silvan [Tozlu et al., 2003]; Uşak: Ulubey (Ovacık köyü, Gökgöz tepesi) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Hatay: İskenderun (Topboğazı), İzmir: Kuşadası / Bornova (Doğanlar) / Merkez / Torbalı, Manisa: Salihli [Özdikmen et al., 2005]; Niğde: Çamardı (Dikilitaş), Kahramanmaraş: Çakalçullu yolu [Özdikmen & Demirel, 2005]; Ankara: Şereflikoçhisar, Aksaray: Ankara çıkışı (Ekecik çayı), Niğde: Araplı-Höyük [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Göksun (Mehmetbey köprüsü civarı / Küçüksu köyü, Göçük yaylası) / Elbistan (Elbistan-Taşburun yolu, Taşoluk / Karaelbistan, Cumhuriyet mahallesi) / Ekinözü / Afşin (Tanır, Yeşiloba, Karasalgan) / Pazarcık (Şahintepe köyü / Büyük Nacar / Armutlu köyü / Sakarkaya köyü / Evri-Karahöyük yolu / Evri (Küçükcennetpınarı)) / Merkez (Kavaklı) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Konya: Beyşehir [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Yunanistan), Kafkasya, Türkiye, İran, Suriye.

Korotip: E-Mediterranean (Palaestino-Cyprioto-Taurian + NE-Mediterranean).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de oldukça yaygın olarak bulunmaktadır. Olasıdır ki Türkiye’de biri güney biri kuzey alt türü olmak üzere iki alt türle temsil edilmektedir. Ancak böyle bir takson tanımı şimdiye kadar yapılmış değildir.

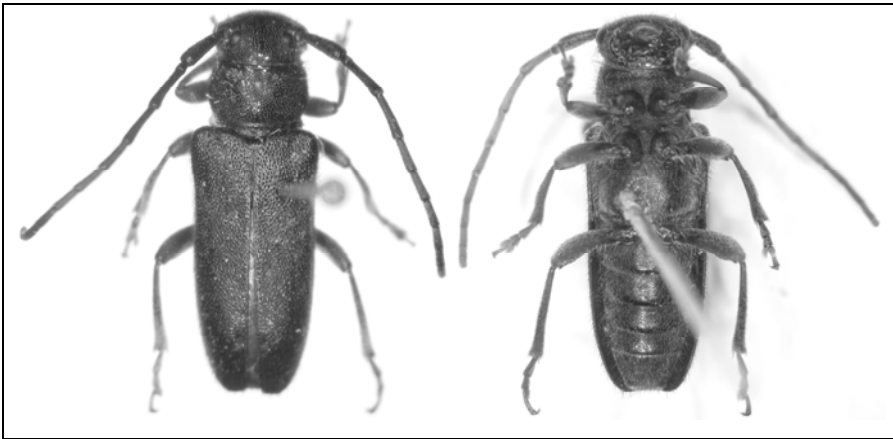
Helladia millefolii (Adams, 1817)

= ssp. *millefolii* Adams, 1817

= ssp. *alziari* Sama, 1992

Diğer isimlendirmeler: *azurea* Steven; *excelsa* Stierlin.

Genel karakterler: Boy 10 mm. Baş, pronotum ve elytra metalik mavi-mor renkli olup dik, sık, siyahımsı tüylüdür. Baş ve pronotum elytradan daha küçük noktalara sahiptir. Ön femurun kaidesi, orta femurun kaidesi ile tarsusun uçtan itibaren yarısı ve arka femurum kaidesi ile tarsusun uç kısmından itibaren yarısı ve tarsuslar siyah olup bacakların geri kalan bölgeleri turuncudur. Antenler siyahtır. Abdomen metalik mavi-mor renkli olup ince, seyrak zemin tüylenmesine sahiptir (Resim 3.76).

Resim 3.76. *Helladia millefolii* (Adams, 1817)’nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

İncelenen materyal: Antalya: Gündoğmuş-Akseki yolu, 410 m, N 36 47 E 31 45, 22.04.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Nisan

Türkiye kayıtları: Türkiye [Winkler, 1924-1932; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998]; Hatay: Arsuz [Fuchs et Breuning, 1971]; Kocaeli, Yalova [Gfeller, 1972]; Hatay: İskenderun – [Demelt, 1963 Ex. Öymen, 1987]); Osmaniye: Nurdağı geçidi [Adlbauer, 1988]; Adıyaman: Nemrut Dağı platoları [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Güneydoğu Anadolu *H. millefolii alziari* olarak [Sama & Rapuzzi, 2000]; Erzurum: Körsu (Hınıs'ın 27 km kuzeyi), İstanbul: Kumburgaz [Rejzek et al., 2001]; Erzurum: Ilıca (Atlıkonak), Kars: Sarıkamış (Karakurt, Şeytangeçmez) [Tozlu et al., 2003]; Güneydoğu Akdeniz bölgesi *H. millefolii alziari* olarak [Tozlu et al., 2003]; Konya: Sultanhanı [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Nurhak (Alçiçek köyü) / Ekinözü (Aşağıörten / 1. Kaynak civarı) / Göksun (Mehmetbey / Kireçköy / Göksun-Çardak yolu) / Pazarcık (Aksu köprüsü / Kocalar köyü) / Çağlayanerit / Andırın-Çokak yolu [Özdikmen & Okutaner, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Girit, Bulgaristan, Kırım, Rusya'nın Avrupa'da kalan kısımları), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Suriye, Kıbrıs, Ürdün.

Korotip: E-Mediterranean (Palaestino-Cyprioto-Taurian + NE-Mediterranean).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen oldukça yaygın olarak bulunur. Türkiye'de her iki alt türle de temsil edilmektedir. *H. millefolii alziari* Sama, 1992 (Kıbrıs ve Türkiye'den tanımlanmıştır) Türkiye'nin güneyinde ve nominatif *H. millefolii millefolii* (Adams, 1817) ise Türkiye'nin diğer kısımlarında bulunur. Dolayısıyla bu çalışmada incelenen örnekler *H. millefolii alziari* Sama, 1992 alt türüne aittir. Bu tür bu çalışma ile Antalya İli ve dolayısıyla çalışma alanı için ilk defa kayıt edilmektedir.

Musaria Thomson, 1864

[Tip tür: *Saperda affinis* Panzer, 1795

= *Leptura affinis* Herrer, 1784]

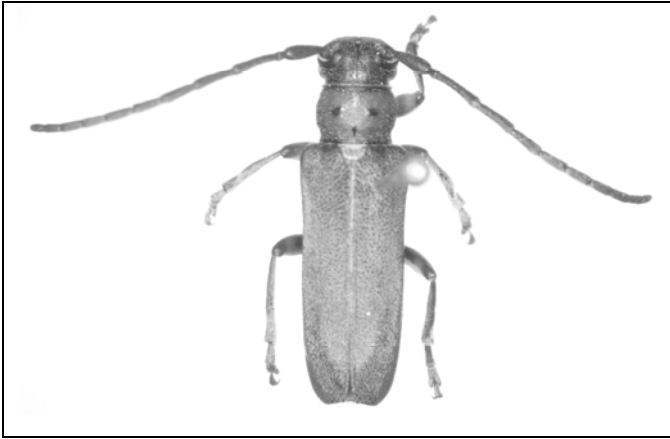
Musaria astarte (Ganglbauer, 1885)

ssp. *astarte* Ganglbauer, 1885

ssp. *perrini* Pic, 1891

ssp. *lederi* Pic, 1899

Diğer isimlendirmeler: Yok.

(a)

(b)

Resim 3.77. *Musaria astarte* (Ganglbauer, 1885)' nin genel görünümü (a). Dorsal
(b) Ventral

Genel karakterler: Boy 12 mm. Baş, siyahtır. Pronotum turuncu olup ön ve arka kenarlarda siyah şeritler taşır. Arka kenardaki siyah leke yanlardan ileriye doğru uzamış olup ortasınının hemen üstünde kalın, kısa bir leke bulunur. Ayrıca pronotum diskinde orta yan alanda yerleşmiş iki adet, yuvarlak, siyah leke bulunur. Elytra siyah olup kısa, sık, grimsi tüylerle kaplıdır. Scutellum sarı tüylerle kaplıdır. Ön femurun kaidesi, tibianın ucu ve tarsusular ile orta ve arka femurun kaidesi ile uç kısmı, tibia ve tarsusular siyah olup bacakların geri kalan bölgeleri turuncudur. Antenler siyahtır. Abdomen siyah olup segmentler uç kısımları sarı tüyler taşır (Resim 3.77).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Tip lokalite: Anadolu [Ganglbauer, 1885]; Anadolu [Winkler, 1924-1932]; Niğde: Ulukışla [Demelt, 1967]; Niğde: Bor (Çiftehan) *M. astarte lederi* Pic, 1899 olarak [Fuchs et Breuning, 1971]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985, Lodos, 1998, Danilevsky, 2002]; Adıyaman: Nemrut Dağı *M. astarte lederi* Pic, 1899 olarak [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Güney Doğu Anadolu (tip form olarak) *M. astarte perrini* Pic, 1891 olarak [Sama & Rapuzzi, 2000]; Adıyaman: Nemrut Dağı (Karadut civarı) *M. astarte lederi* Pic, 1899 olarak [Rejzek et al., 2001]; Osmaniye: Nurdağı geçidi, İçel: Silifke / Mut [Adlbauer, 1988]; Adana: Nurdağı geçidi [Rejzek et al., 2001].

Genel yayılış: Türkiye, Suriye, Lübnan, Transkafkasya, Kafkasya (Azerbaycan, Gürcistan, Ermenistan).

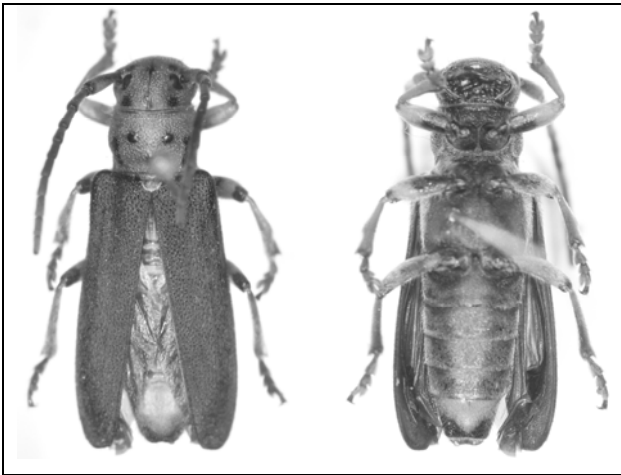
Korotip: Turano-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de muhtemelen özellikle güney kısımlarda olmak üzere oldukça yaygın olarak bulunur. Türkiye’de üç alt türle de temsil edilmektedir. *M. astarte perrini* Pic, 1891 Güney doğu Anadolu’da, *M. astarte lederi* Pic, 1899 kuzey

doğu, doğu ve Orta Anadolu'da ve *M. astarte astarte* Ganglbauer, 1885 Türkiye'nin güneyinde mevcuttur. [Danilevsky, 2009]'ye göre, *Ph. astarte lederi*, Transkafkasya'da yayılır. Dolayısıyla bu çalışmada incelenen örnekler niminatif alt tür olan *M. astarte astarte* Ganglbauer, 1885 alt türüne aittir. Bu tür bu çalışma ile Antalya İli ve dolayısıyla çalışma alanı için ilk defa kayıt edilmektedir.

Musaria wachanrui Mulsant, 1851

Diğer isimlendirmeler: *syriaca* Chevrolat; *tripunctata* Chevrolat; *alboscuteolata* Chevrolat; *jezabel* Reiche; *binodosa* Chevrolat; *bisulcata* Chevrolat; *mardinensis* Heyden; *obscuricornis* Pic; *pallidithorax* Pic; *rufomaculata* Pic; *jekeli* Pic.

Resim 3.78. *Musaria wachanrui* Mulsant, 1851' in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 10-12,5 mm. Baş ve pronotum turuncu olup siyah lekeler taşır. Baş ikişer tane gözlerin arkasında ve önünde olmak üzere yuvarlak siyah leke ile bu lekelerin ortasında birer siyah leke taşır. Pronotum orta yan kısımlarda ve bu noktaların orta alt kısmında yerleşmiş üç adet yuvarlak, siyah leke ile orta alt yarıda yanlarda yerleşmiş iki adet uzun siyah leke taşır. Elytra siyahtır. Ön femurun kaidesi, orta ve arka femurların kaidesi ile uç kısımları, tibianın uç kısımları ve Tarsuslar siyah olup bacakların geri kalan kısımları turuncudur. Antenler siyahtır. İlk anten

segmenti turuncu olup dış kenarları siyahtır. Abdomen siyahtır. Son segment turuncu olup uç kısmı siyahtır (Resim 3.78).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya-Taşkent: Karapınar k. Çıkışı, 1100m, N 36 36 E 32 24, 16.05.2006, 1 örnek; Konya: Derebucak, 1221 m, N 36 22 E 31 29, 16.05.2007, 1 örnek; Konya: Gencek- Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Tip lokalitesi: Türkiye – Mulsant, 1851; Bilecik [Bodemeyer, 1900]; Anadolu ve Trakya [Winkler, 1924-1932]; Anadolu *M. waschanrui* a. *pallidithorax* Pic, 1898 olarak [Winkler, 1924-1932]; Mardin *M. waschanrui* a. *mardinensis* Heyden, 1894 olarak [Winkler, 1924-1932]; Anadolu *M. waschanrui* a. *obscuricornis* Pic, 1897 olarak [Winkler, 1924-1932]; Yozgat: Merkez [Fuchs et Breuning, 1971]; Gaziantep: İslahiye, Osmaniye: Hasanbeyli [Demelt, 1963 Ex. Öymen, 1987]; Kahramanmaraş: Püren geçidi (Göksun) [Adlbauer, 1992]; Türkiye [Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000]; Türkiye [Mulsant, 1851 Ex. Rejzek et al., 2001]; Antalya: Alanya-Taşkent (Özdikmen & Turgut, 2007).

Genel yayılış: Türkiye, Suriye, Lübnan, İran, Filistin, Ürdün.

Korotip: SW-Asiatic (Irano-Anatolian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de muhtemelen özellikle güney kısımlarda olmak üzere oldukça yaygın olarak bulunur. Bu tür bu çalışma ile Antalya ve Konya İlleri ve dolayısıyla çalışma alanı için ilk defa kayıt edilmektedir. Bu türe ait Antalya örnekleri [Özdikmen & Turgut, 2007] tarafından değerlendirilmiştir.

Phytoecia Dejean, 1835

[Tip tür: *Saperda cylindrica* Fabricius, 1775.

= *Cerambyx cylindricus* Linnaeus, 1758]

Phytoecia caerulea (Scopoli, 1772)

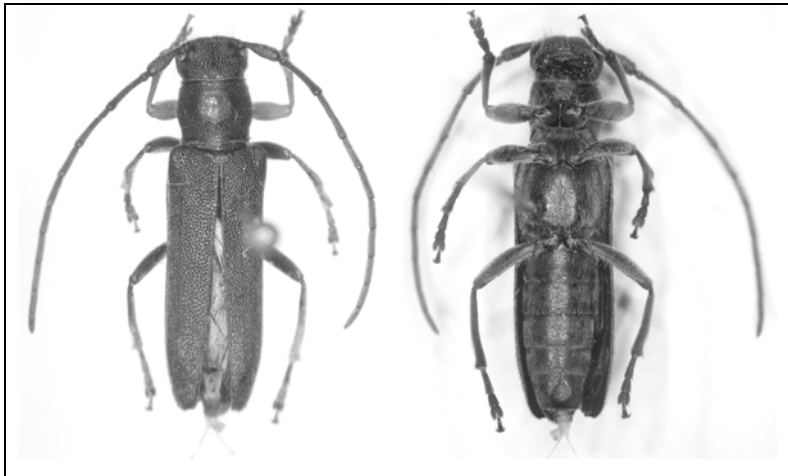
= ssp. *caerulea* Scopoli, 1772

= ssp. *baccueti* Brullé, 1832

= ssp. *gilvimana* Ménétries, 1832

= ssp. *bethseba* Reiche & Sauley, 1858

Diğer isimlendirmeler: *flavimana* Creutzer; *coelestis* Townson; *rufimana* Fabricius; *hispanica* Breuning.

Resim 3.79. *Phytoecia caerulea* (Scopoli, 1772)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 7-9,5 mm. Baş, pronotum ve elytra metalik koyu mavi olup dik, beyazımsı tüyler taşır. Pronotum orta kısımda iri, yuvarlak, turuncu bir leke taşır. Elytra pronotum ve baştan daha iri noktalıdır. Kaidesi hariç ön femur ve uç kısmı hariç ön tibia turuncu olup bacakların geri kalan kısımları metalik koyu mavidir. Antenler metalik koyu mavidir. Abdomen metalik koyu mavi olup ince, beyazımsı tüylüdür (Resim 3.79).

İncelenen materyal: Antalya: Güzelbağ-Alanya: Güzelbağ çıkışı, 794 m, N 36 42 E 31 54, 15.05.2006, 3 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı 5. km, 396 m, N 36 46 E 31 45, 15.05.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Türkiye *Phytoecia rufimana* var. *baccueti* olarak [Bodemeyer, 1900]; Anadolu *P. caerulea* a. *baccueti* olarak [Winkler, 1924-1932]; İstanbul: Polonez köy / Alem Dağı / Beykoz / Anadoluhisarı / Çengelköy, İzmir: Merkez civarı / Kemalpaşa / Efes / Bergama, Antalya: Merkez civarı / Belkıs (Aspendos, Cumali) / Antitoros Dağları (Bey Dağları, Korkuteli) / Alanya ve civarı, Isparta: Eğirdir ve civarı *P. caerulea baccueti* olarak [Demelt & Alkan, 1962]; Kütahya: Domaniç *P. caerulea baccueti* olarak [Breuning et Villiers, 1967]; Samsun: Havza *P. caerulea gilvimana* olarak [Breuning et Villiers, 1967]; Osmaniye: Toprakkale [Fuchs et Breuning, 1971]; Konya: Akşehir, İzmir: Çeşme, Denizli: Sarayköy *P. caerulea baccueti* olarak [Tuatay et al., 1972]; İzmir: Bornova / Kemalpaşa *P. caerulea baccueti* olarak [Gül-Zümreoğlu, 1972]; Ankara: Beynam, Isparta: Merkez / Kovada, Burdur, İzmir: Gümüşsu / Çeşme / Bornova (Doğanlar köyü) / Kemalpaşa (Karabel) / Tire / Menemen (Eminalem / Aliaga) / Bayındır, Denizli: Sarayköy / Buldan, Manisa: Salihli (Gökköy) / Üçpınar / Keçiliköy / Alaşehir (Yeşilova) / Kırkağaç, Aydın: İncirliova *Phytoecia caerulea* var. *baccueti* olarak [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama, 2002]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Bilecik, Burdur: Bucak *P. caerulea baccueti* olarak [Adlbauer, 1988]; Aksaray *P. caerulea gilvimana* olarak [Adlbauer, 1988]; Bilecik: Merkez, Denizli: Pamukkale, İzmir: Selçuk (Efes) *P. caerulea baccueti* olarak [Tozlu et al., 2003]; Muğla: Fethiye, Burdur: Bucak (Çamlık köyü), Adana: Feke (Musalar köyü), Sivas: Ulaş (Merkez / Kurtlukaya köyü), Yozgat: Saraykent çıkışı [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Konya: Gözlü / Akşehir / Merkez, Aydın, Kayseri, Ankara: Çubuk / Elmadağ / Polatlı / Ayaş (Ilica) / Bağlum / Merkez / Kazan / Beynam, Nevşehir: Merkez, Eskişehir: Seyitgazi, Isparta: Gölcük / Merkez, Manisa: Salihli (Gökköy) [Özdikmen et al., 2005]; Adana: Pozantı [Özdikmen & Demir, 2006]; Aksaray: Hasan Dağı

(Aşağı Dikmen köyü) / Ağzıkarahan / Nevşehir girişi-Aksaray / Eskil (Eşmekaya) / Belisırma / Doğantepe (Yalnız ağaç mevkii) / Nevşehir girişi, Niğde: Altunhisar (Merkez / Akçaören) / Bor (Fesleğen köyü) / Ulukışla / Ulukışla çıkışı, Nevşehir: Göre (Güvercinlik, Aşlık Dağı), Ankara: Şereflikoçhisar-Ankara yolu / Konya Makası-Şereflikoçhisar, Konya: Kulu / Cihanbeyli (Merkez / Karatepe) / Güzelyazı yolu, İçel: Mut-Karaman yolu (Gökçeören Çamlığı), Karaman: Ayrancı-Ereğli yolu 25. km [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Kahramanmaraş-Andırın yolu (Körsülü köprüsü civarı) / Afşin (Tanır-Afşin yolu / Tanır) / Pazarcık (Aksu köprüsü) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Düzce: Yığılca (Gavur Pınarı, İğneler-Dibektaş) / Yığılca (Karakaş köyü), Kastamonu: Araç yolu (Kastamonu Polis Ormanı), Karabük: Hanköy (Aşağıbağ mevkii), Bolu: Gerede-Bolu yolu / Yeniçağa gölü civarı / Çamlık köyü, Afyon: Işıklı gölü [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, İtalya, Sicilya, Arnavutluk, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, ?Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Orta Asya, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Filistin, Ürdün, Suriye, Lübnan.

Korotip: Turano-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur. Türkiye'de üç alt türle temsil edilmektedir. *P. caerulea baccueti* (Brullé, 1832) Türkiye'nin güney ve batı kısımlarında, *P. caerulea gilvimana* Ménétries, 1832 İç Anadolu'nun doğusunda ve kuzey Anadolu'nun orta kısımlarında ve *P. caerulea caerulea* (Scopoli, 1772) ise Türkiye'nin diğer kısımlarında (özellikle Trakya ve Kuzeydoğu Türkiye) mevcuttur. Türün diğer bilinen alt türü olan *P. caerulea bethseba* Reiche & Saulcy, 1858 Filistin, Irak, Ürdün, Lübnan ve Suriye'de bulunur. Dolayısıyla bu çalışmada incelenen örnekler *P. caerulea baccueti* (Brullé, 1832) alt türüne aittir.

Phytoecia icterica (Schaller, 1783)

= ssp. *icterica* Schaller, 1783

= ssp. *annulipes* Mulsant, 1863

Diğer isimlendirmeler: ephippium Fabricius; *ragusana* Küster.

Resim 3.80. *Phytoecia icterica* (Schaller, 1783)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 7 mm. Baş, pronotum ve elytra siyah olup elytra uca doğru orta yan kısımlarda belli belirsiz kırmızılık taşır. Ön bacağın uçtan itibaren yarısı ile tibia, orta ve arka femurların orta kısımları turuncu olup bacakların diğer kısımları siyahtır. Antenler siyahtır. Abdomen siyah olup ince, beyazımsı tüylüdür (Resim 3.80).

İncelenen materyal: Antalya: Akseki-Gündoğmuş, 591 m, N 36 48 E 31 45, 14.05.2006, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Türkiye [Winkler, 1924-1932; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998]; Anadolu ve Trakya *P. annulipes* olarak [Winkler, 1924-1932];

İstanbul: Merkez civarı [Demelt & Alkan, 1962]; Bitlis: Sarıkonak , Kars: Sarıkamış [Adlbauer, 1992]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Türkiye *P. annulipes* olarak [Lodos, 1998]; Bayburt: Maden, Erzurum: Üniversite Kampüsü / Ilıca (Atlıkonak) / Narman (Kireçli geçidi) / Pasinler / Çalıyazı / Şenkaya (Hoşköy) / İçmesuyu / Soğanlı Dağları, Hatay: Erzin, Kars: Sarıkamış (Şeytangeçmez), Konya: Güneysınır (Gürağaç) [Tozlu et al., 2003]; Afyon: Sultandağı (Sultan Dağları), Yozgat: Çiğdemli (Gökiniş köyü) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Çorum, Kütahya: Dumlupınar [Özdikmen et al., 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı) [Özdikmen & Demir, 2006]; Osmaniye: Zorkun, Aksaray: Güzelyurt (Selime), Ankara: Kızılcahamam (Yenimahalle köyü) *P. ictERICA annulipes* olarak [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Kahramanmaraş-Andırın yolu (Körsülü köprüsü civarı / Karbasan köyü civarı) / Pazarcık (Aksu köprüsü / Kocalar köyü / Kısık köyü / Osmandede köyü) / Merkez (Türkoğluaraplar köyü / Kavaklı) / Afşin (Tanır) / Elbistan-Ekinözü yolu (Ekinözü civarı) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Kastamonu: Kastamonu-Tosya (Daribükü köyü) / Küre / Küre-Ağılı yolu, Azdavay-Pınarbaşı, Bolu: Yeniçağa-Mengen yolu (Çamlık köyü) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, İtalya, ?Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, ?Belçika, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye.

Korotip: Turano-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen yaygın olarak bulunur. Türkiye'de iki alt türle temsil edilmektedir: *P. ictERICA annulipes* Mulsant, 1863 ve nominatif *P. ictERICA ictERICA* (Schaller, 1783) olmak üzere. Bu alt türlerin yayılışlarının açıklanmasına ihtiyaç vardır. Bu tür bu çalışma ile Antalya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Phytoecia manicata Reiche et Saulcy, 1858

Diğer isimlendirmeler: Yok.

Resim 3.81. *Phytoecia manicata* Reiche et Saulcy, 1858'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 6 mm. Baş, pronotum ve elytra siyah olup elytra uca doğru yan kısımlarda belli belirsiz kırmızılık taşır. Elytra baş ve pronotumdan daha büyük noktalıdır. Ön bacağın femurun uç kısmı ile tibiası turuncu olup bacakların diğer kısımları siyahtır. Antenler siyahtır. Abdomen siyah olup ince, beyazımsı tüylüdür (Resim 3.81).

İncelenen materyal: Konya: Derebucak, 1221 m, N 36 22 E 31 29, 16.05.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: İzmir: Efes [Demelt & Alkan, 1962]; İzmir: Selçuk, Efes, Adana: Kozan [Demelt, 1961 ve 1963 Ex. Öymen, 1987]; Osmaniye: Nurdağı geçidi [Adlbauer, 1988]; Türkiye [Lodos, 1998]; Isparta: Yalvaç [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Kahramanmaraş: Kahramanmaraş-Andırın yolu (Körsülü köprüsü civarı, Karbasan köyü civarı), Nurhak (Alçıçek köyü), Göksun (Mehmetbey köprüsü civarı),

Pazarcık (Aksu köprüsü, Kısık köyü, Sakarkaya köyü, Evri), Sütçü İmam Üniversitesi kampüsü, Çağlayancerit, Tekir, Afşin (Soğucak-Nadir yolu), Andırın (Kabaklar köyü), Andırın-Çokak yolu (Çınar, Parmaksız ovası), Merkez, Göksun-Çardak yolu [Özdikmen & Okutaner, 2005]; İzmir, Siirt: Tillo, Diyarbakır: Lice, Konya: Beyşehir [Özdikmen et al., 2005]; Hatay: İskenderun, Kurtbağı köyü girişi, Dört Yol (Yahyalı), Osmaniye: Düziçi (Gökçayır), Bahçe (Buğdaycık) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Adana: Pozantı-Mersin yolu [Özdikmen, 2006].

Genel yayılış: Türkiye, Suriye, Ürdün, Lübnan, Filistin.

Korotip: E-Mediterranean (Palestino-Taurian).

Yorumlar: Bu tür Türkiye'nin güney kısımlarında yaygın olarak bulunur.

Phytoecia pustulata (Schrank, 1776)

= ssp. *pustulata* Schrank, 1776

= ssp. *murina* Marseul, 1869

= ssp. *pulla* Ganglbauer, 1886

Diğer isimlendirmeler: *poseganus* Piller et Mitterpacher; *vulneratus* Schaller; *lineola* Fabricius; *abdominalis* Chevrolat; *adulta* Ganglbauer; *gibbicollis* Reitter; *pilipennis* Reitter; *vexans* Reitter; *intermedia* Pic; *obscupes* Pic; *macedonica* Pic; *brevenotata* Pic; *parvimacula* Roubal; *coeruleata* Breuning; *parterufoabdominalis* Breuning; *kryzhanovskii* Kostin.

Resim 3.82. *Phytoecia pustulata* (Schrank, 1776)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 7-9 mm. Baş, pronotum ve elytra siyahtır. Baş ve pronotum yatık, uzun, beyazımsı tüylüdür. Pronotum orta kısımda uzunlamasına yerleşmiş üzeri noktasız, turuncu bir alan taşır. Elytra baş ve pronotumdan daha iri noktalıdır. Ön bacağın uçtan itibaren yarısı ile tibia, orta ve arka femurların orta kısımları turuncu olup bacakların diğer kısımları siyahtır. Antenler siyah olup ince beyazımsı tüylüdür. Abdomen siyah olup son abdomen segmentleri turuncudur. (Resim 3.82).

İncelenen materyal: Konya: Hadim, 1569 m, N 36 58 E 32 26, 14.05.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır: Sorkun kasabası, 1281 m, N 37 09 E 32 08, 15.05.2007, 1 örnek; Konya: Gencek- Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Bilecik [Bodemeyer, 1900]; Türkiye [Winkler, 1924-1932; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama, 2002; Özdikmen, 2006]; Amasya [Breuning et Villiers, 1967]; Konya: Akşehir [Demelt, 1963 Ex. Öymen, 1987]; Samsun : Karadağ [Öymen, 1987]; Osmaniye : Nurdağı geçidi [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Kahramanmaraş: Nurhak (Nurhak-Malatya yolu, Tatlar) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Düzce: Yığılca (Dutlar köyü

çıkışı), Bolu: Bolu-Gerede yolu (Susuz Kınık köyü) / Gerede–Kızılcahamam [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, İtalya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Orta Asya, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran.

Korotip: Turano-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen oldukça yaygın olarak bulunur ve Türkiye'de nominatif alt türle temsil edilmektedir. Bu türün bilinen diğer alt türleri olan *P. pustulata pulla* Ganglbauer, 1886 Rusya ve Kazakistan'ın Avrupa kısımlarında, Kafkasya, Orta Asya'da ve *P. pustulata murina* Marseul, 1869 ise Kafkasya, İran ve Yakın Doğu'da (Kuzeydoğu Türkiye'de de bulunması olasıdır) yayılır.

Phytoecia virgula (Charpentier, 1825)

Diğer isimlendirmeler: *punctum* Ménétries; *cyclops* Küster; *grisea* Pic; *bravardi* Pic; *major* Pic.

Resim 3.83. *Phytoecia virgula* (Charpentier, 1825)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 8 mm. Baş, pronotum ve elytra siyahtır. Baş ve pronotum dik, uzun, siyahımsı tüylüdür. Pronotum orta kısımda ön kenara yakın olarak yerleşmiş yuvarlağımsı, orta kısmı noktasız, turuncu bir alan taşır. Elytra baş ve pronotumdan daha iri noktalı olup yarı yatık, siyahımsı tüylüdür. Ön femurun uçtan itibaren yarısı ile tibia uç kısmı hariç, orta ve arka femurların orta kısımları turuncu olup bacakların diğer kısımları siyahtır. Antenler siyah olup ince beyazımsı tüylüdür. Abdomen siyah olup sondan bir önceki segment turuncudur. (Resim 3.83).

İncelenen materyal: Konya: Gencek- Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 2 örnek; Konya: Derebucak, 1217 m, N 37 22 E 31 29, 20.05.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs

Türkiye kayıtları: Konya: Akşehir [Bodemeyer, 1900]; İstanbul: Çengelköy, İzmir: Bornova, Isparta: Eğirdir [Demelt & Alkan, 1962]; Ankara: Keçiören, Amasya: Merkez / Merzifon (Sırıklı) *P. virgula cyclops* olarak [Breuning et Villiers, 1967]; Bingöl: Kuruca [Fuchs et Breuning, 1971]; Konya: Akşehir, Hatay: İskenderun, Denizli [Tuatay et al., 1972]; İzmir: Ödemiş (Bozdağ) - Fairmaire, 1866; Eskişehir - İyriboz; Konya: Akşehir [Petrovitz & Ressler Ex. Gül-Zümreoğlu, 1975]; Ankara:

Beynam / Eymir gölü civarı, Manisa: Keçiliköy, İzmir: Bayındır [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Özdikmen & Demirel, 2005]; Ankara: Bala, Adıyaman: Kahta [Öymen, 1987]; Burdur: Bucak [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Anadolu [Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002]; Bilecik: Merkez, Erzincan: Tercan (Yazıören), Erzurum: Uzunahmet / Ilıca (Atlıkonak), Hatay: Dört Yol (İcadiye) / İskenderun (Sarımazı), Kars: Sarıkamış [Tozlu et al., 2003]; Isparta: Yalvaç (Sultan Dağları), Erzurum: Aşkale (Yeniköy) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Konya: Akşehir / İçerichumra, Denizli, Ankara: Beynam / Çubuk barajı / Kızılcahamam / Kazan (Orhaniye), Eskişehir: Mahmudiye [Özdikmen et al., 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Işık Dağı) / Şereflikoçhisar, Aksaray: Eski (Eşmekaya) / Nevşehir girişi, Konya: Kulu (Tavşançalı / Konya Makası) / Cihanbeyli (Karatepe), Niğde: Bor-Altunhisar / Çamardı (Bademdere-Elmalı) / Araplı-Höyük [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Göksun (Alparslan Türkeş Piknik Alanı / Göksun-Kayseri yolu, Mehmetbey köprüsü civarı / Kireçköy) / Pazarcık (Aksu köprüsü / Merkez / Evri-Karahöyük yolu) [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Bolu: Gerede-Bolu yolu / Bolu-Gerede yolu (Susuz Kınık köyü), Karabük: Safranbolu (Konarı köyü), Bartın: Bartın-Çaycuma yolu (Çiftlik köyü), Kastamonu: Daday civarı [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, İtalya, Sicilya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Litvanya, Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan'ın Avrupa kısımları), Orta Asya, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Filistin, Suriye, Ürdün, Lübnan, İsrail.

Korotip: Turano-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen yaygın olarak bulunur. Bu çalışma ile Antalya İli ve dolayısıyla çalışma alanı için ilk defa kayıt edilmektedir.

Opsilia Mulsant, 1862

[Tip tür: *Opsilia flavicans* Mulsant, 1862.

= *Leptura coerulescens* Scopoli, 1763]

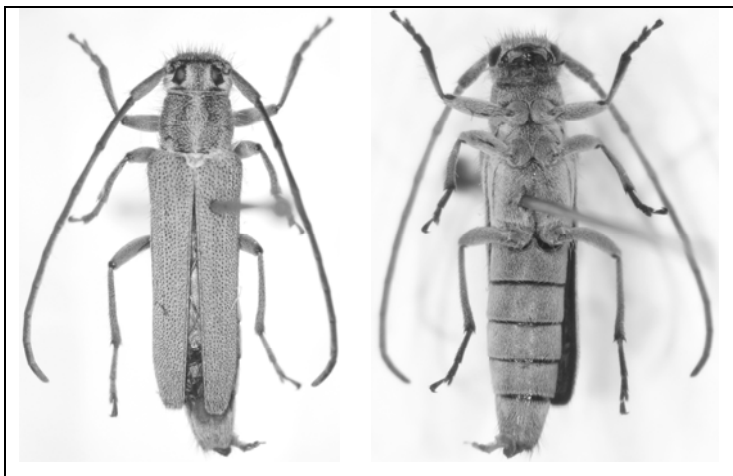
Opsilia coerulescens (Scopoli, 1763)

= ssp. *coerulescens* Scopoli, 1763

= ssp. *Giritnsis* Breuning, 1947

Diğer isimlendirmeler: *viridiuscula* Goeze; *virescens* Fabricius; *subcoerulea* Geoffroy; *aeruginosa* Mulsant; *flavescens* Mulsant; *flavicans* Mulsant; *chlorizans* Chevrolat; *grisescens* Chevrolat; *cobaltina* Chevrolat; *incerta* Mulsant; *obscura* Brisout; *viridescens* Ganglbauer; *chlorizans* Ganglbauer; *nigrita* Nedelkow; *dufourii* Aurivillius; *marthae* Breuning; ? *tienschanica* Fuchs.

Genel karakterler: Boy 7,5-11,5 mm. Baş, pronotum ve elytra siyah olup çok sık, yeşilimsi gri tüylüdür. Pronotumdaki tüyler orta kısımda ve yanlarda sıklaşarak üç adet uzunkamasına şerit oluştururlar. Elytra pronotumdan daha iri noktalıdır. Bacaklar siyah olup yeşilimsi gri tüylerle kaplıdır. Antenler ve abdomen siyah olup abdomenm sık, yeşilimsi gri tüylerle kaplıdır. (Resim 3.84).

Resim 3.84. *Opsilia coerulescens* (Scopoli, 1763)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

İncelenen materyal: Antalya: Güzelbağ-Alanya: Güzelbağ çıkışı, 794 m, N 36 42 E 31 54, 15.05.2006, 2 örnek. Antalya: Alanya: Güzelbağ, 860 m, N 36 43 E 31 55, 15.05.2006, 1 örnek. Konya: Seydişehir'e 10 km kala, Akçalar, 1127m, N 37 30 E 31 52, 13.05.2006, 1 örnek; Konya: İbradı-Derebucak yolu: Derebucak'a 12 km kala, 1213 m, N 37 18 E 31 27, 11.06.2007, 5 örnek; Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Huğlu civarı, 1410 m, N 37 28 E 31 37, 11.06.2007, 8 örnek; Konya: İbradı-Derebucak yolu: Derebucak'a 12 km kala, 1388 m, N 37 28 E 31 37, 12.06.2007, 4 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca, Yükseklik: 1460 m, N 37 08 E 32 15, 13.06.2007, 2 örnek; Konya: Bozkır: Dere kasabası, 1252 m, N 37 10 E 32 09, 13.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim-Alanya yolu: Alanya'ya 70 km kala, 1298 m, N 36 45 E 32 27, 09.07.2007, 4 örnek; Konya: Bozkır, 1229 m, N 37 10 E 32 14, 10.07.2007, 3 örnek; Konya: Derebucak, 1217 m, N 37 22 E 31 29, 20.05.2008, 3 örnek; Konya: Gencek-Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 7 örnek; Antalya: İbradı-Akseki yolu, 984 m, N 37 05 E 31 36, 20.05.2008, 4 örnek; Konya: Bozkır-Hadim yolu: Hadim'e 22 km kala, 1344 m, N 37 02 E 32 19, 21.05.2008, 3 örnek; Antalya: Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50, 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı: Başlar köyü civarı, 1190 m, N 37 07 E 31 34, 10.06.2008, 12 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca köyü civarı, 1490 m, N 37 09 E 32 15, 12.06.2008, 2 örnek; Konya: Ahırlı: Aliçerçi köyü civarı, 1213 m, N 37 14 E 32 09, 12.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Konya: Zanapa [Bodemeyer, 1906]; Türkiye [Winkler, 1924-1932; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002]; Adana: Toros Dağları (Pozantı, Bolkar Dağları) [Villiers, 1959]; İstanbul: Polonez köy / Alem Dağı / Beykoz / Anadoluhisarı / Çengelköy, İzmir: Merkez civarı / Kemalpaşa / Efes / Bergama, Antalya: civarı Merkez / Belkıs (Aspendos, Cumali) / Antitoros Dağları (Bey Dağları, Korkuteli) / Alanya ve civarı, Isparta: Eğirdir ve civarı [Demelt & Alkan, 1962]; Çorum: İskilip, Ankara: Çubuk, Samsun: Havza, Amasya [Breuning et Villiers, 1967]; Adana: Çallıdağı, Ankara: Çubuk *Opsilia coerulescens grisescens* olarak [Breuning et Villiers, 1967]; Malatya: Arguvan, Çorum, Amasya, Bursa: Karacabey, Erzurum [Gfeller, 1972]; Adana,

Konya: Akşehir, Karaman [Tuatay et al., 1972]; Isparta, Ankara, İzmir, Denizli, Muğla, Manisa [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Erzurum ve civarı [Özbek, 1978]; Erzurum ve civarı *Opsilia coerulescens grisescens* olarak [Özbek, 1978]; Bolu: Abant, Sinop: Dranaz Dağı, Kastamonu [Sama, 1982]; Kırklareli: Dereköy [Öymen, 1987]; İzmir: Efes, Nevşehir: Göreme, Aydın: Karacasu, Antalya: Alanya, İçel: Tarsus (Çamlıyayla) / Güzeloluk, Osmaniye: Nurdağı geçidi, Niğde: Çiftehan [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; İçel: Arslanköy [Rejzek et al., 2001]; Antalya: Arapsuyu, Ardahan: Merkez, Artvin: Merkez (Ormanlı) / Ardanuç (Akarsu) / Şavşat, Bayburt: Maden, Diyarbakır: Silvan, Erzincan: Merkez (Bahçe) / Üzümlü / Bayırbağ, Erzurum: Üniversite Kampüsü / 4. kuyu / Aşkale (Sinanoğlu) / Ilıca (Kveilli) / İspir (Madenköprübaşı) / Oltu / Başaklı / Çamlıbel / Sarısaz / Olur (Coşkunlar) / Pasinler / Büyükdere / Çalıyazı / Şenkaya (Turnalı) / Yayla / Tortum (Söğütlü), Kars: Sarıkamış / Akkurt / Karakurt (Şeytangeçmez), Konya: Çumra / Güneysınır (Gürağaç), Sivas: Türkeşlik, Trabzon: Merkez [Tozlu et al., 2003]; Isparta: Sütçüler (Yeşildere mevki) / Eğirdir (Kovada Milli Parkı / Eğirdir-Gelendost) / Yalvaç (Sultan Dağları), Antalya: Alanya (Çayarası-Cırlasun) / Kaş (Gömbe, Sinekçibeli), Konya: Taşkent (Beyreli köyü), Burdur: Bucak (Çamlık köyü), Yozgat: Akdağmağdeni (Yukarı Çulhalı köyü), Gümüşhane: Kelkit (Günyurdu köyü) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Gaziantep: Islahiye (Yağızlar köyü, Altınüzüm) / Nurdağı (Belpınar köyü), Artvin: Yusufeli (Kılıçkaya-Yusufeli, Yeseli tepesi civarı / Çevreli köyü), Aksaray: Ağaçören / Gülağaç (Kızılkaya köyü), Kırşehir: Mucur yolu (Maliye Ormanı, Yeşilyurt yolu sapağı), Nevşehir: Avanos (Özkaynak yolu sapağı) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Konya: Akşehir / Merkez / Bozkır (Ulupınar), Adana, Ankara: Merkez / Eymir / Çubuk / Ayaş (Ilıca / Sirkeli) / Kazan, Isparta: Uluborlu, Karaman: Dilheyan, Nevşehir: Avanos / Hacıbektaş, Bolu: Mudurnu, Çankırı: Eldivan, Eskişehir: Sarıcakaya (Mayıslar Farm) [Özdikmen et al., 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı / Salın köyü / Yenimahalle) [Özdikmen & Demir, 2006]; Nevşehir: Avanos, Ankara: Kızılcahamam (Aköz köyü / Yukarı Çanlı / Güvem), Aksaray: Hasan Dağı (Aşağı Dikmen köyü) / Doğanstepe (Yalnız ağaç) / Gülağaç (Kızılkaya, Aşıklı Höyük) / Ağaçören (Yeşilşabanlı, Velipınarı) / Aksaray-Ulukışla yolu, Konya: Cihanbeyli (Karatepe) / Kulu / Ereğli çıkışı 3. km, Niğde:

Ulukışla-Altunhisar yolu / Bor-Altunhisar / Bor (Üstünkaya) / Fertek / Sazlıca / Niğde-Bor yolu / Ulukışla civarı / Kayseri girişi-Niğde / Çamardı (Bademdere-Elmalı / Merkez) / Ulukışla çıkışı, Kayseri: Yahyalı (İlyaslı / Derebağı, Şelale mevkii / Senirköy), Adana: Pozantı-Mersin yolu, İçel: Mut-Karaman yolu (Değirmenbaşı / Gökçeören çamlığı) [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Ekinözü (Merkez / Alpınar köyü) / Afşin (Tanır-Afşin yolu / Tanır / Emirli, Gerger) / Göksun (Küçüksu köyü, Göçük yaylası / Göksun-Çardak yolu, Kocaahmet köyü) / Tekir / Andırın-Çokak yolu 4. km [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Zonguldak: Yedigöller-Devrek, Kastamonu: Kastamonu-Araç yolu / Kastamonu-Tosya yolu (Tosya-Ilgaz geçidi) / Ağılı-Azdavay yolu (Yumacık köyü) / Pınarbaşı (Uzunçam köyü) / Şenpazar-Azdavay yolu (Yumacık köyü) / Ilgaz-Tosya yolu / Kastamonu-İnebolu yolu / Doğanyurt-Dağyurdu / Daday / Daday-Araç yolu (Akılçalma köyü) / Araç civarı, Çankırı: Boyalı-Kurşunlu, Sinop: Ayancık (Akgöl), Çorum: Kargı (Gölet Yaylası civarı), Bolu: Mengen (Devrek-Mengen, Mengen girişi) / Bolu-Gerede yolu (Susuz Kınık köyü) / Gerede otoyolu girişi / Gerede-Karabük yolu (Dikmen ve Sungur köyleri) / Kastamonu-Tosya (Darıbük köyü) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Hollanda, Almanya, Lüksemburg, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, ?Litvanya, ?Beyaz Rusya, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Libya, Tunus, Cezayir, Fas), Sibiryaya, Orta Asya, Türkistan, Çin, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Suriye, Ürdün, Filistin, İsrail.

Korotip: Sibero-European + Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur ve nominatif alt tür ile Türkiye'de temsil edilmektedir. Türün bilinen diğer alt türü olan *Opsilia coerulescens cretensis* Breuning, 1947 sadece Girit'te bulunur.

Blepisanis Pascoe, 1866

[Tip tür: *Phytoecia melanocephala* Fabricius, 1787]

Blepisanis vittipennis (Reiche, 1877)

Diğer isimlendirmeler: leuthneri Ganglbauer; *inhumeralis* Pic; *pallidior* Pic.

Resim 3.85. *Blepisanis vittipennis* (Reiche, 1877)'in genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 11 mm. Baş ve pronotum siyah olup dik, beyazımsı tüylüdür. Elytra siyah olup humeral bölgeden apekse kadar uzanan çok geniş turuncu renkli bir alan taşır. Elytra yüzeyi iri ve düzenli noktalıdır. Bacaklar turuncu olup Tarsuslar, femurların kaideleri ile ve tibiaların uç kısımları siyahtır. Tüm bacaklar sık, uzun ve beyaz tüylüdür. Antenler siyahtır. Abdomen siyah olup abdomenin son segmenti turuncudur. (Resim 3.85).

İncelenen materyal: Konya: Şeydişehir, 1108 m, N 37 24 E 31 54, 12.06.2007, 1 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Türkiye [Winkler, 1924-1932; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama & Rapuzzi, 2000]; Türkiye *Opsilia vittipennis* a. *pallidior* olarak Pic, 1901 [Winkler, 1924-1932]; İzmir: Bergama [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Ankara [Breuning et Villiers, 1967]; Antalya [Demelt, 1961 ve 1963 Ex. Öymen, 1987]; Ankara: Kızılcahamam, Erzurum: Aşkale [Adlbauer, 1992]; Adıyaman: Karadut köyü civarı [Rejzek & Hoskovec, 1999]; Adana [Rejzek et al., 2001]; Erzincan, Erzurum [Tozlu et al., 2003]; Burdur: Yeşilova (Eşeler Dağı), Yozgat: Çiğdemli (Gökiniş köyü), Denizli: Acıpayam (Köse köyü) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Manisa: Turgutlu Çardağı (Aysekisi tepesi), Osmaniye: Zorkun yaylası yolu (Ürün yaylası), Yarpuz yolu (Karataş mevkii), Yarpuz girişi (Cebel), Çulhalı köyü ve Yeşil köyü (Hasanbeyli), Kahramanmaraş: Türkoğlu (Kaledibi köyü) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Ankara: Sincan (Mülk, Ayaş Dağı) [Özdikmen & Demir, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı), Konya: Kulu, Niğde: Bor-Altunhisar ve Bor (Üstünkaya) [Özdikmen, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Yunanistan, Bulgaristan), Kafkasya, Türkiye, Suriye.

Korotip: E-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de oldukça yaygın olarak bulunur.

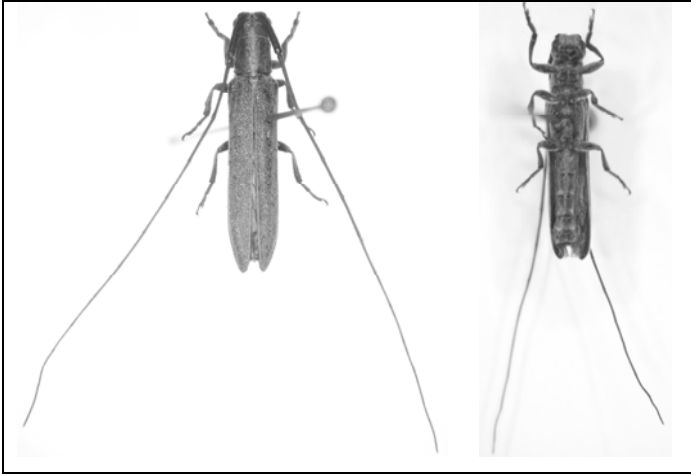
Tribus: Agapanthiini

Calamobius Guérin, 1846

[Tip tür: *Cerambyx gracilis* Creutzer, 1799. = *Saperda filum* Rossi, 1790]

Calamobius filum (Rossi, 1790)

Diğer isimlendirmeler: *hirtus* Fabricius; *gracilis* Creutzer; *marginellus* Fabricius; *tenuis* Blanco; *magnini* Pic; *decoloripes* Pic.

Resim 3.86. *Calamobius filum* (Rossi, 1790)' un genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 7-12,5 mm. Tüm vücut siyahtır. Başta verteks üzerinde ortada sıklaşan tüylerin oluşturduğu, çok belirgin olmayan bir çizgi bulunur. Pronotumda ise ortada ve yanlarda uzunlamasına yerleşmiş üç adet şerit bulunur. Elytra dağınık yayılmış, yatık, sarımsı tüyler taşır. Bacaklar siyah olup beyazımsı tüylerle kaplıdır. Anten siyah olup çok uzun ve incedir. Abdomen siyah beyazımsı tüylerle kaplıdır. Tüyler segmentlerin uç kısımlarında daha sıklaşmıştır. (Resim 3.86).

İncelenen materyal: Antalya: Alanya-Taşkent: Karapınar k. Çıkışı, 1100m, N 36 36 E 32 24, 16.05.2006, 103 örnek; Antalya: Alanya: Şihlar köyü yaylası, 1192 m, N 36 39 E 32 25, 13.05.2007, 16 örnek; Antalya: Gündoğmuş, 1002 m, N 36 48 E 31 51, 16.05.2007, 7 örnek; Antalya: Akseki-Manavgat yolu, Gündoğmuş sapağı, 215 m, N 36 46 E 31 44, 10.06.2007, 1 örnek; Konya: Hadim-Bozkır yolu, Yazdamı köyü civarı, 1434 m, N 37 07 E 32 17, 13.06.2007, 1 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 14.06.2007, 6 örnek; Antalya: Alanya: Dikmetaş yaylası, 1142 m, N 36 35 E 32 26, 14.06.2007, 1 örnek; Konya: Gencek- Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 3 örnek; Konya: Derebucak, 1217 m, N 37 22 E 31 29, 20.05.2008, 4 örnek; Antalya : İbradı : 1300 m, N 37 08 E 31 32, 20.05.2008, 4 örnek; Antalya: İbradı-Akseki yolu, 984 m, N 37 05 E 31 36, 20.05.2008, 4 örnek; Antalya: Alanya: Karapınar köyü, 1154 m, N 36 36 E 32 25, 21.05.2008, 6 örnek; Antalya: İbradı: Başlar köyü civarı, 1190 m, N 37 07 E 31 34,

10.06.2008, 3 örnek; Konya: Taşkent-Alanya: Çayarası mevkii, 1336 m, N 36 38 E 32 24, 11.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: İstanbul: Çengelköy [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; Muğla: Bodrum (Karatoprak) [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Kocaeli: İzmit (Hereke) [Sama, 1982]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Sama & Rapuzzi, 2000; Sama, 2002]; Osmaniye: Nurdağı geçidi [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; İstanbul, Bursa, Çanakkale: Gökçeada, Muğla [Lodos, 1998]; Isparta: Eğirdir (Akbelenli-Sütçüler / Aşağı Gökdere), Antalya: Kemer (Olimpos Dağı), Burdur: Bucak (Çamlık köyü) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Bolu: Kaynaşlı, Sakarya: Sapanca [Özdikmen et al., 2005]; Hatay: İskenderun (Gediksaray / Güzelyayla yolu) / Samandağı (Çevlik Kaya Mezarları / Büyükkaya çayı (Fidanlı, Uzunbağ)) / İskenderun-Belen (Atik yaylası) / Kırıkhan (Alabeyli köyü) / Hassa (Sögüt köyü yolu), Gaziantep: Nurdağı (Karaburçlu köyü girişi), Manisa: Turgutlu Çardağı (Aysekisi tepesi), İzmir: Menderes (Efem çukuru köyü) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Ankara: Kızılcahamam (Yenimahalle / Aköz köyü) [Özdikmen & Demir, 2006]; Adana: Pozantı-Mersin yolu, İçel: Fındıkpınarı / Silifke-Uzuncaburç yolu [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Göksun (Saraycık köyü / Kireçköy) / Püren geçidi / Kahramanmaraş-Andırın yolu (Körsülü köprüsü civarı / Karbasan köyü civarı) / Pazarcık (Kocalar köyü / Armutlu köyü) / Kahramanmaraş-Kavaklı yolu (Kavaklı girişi / Sütçü İmam Üniversitesi Kampüsü / Merkez (Türkoğluaraplar köyü) [Özdikmen & Okutaner, 2006].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Malta, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Ukrayna, Kırım, ?Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Libya, Tunus, Cezayir, Fas), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Suriye, Ürdün, Kıbrıs.

Korotip: Turano-Europeo-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye’de özellikle batı yarıda olmak üzere oldukça yaygın olarak bulunur. Bu çalışma ile Konya İli için ilk defa kayıt edilmektedir.

Agapanthia Serville, 1835

[Tip tür: *Saperda cardui* Fabricius, 1801.

= *Cerambyx cardui* Linnaeus, 1767]

Subgenus *Synthapsia* Pesarini & Sabbadini, 2004

[Tip tür: *Saperda kirbyi* Gyllenhal, 1817]

Agapanthia kirbyi (Gyllenhal, 1817)

Diğer isimlendirmeler: *latipennis* Mulsant; *zawadskyi* Fairmaire.

Resim 3.87. *Agapanthia kirbyi* (Gyllenhal, 1817)‘ nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 13-17 mm. Tüm vücut siyahtır. Baş verteksde ortada sarı tüylerin oluşturduğu kalın bir şerit taşır. Ayrıca dik, uzun ve siyah tüylere sahiptir. Pronotumda ortada ve yanlarda uzunlamasına yerleşmiş üç adet, kalın, sarı şerit taşır. Elytra çok sık, kısa, sarı tüylerle kaplıdır. Bacaklar siyah olup sık, yatık, sarı tüylerle

kaplıdır. Anten siyah olup 3. segmentin kaideden itibaren 2/3'lük kısmı, diğer segmentlerin ise yarısı turuncu renklidir. 3, 4, 5 ve 6. segmentler uçtaki siyah kısımlarında 6. segmente doğru azalmak üzere uzun siyah tüyler taşır. Abdomen siyah olup çok sık, sarı tüylerle kaplıdır (Resim 3.87).

İncelenen materyal: Konya: Bozkır: Yalnızca civarı, 1437 m, N 37 09 E 32 15, 13.06.2007, 1 örnek; Antalya: Gündoğmuş, 1024 m, N 36 49 E 31 57, 10.06.2007, 2 örnek; Konya: Gencek- Derebucak, 1212 m, N 37 25 E 31 29, 20.05.2008, 9 örnek; Antalya: Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50, 09.06.2008, 2 örnek; Antalya: İbradı, 1008 m, N 37 05 E 31 36, 09.06.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı: Başlar köyü civarı, 1190 m, N 37 07 E 31 34, 10.06.2008, 1 örnek; Konya: Hadim: Korualan kasabası civarı, 1648 m, N 36 58 E 32 24, 12.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Bilecik [Bodemeyer, 1906]; Adana: Toros Dağları (Pozantı, Bolkar Dağları) [Villiers, 1959]; İzmir: Efes [Demelt & Alkan, 1962; Demelt, 1963]; İçel: Alata [Breuning et Villiers, 1967]; Konya: Akşehir [Tuatay et al., 1972]; Ankara: Karagöl, İzmir: Selçuk (Efes) [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Niğde: Carayad geçidi [Sama, 1982]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998; Sama, 2002]; Bursa: Karacabey, İçel: Mersin (Kuzucubelen) [Öymen, 1987]; Edirne, Bursa: Uludağ, Bilecik, İzmir, Eskişehir, Ankara: Kızılcahamam (Azapderesi) / Gölbaşı, Isparta: Eğirdir, Konya: Akşehir, Kayseri: Merkez / Yeşilhisar, Amasya, Niğde: Çamardı (Bulgar-Maden), İçel: Çamalan, Toros Dağları, Adana: Cilicia, Kahramanmaraş, Bitlis, Van (Önalp, 1988); Burdur: Sagalassos, İçel: Erdemli, Osmaniye: Nurdağı geçidi, Niğde: Çiftehan [Adlbauer, 1988]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Adana: Balcalı, Bingöl: Solhan (Buğlan geçidi), Bursa: Uludağ (Kadıyayla), Erzincan: Kemaliye (Sandıklı), Erzurum: Palandöken / Oltu (Çamlıbel) / Uzundere (Dikyar), Kars: Sarıkamış (Karakurt, Akkurt) / Karakurt (Şeytangeçmez), Tokat: Merkez [Tozlu et al., 2003]; Antalya: Kemer (Olimpos Dağı) / Gömbe (Sütleğen / Sinekçibeli geçidi, Sinekçi köyü), Burdur: Bucak (Çamlık köyü), Isparta: Yalvaç (Sultan Dağları / Yarıkkaya köyü), Afyon: Sultandağı [Özdikmen &

Hasbenli, 2004]; Niğde: Şıhlar, Ankara: Kızılcahamam, Isparta, Siirt [Özdikmen et al., 2005]; Manisa: Turgutlu Çardağı (Aysekisi tepesi), Kocaeli: İzmit (Beşkayalar Milli Parkı), Kırşehir: Boztepe yolu [Özdikmen & Demirel, 2005]; Adana: Pozantı, Ankara: Çal Dağı [Özdikmen & Demir, 2006]; Aksaray: Aşağı-Yukarı Dikmen, Niğde: Ulukışla çıkışı-Pozantı, İçel: Silifke-Kırobası yolu, Adana: Pozantı-Mersin yolu [Özdikmen, 2006]; Çorum: Kargı (Göletdere, Karagöl köyü) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (İspanya, Fransa, İtalya, Arnavutluk, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Ukrayna, Kırım, Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları), Orta Asya, Kazakistan, Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Suriye, İsrail.

Korotip: Turano-European.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de oldukça yaygın olarak bulunur.

Subgenus *Agapanthiella* Pessarini & Sabbadini, 2004

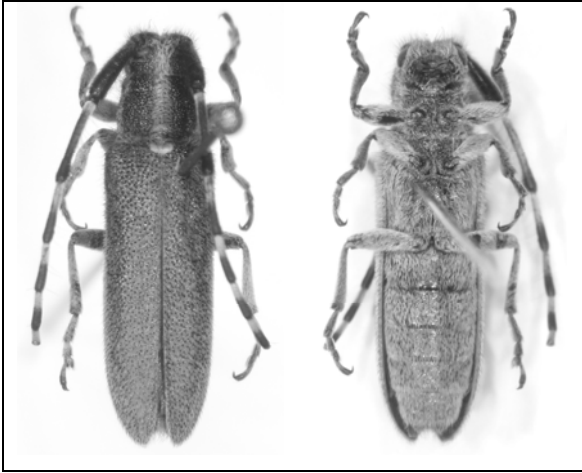
[Tip tür: *Cerambyx villosoviridescens* De Geer, 1775]

Agapanthia cynarae (Germar, 1817)

= ssp. *cynarae* Germar, 1817

= ssp. *michaeli* Slama, 1987

Diğer isimlendirmeler: *decora* Krynicki; *diversicornis* Pic.

Resim 3.88. *Agapanthia cynarae* (Germar, 1817)' nın genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 12,5-15 mm. Tüm vücut siyahtır. Baş verteksde ortada sarı tüylerin oluşturduğu bir şerit taşır. Ayrıca dik, uzun ve siyah tüylere sahiptir. Pronotumda ortada ve yanlarda uzunlamasına yerleşmiş üç adet, sarı şerit bulunur. Elytra seyrek dağılmış, kısa, sarı tüylerle kaplıdır. Bacaklar siyah olup yatık, sarı tüylerle kaplıdır. Anten siyah olup 3. segmentin kaideden itibaren 2/3'lük kısmı, diğer segmentlerin ise yarısı turuncu renklidir. 1. ve 2. anten segmenti uzun, siyah tüylü olup diğer 3. anten segmenti kaidede, diğer segmentler ise turuncu renkli kısımlarda beyaz tüyler taşır. Abdomen siyah olup yan kenarlarda daha sık, dağınık, sarı tüylerle kaplıdır (Resim 3.88).

İncelenen materyal: Konya: Beyşehir-Akseki yolu: Huğlu civarı, 1410 m, N 37 28 E 31 37, 11.06.2007, 2 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca, 1460 m, N 37 08 E 32 15, 13.06.2007, 5 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca civarı, 1437 m, N 37 09 E 32 15, 13.06.2007, 2 örnek.

Fenoloji: Haziran

Türkiye kayıtları: Amasya *A. boeberi* olarak [Villiers, 1959]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998]; Bilecik: Merkez [Öymen, 1987]; İçel: Erdemli [Adlbauer, 1988]; Edirne, İstanbul, Bursa: Uludağ, Bilecik, Erzurum *A. boeberi*

olarak [Önalp, 1989]; Türkiye *A. boeberi* olarak [Lodos, 1998]; Trakya [Sama, 2002]; Konya: Akşehir (Engelli köyü) *A. boeberi* olarak [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Kocaeli: İzmit (Gebze, Köseler köyü, Ballıkayalar Milli Parkı) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Çorum: Kargı (Kargı yaylası yolu), Amasya: Merzifon (Tavşan Dağı) [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (?Fransa, İtalya, Malta, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Trakya, Macaristan, ?Avusturya, ?Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Ukrayna, Kırım, ?Moldova, Rusya'nın Avrupa kısımları), ?Kuzey Afrika (Cezayir), ?Kafkasya, ?Transkafkasya, Türkiye.

Korotip: E-Mediterranean (NE-Mediterranean) + Turano-European (Ponto-Pannonian).

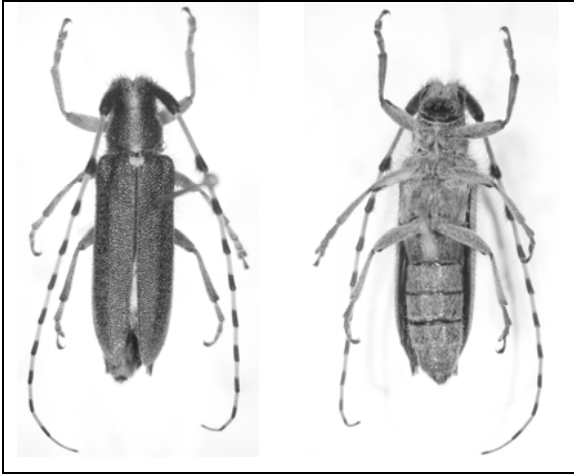
Yorumlar: Bu tür Türkiye'de muhtemelen oldukça yaygın olarak bulunur ve nominatif alt tür ile temsil edilmektedir. Türün diğer bilinen alt türü olan *A. cynarae michaeli* Slama, 1987 sadece Girit'te bulunur.

Agapanthia lateralis Ganglbauer, 1884

= ssp. *lateralis* Ganglbauer, 1884

= ssp. *bilateralis* Pic, 1927

Diğer isimlendirmeler: *orientalis* Pic.

Resim 3.89. *Agapanthia lateralis* Ganglbauer, 1884' ün genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 10,5-16 mm. Tüm vücut siyahtır. Baş verteksde ortada sarı tüylerin oluşturduğu bir şerit taşır. Ayrıca dik, uzun ve siyah tüylere sahiptir. Pronotumda ortada ve yanlarda uzunlamasına yerleşmiş üç adet, sarı şerit bulunur. Scutellum sık, sarı tüylerle kaplıdır. Elytra seyrek, tek düze kısa, sarı tüyler taşır. Elytranın yan kenarları pronotumdaki şeritin devamı olan sarı bir şerit taşır. Bacaklar siyah olup yatık, sık, sarı tüylerle kaplıdır. Anten siyah olup 3. segmentin kaideden itibaren 2/3'lük kısmı, diğer segmentlerin ise yarısı turuncu renklidir. 1. ve 2. anten segmenti uzun, siyah tüylü olup diğer 3. anten segmenti kaidede, diğer segmentler ise turuncu renkli kısımlarda beyaz tüyler taşır. Abdomen siyah olup sık, uzun, dağınık, sarı tüylerle kaplıdır (Resim 3.89).

İncelenen materyal: Antalya: Güzelbağ-Alanya: Güzelbağ çıkışı, 794 m, N 36 42 E 31 54, 15.05.2006, 1 örnek; Konya: Derebucak, 1221 m, N 36 22 E 31 29, 16.05.2007, 1 örnek; Konya: Bozkır-Hadim yolu: Hadim'e 22 km kala, 1344 m, N 37 02 E 32 19, 21.05.2008, 1 örnek; Konya: Bozkır: Kozagaç, Bayboğan köyleri civarı, 1439 m, N 37 09 E 32 15, 21.05.2008, 2 örnek; Akseki: Güzelsu köyü, 1154 m, N 36 53 E 31 50, 09.06.2008, 2 örnek; Konya: Bozkır: Kuruçay köyü, 1492 m, N 37 12 E 32 02, 20.05.2008, 3 örnek; Konya: Bozkır: Yalnızca köyü civarı, 1490 m, N 37 09 E 32 15, 12.06.2008, 5 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: Türkiye: İstanbul *A. lateralis* (Ganglbauer, 1884)'in tip lokalitesi olarak; Antalya: Toros Dağları, Niğde: Çamardı, Konya [Bodemeyer, 1900]; Türkiye *A. lateralis* a. *orientalis* Pic, 1901 olarak [Winkler, 1924-1932]; Ağrı: Ağrı Dağı'nın kuzeydoğusu, İçel: Toros Dağları (Bolkar Dağları) [Villiers, 1959]; İstanbul: Polonez köy / Beykoz / Anadoluhisarı / Çengelköy, İzmir: Merkez civarı / Kemalpaşa / Efes / Bergama, Antalya: Merkez civarı / Belkıs (Aspendos, Cumali) / Antitoros Dağları (Bey Dağları, Korkuteli) / Alanya ve civarı, Isparta: Eğirdir ve civarı [Demelt & Alkan, 1962]; İstanbul [Demelt, 1963]; Türkiye [Fuchs et Breuning, 1971; Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Lodos, 1998]; Konya: Akşehir [Tuatay et al., 1972]; Amasya [Gfeller, 1972]; Konya: Beyşehir, Ankara: Kızılcahamam, Çanakkale: İntepe, Antalya: Kemer / Patara, Afyon: Dinar, İzmir: Çamlık geçidi, Niğde: Çiftehan, İçel: Güzeloluk / Erdemli / Silifke [Adlbauer, 1988]; Tip lokalite: Türkiye: İstanbul, Bilecik, Isparta: Eğirdir / Toroslar / Merkez, Tokat, Amasya, Ankara: Merkez / Gölbaşı / Barajı / Ayaş Beli / Kızılcahamam (Kargasekmez) / Azapderesi / Elmadağ / Beynam Ormanı, Nevşehir, Konya: Alaşehir, Antalya [Önalp, 1989]; Trakya [Althoff & Danilevsky, 1997]; Zonguldak: Çaycuma-Safranbolu yolu (Ahmet Usta geçidi), Antalya: Alanya (Demirtaş / Mahmutlar) / Kalkan, Isparta: Başkonak (Yalvaç yolu) / Isparta-Burdur yolu / Eğirdir (Aşağı Gökdere) / Yalvaç (Kuyucak köyü / Çetince kasabası / Sultan Dağları / Bağkonak) / Keçiborlu (Yeditepe), Afyon: Sultandağı (Sultan Dağları) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Konya: Akşehir / Ilgın, Kırşehir: Arapzun, Ankara: Elmadağ / Kızılcahamam / Merkez / Eymir gölü / Akyurt, Çankırı: Çerkeş / Merkez, Karaman, Isparta: Merkez / Eğirdir, Eskişehir: Sarıcakaya [Özdikmen et al., 2005]; Manisa: Turgutlu Çardağı (Aysekisi tepesi) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Antalya: Kemer, Ankara: Çal Dağı / ODTÜ / Beştepe / Kızılcahamam (Soğuksu Milli Parkı) / Kayaş (Bayındır barajı civarı) / Beytepe [Özdikmen & Demir, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Işık Dağı / Güvem / Aköz köyü) / Şereflikoçhisar / Çal Dağı / Şereflikoçhisar-Evren yolu, Aksaray: Nevşehir girişi-Aksaray / Eskil (Eşmekaya), Konya: Kulu (Merkez / Konya Makası), Niğde: Çamardı (Bademdere-Elmalı) / Ulukışla çıkışı, İçel: Silifke-Kırobası yolu [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Afşin (Tanır, Yeşiloba) [Özdikmen &

Okutaner, 2006]; Muğla: Dalyan, Manisa: Gürdeş (Akhisar yolu), Tekirdağ: Malkara (Yenidibek köyü-Kalealtı), Karabük: Safranbolu (Hızar Yanı mevki), Bolu: Gerede otoyolu girişi / Gerede-Karabük yolu (Koçumlar köyü girişi) / Yeniçağa Karabük: Safranbolu (Mencilis Mağarası civarı, Bulak köyü, Konarı köyü), Kastamonu: Tosya girişi / Küre Dağları' nın güneyi (Yaylagözü geçidi) / Kastamonu-Ayancık yolu / Daday / Daday-Araç yolu, Çorum: Kargı (Gölet Yaylası civarı), Afyon: Selkisaray, Çankırı: Kurşunlu-Boyalı yolu [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (?Hırvatistan, ?Bosna Hersek, ?Yunanistan, Trakya), Kuzey Afrika (Mısır), ?Kafkasya, Ermenistan, Türkiye, Suriye.

Korotip: E-Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur (özellikle batı yarıda olmak üzere).

Subgenus *Agapanthia* Serville, 1835

[Tip tür: *Saperda cardui* Fabricius, 1801.

= *Cerambyx cardui* Linnaeus, 1767]

Agapanthia cardui (Linnaeus, 1767)

= ? ssp. *cardui* Linnaeus, 1767

= ? ssp. *pannonica* Kratochvil, 1985

Diğer isimlendirmeler: *coerulescens* Petagna; *suturalis* Fabricius; *annulata* Fabricius; *cardui* Fabricius; *trilineata* Schönherr; *marginalis* Mulsant; *nigroaenea* Mulsant; *consobrina* Chevrolat; *velox* Gistel; *peragalloi* Mulsant; *subacutalis* Chevrolat; *grossa* Pic; *ruficornis* Pic.

Resim 3.90. *Agapanthia cardui* (Linnaeus, 1767)' nin genel görünümü (dorsal ve ventral)

Genel karakterler: Boy 9-11 mm. Tüm vücut siyah olup belirsiz bir metalik parıltı taşır. Baş verteksde ortada beyaz tüylerin oluşturduğu çok belirgin olmayan bir şerit taşır. Pronotumda ortada ve yanlarda uzunlamasına yerleşmiş üç adet, beyaz şerit bulunur. Elytra seyrek, dağınık, kısa, dik, beyazımsı gri tüylerle birlikte suturda çok belirgin olmayan beyazımsı bir şerit taşır. Bacaklar siyah olup sık, beyazımsı gri tüylerle kaplıdır. Anten siyah olup 3-12. Segmentlerin kaideleri beyaz tüylüdür. Abdomen siyah olup sık, uzun, dağınık, beyazımsı tüylerle kaplıdır (Resim 3.90).

İncelenen materyal: Konya: Seydişehir-Antalya yolu, 5. Km, 1224 m, N 37 22 E 31 52, 10.06.2007, 1 örnek; Antalya: İbradı-Akseki yolu, 984 m, N 37 05 E 31 36, 20.05.2008, 1 örnek; Antalya: İbradı, 1008 m, N 37 05 E 31 36, 09.06.2008, 1 örnek.

Fenoloji: Mayıs-Haziran

Türkiye kayıtları: İstanbul: Alem Dağı [Bodemeyer, 1906]; İstanbul: Çengelköy, İzmir: Efes [Demelt & Alkan, 1962]; Ankara: Çubuk [Breuning et Villiers, 1967]; Hatay: Arsuz (Yenişehir) / Antakya (Reyhanlı), Osmaniye: Toprakkale, Adana: Misis [Fuchs et Breuning, 1971]; Aydın [Tuatay et al., 1972]; Bursa: Karacabey [Gfeller, 1972]; Osmaniye, Hatay: Antakya, Siirt, İzmir: Gümüşsu / Bergama (Merkez / Şakran) / Dikili / Menemen (Merkez / Aliğa) / Narlıdere / Urla / Kuşadası

/ Torbalı / Bornova, Denizli: Merkez / Sarayköy, Çanakkale: Lapseki, Aydın: Kuyucak / Germencik [Gül-Zümreoğlu, 1975]; Türkiye [Danilevsky & Miroshnikov, 1985; Sama & Rapuzzi, 2000]; Adana: Misis, İçel: Erdemli (Kızkalesi), Antalya: Manavgat (Şelale), Burdur: Bucak [Adlbauer, 1988]; İstanbul: Merkez / Belgrad Ormanı / Alem Dağı, Bursa: Uludağ, Kocaeli: İzmit, Symra: ?İzmir, Ankara: Çubuk Barajı-I / Gölbaşı (Kepekli Boğazı) / Ayaş Beli, Konya, İçel: Mut, Adana: Cilicia, Kars: Tuzluca [Önalp, 1989]; Trakya *A. cardui pannonica* (Kratochvil, 1985) olarak [Althoff & Danilevsky, 1997]; Edirne, İstanbul, Kırklareli, Çanakkale: Gökçeada, Manisa, İzmir, Denizli, Aydın, Adana, Hatay: Antakya, Elazığ, Marmara Bölgesi, Ege Bölgesi [Lodos, 1998]; Adana: Balcalı / Ceyhan, Antalya: Kumluca, Artvin: Merkez (Ormanlı) / Ardanuç (Akarsu) / Şavşat (Çayağzı), Bayburt: Maden, Bilecik: Merkez, Bingöl: Solhan (Buğlan geçidi), Çanakkale: Merkez, Diyarbakır: Silvan, Erzincan: Merkez (Bahçe) / Üzümlü / Bayırbağ, Erzurum: Aşkale (Kop Dağı) / Ilıca (Eğerti) / İspir (Madenköprübaşı) / Narman (Beyler) / Oltu / Karakaban / Çamlıbel / Pasinler / Çalıyazı / Pazaryolu / Kartal Yaylası / Şenkaya (İçmesuyu) / Ormanlı, Hatay: Erzin / İskenderun (Sarımazı), Rize: Çamlıhemşin (Ayder), Sivas: Merkez / Türkeslik / Ümranlı (Kızıldağ) *A. suturalis* (Fabricius, 1787) olarak [Tozlu et al., 2003]; Antalya: Isparta yolu, Muğla: Datça (Merkez / Kızlan köyü), Gümüşhane: Kelkit (Güllüce köyü) [Özdikmen & Hasbenli, 2004]; Aydın, Adana, Hatay: İskenderun (Merkez / Esentepe), İzmir: Kuşadası / Menemen / Merkez / Torbalı, Osmaniye, Aydın: Kuyucak, Eskişehir: Merkez (Çavlum), Ankara: Ayaş (İlhan / İlyakut / Ilıca) / Merkez / Bağlum / Beypazarı, Kırşehir: Kaman, Çankırı: Korgun / Eldivan [Özdikmen et al., 2005]; Hatay: İskenderun (Güzelyayla yolu / Kurtbağı köyü girişi) / Samandağı (Büyükkaya çayı, Fidanlı, Uzunbağ) / İskenderun-Belen (Atik yaylası) / Kırıkhan (Alabeyli köyü) / Hassa (Akbez / Zeytinoba köyü) / Belen (Müftüler köyü), Osmaniye: Nohutköy girişi / Düziçi / Zorkun yaylası yolu (Ürün yaylası) [Özdikmen & Demirel, 2005]; Adana: Pozantı, Ankara: Sincan (Mülk, Ayaş Dağı) [Özdikmen & Demir, 2006]; Ankara: Kızılcahamam (Güvem / Aköz köyü), Adana: Pozantı-Mersin yolu [Özdikmen, 2006]; Kahramanmaraş: Afşin (Çardak-Afşin yolu) / Pazarcık (Aksu köprüsü / Şahintepe köyü / Armutlu köyü) / Kahramanmaraş-Kavaklı yolu (Kavaklı girişi) / Türkoğlu (Kılılı) / Göksun

(Kamışcık köyü) / Merkez [Özdikmen & Okutaner, 2006]; Kastamonu: Ilgaz-Tosya yolu / Hanönü-Kastamonu yolu [Özdikmen, 2007].

Genel yayılış: Avrupa (Portekiz, İspanya, Fransa, Korsika, İtalya, Sicilya, Sardunya, Malta, Arnavutluk, Slovenya, Hırvatistan, Bosna Hersek, Sırbistan, Makedonya, Yunanistan, Girit, Bulgaristan, Trakya, Romanya, Macaristan, Avusturya, İsviçre, Belçika, Almanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Polonya, Ukrayna, Kırım, Rusya'nın Avrupa kısımları, Kazakistan' ın Avrupa kısımları), Kuzey Afrika (Mısır, Libya, Tunus, Cezayir, Fas), Kafkasya, Transkafkasya, Türkiye, İran, Suriye, Ürdün.

Korotip: European + Mediterranean.

Yorumlar: Bu tür Türkiye'de yaygın olarak bulunur. Türkiye'de her iki alt türle de temsil edilmektedir: “kuzey fenotipi” veya *A. cardui pannonica* Kratochvil, 1985 (Türkiye'nin kuzeyinde) ve “güney fenotipi” veya *A. cardui cardui* (Linnaeus, 1767) (çoğunlukla Türkiye'nin batı ve güneyinde) olmak üzere. Dolayısıyla bu çalışmada incelenen örnekler nominatif alt türe aittir.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırma alanından 2006-2008 yıllarında gündüz ve gece toplamalarıyla Cerambycidae örnekleri toplanmış ve tespit edilen türler faunistik, fenolojik, vertical dağılış ve zoocağrafik açıdan değerlendirilmiştir. Yapılan değerlendirmeler sonucunda örneklerin 4 alt familya, 44 cins ve 83 türe ait olduğu tespit edilmiştir. Bunlar faunistik liste halinde aşağıda verilmiştir.

CERAMBYCIDAE FAUNİSTİK LİSTESİ

Ordo: COLEOPTERA

Subordo: POLYPHAGA

Üstfamilya: CERAMBYCOIDEA (=CHRYSOMELOIDEA)

Familya: CERAMBYCIDAE

Altfamilya: PRIONINAE

Tribus: ERGATINI

Callergates Lameere, 1906

Callergates gaillardoti (Chevrolat, 1854)

Tribus AEGOSOMATINI

Aegosoma Serville, 1832

Aegosoma scabricorne (Scopoli, 1763)

Tribus PRIONINI

Prionus Geoffroy, 1762

Prionus coriarius (Linnaeus, 1758)

Mesoprionus Jakovlev, 1887

Mesoprionus besicanus (Fairmaire, 1855)

Altfamilya LEPTURINAE

Dinoptera Mulsant, 1863

Dinoptera collaris (Linnaeus, 1758)

Cortodera Mulsant, 1863*Cortodera cirsii* Holzschuh, 1975*Cortodera colchica* Reitter, 1890*Cortodera discolor* Fairmaire, 1866*Cortodera differens* Pic, 1898*Cortodera flavimana* (Waltl, 1838)*Cortodera rubripennis* Pic, 1891*Grammoptera* Serville, 1835*Grammoptera merkli* Frivaldsky, 1884*Vadonia* Mulsant, 1863*Vadonia bitlisiensis* (Chevrolat, 1882)*Vadonia unipunctata* (Fabricius, 1787)*Pseudovadonia* Lobanov, Danilevsky et Murzin, 1981*Pseudovadonia livida* (Fabricius, 1776)*Stictoleptura* Casey, 1924*Stictoleptura cordigera* (Füsslins, 1775)*Stictoleptura gevneensis* Özdikmen & Turgut, 2008*Stictoleptura rufa* (Brullé, 1832)*Paracorymbia* Miroshnikov, 1998*Paracorymbia excisipes* (Daniel, 1893)*Paracorymbia fulva* (DeGeer, 1775)*Anastrangalia* Casey, 1924*Anastrangalia dubia* (Scopoli, 1763)*Anastrangalia sanguinolenta* (Linnaeus, 1761)*Anastrangalia montana* (Mulsant et Rey, 1863)*Pedostrangalia* Sokolov, 1896*Pedostrangalia verticalis* (Germar, 1822)*Pedostrangalia emmipoda* (Mulsant, 1863)*Pachytodes* Pic, 1891*Pachytodes erraticus* (Dalman, 1817)*Rutpela* Nakane et Ohbayashi, 1959*Rutpela maculata* (Poda, 1761)

Stenurella Villiers, 1974

Stenurella bifasciata (Müller, 1776)

Stenurella melanura (Linnaeus, 1758)

Altfamilya CERAMBYCINAE

Tribus CERAMBYCINI

Cerambyx Linnaeus, 1758

Cerambyx cerdo Linnaeus, 1758

Cerambyx miles Bonelli, 1812

Cerambyx welensii (Küster, 1846)

Tribus PURPURICENINI

Purpuricen Dejean, 1821

Purpuricen *budensis* (Götz, 1783)

Purpuricen *dalmatinus* Sturm, 1843

Purpuricen *desfontainei* (Fabricius, 1792)

Purpuricen *nudicollis* Demelt, 1968

Tribus CALLICHROMATINI

Aromia Serville, 1833

Aromia moschata (Linnaeus, 1758)

STENOPTERINI

Stenopterus Illiger, 1804

Stenopterus rufus (Linnaeus, 1767)

Stenopterus atricornis (Pic, 1891)

Lampropterus Mulsant, 1863

Lampropterus femoratus (Germar, 1824)

Tribus CERTALLINI

Certallum Dejean, 1821

Certallum ebulinum (Linnaeus, 1767)

Tribus OBRIINI

Anatolobrium Adlbauer, 2004

Anatolobrium eggeri Adlbauer, 2004

Tribus MOLORCHINI*Glaphyra* Newman, 1840*Glaphyra kiesenwetteri* (Mulsant, 1861)Tribus DEILINI*Deilus* Serville, 1834*Deilus fugax* (Olivier, 1790)Tribus CLYTINI*Paraplagionotus* Kasatkin, 2005*Paraplagionotus floralis* (Pallas, 1773)*Neoplagionotus* Kasatkin, 2005*Neoplagionotus bobelayei* (Brullé, 1832)*Chlorophorus* Chevrolat, 1863*Chlorophorus dinae* Rapuzzi et Sama, 1999*Chlorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891)*Chlorophorus gratiosus* Marseul, 1868*Chlorophorus nivipictus* Kraatz, 1879*Chlorophorus sartor* (Müller, 1766)*Chlorophorus trifasciatus* (Fabricius, 1781)*Chlorophorus varius* (Müller, 1766)*Clytus* Laicharting, 1784*Clytus rhamni* Germar, 1817Altfamilya LAMIINAETribus MONOCHAMINI*Monochamus* Dejean, 1821*Monochamus galloprovincialis* (Olivier, 1795)Tribus DORCADIINI*Dorcadion* Dalman, 1817*Dorcadion anatolicum* Pic, 1900*Dorcadion lohsei* Braun, 1976*Dorcadion scabricolle* Dalman, 1817

Tribus TETROPINI*Tetrops* Stephens, 1829*Tetrops praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008Tribus SAPERDINI*Saperda* Fabricius, 1775*Saperda quercus* (Charpentier, 1825)Tribus PHYTOECIINI*Oberea* Dejean, 1835*Oberea erythrocephala* (Schrank, 1776)*Oxylia* Mulsant, 1863*Oxylia argentata* (Ménétries, 1832)*Oxylia duponcheli* (Brullé, 1832)*Pilemia* Fairmaire, 1864*Pilemia samii* sp. n.*Pilemia hirsutula* (Frölich, 1793)*Coptosia* Fairmaire, 1864*Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884*Helladia* Fairmaire, 1864*Helladia armeniaca* Frivaldsky, 1878*Helladia humeralis* (Waltl, 1838)*Helladia millefolii* (Adams, 1817)*Musaria* Thomson, 1864*Musaria astarte* (Ganglbauer, 1885)*Musaria wachanrui* Mulsant, 1851*Phytoecia* Dejean, 1835*Phytoecia caerulea* (Scopoli, 1772)*Phytoecia icterica* (Schaller, 1783)*Phytoecia manicata* Reiche et Saulcy, 1858*Phytoecia pustulata* (Schrank, 1776)*Phytoecia virgula* (Charpentier, 1825)*Opsilia* Mulsant, 1862*Opsilia coerulescens* (Scopoli, 1763)

Blepisanis Pascoe, 1866

Blepisanis vittipennis (Reiche, 1877)

Tribus AGAPANTHIINI

Calamobius Guérin, 1846

Calamobius filum (Rossi, 1790)

Agapanthia Serville, 1835

Agapanthia kirbyi (Gyllenhal, 1817)

Agapanthia cynarae (Germar, 1817)

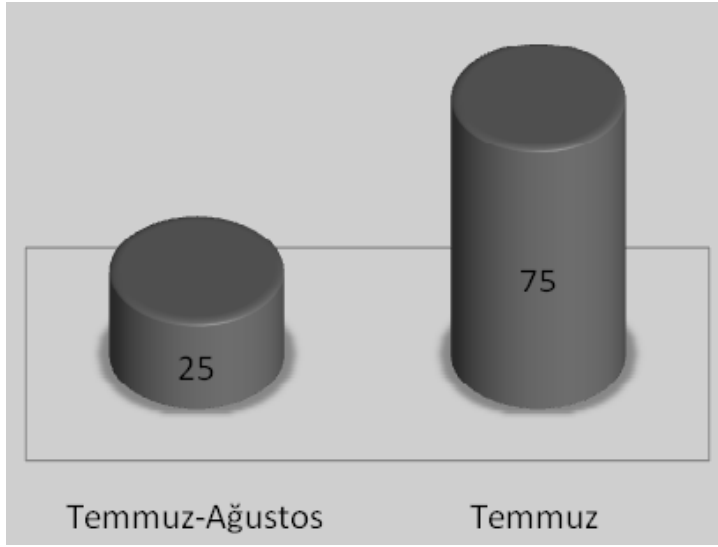
Agapanthia lateralis Ganglbauer, 1884

Agapanthia cardui (Linnaeus, 1767)

Literatüre göre; araştırma alanından tür seviyesinde toplam 65 takson kayıt edilmiş durumdadır. Buna göre; bu çalışmada tespit edilen türlerden 26 tanesi Konya İli [*Callergates gaillardoti* (Chevrolat, 1854); *Prionus coriarius* (Linnaeus, 1758); *Dinoptera collaris* (Linnaeus, 1758); *Cortodera rubripennis* Pic, 1891; *Vadonia unipunctata* (Fabricius, 1787); *Pseudovadonia livida* (Fabricius, 1776); *Paracorymbia excisipes* (Daniel, 1893); *Anastrangalia dubia* (Scopoli, 1763); *Anastrangalia sanguinolenta* (Linnaeus, 1761); *Anastrangalia montana* (Mulsant et Rey, 1863); *Rutpela maculata* (Poda, 1761); *Cerambyx cerdo* Linnaeus, 1758; *Cerambyx welensii* (Küster, 1846); *Aromia moschata* (Linnaeus, 1758); *Stenopterus atricornis* (Pic, 1891); *Neoplagionotus bobelayei* (Brullé, 1832); *Cholorophorus dinae* Rapuzzi et Sama, 1999; *Chlorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891); *Cholorophorus nivipictus* Kraatz, 1879; *Monochamus galloprovincialis* (Olivier, 1795); *Tetrops praeustus* (Linnaeus, 1758); *Oberea erythrocephala* (Schränk, 1776); *Oxylia duponcheli* (Brullé, 1832); *Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884; *Musaria wachanrui* Mulsant, 1851; *Calamobius filum* (Rossi, 1790)], 16 tanesi Antalya İli [*Dinoptera collaris* (Linnaeus, 1758); *Cortodera discolor* Fairmaire, 1866; *Vadonia bitlisiensis* (Chevrolat, 1882); *Anastrangalia dubia* (Scopoli, 1763); *Pedostrangalia verticalis* (Germar, 1822); *Cerambyx miles* Bonelli, 1812; *Neoplagionotus bobelayei* (Brullé, 1832); *Cholorophorus dinae* Rapuzzi et Sama, 1999; *Saperda quercus* (Charpentier, 1825); *Oxylia duponcheli* (Brullé, 1832); *Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884; *Helladia millefolii* (Adams, 1817); *Musaria astarte* (Ganglbauer,

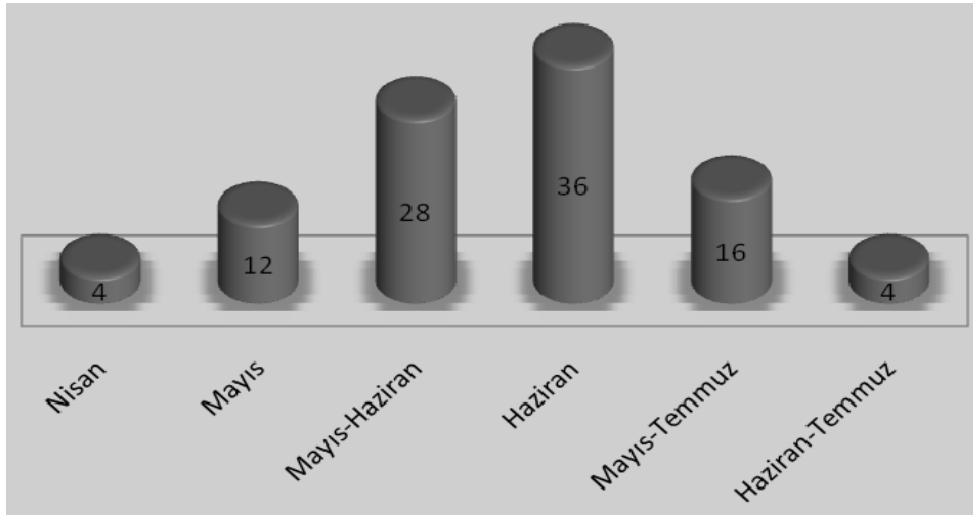
1885); *Musaria wachanrui* Mulsant, 1851; *Phytoecia icterica* (Schaller, 1783); *Phytoecia virgula* (Charpentier, 1825)], 6 tanesi İç Anadolu Bölgesi [*Callergates gaillardoti* (Chevrolat, 1854); *Cortodera rubripennis* Pic, 1891; *Anastrangalia montana* (Mulsant et Rey, 1863); *Stenopterus atricornis* (Pic, 1891); *Cholorophorus dinae* Rapuzzi et Sama, 1999; *Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884], 2 tanesi Akdeniz Bölgesi [*Vadonia bitlisiensis* (Chevrolat, 1882); *Pedostrangalia verticalis* (Germar, 1822)] ve 40 tanesi çalışma alanı [*Dinoptera collaris* (Linnaeus, 1758); *Cortodera rubripennis* Pic, 1891; *Vadonia bitlisiensis* (Chevrolat, 1882); *Anastrangalia dubia* (Scopoli, 1763); *Anastrangalia sanguinolenta* (Linnaeus, 1761); *Pedostrangalia verticalis* (Germar, 1822); *Neoplagionotus bobelayei* (Brullé, 1832); *Cholorophorus dinae* Rapuzzi et Sama, 1999; *Chlorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891); *Saperda quercus* (Charpentier, 1825); *Oxylia duponcheli* (Brullé, 1832); *Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884; *Helladia millefolii* (Adams, 1817); *Musaria astarte* (Ganglbauer, 1885); *Musaria wachanrui* Mulsant, 1851; *Phytoecia virgula* (Charpentier, 1825)], için ilk defa kayıt edilmiştir. 1 tür Türkiye faunası için yeni kayıttır [*Cortodera differens* Pic, 1898]. Bunun yanı sıra alandan bilim için yeni 2 tür [*Stictoleptura gevneensis* Özdikmen & Turgut, 2008 ve *Pilemia samii* sp. n.] ve 1 alt tür [*Tetrops praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008] tanımı gerçekleştirilmiştir. Böylece çalışma alanı Cerambycidae faunası için takson sayısı 65'den 105'e yükselmiştir.

Fenolojik açıdan, araştırma alanından Prioninae alt familyasına ait ergin örnekler Temmuz ve Ağustos aylarında toplanmıştır. Toplamalar yoğunlukla Temmuz ayında yapılmıştır (Şekil 4.1).

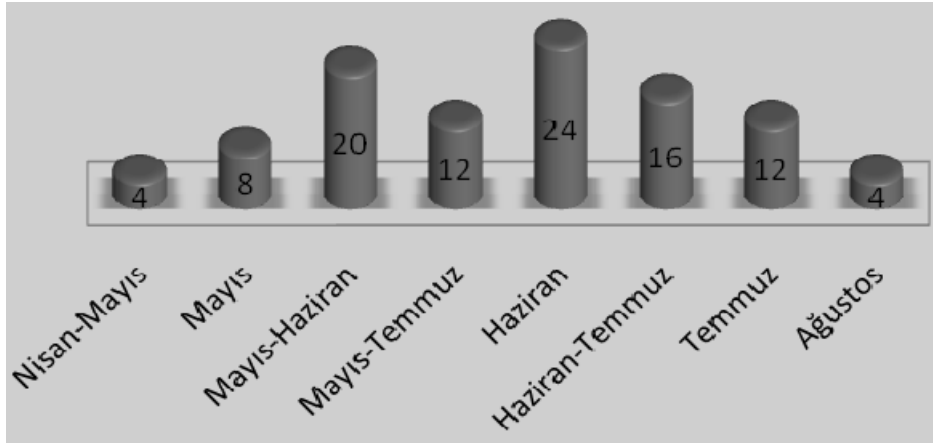
Şekil 4.1. Prioninae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).

Lepturinae alt familyasına ait ergin örnekler Nisan-Temmuz ayları arasında toplanmıştır. Toplamalar yoğunlukla Mayıs ve Haziran aylarında yapılmıştır. Temmuz ayı bunları takip eder (Şekil 4.2).

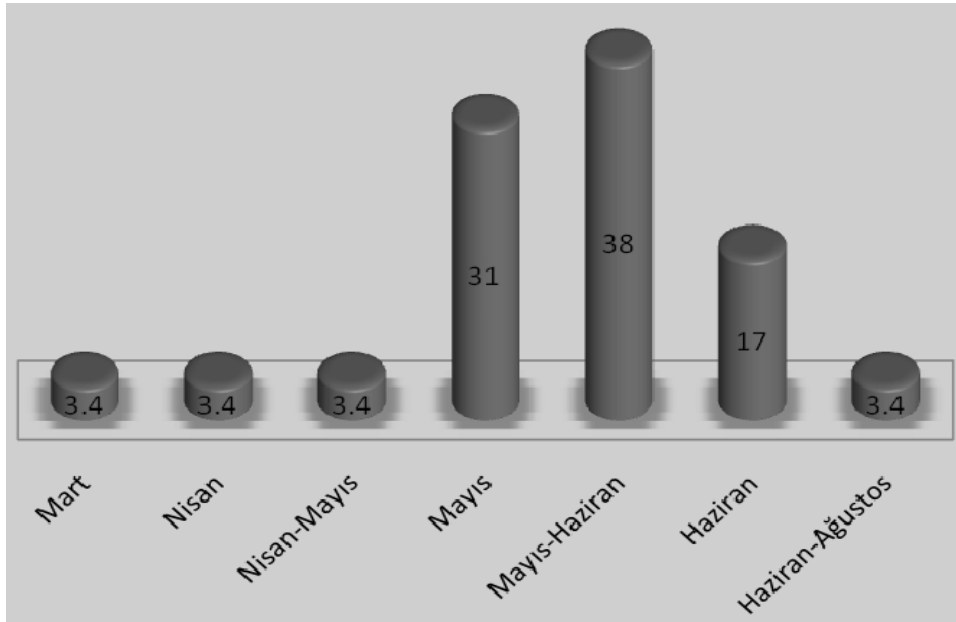
Şekil 4.2. Lepturinae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).

Cerambycinae alt familyasına ait ergin örnekler Nisan-Temmuz ayları arasında toplanmıştır. Toplamalar yoğunlukla Mayıs ve Haziran aylarında yapılmıştır. Temmuz ayı bunları takip eder (Şekil 4.3).

Şekil 4.3. Cerambycinae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).

Lamiinae alt familyasına ait ergin örnekler Mart-Ağustos ayları arasında toplanmıştır. Toplamalar yoğunlukla Mayıs ve Haziran aylarında yapılmıştır (Şekil 4.4).

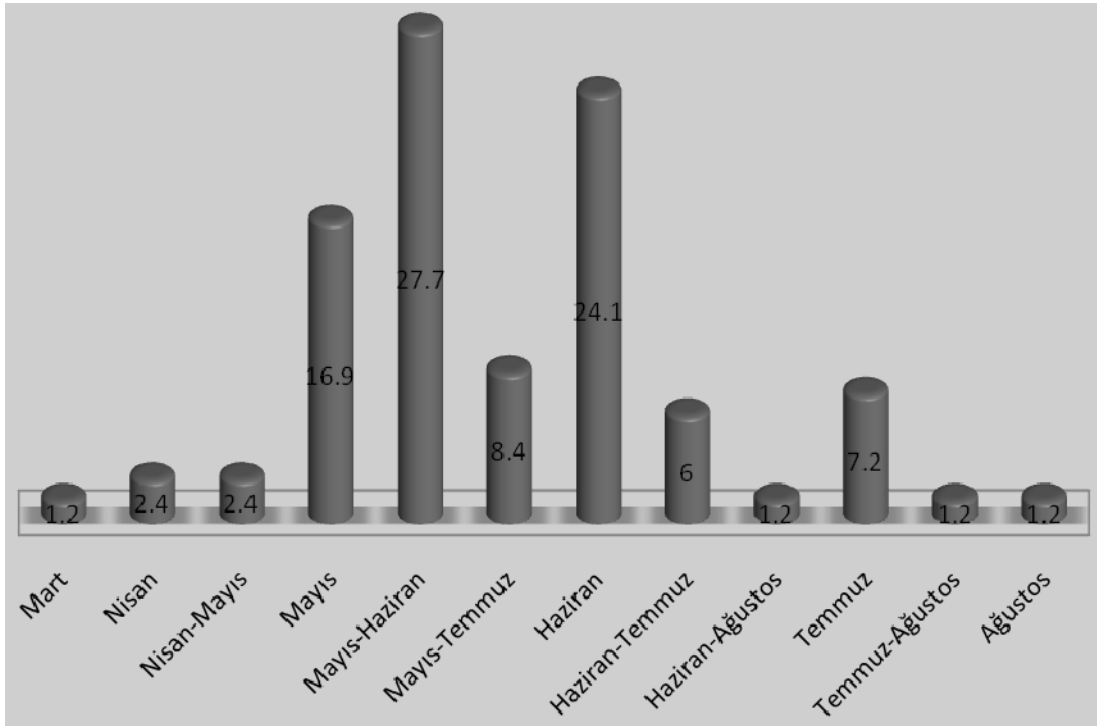

Şekil 4.4. Lamiinae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).

Buradan arazi mevsimi sırasında yapılan toplamalar ve gözlemlere dayalı olarak, Cerambycidae familyasına ait ergin böceklerden mevsim başında ilk olarak Lamiinae alt familyasına ait örneklerin görülmeye başladığı, bunu Lepturinae ve Cerambycinae

alt familyalarına ait örneklerin izlediği ve mevsim sonunda ise Prioninae ve yine Lamiinae alt familyası örneklerinin görüldüğü sonucuna varılabilir. Ergin dönemin en uzun süreli olduğu alt familyanın da Lamiinae olduğu söylenebilir.

Tüm Cerambycidae familyası üyeleri için, fenolojik açıdan erginlerin en yoğun rastlandığı aylar Mayıs ve Haziran olarak tespit edilmiştir. Yoğunluk bakımından bu ayları Temmuz ayının izlediği belirlenmiştir. Çalışma alanında ergin uçuş mevsiminin Mart-Ağustos ayları arasında yoğunlaştığı görülmüştür (Şekil 4.5).

Şekil 4.5. Cerambycidae erginlerinin fenolojik dağılımı (%).

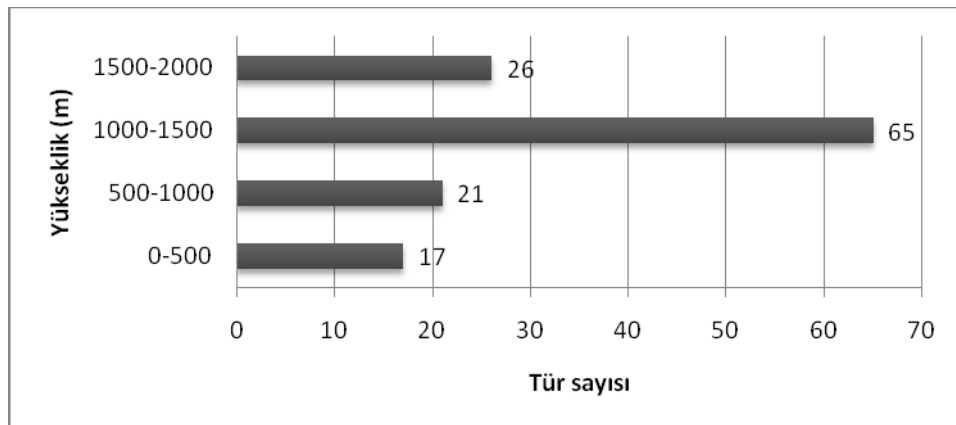
Araştırma alanından tespit edilen türlerin vertikal dağılışı incelendiğinde ise 0-500 m yükseklik aralığında 17 tür [*Stictoleptura rufa* (Brullé, 1832), *Paracorymbia excisipes* (Daniel, 1893), *Stenurella bifasciata* (Müller, 1776), *Purpuricenus budensis* (Götz, 1783), *Stenopterus rufus* (Linnaeus, 1767), *Stenopterus atricornis* (Pic, 1891), *Lampropterus femoratus* (Germar, 1824), *Certallum ebulinum* (Linnaeus, 1767), *Cholorophorus graciosus* Marseul, 1868, *Chlorophorus sartor* (Müller, 1766), *Saperda quercus* (Charpentier, 1825), *Oxyilia duponcheli* (Brullé, 1832), *Helladia*

humeralis (Waltl, 1838), *Helladia millefolii* (Adams, 1817), *Phytoecia caerulea* (Scopoli, 1772), *Calamobius filum* (Rossi, 1790)]; 500-1000 m yükseklik aralığında 21 tür [*Grammoptera merkli* Frivaldsky, 1884, *Vadonia bitlisiensis* (Chevrolat, 1882), *Pseudovadonia livida* (Fabricius, 1776), *Stictoleptura cordigera* (Füsslins, 1775), *Paracorymbia fulva* (DeGeer, 1775), *Pedostrangalia emmipoda* (Mulsant, 1863), *Purpuricenus dalmatinus* Sturm, 1843, *Purpuricenus desfontainei* (Fabricius, 1792), *Stenopterus atricornis* (Pic, 1891), *Cholorophorus dinae* Rapuzzi et Sama, 1999, *Chlorophorus varius* (Müller, 1766), *Clytus rhamni* Germar, 1817, *Oxylia argentata*, Ménetries, 1832), *Oxylia duponcheli* (Brullé, 1832), *Pilemia hirsutula* (Frölich, 1793), *Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884, *Phytoecia caerulea* (Scopoli, 1772), *Phytoecia icterica* (Schaller, 1783), *Opsilia coeruleascens* (Scopoli, 1763), *Agapanthia lateralis*, Ganglbauer, 1884, *Agapanthia cardui* (Linnaeus, 1767)] 1000-1500 m yükseklik aralığında 65 tür [*Callergates gaillardoti* (Chevrolat, 1854), *Aegosoma scabricorne* (Scopoli, 1763), *Prionus coriarius* (Linnaeus, 1758), *Mesoprionus besicanus* (Fairmaire, 1855), *Dinoptera collaris* (Linnaeus, 1758), *Cortodera cirsii* Holzschuh, 1975, *Cortodera discolor* Fairmaire, 1866, *Cortodera flavimana* (Waltl, 1838), *Cortodera rubripennis* Pic, 1891, *Vadonia unipunctata* (Fabricius, 1787), *Stictoleptura cordigera* (Füsslins, 1775), *Stictoleptura gevneensis* Özdikmen & Turgut, 2008, *Paracorymbia excisipes* (Daniel, 1893), *Anastrangalia dubia* (Scopoli, 1763), *Anastrangalia sanguinolenta* (Linnaeus, 1761), *Anastrangalia montana* (Mulsant et Rey, 1863), *Pedostrangalia verticalis* (Germar, 1822), *Pachytodes erraticus* (Dalman, 1817), *Rutpela maculata* (Poda, 1761), *Stenurella melanura* (Linnaeus, 1758), *Cerambyx cerdo* Linnaeus, 1758, *Cerambyx miles* Bonelli, 1812, *Cerambyx welensii* (Küster, 1846), *Purpuricenus budensis* (Götz, 1783), *Purpuricenus dalmatinus* Sturm, 1843, *Purpuricenus desfontainei* (Fabricius, 1792), *Purpuricenus nudicollis* Demelt, 1968, *Stenopterus atricornis* (Pic, 1891), *Lampropterus femoratus* (Germar, 1824), *Certallum ebulinum* (Linnaeus, 1767), *Anatolobrium eggeri* Adlbauer, 2004, *Glaphyra kiesenwetteri* (Mulsant, 1861), *Deilus fugax* (Olivier, 1790), *Paraplagionotus floralis* (Pallas, 1773), *Neoplagionotus bobelayei* (Brullé, 1832), *Cholorophorus dinae* Rapuzzi et Sama, 1999, *Chlorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891), *Cholorophorus gratiosus* Marseul, 1868, *Chlorophorus sartor* (Müller, 1766), *Chlorophorus trifasciatus* (Fabricius,

1781), *Chlorophorus varius* (Müller, 1766), *Clytus rhamni* Germar, 1817, *Dorcadion lohsei* Braun, 1976, *Dorcadion scabricolle* Dalman, 1817, *Tetrops praeustus anatolicus* Özdikmen & Turgut, 2008, *Oberea erythrocephala* (Schrank, 1776), *Oxyilia argentata* (Ménétries, 1832), *Oxyilia duponcheli* (Brullé, 1832), *Pilemia samii* sp. n., *Pilemia hirsutula* (Frölich, 1793), *Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884, *Helladia armeniaca* Frivaldsky, 1878, *Helladia* , *humeralis* (Waltl, 1838), *Musaria astarte* (Ganglbauer, 1885), *Musaria wachanrui* Mulsant, 1851, *Phytoecia manicata* Reiche et Sauley, 1858, *Phytoecia pustulata* (Schrank, 1776), *Phytoecia virgula* (Charpentier, 1825), *Opsilia coerulescens* (Scopoli, 1763), *Blepisanis vittipennis* (Reiche, 1877), *Calamobius filum* (Rossi, 1790), *Agapanthia kirbyi* (Gyllenhal, 1817), *Agapanthia cynarae* (Germar, 1817), *Agapanthia lateralis* Ganglbauer, 1884, (*Agapanthia cardui* (Linnaeus, 1767)]; 1500-2000 m yükseklik aralığında 26 tür [*Aegosoma scabricorne* (Scopoli, 1763), *Prionus coriarius* (Linnaeus, 1758), *Mesoprionus besicanus* (Fairmaire, 1855), *Dinoptera collaris* (Linnaeus, 1758), *Cortodera* , *colchica* Reitter, 1890, *Cortodera differens* Pic, 1898, *Cortodera flavimana* (Waltl, 1838), *Pseudovadonia livida* (Fabricius, 1776), *Paracorymbia fulva* (DeGeer, 1775), *Anastrangalia montana* (Mulsant et Rey, 1863), *Pedostrangalia emmipoda* (Mulsant, 1863), *Pachytodes erraticus* (Dalman, 1817), *Stenurella bifasciata* (Müller, 1776), *Cerambyx welensii* (Küster, 1846), *Aromia moschata* (Linnaeus, 1758), *Stenopterus rufus* (Linnaeus, 1767), *Paraplagionotus floralis* (Pallas, 1773), *Chlorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891), *Chlorophorus trifasciatus* (Fabricius, 1781), *Clytus rhamni* Germar, 1817, *Monochamus galloprovincialis* (Olivier, 1795), *Dorcadion anatolicum* Pic, 1900, *Pilemia hirsutula* (Frölich, 1793), *Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884, *Phytoecia pustulata* (Schrank, 1776), *Agapanthia kirbyi* (Gyllenhal, 1817)] tespit edilmiştir (Şekil 4.6.). Bununla birlikte bazı türler hem 0-500 m hem de 1500-2000 m yükseklik aralıklarında tespit edilmişken 3 tür sadece 0-500 m [*Stictoleptura rufa* (Brullé, 1832), *Saperda quercus* (Charpentier, 1825), *Helladia millefolii* (Adams, 1817)], 3 tür sadece 500-1000 m [*Grammoptera merkli* Frivaldsky, 1884, *Vadonia bitlisiensis* (Chevrolat, 1882), *Phytoecia ictérica* (Schaller, 1783)], 31 tür [*Callergates gaillardoti* (Chevrolat, 1854), *Cortodera cirsii* Holzschuh, 1975, *Cortodera discolor* Fairmaire, 1866, *Cortodera rubripennis* Pic, 1891, *Vadonia unipunctata* (Fabricius,

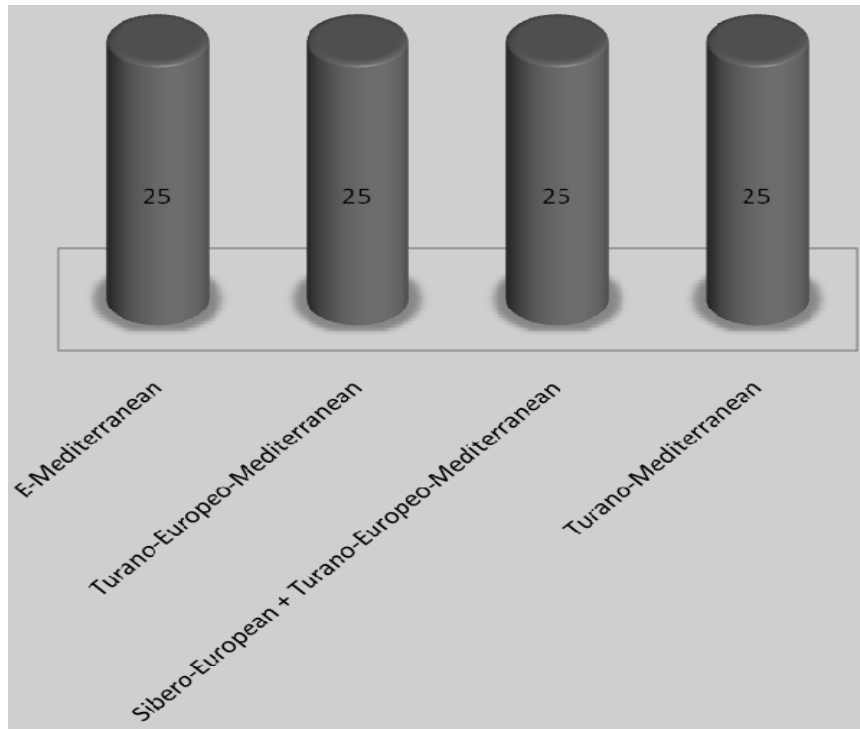
1787), *Stictoleptura gevneensis* Özdikmen & Turgut, 2008, *Anastrangalia dubia* (Scopoli, 1763), *Anastrangalia sanguinolenta* (Linnaeus, 1761), *Pedostrangalia verticalis* (Germar, 1822), *Rutpela maculata* (Poda, 1761), *Stenurella melanura* (Linnaeus, 1758), *Cerambyx cerdo* Linnaeus, 1758, *Cerambyx miles* Bonelli, 1812, *Purpuricenus nudicollis* Demelt, 1968, *Anatolobrium eggeri* Adlbauer, 2004, *Glaphyra kiesenwetteri* (Mulsant, 1861), *Deilus fugax* (Olivier, 1790), *Neoplagionotus bobelayei* (Brullé, 1832), *Chlorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891), *Dorcadion lohsei* Braun, 1976, *Dorcadion scabricolle* Dalman, 1817, *Tetrops praeustus anaticus* Özdikmen & Turgut, 2008, *Oberea erythrocephala* (Schrank, 1776), *Pilemia samii* sp. n., *Helladia armeniaca* Frivaldsky, 1878, *Musaria astarte* (Ganglbauer, 1885), *Musaria wachanrui* Mulsant, 1851, *Phytoecia manicata* Reiche et Saulcy, 1858, *Phytoecia virgula* (Charpentier, 1825), *Blepisanis vittipennis* (Reiche, 1877), *Agapanthia cynarae* (Germar, 1817)], sadece 1000-1500 m ve 6 tür [*Cortodera colchica* Reitter, 1890, *Cortodera differens* Pic, 1898, *Aromia moschata* (Linnaeus, 1758), *Chlorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891), *Monochamus galloprovincialis* (Olivier, 1795), *Dorcadion anaticum* Pic, 1900] ise sadece 1500-2000 m olmak üzere tek bir yükseklik aralığında tespit edilmiştir.

Buradan araştırma alanı için Cerambycidae türlerinin %51 ile 1000-1500 m, %20 ile 1500-2000 m, %16 ile 500-1000 m ve % 13 ile 0-500 m yükseklik aralıklarını tercih ettikleri sonucuna varılmıştır.

Şekil 4.6. Cerambycidae türlerinin vertical dağılışı

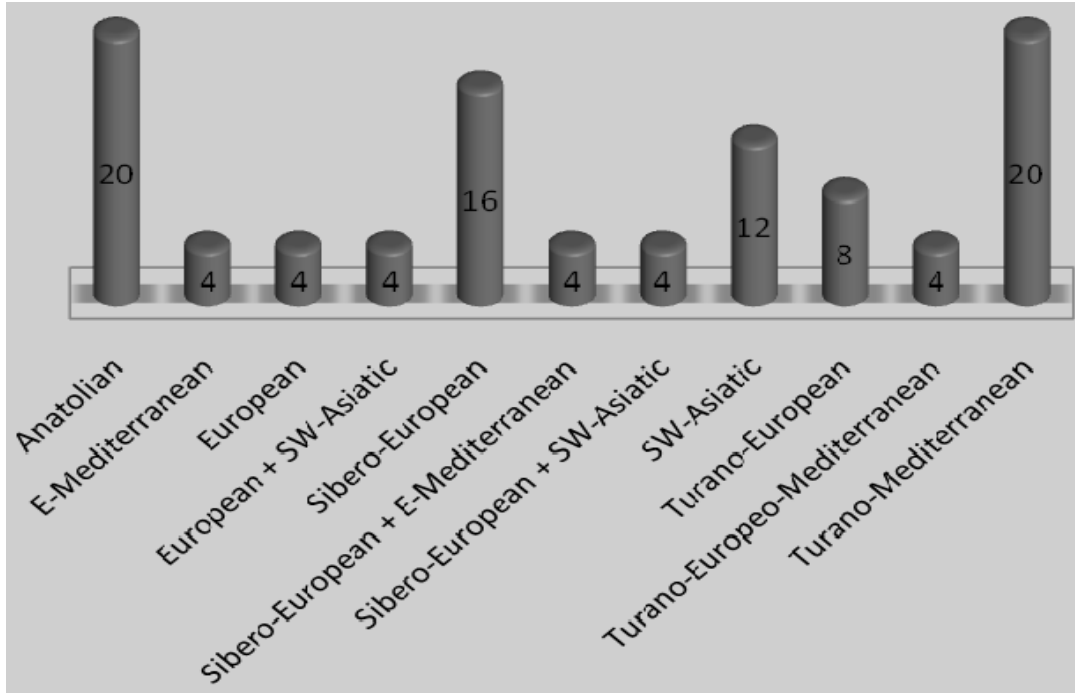
Zoocoğrafik açıdan bu çalışmada elde edilen toplam 4 Prioninae türünün her biri ayrı birer korotipe sahiptir. 1 tür Doğu Akdeniz türüdür (E-Mediterranean korotipi) [*Callergates gaillardoti* (Chevrolat, 1854)], 1 tür Sibirya-Avrupa + Turan-Avrupa-Akdeniz türüdür (Sibero-European + Turano-European-Mediterranean korotipi) [*Prionus coriarius* (Linnaeus, 1758)], 1 tür Turan-Avrupa-Akdeniz türüdür (Turano-European-Mediterranean korotipi) [*Aegosoma scabricorne* (Scopoli, 1763)] ve 1 tür de Turan-Akdeniz (Turano-Mediterranean korotipi) [*Mesoprionus besicanus* (Fairmaire, 1855)] türüdür (Şekil 4.7).

Şekil 4.7. Prioninae türlerinin korotip dağılımı (%).

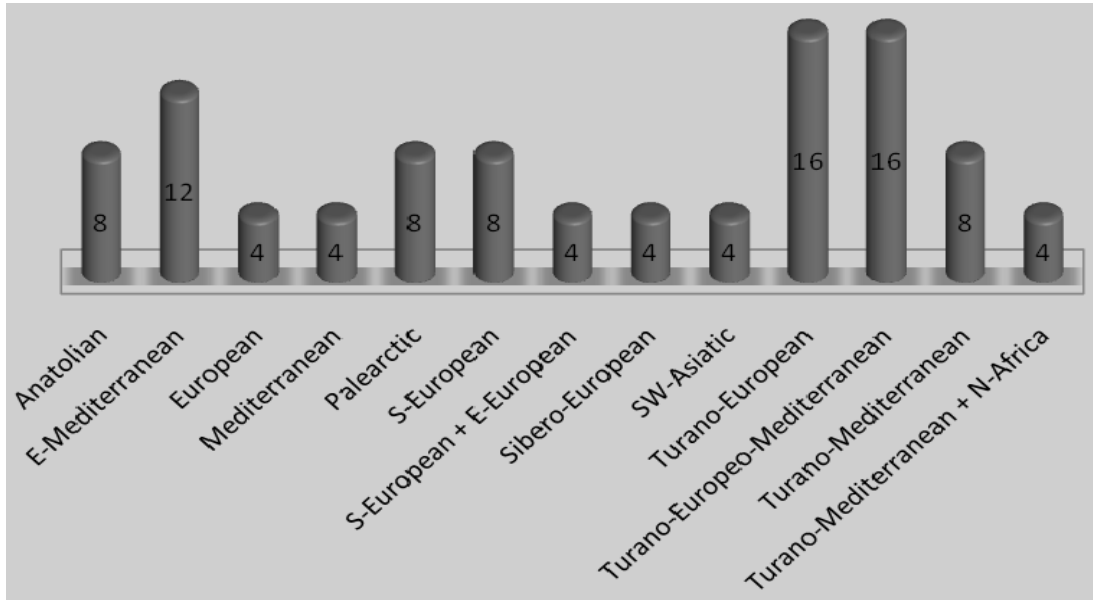
Çalışmada elde edilen toplam 25 Lepturinae türünün; 4 tanesi Türkiye için endemiktir (Anatolian korotipi) [*Cortodera cirsii* Holzschuh, 1975; *Cortodera rubripennis* Pic, 1891; *Grammoptera merkli* Frivaldsky, 1884; *Stictoleptura gevneensis* Özdikmen & Turgut, 2008 ve *Paracorymbia excisipes* (Daniel, 1893)], 1 tanesi Doğu Akdeniz türüdür (E-Mediterranean korotipi) [*Anastrangalia montana* (Mulsant et Rey, 1863)], 1 tanesi Avrupa türüdür (European korotipi) sahiptir [*Paracorymbia fulva* (DeGeer, 1775)], 1 tanesi Avrupa + Güneybatı Asya türüdür (

European + SW-Asiatic korotipi) [*Rutpela maculata* (Poda, 1761)], 4 tanesi Sibirya-Avrupa türüdür (Sibero-European korotipi) [*Dinoptera collaris* (Linnaeus, 1758); *Anastrangalia sanguinolenta* (Linnaeus, 1761); *Pachytodes erraticus* (Dalman, 1817); *Stenurella melanura* (Linnaeus, 1758)], 1 tanesi Sibirya-Avrupa + Doğu Akdeniz türüdür (Sibero-European + E-Mediterranean korotipi) [*Pseudovadonia livida* (Fabricius, 1776)], 1 tanesi Sibirya-Avrupa + Güneybatı Asya türüdür (Sibero-European + SW-Asiatic korotipi) [*Stenurella bifasciata* (Müller, 1776)], 3 tanesi Güneybatı Asya türüdür (SW-Asiatic korotipi) [*Cortodera colchica* Reitter, 1890; *Vadonia bitlisiensis* (Chevrolat, 1882); *Pedostrangalia emmipoda* (Mulsant, 1863)], 2 tanesi Turan-Avrupa türüdür (Turano-European korotipi) [*Vadonia unipunctata* (Fabricius, 1787); *Stictoleptura cordigera* (Füsslins, 1775)], 1 tanesi Turan-Avrupa-Akdeniz türüdür (Turano-Europeo-Mediterranean korotipi) [*Anastrangalia dubia* (Scopoli, 1763)] ve 5 tanesi de Turan-Akdeniz türüdür (Turano-Mediterranean korotipi) [*Cortodera discolor* Fairmaire, 1866; *Cortodera differens* Pic, 1898; *Cortodera flavimana* (Waltl, 1838); *Stictoleptura rufa* (Brullé, 1832); *Pedostrangalia verticalis* (Germar, 1822)] (Şekil 4.8).

Şekil 4.8. Lepturinae türlerinin korotip dağılımı (%).

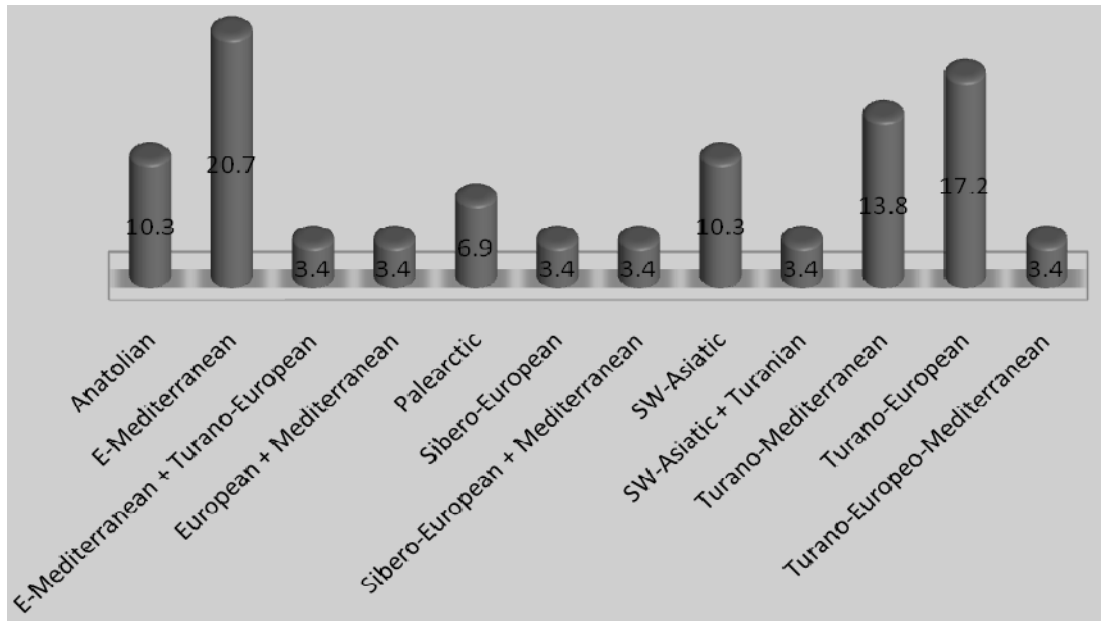
Çalışmada elde edilen toplam 25 Cerambycinae türünün; 2 tanesi Türkiye için endemiktir (Anatolian korotipi) [*Purpuricenus nudicollis* Demelt, 1968; *Anatolobrium eggeri* Adlbauer, 2004], 3 tanesi Doğu Akdeniz türüdür (E-Mediterranean korotipi) [*Purpuricenus dalmatinus* Sturm, 1843; *Cholorophorus dinae* Rapuzzi et Sama, 1999; *Cholorophorus gratiosus* Marseul, 1868], 1 tanesi Avrupa türüdür (European korotipi) [*Clytus rhamni* Germar, 1817], 1 tanesi Akdeniz türüdür (Mediterranean korotipi) [*Chlorophorus trifasciatus* (Fabricius, 1781)], 2 tanesi Palearktik türüdür (Palaeartic korotipi) [*Aromia moschata* (Linnaeus, 1758); *Chlorophorus varius* (Müller, 1766)], 2 tanesi Güney Avrupa türüdür (S-European korotipi) [*Cerambyx miles* Bonelli, 1812; *Cerambyx welensii* (Küster, 1846)], 1 tanesi Güney Avrupa + Doğu Avrupa türüdür (S-European + E-European korotipi) [*Glaphyra kiesenwetteri* (Mulsant, 1861)], 1 tanesi Sibirya-Avrupa türüdür (Sibero-European korotipi) [*Paraplagionotus floralis* (Pallas, 1773)], 1 tanesi Güneybatı Asya türüdür (SW-Asiatic korotipi) [*Cholorophorus nivipictus* Kraatz, 1879], 4 tanesi Turan-Avrupa türüdür (Turano-European korotipi) [*Stenopterus rufus* (Linnaeus, 1767); *Neoplagionotus bobelayei* (Brullé, 1832); *Chlorophorus hungaricus* (Seidlitz, 1891); *Chlorophorus sartor* (Müller, 1766)], 4 tanesi Turan-Avrupa-Akdeniz türüdür (Turano-Europeo-Mediterranean korotipi) [*Cerambyx cerdo* Linnaeus, 1758; *Purpuricenus budensis* (Götz, 1783); *Certallum ebulinum* (Linnaeus, 1767); *Deilus fugax* (Olivier, 1790)], 2 tanesi Turan-Akdeniz türüdür (Turano-Mediterranean korotipi) [*Stenopterus atricornis* (Pic, 1891); *Lampropterus femoratus* (Germar, 1824)] ve 1 tanesi de Turan-Akdeniz + Kuzey Afrika türüdür (Turano-Mediterranean + N-Africa korotipi) [*Purpuricenus desfontainei* (Fabricius, 1792)] (Şekil 4.9).

Şekil 4.9. Cerambycinae türlerinin korotip dağılımı (%).

Çalışmada elde edilen toplam 29 Lamiinae türünün; 3 tanesi Türkiye için endemiktir (Anatolian korotipi) [*Dorcadion anatolicum* Pic, 1900; *Dorcadion lohsei* Braun, 1976; *Pilemia samii* sp. n.], 6 tanesi Doğu Akdeniz türüdür (E-Mediterranean korotipi) [*Saperda quercus* (Charpentier, 1825); *Helladia humeralis* (Waltl, 1838); *Helladia millefolii* (Adams, 1817); *Phytoecia manicata* Reiche et Saulcy, 1858; *Blepisanis vittipennis* (Reiche, 1877); *Agapanthia lateralis* Ganglbauer, 1884], 1 tanesi Doğu Akdeniz + Turan-Avrupa türüdür (E-Mediterranean + Turano-European korotipi) [*Agapanthia cynarae* (Germar, 1817)], 1 tanesi Avrupa + Akdeniz türüdür (European + Mediterranean korotipi) [*Agapanthia cardui* (Linnaeus, 1767)], 2 tanesi Palearktık türüdür (Palearctic korotipi) [*Tetrops praeustus* (Linnaeus, 1758); *Oberea erythrocephala* (Schrank, 1776)], 1 tanesi Sibirya-Avrupa türüdür (Sibero-European korotipi) [*Monochamus galloprovincialis* (Olivier, 1795)], 1 tanesi Sibirya-Avrupa + Akdeniz türüdür (Sibero-European + Mediterranean korotipi) [*Opsilia coerulescens* (Scopoli, 1763)], 3 tanesi Güneybatı Asya türüdür (SW-Asiatic korotipi) [*Dorcadion scabricolle* Dalman, 1817; *Helladia armeniaca* Frivaldsky, 1878; *Musaria wachanrui* Mulsant, 1851], 1 tanesi Güneybatı Asya + Turan türüdür (SW-Asiatic + Turanian korotipi) [*Oxyilia argentata* (Ménétries, 1832)], 5 tanesi Turan-Avrupa türüdür (Turano-European korotipi) [*Phytoecia caerulea* (Scopoli,

1772); *Phytoecia icterica* (Schaller, 1783); *Phytoecia pustulata* (Schränk, 1776); *Phytoecia virgula* (Charpentier, 1825); *Agapanthia kirbyi* (Gyllenhal, 1817)], 4 tanesi Turan-Akdeniz türüdür (Turano-Mediterranean korotipi) [*Oxyilia duponcheli* (Brullé, 1832); *Pilemia hirsutula* (Frölich, 1793); *Coptosia bithyniensis* Ganglbauer, 1884; *Musaria astarte* (Ganglbauer, 1885)] ve 1 tanesi de Turan-Avrupa-Akdeniz türüdür (Turano-Europeo-Mediterranean korotipi)[*Calamobius filum* (Rossi, 1790)] (Şekil 4.10).

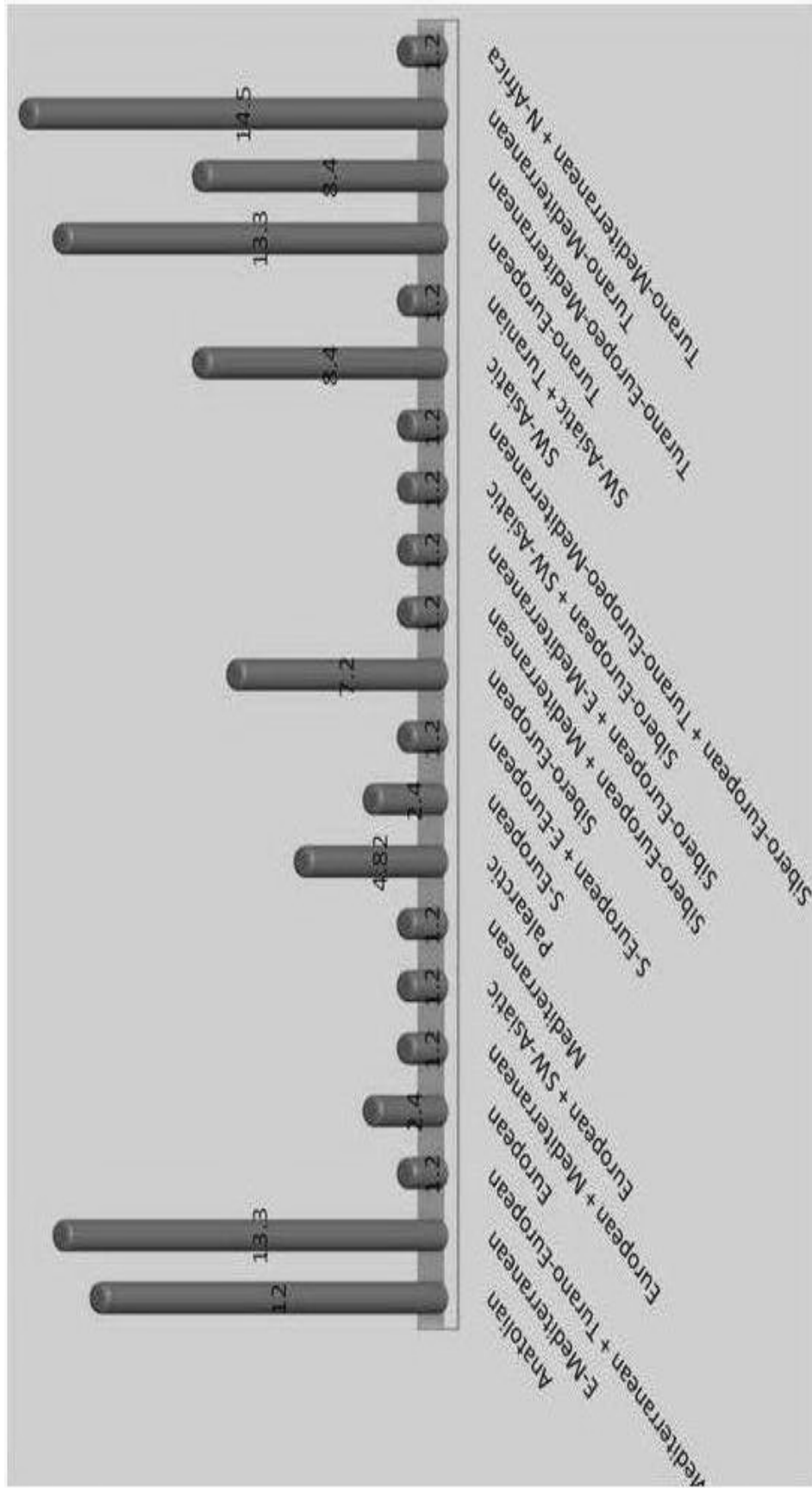

Şekil 4.10. Lamiinae türlerinin korotip dağılımı (%).

Sonuç olarak, zoocoğrafik açıdan bu çalışmada elde edilen toplam 83 Cerambycidae türünün 10 tanesi Türkiye için endemiktir (Anatolian korotipi), 11 tanesi Doğu Akdeniz türüdür (E-Mediterranean korotipi), 1 tanesi Doğu Akdeniz + Turan-Avrupa türüdür (E-Mediterranean + Turano-European korotipi), 2 tanesi Avrupa türüdür (European korotipi), 1 tanesi Avrupa + Akdeniz türüdür (European + Mediterranean korotipi), 1 tanesi Avrupa + Güneybatı Asya türüdür (European + SW-Asiatic korotipi), 1 tanesi Akdeniz türüdür (Mediterranean korotipi), 4 tanesi Palearktık türüdür (Palearctic korotipi), 2 tanesi Güney Avrupa türüdür (S-European korotipi), 1 tanesi Güney Avrupa + Doğu Avrupa türüdür (S-European + E-European korotipi), 6 tanesi Sibirya-Avrupa türüdür (Sibero-European korotipi), 1 tanesi Sibirya-Avrupa

+ Akdeniz türüdür (Sibero-European + Mediterranean korotipi), 1 tanesi Sibirya-Avrupa + Doğu Akdeniz türüdür (Sibero-European + E-Mediterranean korotipi), 1 tanesi Sibirya-Avrupa + Güneybatı Asya türüdür (Sibero-European + SW-Asiatic korotipi), 1 tanesi Sibirya-Avrupa + Turan-Avrupa-Akdeniz türüdür (Sibero-European + Turano-European-Mediterranean korotipi), 7 tanesi Güneybatı Asya türüdür (SW-Asiatic korotipi), 1 tanesi Güneybatı Asya + Turan türüdür (SW-Asiatic + Turanian korotipi), 11 tanesi Turan-Avrupa türüdür (Turano-European korotipi), 7 tanesi Turan-Avrupa-Akdeniz türüdür (Turano-European-Mediterranean korotipi), 12 tanesi Turan-Akdeniz türüdür (Turano-Mediterranean korotipi) ve 1 tanesi de Turan-Akdeniz + Kuzey Afrika türüdür (Turano-Mediterranean + N-Africa korotipi) (Şekil 4.11).

Aşağıda verilen grafikten de anlaşılabacağı üzere araştırma alanından elde edilen türler için zoocoğrafik açıdan 4 baskın korotip söz konusudur. Bunlar % 14.5'lik pay ile Turan-Akdeniz, % 13.3'erlik pay ile Doğu Akdeniz ve Turan-Avrupa ve % 12'lik pay ile Anadolu türleridir. Buna göre bölge faunasının ana karakterini Akdeniz, Doğu Avrupa ve Turanian elementlerle birlikte endemik taksonlar oluşturmaktadırlar. Bunun yanısıra faunaya Güney-batı Asya (% 8.4) türleri de önemli bir katkı sağlamaktadır. Görüldüğü gibi bölgenin endemizm oranı yüksektir. Bu da araştırma alanının biyoçeşitlilik açısından önemini ortaya koyan belirgin bir gerçekliktir.

Şekil 4.11. Cerambycidae türlerinin korotip dağılımı (%)

Sonuçta çok kısa ve net olarak, yapılan bu araştırma ile araştırılan böcek grubu itibarıyla bölge ile ilgili olarak aşağıdaki sonuçlara varılabilir:

- Bölge Cerambycidae faunası açısından oldukça zengin bir tür çeşitliliğine sahiptir.
- Endemizm oranı çok yüksektir. Endemik türler genel olarak faunanın en baskın korotipleri arasındadır.
- Akdeniz ve Turanian türler de araştırma alanı faunasının en baskın türleri arasındadır.
- Cerambycidae türleri araştırma bölgesinden %52 ile çoğunlukla 1000-1500 m yükseklikler arasında tespit edilmiştir.
- Araştırma bölgesinden tespit edilen türler çoğunlukla Mayıs ve Haziran aylarında toplanmıştır.

Araştırma alanı floristik yorumlara dayalı olarak önceden de beklendiği gibi faunistik açıdan da Türkiye'nin önemli ve mutlaka korunması gerekli bir alanını oluşturmaktadır. Bölgenin floristik ve faunistik zenginliklerin gerekli tedbirler alınması yoluyla korunması Türkiye ve hatta dünya için oldukça önemli bir değer taşımaktadır.

Arazi çalışmaları sırasında yapılan gözlemlere dayalı olarak bölgede herhangi bir korumanın olmadığı ve yöre halkının da bu konuda bilgi sahibi olmaması dolayısıyla yurdumuzun bu zengin bölgesinin floristik ve faunistik kombinasyonunun özellikle insan ve hayvan kaynaklı etkilere doğrudan açık olduğu ve bu zengin biyoçeşitliliğin görünür bir tehdit altında olduğu tespit edilmiştir. Bu nedenle koruma için gerekli tedbirlerin zaman geçirilmeden alınması zorunludur.

KAYNAKLAR

- Acatay, A., “İstanbul Çevresi Ve Bilhassa Belgrad Ormanındaki Zararlı Orman Böcekleri, Mücadeleleri Ve İşletme Üzerine Tesirleri Vol: 142”, **T. C. Ziraat Vekaleti Yüksek Ziraat Enstitüsü Çalışmaları**, Ankara, 163 (1943).
- Alkan, B., “Tarım Entomolojisi Vol: 31”, **T. C. Tarım Bakanlığı Ankara Yüksek Ziraat Enstitüsü Ders Kitabı**, Ankara, 232 (1946).
- Acatay, A., “Zararlı Orman Böcekleri, Teşhis Anahtarı Vol: 76”, **T. C. Tarım Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü Yay.**, İstanbul, 113 (1948).
- Acatay, A., “Zararlı Orman Böcekleri, Teşhis Anahtarı Vol: 938”, **İstanbul Üniversitesi Yay.**, İstanbul, 152 (1961).
- Acatay, A., “Tatbiki Orman Entomolojisi Vol: 1068”, **İstanbul Üniversitesi Yay.**, İstanbul, 169 (1963).
- Acatay, A., “Zararlı Orman Böcekleri, Teşhis Anahtarı Vol: 1358”, **İstanbul Üniversitesi Yay.**, İstanbul, 153 (1968).
- Adlbauer, K., “Neues Zur Taxonomie Und Faunistik Der Bockkäferfauna Der Türkei (Coleoptera, Cerambycidae)”, **Entomofauna**, 9: 257-297 (1988).
- Adlbauer, K., “Zur Faunistik Und Taxonomie Der Bockkäferfauna Der Türkei II (Coleoptera, Cerambycidae)”, **Entomofauna**, 13: 485-509 (1992).
- Adlbauer, K., “Eine Neue Obriini-Art Aus Der Türkei (Coleoptera: Cerambycidae)”. **Koleopterologische Rundschau**, 74: 419-421 (2004).
- Alkan, H., “Türkiye Orman Cerambycidae (Insecta, Coleoptera)’Lerinin Tanıtımı Ve Doğu Karadeniz Bölgesindeki Türlerin Araştırılması”, Yüksek Lisans Tezi, **Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü**, Trabzon, 1-227 (2000).
- Althoff, J., Danilevsky, M. L. “A Check-List Of Longicorn Beetles (Coleoptera, Cerambycoidea) Of Europe”. **Slovensko Entomološko Društvo Štefana Michielija**, Ljubljana, 64 (1997).
- Bodemeyer, H. E. V., “Quer Durch Klein Asien, In Den Bulghar Dag; Eine Naturwissenschaftliche Studien-Reise”, **Coleopterologisches**, 196, (1900).
- Bodemeyer, H. E. V., “Beitrage Zur Käferfauna Von Klein Asien”, **Deutsche Entomologische Zeitschrift**, 2: 417-437 (1906).
- Bodenheimer, F. S., “Etude Sur Les Insectes Nuisibles À L’agriculture At Arboriculture Et Les Moyens De Lutte”, **Bayur Matbaası**, Ankara, 347 (1941).

Bodenheimer, F. S., "Türkiye'de Ziraate Ve Ağaçlara Zararlı Olan Böcekler Ve Bunlarla Savaş Hakkında Bir Etüt", *Bayur Matbaası*, Ankara, 347 (1958).

Breuning, S., "Contribution À La Connaissance Des Lamiens Du Laos, 2ème Partie", *Bulletin De La Société Royale Des Sciences Naturelles Du Laos*, 3: 7-10 (1962).

Braun, W., "Die Dorcadienausbeute Der Forschungsreisen Von W. Heinz 1963-1977, Faunistische Aufstellung, Beschreibung Einer Neuen Unterart Und Bemerkungen Zur Systematik Wenig Bekannter Arten (Coleoptera, Cerambycidae)", *Nachrichtenblatt Der Bayerischen Entomologen*, 27: 101-116 (1978).

Breuning, S., Villiers, A., "Cerambycides De Turquie (2. Note)", *L'entomologiste*, 23: 59-63 (1967).

Çanakçıoğlu, H., "Bursa Ormanlarında Entomolojik Araştırmalar, Vol: 690", *İstanbul Üniversitesi Yay., Orman Fakültesi Yay.*, İstanbul, 9-13 (1956),

Çanakçıoğlu, H., "Orman Entomolojisi: Özel Bölüm. Vol: 349", *İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yay.*, İstanbul, 535 (1983).

Çanakçıoğlu, H. & Mol, T., "Orman Entomolojisi: Zararlı Ve Yararlı Böcekler, Vol: 451", *İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi*, İstanbul, 144-174 (1998).

Cherepanov, A. I., "Cerambycidae Of Northern Asia, Voluma 1 (Prioninae, Disteniinae, Lepturinae, Aseminae)", *Oxonian Press Pvt. Ltd.*, New Delhi, 642 (1990).

Daniel, K. & Daniel, J., "Revision Der Mit *Leptura Unipunctata* F. Und *Fulva* Deg. Verwandten Arten", *Coleopteren-Studien*, 1: 1-40 (1891).

Danilevsky, M. L. & Miroshnikov A. I., "Timber-Beetles Of Caucasus (Coleoptera, Cerambycidae) A Key Book", Krasnodar, 419 (1985).

Danilevsky M.L., "*Apatophysis* Chevrolat, 1860 (Coleoptera, Cerambycidae) of Russia and adjacent regions", *Studies and reports of District Museum Prague-East. Taxonomical Series*, 4: 7-55 (2008).

İnternet: Cerambycidae "Danilevsky, M. L., A Check-List Of Longicorn Beetles (Coleoptera, Cerambycoidea) Of Europe", [Http://Www.Cerambycidae.Net](http://Www.Cerambycidae.Net) (Updated 13.03.2009) (2009a).

İnternet: Cerambycidae "Danilevsky, M. L., Systematic List Of Longicorn Beetles (Cerambycoidea) Of The Territory Of The Former Ussr", <http://www.Cerambycidae.net> (Updated 13.03.2009) (2009b).

İnternet: Cerambycidae "Danilevsky, M. L., A Check List Of The Longicorn Beetles (Cerambycoidea) Of Russia, Ukraine, Moldova, Transcaucasia, Central Asia,

Kazakhstan And Mongolia”, <http://www.Cerambycidae.Net> (Updated 13.03.2009) (2009c).

Defne, M. Ö., “Batı Karadeniz Bölgesindeki Gökmarların Zararlı Böcekleri Ve Mücadele Metodları, Vol: 105”, **T. C. Tarım Bakanlığı, Orman Genel Müdürlüğü**, Ankara, 60-72 (1954).

Demelt, C. V., Alkan, B., “Short Information Of Cerambycidae Fauna Of Turkey”, **Bitki Koruma Bülteni**, 2: 49-56 (1962).

Demelt, C. V., “Beitrag Zur Kenntnis Der Cerambycidenfauna Kleinasien Und 13. Beitrag Zur Biologie Palaearkt. Cerambyciden, Sowie Beschreibung Einer Neuen Oberea-Art”, **Entomologische Blätter**, 59: 132-151 (1963).

Demelt, C. V., “Nachtrag Zur Kenntnis Der Cerambyciden-Fauna Kleinasien”, **Entomologische Blätter**, 63: 106-109 (1967).

Duman, H., Aytaç, Z., Karavelioğulları F.A., “Gevne Vadisi (Hadım-Alanya) Florası”, **Kırsal Çevre ve Ormancılık Sorunları Araştırma Derneği, Yayın No 9**, Ankara, 52, (2000).

Erdem, R., “Sarıkamış Ormanlarında Entomolojik Müşahedeler, Vol: 52”, **T. C. Tarım Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü Yay.**, Ankara, 11-13 (1947).

Erdem, R., “Ormanın Faydalı Ve Zararlı Böcekleri”, **İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yay.**, İstanbul, 43-58 (1968).

Ekici, M., “Sedir (*Cedrus Libani* Barre.) Zararlı Böceklerinin Biyolojisi Ve Mücadelesi”, **Ormancılık Araştırma Enstitüsü Yay., Teknik Bülten Serisi No : 45**, 50-51 (1971).

Erdem, R., Çanakçıoğlu, H., “Türkiye Odun Zararlıları”, **İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Yay.**, İstanbul, 113-134 (1977).

Fairmaire, M. L., “Liste Des Coleopteres Recueillis Par M. L’abbe David A Akbes (Asie-Mineure) Et Descriptions Des Espèces Nouvelles”, **Annales De La Societe Entomologique De France**, Octobre (1884): 165-180 (1884).

Fuchs, E. & Breuning, S., “Die Cerambycidenausbeute Der Anatolienexpedition 1966-67 Des Naturhistorischen Museums, Wien”, **Annalen Naturhistorischen Museum Wien**, 75: 435-439 (1971).

Ganglbauer, L., “Bestimmungs-Tabellen Der Europaeischen Coleopteren. Viii. Cerambycidae”, **Verhandlungen Der Kaiserlich-Königlichen Zoologisch.-Botanischen Gesellschaft In Wien**, 33: 437-586 (1884).

Ganglbauer, L., "Neue Und Weniger Bekannte Longieornier Des Paläarktischen Faunengebietes", *Verhandlungen Der Kaiserlich-Königlichen Zoologisch.-Botanischen Gesellschaft In Wien*, 33: 515-524 (1885).

Gfeller, W., "Cerambycidae (Coleoptera) Der Türkei-Persienexpedition 1970 Der Herren Dr. H. C. W. Wittmer Und U. V. Botmer", *Mitteilungen Der Entomologischen Gesellschaft Basel*, 22: 1-8 (1972).

Gül-Zümreoğlu, S., "Böcek ve Genel Zararlılar Kataloğu (1928-1969)", *T. C. Tarım Bakanlığı Yay.*, Bornova, İzmir, 119 (1972).

Gül-Zümreoğlu, S., "Ege Bölgesi Teke Böcekleri (Cerambycidae-Coleoptera) Türleri, Taksonomileri, Konukçuları ve Yayılış Alanları Üzerine Araştırmalar Vol: 28", *T. C. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, İstiklal Matbaası*, İzmir, 208 (1975).

Hellrigl, K., "Die Bionomie Der Europäischen *Monochamus*-Arten Und Ihre Bedeutung Für Die Forst- Und Holzwirtschaft", *Redia*, 52: 367-510 (1971).

Heyden, L., "Neue Und Interessante Coleopteren Aus Malatia In Mesopotamien", *Deutsche Entomologische Zeitschrift*, 32: 72-78 (1888).

Holzschuh, C., "Neue Westpalaearktische Bockkafer Aus Den Gattungen Cortodera, Vadonia Und Agapanthia (Coleoptera: Cerambycidae)", *Zeitschrift Der Arbeitsgemeinschaft Oesterreich Entomologen*, 26: 77-90 (1975).

Holzschuh, C., "Revision Einer Cerambycidenausbeute Des Naturhistorischen Museums Wien (Coleoptera)", *Annalen Des Naturhistorischen Museums In Wien*, 83: 573-574 (1980).

Holzschuh, C., "Beschreibung Von 72 Neuen Bockkäfern Aus Asien, Vorwiegend Aus China, Indien, Laos Und Thailand (Coleoptera, Cerambycidae)", *Entomologica Basiliensia*, 25: 147-241 (2003).

İnternet: Cerambyx "Hoskovec, M., Rejzek, M., Cerambycidae, Longhorned Beetles (Cerambycidae) Of The West Palaearctic Region". <http://www.Cerambyx.Uochb.Cz/-2k> (Last Updated March 20 2009) (2009).

İren, Z., Ahmed, M. K., "Microlepidoptera And Pests Of Fruit-Trees In Turkey", *Bitki Koruma Bülteni*, Ankara, 1: 41-42 (1973).

İyriboz, N., "Bağ Hastalıkları", *T. C. Ziraat Vekaleti Neşriyatı Umumi Sayı: 323*, Ankara, 109-111 (1938).

İyriboz, N., "İncir Hastalıkları", *T. C. Ziraat Vekaleti Neşriyatı Umumi Sayı: 489*, İzmir, 44-47 (1940).

İyriboz, N., “Untersuchungen Über Möhrenblatt-Sauger (*Trioza Viridula*)”, **Z. Ang. Ent.**, 18: 175-188 (1931).

Jenis, I., “Long-Horned Beetles, Vesperidae & Cerambycidae Of Europe I”, **Atelier Regulus**, Zlin, Czechoslovakia, 333 (2001).

Kanat, M., “Kahramanmaraş Ormanlarında Önemli Zararlı Böceklerin Araştırılması”, Yüksek Lisans Tezi, **Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü**, Trabzon, 41-127 (1998).

Lobanov, A. L., Danilevsky, M. L., Murzin, S. V., “Systematic List Of Longicorn Beetles (Coleoptera, Cerambycidae) Of The Ussr. 1”, **Revue D'entomologie**, 60: 784-803 (1981).

Lodos, N., “Türkiye Entomolojisi 6 (Genel, Uygulamalı ve Faunisitk)”, **Ege Ü. Ziraat Fak. Yayınları No: 529**, İzmir, 300 (1998).

Malmusi, M., Saltini, L., “Cerambycidae Raccolti Dai Componenti Del Gruppo Modenese Scienze Naturali Durante Escursioni In Turchia Tra Il 1987-2003 (Contributo Alla Fauna Dei Cerambycidae Di Turchia)”, **Quaderno Di Studi E Notizie Di Storia Naturale Della Romagna**, 21: 1-28 (2005) (Unpublished).

Nizamlioglu, K., “Türkiye Meyve Ağacı Zararlıları Ve Mücadelesi”, **Koruma Tarım İlaçları A. Ş. Neşriyatı**, 5 : 134, 146, 153-154, (1957).

Ohbayashi, N., Niisato, T., “Longicorn Beetles Of Japan”, **Tokai University Press**, Kanagawa, Japan, 880 (2007).

Önalp, B., “Taxonomic Researches On *Agapanthia* Serville, 1835 Species (Coleoptera, Cerambycidae: Lamiinae) I”, **H. Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi**, 3: 257-295 (1988).

Önalp, B., “Taxonomic Researches On *Agapanthia* Serville, 1835 Species (Coleoptera, Cerambycidae: Lamiinae) II”, **H. Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi**, 4: 197-234 (1989).

Önalp, B., “Systematic Researches On *Dorcadion* Dalman, 1817 Species In Turkey (Coleoptera, Cerambycidae: Lamiinae) I”, **H. Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi**, 5: 57-102 (1990).

Önder, F., Karsavuran, Y., Tezcan, S., Önder, P., “Türkiye’de Tarım, Orman ve Evcil Hayvanlarda Hayvansal Kökenli Zararlı ve Yaralı Türlerin Bilimsel ve Türkçe İsimleri”, **T. C. Tar.Orm. Köyişl. Bakanlığı, Mesleki Yayınlar No: 8**, 120 (1987).

Öymen, T., “The Forest Cerambycidae Of Turkey”. **İ. Ü. Forest Faculty**, İstanbul, 146 (1987).

Özbek, H., “*Hylotrupes Bajulus* (L.) Serville In Erzurum And The Near, And Some Others Longhorn Beetles”, *Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, 9: 31-44 (1978).

Özer, M., Duran, M., “Orta Anadolu’da Yonca Ve Korungalara Zarar Yapan Bazı Böcek Türleri Üzerinde İlk Çalışmalar”. *Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Yayınları*, 34-38 (1968).

Özdikmen, H., “The Genus *Cortodera* Mulsant, 1863 (Cerambycidae: Coleoptera) In Turkey”, *Phytoparasitica*, 31: 433-441 (2003a).

Özdikmen, H., “Check-List Of The Genus *Cortodera* Mulsant, 1863 (Coleoptera: Cerambycidae) In Turkey With Two New Records”, *Acta Entomologica Slovenica*, 11: 183-188 (2003b).

Özdikmen, H., “Contribution To The Knowledge Of Turkish Longicorn Beetles Fauna (Coleoptera: Cerambycidae)”, *Munis Entomology & Zoology*, 1: 71-90 (2006).

Özdikmen, H., “The Longicorn Beetles Of Turkey (Coleoptera: Cerambycidae) Part I - Black Sea Region”, *Munis Entomology & Zoology*, 2: 179-422 (2007).

Özdikmen, H., “The Longicorn Beetles of Turkey (Coleoptera: Cerambycidae) Part II – Marmara Region”, *Munis Entomology & Zoology*, 3: 7-152 (2008).

Özdikmen, H., Çağlar, Ü., “Contribution To The Knowledge Of Longhorned Bettles (Coleoptera, Cerambycidae) From Turkey, Subfamilies Prioninae, Lepturinae, Spondylidinae And Cerambycinae”, *J. Ent. Res. Soc.*, 6: 39-69 (2004).

Özdikmen, H., Demir, H., “Notes On Longicorn Beetles Fauna Of Turkey (Coleoptera: Cerambycidae)”, *Munis Entomology & Zoology*, 1: 157-166 (2006).

Özdikmen, H., Demirel, E., “Additional Notes To The Knowledge Of Longhorned Beetle Collection From Zoological Museum Of Gazi University, Ankara, Turkey (Guzm) For Turkish Fauna (Coleoptera, Cerambycidae)”, *J. Ent. Res. Soc.*, 7: 13-38 (2005).

Özdikmen, H., Hasbenli, A., “Contribution To The Knowledge Of Longhorned Bettles (Coleoptera, Cerambycidae) From Turkey, Subfamily Lamiinae”, *J. Ent. Res. Soc.*, 6: 25-49 (2004).

Özdikmen, H., Okutaner, A. Y., “The Longhorned Beetles Fauna (Coleoptera, Cerambycidae) Of Kahramanmaraş Province”, *G. U. Journal Of Science*, 19: 77-89 (2006).

Özdikmen, H., Özdemir, Y., Turgut, S., “Longhorned Beetles Collection Of The Nazife Tuatay Plant Protection Museum, Ankara, Turkey (Coleoptera, Cerambycidae)”, **J. Ent. Res. Soc.**, 7: 1-33 (2005).

Özdikmen, H., Şahin, Ö., “İç Anadolu Ormancılık Araştırma Müdürlüğü, Entomoloji Müzesi (Türkiye, Ankara) Teke Böcekleri Koleksiyonu (Coleoptera, Cerambycidae)”, **G. U. Journal Of Science**, 19: 1-8, (2006).

Özdikmen, H. & Turgut, S., “A zoogeographical review of Spondylidinae in Turkey (Coleoptera: Cerambycidae)”, **Munis Entomology & Zoology**, 1: 279-288 (2006a).

Özdikmen, H. & Turgut, S., “An evaluation on the known taxa of Necydalinae and Apatophyseinae from Turkey (Coleoptera: Cerambycidae)”, **Munis Entomology & Zoology**, 1: 199-204 (2006b).

Özdikmen, H. & Turgut, S., “The Genus *Mesosa* Latreille, 1829 (Coleoptera, Cerambycidae) in Turkey With a New Record”, **Entomological News**, 117: 309-312 (2006c).

Özdikmen, H., Turgut, S., “A Review Of The Genus *Musaria* Thomson, 1864 (Coleoptera: Cerambycidae) In Turkey With Zoogeographical Remarks”, **Munis Entomology & Zoology**, 2: 511-516 (2007).

Özdikmen, H., Turgut, S., “A New Species Of The Genus *Stictoleptura* Casey, 1924 From Turkey (Coleoptera: Cerambycidae: Lepturinae)”, **Munis Entomology & Zoology**, 3: 548-553 (2008a).

Özdikmen, H., Turgut, S., “The Genus *Tetrops* Stephens, 1829 With A New Subspecies, *Tetrops Praeustus anatolicus* ssp. N. From Turkey (Coleoptera: Cerambycidae: Lamiinae)”, **Munis Entomology & Zoology**, 3: 621-635 (2008b).

Özdikmen, H., Turgut, S., “On Turkish *Cerambyx* Linnaeus, 1758 With Zoogeographical Remarks (Coleoptera: Cerambycidae: Cerambycinae)”, **Munis Entomology & Zoology**, 4: 301-319 (2009a).

Özdikmen, H., Turgut, S., “A Synopsis Of Turkish *Clytus* Laicharting, 1784 And *Sphegoclytus* Sama, 2005 With Zoogeographical Remarks (Coleoptera: Cerambycidae: Cerambycinae), **Munis Entomology & Zoology**, 4, 353-370 (2009b).

Özdikmen, H., Turgut, S., A Synopsis Of Turkish Vesperinae Mulsant, 1839 And Prioninae Latreille, 1802 (Coleoptera: Cerambycidae), **Munis Entomology & Zoology**, 4, 402-423 (2009c).

Özdikmen, H., Turgut, S., A Short Review On The Genus *Plagionotus* Mulsant, 1842 (Coleoptera: Cerambycidae: Cerambycinae), **Munis Entomology & Zoology**, 4, 457-469 (2009d).

Özdikmen, H., Turgut, S., A Synopsis Of Turkish *Chlorophorus* Chevrolat, 1863 With Zoogeographical Remarks (Coleoptera: Cerambycidae: Cerambycinae). ***Munis Entomology & Zoology***, 4, 577-595 (2009e).

Perissinotto, A., Luchini, S. R., “Coleotteri Raccolti Nel Vicino E Medio Oriente Nota I. *Dorcadion* Dalm. (Coleoptera, Cerambycidae) ”, ***Bollettino Della Società Entomologica Italiana***, 96 : 147-149 (1966).

Pic, M., “[Note] Séance Du 14 Décembre 1892 ”, ***Ann. Soc. Ent. Fr.***, 61 :Ccux-Cclx (1892).

Rejzek, M., Hoskovec, M., “Cerambycidae Of Nemrut Dağı National Park (Anatolia, South-East Turkey)”, ***Biocosme Mésogéen, Nice***, 15: 257-272 (1999).

Rejzek, M., Sama, G., and Alziar, G., “Host Plants Of Several Herb-Feeding Cerambycidae Mainly From East Mediterranean Region (Coleoptera: Cerambycidae)”, ***Biocosme Mésogéen, Nice***, 17 : 263-294 (2001).

Sabbadini, A., Pesarini, C., “Note Su *Purpuricenys Budensis* (Goeze) E Specie Affini”, ***Bollettino Della Società Italiana Di Entomologia***, Genova, 124: 55-64 (1992).

Sama, G., “Contributo Allo Studio Dei Coleotteri Cerambycidae Di Grecia E Asia Minore”, ***Fragmenta Entomologica***, Roma, 16 :205-227 (1982).

Sama, G., “Note Sulla Nomenclatura Dei Cerambycidae Della Regione Mediterranea. Ii. Revisione Di Alcuni Tipi Di Kraatz, V. Heyden E Stierlin. (Coleoptera, Cerambycidae) ”, ***Lambillionea***, 94: 321-334 (1994a).

Sama, G., “Cerambycidae Nuovi O Poco Noti Del Mediterraneo Orientale (Coleoptera, Cerambycidae) ”, ***Lambillionea***, 94: 9-13 (1994b).

Sama, G., “Descrizione Di *Parmena Striatopunctata* N. Sp. Della Turchia Nord Orientale E Note Sul Genere *Delagrangeus* Pic, 1892 (Coleoptera, Cerambycidae) ”, ***Lambillionea***, 94: 553-558 (1994c).

Sama, G., “Note Sui Molorchini. Ii. I Generi *Glaphyra* Newman, 1840 E *Nathrioglaphyra* Nov. (Coleoptera, Cerambycidae) ”, ***Lambillionea***, 95 : 363-390 (1995).

Sama, G., “Contribution A La Connaissance Des Longicornes De Grece Et D'asie Mineure (Coleoptera, Cerambycidae) ”, ***Biocosme Mésogéen***, 12 : 101-116 (1996a).

Sama, G., “Note Preliminaire Pour Une Revision Du Genre *Cortodera* Mulsant, 1863 (Coleoptera - Cerambycidae), Avec La Description De Deux Especies Nouvelles”, ***Biocosme Mésogéen***, 13: 107-114 (1996b).

Sama, G., “Atlas Of The Cerambycidae Of Europe And The Mediterranean Area, Vol. I”, **Kabourek**, Zlin, 173 (2002).

Sama, G., Rapuzzi, P., “Cerambycidae Nuovi O Poco Noti Di Turchia E Medio Orientes (Coleoptera, Cerambycidae)”, **Lambillionea**, 99: 461-468 (1999).

Sama, G., Rapuzzi, P., “Note Preliminaire Pour Une Faune Des Cerambycidae Du Liban (Coleoptera, Cerambycidae)”, **Lambillionea**, 100: 7-23 (2000).

Schmitschek, E., “Forstinsekten Der Türkei Und Ihre Umwelt Grundlagen Der Türkischen Forstentomologie”, **Volk Und Reich Verlag**, Prag, 125-141 (1944). :

Sekendiz, O. A., “Türkiye Hayvansal Kavak Zararlıları Üzerine Araştırmalar”. **K. T. Ü. Orman Fakültesi Yayın No: 3**, Trabzon, 194 (1974).

Sekendiz, O. A., “Doğu Karadeniz Bölümünün Önemli Teknik Hayvansal Zararlıları Üzerine Araştırmalar”, **K. T. Ü. Orman Fakültesi Yayınları No: 12**, Trabzon, 114 (1981).

Semenov, A., “Coleoptera Asiatica Nova”, **Horae Societatis Entomologicae Rossicae**, 34: 303-334 (1900).

Švácha, P., Danilevsky, M. L., “Cerambycoid Larvae Of Europe And Soviet Union (Coleoptera, Cerambycoidea), Part I.”, **Acta Universitatis Carolinae-Biologica**, 30: 1-186 (1986).

Švácha, P., Danilevsky, M. L., “Cerambycoid Larvae Of Europe And Soviet Union (Coleoptera, Cerambycoidea). Part III”, **Acta Universitatis Carolinae-Biologica**, 32: 1-205 (1988).

Tauzin, P., “Complement A L’inventaire Des Coleopteres Cerambycidae De Turquie”, **L’entomologiste**, 56 : 151-153 (2000).

Tezcan, S., Rejzek, M., “Longhorn Beetles (Coleoptera: Cerambycidae) Recorded In Cherry Orchards In Western Turkey”, **Zoology In The Middle East**, 27: 91-100 (2002).

Tosun, İ., “Akdeniz Bölgesi İğne Yapraklı Ormanlarında Zarar Yapan Böcekler Ve Önemli Türlerin Parazit Ve Yırtıcıları Üzerine Araştırmalar” **Orman Genel Müdürlüğü Yay. Sıra No: 612 Seri No: 24**, İstanbul, 201 (1975).

Tuatay, N., Kalkandelen, A., Aysev, N., “Bitki Koruma Müzesi Böcek Kataloğu (1961-1971)”, **T. C. Tarım Bakanlığı**, Ankara, 53-55 (1972).

Tozlu, G., “Studies On Species Belonging To Elateridae, Buprestidae, Cerambycidae, Curculionidae (Coleoptera) And Diprionidae (Hymenoptera)

Damaging On *Pinus Sylvestris* L. In Sarıkamış (Kars) Forests”, ***Türkiye Entomoloji Dergisi***, 25: 194-204 (2001a).

Tozlu, G., “Determination Of Damaging Insect Species On *Populus Tremula* L. In Sarıkamış (Kars) And Studies On Biology Of Some Important Species”, ***Türkiye Entomoloji Dergisi***, 25: 133-146 (2001b).

Tozlu, G., Rejzek, M., Özbek, H., “A Contribution To The Knowledge Of Cerambycidae (Coleoptera) Fauna Of Turkey. Part I: Subfamilies Prioninae To Cerambycinae”, ***Biocosme Mèsogèen***, 19: 55-94 (2002).

Tozlu, G., Rejzek, M., Özbek, H., “A Contribution To The Knowledge Of Cerambycidae (Coleoptera) Fauna Of Turkey Part II: Subfamily Lamiinae”, ***Biocosme Mèsogèen***, 19: 95-110 (2003).

Ulusoy, R., Vatansever, G., Uygun, N., “The Cherry Pests, Their Natural Enemies And Observations On Some Important Species In Ulukışla (Niğde) And Pozantı (Adana) Provinces Of Turkey”, ***Türkiye Entomoloji Dergisi***, 23: 111-120 (1999).

Villiers, A., “Cérambycides De Turquie”, ***L’entomologiste***, 15: 7-11 (1959).

Villiers, A., “Coléoptères Cérambycides De Turquie (1. Partie) ”, ***L’entomologiste***, 23: 18-22 (1967).

Winkler, A., “Catalogus Coleopterorum Regionis Palaearcticae”, ***Verlag Von Albert Winkler***, 1135-1226 (1924-1932).

Yüksel, B., “Doğu Ladin Ağaçlarında Zararlı Böcekler Ve Predatörleri Ve Parazit Türler-1 (Zararlı Böcekler)”, Yüksek Lisans Tezi, ***Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü***, Trabzon, 222 (1996).

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Soyadı, adı : TURGUT HALİLOĞLU, Semra
 Uyuğu : T.C.
 Doğum tarihi ve yeri : 01.08.1980 Samsun
 Medeni hali : Evli
 Telefon : 0 (312) 243 20 90
 e-mail : semraturgut@mynet.com.

Eğitim

Derece	Eğitim Birimi	Mezuniyet tarihi
Yüksek lisans	Gazi Üniversitesi /Biyoloji Bölümü	2004
Lisans	Gazi Üniversitesi/ Biyoloji Bölümü	2001
Lise	Sincan Lisesi (Yabancı Dil Ağırlıklı)	1997

Yabancı Dil

İngilizce

Yayınlar

1. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2006. The Genus *Mesosa* Latreille, 1829 (Coleoptera, Cerambycidae) in Turkey With a New Record. Entomological News 117 (3): 309-312.
2. Turgut, S., Özdikmen, H., 2006, *Neomauna*, a replacement name for the preoccupied genus name, *Mauna* Blackburn, 1884 (Coleoptera: Carabidae), Entomological News, 117 (2), 233-234.
- 3.Özdikmen, H., Özdemir, Y., Turgut, S., 2005, Longhorned Beetles Collection of The Nazife Tuatay Plant Protection Museum, Ankara, Turkey (Coleoptera : Cerambycidae), Journal of the Entomological Research Society, 7 : 2, 1-33.

4. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2006. A zoogeographical review of Spondylidinae in Turkey (Coleoptera: Cerambycidae). *Munis Entomology & Zoology* 1 (2): 279-288.
5. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2006. An evaluation on the known taxa of Necydalinae and Apatophyseinae from Turkey (Coleoptera: Cerambycidae). *Munis Entomology & Zoology* 1 (2): 199-204.
6. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2006. Nomenclatural changes in Lucaninae (Coleoptera: Lucanidae). *Munis Entomology & Zoology*, 1 (1): 145-148.
7. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2006, A new substitute name for the genus *Rhabdotus* Townes, 1946 (Hymenoptera: Ichneumonidae) non Chaudoir, 1865. *Munis Entomology & Zoology*, 1 (2): 237-238.
8. Özdikmen, H., Güven, M. & Turgut, S. 2007. A review of the genus *Cheilotoma* Chevrolat, 1837 (Coleoptera: Chrysomelidae: Clytrinae) in Turkey with a new record, *Cheilotoma erythrostoma* Faldermann, 1837. *Munis Entomology & Zoology* 2 (2): 525-532.
9. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2007. A review of the genus *Musaria* Thomson, 1864 (Coleoptera: Cerambycidae) in Turkey with zoogeographical remarks. *Munis Entomology & Zoology* 2 (2): 511-516.
10. Özdikmen, H., Güven, M. & Turgut, S. 2007. A study on *Cryptocephalus pseudoreitteri* Tomov, 1976 (Chrysomelidae: Cryptocephalinae) with allotype designation. *Munis Entomology & Zoology*, 2 (2): 493-498.
11. Özdikmen, H., Güven, M. & Turgut, S. 2007. Poorly known taxa for Turkish leaf beetles (Coleoptera: Chrysomelidae) with zoogeographical remarks. *Munis Entomology & Zoology*, 2 (2): 469-480.
12. Özdikmen, H., Güven, M. & Turgut, S. 2007. Three interesting and unknown species for Turkish *Cryptocephalus* Geoffroy, 1762 (Chrysomelidae: Cryptocephalinae) with zoogeographical remarks. *Munis Entomology & Zoology*, 2 (2): 450-454.
13. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2008. A review of the genus *Opsilia* Mulsant, 1862 (Coleoptera: Cerambycidae: Lamiinae) with a new record to the fauna of Turkey, *Opsilia molybdaena* (Dalman, 1817). *Munis Entomology & Zoology* 3 (1): 191-198.

14. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2008. The subfamily Criocerinae of Turkey (Coleoptera: Chrysomelidae) with two new records and zoogeographical remarks. *Munis Entomology & Zoology* 3 (1): 239-250.
15. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2008. The Megalopodidae and Orsodacnidae of Turkey (Coleoptera: Chrysomeloidea) with zoogeographical remarks and a new record, *Zeugophora scutellaris* Suffrian, 1840. *Munis Entomology & Zoology* 3 (1): 285-290.
16. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2008. A new species of the genus *Stictoleptura* Casey, 1924 from Turkey (Coleoptera: Cerambycidae: Lepturinae). *Munis Entomology & Zoology* 3 (2): 548-553.
17. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2008. A new species and a new subspecies of the subgenus *Phytoecia* (*Blepisanis*) Pascoe, 1866 from Turkey (Coleoptera: Cerambycidae: Lamiinae). *Munis Entomology & Zoology* 3 (2): 568-581.
18. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2008. A new *Cortodera* species for Turkey (Coleoptera: Cerambycidae: Lepturinae). *Munis Entomology & Zoology* 3 (2): 596-605.
19. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2008. The genus *Tetrops* Stephens, 1829 with a new subspecies, *Tetrops praeustus anatolicus* ssp. n. from Turkey (Coleoptera: Cerambycidae: Lamiinae). *Munis Entomology & Zoology* 3 (2): 621-635.
20. Özdikmen, H., Ghahari, H. & Turgut, S. 2009. New records for Palaearctic Cerambycidae from Iran with zoogeographical remarks (Col.: Cerambycoidea: Cerambycidae). *Munis Entomology & Zoology*, 4 (1): 1-18.
21. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2009. A review on the genera *Pseudovadonia* Lobanov et al., 1981 and *Vadonia* Mulsant, 1863 (Coleoptera: Cerambycidae: Lepturinae). *Munis Entomology & Zoology* 4 (1): 29-52.
22. Özdikmen, H., Turgut, S. & Güzel, S. 2009. Longhorned beetles of Ankara region in Turkey (Coleoptera: Cerambycidae). *Munis Entomology & Zoology*, 4 (1): 59-10.
23. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2009. On Turkish *Cerambyx* Linnaeus, 1758 with zoogeographical remarks (Coleoptera: Cerambycidae: Cerambycinae). *Munis Entomology & Zoology* 4 (2): 301-319.

24. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2009. A synopsis of Turkish *Clytus* Laicharting, 1784 and *Sphegoclytus* Sama, 2005 with zoogeographical remarks (Coleoptera: Cerambycidae: Cerambycinae). *Munis Entomology & Zoology* 4 (2): 353-370.
25. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2009. A synopsis of Turkish Vesperinae Mulsant, 1839 and Prioninae Latreille, 1802 (Coleoptera: Cerambycidae). *Munis Entomology & Zoology* 4 (2):402-423.
26. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2009. A short review on the genus *Plagionotus* Mulsant, 1842 (Coleoptera: Cerambycidae: Cerambycinae). *Munis Entomology & Zoology* 4 (2): 457-469.
27. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2009. A synopsis of Turkish *Chlorophorus* Chevrolat, 1863 with zoogeographical remarks (Coleoptera: Cerambycidae: Cerambycinae). *Munis Entomology & Zoology* 4 (2): 577-595.
28. Özdikmen, H. & Turgut, S. 2009. *Miksicus* Nom Nov., A Replacement Name For The Preoccupied Beetle Genus *Urbania* Miksíc, 1963 (Coleoptera: Scarabaeoidea: Cetoniidae). *Entomological News* 120 (2): 227-229.